

MED-IPPC-NET

Implementing Eco-Future

Network for strengthening and improving the
implementation of the European IPPC Directive
regarding Integrated Pollution Prevention and Control
in the Mediterranean

Çalışma Ekibi

Bölgeler Arası Analiz Raporu aşağıda isimleri yer alan kişiler sayesinde hazırlanmıştır:

Aurora García Cañaveral, Endülüs Teknoloji Kurumu - IAT
Isabel Raya Llorente, Endülüs Teknoloji Kurumu - IAT
Gloria Rodríguez Lepe, Endülüs Teknoloji Kurumu - IAT
Victor Luis Vázquez Calvo, Endülüs Teknoloji Kurumu - IAT
Luis G. Viñas Bosquet, Bölgesel Çevre İdaresi (Endülüs)
María Teresa Blanco Cacho, Bölgesel Çevre İdaresi (Endülüs)
Matteo Baronti, ARPA Piemonte
Massimo Boasso, ARPA Piemonte
Silvia Boeris, ARPA Piemonte
Stefano Carbonato, ARPA Piemonte
Irene Davi, ARPA Piemonte
Anna Maria Livraga, ARPA Piemonte
Oriana Marzari, ARPA Piemonte
Massimo Moretto, ARPA Piemonte
Gabriella Porta, ARPA Piemonte
Fabio Sandri, ARPA Piemonte
Tiziana Saracino, ARPA Piemonte
Antonella Barbara, ARPA Sicilya
Marco Pirrello, ARPA Sicilya
Maria Borsia, Kozani Çevre Merkezi
Olympia Papadopoulou, Kozani Çevre Merkezi
Theodor Staurakas, Kozani Çevre Merkezi
Daniele Cappellini, Eurobic Güney Toskana
Valentina De Pamphilis, Eurobic Güney Toskana
Marzia Marchetti, Eurobic Güney Toskana
Joaquín Niclós Ferragut, Valensiya Yerel Yönetimi
Germán Giner Santonja, Valensiya Yerel Yönetimi
Mario Defrenne Antinori, ETIS Endülüs
Danilo Ceh, Bilimsel Araştırma Merkezi Bistra Ptuj
Klavdija Riznar, Bistra Ptuj Bilimsel Araştırma Merkezi (Jo e Roth ile işbirliği içinde,
ARSO- Slovenya Cumhuriyeti Çevre Ajansı - Çevre ve Alan Planlaması Bakanlığı-)
Tiberio Daddi, Sant'Anna İleri Araştırmalar Okulu
Maria Rosa De Giacomo, Sant'Anna İleri Araştırmalar Okulu
Marco Frey, Sant'Anna İleri Araştırmalar Okulu
Fabio Iraldo, Sant'Anna İleri Araştırmalar Okulu

MED-IPPC-NET Implementing Eco-Future: MED-IPPC-NET Eko-Geleceği Uygulamak

Network for strenghtening and improving the implementation of the European IPPC
Directive regarding Integrated Pollution Prevention and Control in the Mediterranean:
Akdeniz'de Entegre Kirlilik Önleme ve Kontrole ilişkin Avrupa IPPC Direktifini
güçlendirme ve uygulamasını iyileştirme ağı

İÇİNDEKİLER

Çalışma ekibi	¡Error! Marcador no definido.
BÖLÜM 1: ARKA PLAN	6
1.1. Giriş	7
1.2. MED IPPC NET projesi	7
1.3. Analizin metodolojik yaklaşımı	7
1.4. Raporun yapısı	9
BÖLÜM 2: SONUÇLAR	10
2.1 Mevzuat analizi	11
2.1.1 Giriş	11
2.1.2 Sonuçlar	11
2.1.2.1 IPPC Direktifinin yedi Bölgede uygulanması	11
2.1.2.2 BREF'lerin ulusal ve bölgesel bağlamda devreye alınması	15
2.1.2.3 IPPC Direktifinin spesifik zorunluluklarının uygulanması: entegre yaklaşım	17
2.1.2.4 IPPC Direktifinin spesifik zorunluluklarının uygulanması: "daha sıkı şartlar"a dair zorunluluklar	19
2.1.2.5 İzin verme prosedüründe bilgiye erişimi ve kamu katılımını sağlama yöntemleri	20
2.1.2.6 Mevzuat Analizinde belirlenen güçlü ve zayıf yönler	22
2.2 İdari analiz	25
2.2.1. Giriş	25
2.2.2 Sonuçlar	25
2.2.2.1 İzin verme prosedürü: sunulacak belgelerin içerikleri, düzenlemede öngörülen zaman ve yeni ve mevcut tesisler için ilk düzenlemede müdahil kurumlar.	25
2.2.2.2 İzin yenilenmesi ve önemli değişiklikler halinde izin verme prosedürü	31
2.2.2.3 İzin verme prosedüründe özel şirket kategorileri için kolaylıklar ve idari prosedür için firmaların ödemeleri gereken ücretler	34
2.2.2.4 İzin verme sürecinde yürütülen çevresel değerlendirme ve esneklik ilkesinin Yetkili İdare tarafından uygulanması	2

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

2.2.2.5 Yetkili İdare tarafından düzenlenen izin sayısı ve izinlerin süresi.....	39
2.2.2.6 İzinlerin güncellenmesi	40
2.2.2.7 Denetimlerin sıklığının planlanması ve yaptırım sistemi	41
2.2.2.8 Ortak bir yaklaşım sağlamak ve izinlere homojen içerikler dahil etmek için bölgesel veya ulusal düzeyde yürütülen faaliyetler	46
2.2.2.9 İzinleri veren hükümet görevlilerinin yeterlilik, eğitim ve bilinçlenme ihtiyacı	48
2.2.2.10 İdari Analizde tespit edilen güçlü ve zayıf yönler	50
2.3 Kontrol ve Denetim Sisteminin Analizi	2
2.3.1 Giriş	54
2.3.2 Sonuçlar	54
2.3.2.1 Bölgede denetim ve kontrol prosedürlerini yürütmek üzere belirlenmiş Yetkili İdareler.....	54
2.3.2.2 Denetimlerde kamunun tahsil ettiği ücret tutarları.....	56
2.3.2.3 Yerinde planlanan ve yürütülen denetimler	57
2.3.2.4 En sık belirlenen uyumsuzluklar	59
2.3.2.5. Kontrol ve Denetim Sisteminin analizinde belirlenen güçlü ve zayıf yönler.....	59
2.4 İzin Analizinin içeriği.....	1
2.4.1 Giriş	63
2.4.2 Sonuçlar	63
2.4.2.2 İzinlere dahil edilen MEİT'e atıflar	67
2.4.2.3 İzinlerde Çevresel Yönetim Sistemlerine ve gerçekleştirilecek zamanlı çevresel iyileştirmelere atıflar	69
2.4.2.4 Havaya emisyonlara ilişkin Emisyon Sınır Değerleri	72
2.4.2.5 Havaya emisyonların yönetimine ilişkin diğer zorunluluklar ve şartlar	82
2.4.2.6 Su emisyonlarına ilişkin Emisyon Sınır Değerleri.....	84
2.4.2.7 Su emisyonlarının yönetimine ilişkin diğer zorunluluklar ve şartlar	93
2.4.2.8 Atık yönetimi ile bağlantılı zorunluluklar	95
2.4.2.9 Zemin ve yeraltı suyunun kirlenmekten korumak için zorunluluklar	98

2.4.2.10 Gürültü emisyonları için zorunluluklar, şartlar ve sıklıklar	99
2.4.2.11 Koku emisyonları ve enerji tüketimine ilişkin zorunluluklar ve şartlar	105
2.4.2.12 Emisyon Sınır Değerinin aşılması halinde anormal ve acil durumların yönetilmesi için zorunluluklar ve şartlar	108
2.4.2.13 Analiz edilen izinlere dahil edilmiş diğer her türlü zorunluluklar	111
2.4.2.14 Şirketlerin İzleme Planının sonuçları hakkında Yetkili İdarelere periyodik bildirimde bulunmaları noktasında istenilen sıklık	112
2.4.2.15 Analiz edilen çok sayıda iznin sayfa sayısı	113
2.5 İşletme yönlü analiz	1
2.5.1. Giriş	115
2.5.2 Sonuçlar	116
2.5.2.1 Şirketlerin IEA zorunluluklarına uymak için mali/ekonomik yatırım yaptıkları alanlar	118
2.5.2.2 Yatırımlar sayesinde tesis IEA ile ilgili zorunluluklara tam uyum sağladı mı?	122
2.5.2.3 IEA'nın uygulanması organizasyon yapısında bir iyileştirme gerektirdi mi (rol ve sorumlulukların daha iyi tanımlanması gibi)?	124
2.5.2.4 IEA'nın elde edilmesi prosedüründe işletmelerin karşılaştıkları temel zorluklar	127
2.5.2.5 IEA zorunluluklarına uyum sağlama maliyetleri şirketin rekabet edebilirliği üzerinde ne tür etkiler yarattı?	130
2.5.2.6 IEA'nın uygulanmasından sonra şirketin çevresel performans trendi ne idi?	139
2.5.2.7 IEA'nın düzenlenmesinden bu yana Yetkili İdare(ler) tarafından kaç denetim gerçekleştirildi?	145
2.5.2.8 Şirketlerin kanaati uyarınca ulusal/bölgesel/yerel seviyede Direktifin uygulanmasında ve IEA müracaatında güçlü ve zayıf yönler	147
2.5.2.9 Uygulamanın çerçevesini ve prosedürünü iyileştirmek için firmaların tavsiyeleri	151
BÖLÜM 3: SONUÇLAR VE TAVSİYELER	152
İSTATİSTİKSEL EK	İERROR! MARCADOR NO DEFINIDO.
TEMEL BİBLİYOGRAFYA	166

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

BÖLÜM 1: ARKA PLAN

1.1. Giriş

Bölgeler Arası Analizin temel hedefi, IPPC'nin uygulanmasındaki ortak unsurları belirlemek amacıyla projeye dahil olan her bir Bölge (Endülüs, Valensiya, Slovenya, Batı Makedonya, Piedmont, Sicilya, Toskana) tarafından yürütülen yedi Bölgesel Analizin sonuçlarını bir araya getirmektir.

Analiz bölgesel araştırmaların temel sonuçlarını içermekte ve MED bölgesinde IPPC'nin yürütülmesine ilişkin en iyi uygulamaları vurgulamaktadır.

Bu raporun sonuçları, IPPC Direktifinin devam etmekte olan gözden geçirme sürecine doğrudan müdahil politika yapımcılar için bir dizi tavsiye içermektedir.

1.2. MED IPPC NET projesi

"Akdeniz'de Entegre Kirlilik Önleme ve Kontrol (Integrated Pollution Prevention and Control-IPPC)" ilişkin IPPC Avrupa Direktiflerinin uygulanmasını güçlendirmeyi ve iyileştirmeyi amaçlayan bir ağ" olan MED-IPPC-NET projesi, 2008 yılı MED Programının Teklif Çağrısına cevap vermekte ve "Çevrenin Korunması ve Bölgesel Sürdürülebilir Kalkınmanın Teşvik Edilmesi" başlıklı Öncelik Eksen 2, Hedef 2.1 ile ilgilidir: "Doğal Kaynakları Korumak ve Güçlendirmek". Söz konusu alt başlık verilerin, bilgilerin ve müdahale stratejilerinin uluslararası ölçekte birleştirilmesi vasıtasıyla Avrupa politikalarının ve uluslararası politikaların uygulanmasını destekleme ihtiyacının altını çizmektedir.

MED-IPPC-NET, Avrupa Komisyonu tarafından ortaklaşa finanse edilen 30 aylık bir projedir ve temel hedefi, uygulamalarını geliştirmeyi arzulayan tüm Akdeniz bölgelerinde dikkate alınması gereken bir dizi ortak kriter oluşturmak amacıyla Akdeniz'in dört ülkesinde (Yunanistan, İtalya, Slovenya, İspanya) Entegre Kirlilik Önleme ve Kontrolle ilişkin 96/61/EC sayılı IPPC Direktifinin uygulanmasındaki temel boyutların belirlenmesidir.

Bu ortak kriterler, IPPC Direktiflerinin Akdeniz bölgesinde ve tüm Avrupa'da uygulanması için ortak bir metodoloji geliştirmede kullanılacak girdileri oluşturacaktır.

MED IPPC NET projesinin ortakları: baş ortak olan Endülüs Teknoloji Kurumu (ES); ARPA Sicilya (IT); ARPA Piemonte (IT); EUROBIC Toskana GÜNEY (IT); Endülüs Bölgesel Çevre İdaresi (ES); S. Anna İleri Araştırmalar Okulu (IT); Bistra Ptuj Bilimsel Araştırma Merkezi (SL); Valensiya İdaresi; Kozani Çevre Merkezi (GR). Söz konusu ortaklar proje kapsamına giren yedi bölgeyi temsil ediyordu.

1.3. Analizin metodolojik yaklaşımı

Projenin ilk hedeflerinden bir tanesi, projeye katılan değişik bölgeler arasında IPPC Direktiflerinin uygulanması konusunda ortaya çıkan en önemli farklılıkları belirlemek için bir Analiz yapmak amacıyla metodolojik bir yaklaşımın tanımlanmasıydı. Bu farklı boyutların değerlendirilmesi, ortak kriterlerin ve metodolojinin tanımlanması için başlangıç noktasını oluşturmaktadır.

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

IPPC uygulamasında her bir bölgede mevcut farklılıkları değerlendirmek için gerekli olan metodolojik yaklaşım, projenin ortakları arasında yer alan ve Analize ilişkin 3'üncü bileşenden sorumlu olan S.Anna İleri Araştırmalar Okulu tarafından teklif edilmeli idi. S.Anna'daki araştırmacılar, projelerin hedefi açısından hangi boyutların daha ilginç olabileceğini belirlemek amacıyla literatürde hali hazırda mevcut olan bazı araştırmaları belirlediler. Literatürün gözden geçirilmesinin başlangıcından itibaren, Direktifin uygulamasının değerlendirildiği Avrupa Topluluğunun bazı araştırma çalışmaları veya resmi raporları tespit edildi. Ancak bu araştırmaların hiçbirisi, Yetkili Avrupa Kurumları tarafından verilen izinlerin kapsamına özel olarak değinmek suretiyle uygulamanın derin bir analizini yapmıyordu.

21 ve 22 Mayıs 2009 tarihlerinde Sevilla'da düzenlenen projenin Başlangıç toplantısında, S. Anna Okulu tüm ortaklara metodolojik yaklaşım teklifini sundu. Bu toplantının amacı, yalnızca projeyi başlatmak değil, aynı zamanda projenin öngördüğü ilk faaliyet olan proje analizinin (Bileşen 3) metodolojik yaklaşımını tartışmaktı.

Başlangıç toplantısındaki tartışma sonrasında, tüm ortaklar S.Anna tarafından önerilen yaklaşımı iyileştirmek ve daha iyi tanımlamak için Mayıs ayı içerisinde ilave öneri, entegrasyon ve değişikliklerini teklif etmeye davet edildi. Ayrıca, Başlangıç toplantısında, S.Anna önerilen yaklaşımın oluşturulması esnasında dikkate alınan bazı özellikleri açıkladı. Metodoloji bilhassa aşağıdaki özellikleri amaçlamıştı:

- Açık, basit ve uygulaması kolay;
- Farklı bölgesel analizler arasında karşılaştırılabilir sonuçlar elde etmek amacıyla aynı yapıya sahip;
- Onaylanmış orijinal IPPC projesinde belirtilen ile tutarlı;
- Projenin MED IPPC NET'in ileri safhalarında öngörülen Kılavuzlarının geliştirilmesi için faydalı

Yaklaşımın en son versiyonu temelinde, Okul projeye katılan her bir bölgede Bölgesel Analizi yürütmek amacıyla işlevsel araçlar hazırladı (anket formları, kılavuzlar vb.).

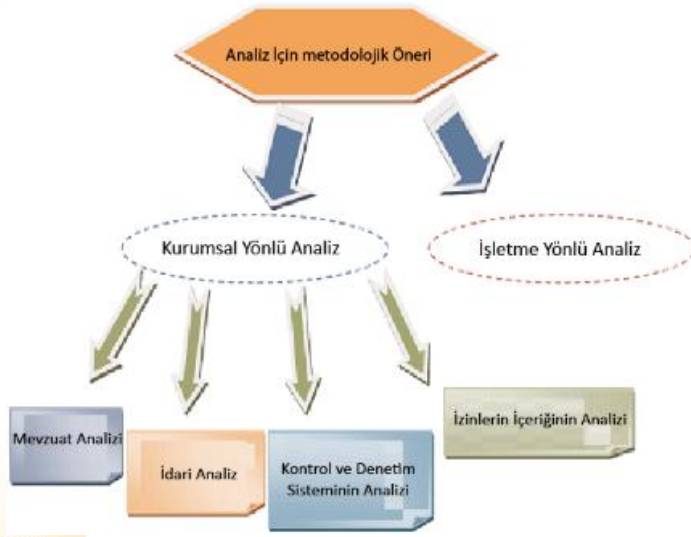
Ortaklar tarafından önerilen ve onaylanan metodolojik yaklaşım iki bölümde özetlenebilir:

a) Dört bölümden oluşan Kurumsal Yönlü Analiz:

- Mevzuat Analizi
- İdari Analiz
- Kontrol ve Denetim Sisteminin Analizi
- İzinlerin İçeriğinin Analizi

b) İşletme Yönlü Analiz.

Şekil 1 IPPC-NET Analizi için Metodolojik yaklaşım (Bileşen 3)

1.4. Raporun yapısı

Bölgeler Arası Analiz Raporu her bir ankete ve metodolojik yaklaşımın her bir boyutuna tekabül eden bölümlerden oluşmaktadır.

Temel amaç Analizin her bir boyutu ile ilgili olarak ve proje kapsamına giren Bölgeler arasında bir karşılaştırma gerçekleştirmektir. Aslında, her bir bölge tarafından kendi Bölgesel Analizi vasıtasıyla elde edilen sonuçlar, tüm Bölgesel Analizlerin dikkate alındığı ve karşılaştırmaya dayalı bir bakış açısından yorumlandığı tek bir rapor elde etmek amacıyla bu raporda yeniden değerlendirilmiştir.

Sonuçların ilk bölümü Mevzuat Analizine ilişkindir, ikincisi İdari Analiz, üçüncüsü Kontrol ve Denetim Sisteminin Analizi ile ilgilidir. Dördüncü bölüm İzinlerin İçeriğini ele almaktadır, beşincisi ise İşletme Yönlü Analize ilişkindir.

Bazı durumlarda ve özellikle ilk üç bölümde, açıklanan boyutların ardından her bir katılımcı Bölge tarafından toplanan temel cevapları özetlemek amacıyla tablolar konulmuştur.

Raporun İzinlerin Kapsamı ve İşletme Yönlü Analize ilişkin bölümleri, ortaklar tarafından toplanan verileri dikkate almak suretiyle hazırlanan grafik ve tablolar içermektedir.

Raporun sonunda bir istatistik eki mevcuttur.

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

BÖLÜM 2: SONUÇLAR

2.1 Mevzuat Analizi

2.1.1 Giriş

“Mevzuat Analizi” IPPC Direktifinin ulusal, bölgesel ve yerel mevzuat çerçevesinde nasıl uygulandığını analiz etmeyi amaçlamaktadır. Her bir ortak özellikle, IPPC Direktifini uygulayan ulusal ve yerel/bölgesel kanunlar, Entegre Çevre İznini düzenlemekte doğrudan müdahil olan Yetkili İdarelerin tipolojileri, ulusal, bölgesel ve yerel bağlamda BREF’lerin devreye alınması ve yatay BREF’lerin rolü, izin verme prosedüründe bilgiye ulaşmayı ve halkın katılımını güvence altına alan prosedürler ve kanunlara dair bazı bilgiler toplamalıdır.

2.1.2 Sonuçlar

2.1.2.1 IPPC Direktifinin Yedi Bölgede Uygulanması

❖ IPPC Direktifinin ulusal, bölgesel ve yerel kanunlara uygulanması.

MED IPPC NET projesinde yer alan dört Devlette, IPPC Direktifi özel ulusal kanunlar tarafından uygulanmıştır. Bazı Bölgelerde IPPC konusunun özel boyutları ile ilişkili bölgesel ve yerel kanunlar da hazırlanmıştır.

İspanya’da IPPC Direktifi, Entegre Kirlilik Önleme ve Kontrole ilişkin 16/2002 sayılı ulusal kanun vasıtasıyla uygulanmıştır. Ayrıca, iki reel kararname de çıkartılmıştır: ilki (508/2007 sayılı kararname) Kirletici Salım ve Taşınım Kaydına (PRTR) ilişkin emisyon bilgilerinin verilmesinin düzenlenmesi ve entegre çevre izinleri; ikincisi (509/2007 sayılı kararname) 16/2002 sayılı ulusal kanunun geliştirilmesinin ve uygulanmasının düzenlenmesi.

7/2007 sayılı bölgesel kanun, IPPC’ye ilişkin İspanyol kanununu Endülüs’te uygulamıştır. “

Valensiya’da da kirliliğin önlenmesi ve çevresel kaliteye ilişkin Valensiya Yönetimi (“Generalitat Valenciana”) tarafından çıkartılmış bir bölgesel kanun (2/2006) mevcuttur. Bu kanunun amacı özellikle güvenlik, sağlık veya çevreyi etkileyebilecek faaliyetlerde çevresel idari müdahalenin araçlarını tanımlayıp düzenlemektir. Kanun Entegre Çevre İzni (“Integrated Environmental Authorization”-IEA) alması gereken yeni faaliyet kategorileri için bir EK II de oluşturmuştur. Buna ilaveten, Valensiya Konseyinin 127/2006 sayılı kararnamesi, 2/2006 sayılı kanunun geliştirilmesi ve uygulanmasına dair kuralları ilgilendirmektedir.

IPPC Direktifi İtalya’da ilk kez Entegre Çevre İzni (IEA) konusunu IPPC kriterlerine göre düzenleyen 372 sayılı ulusal kanun hükmünde kararname ile 4 Ağustos 1999 tarihinde uygulamaya alınmıştır. Daha sonra 59/2005¹ sayılı kanun hükmünde kararname ilkinin yerini almıştır. İtalya’da IPPC konusunun bazı boyutlarını düzenleyen kararnamelerin yanı sıra IEA konusuna ilişkin Ulusal Yetkili Kurumları yeniden tanımlayan; izin prosedüründe sunulacak teknik ve idari belgeleri düzenleyen; MEİT ulusal kılavuzlarının

¹ 59/2005 sayılı kararname 29 Haziran 2010 tarihinde 128/2010 sayılı kanun hükmünde kararname ile iptal edilmiştir. 128/2010 sayılı KHK IPPC konusunu 152/2006 sayılı KHK ile birleştirmektedir.

tanımlanması, güncellenmesi ve aktarılmasına destek vermek üzere ulusal bir IPPC Komisyonunun teşekkülünü düzenleyen; 59/05 sayılı ulusal kanun hükmünde kararname ile düzenlenmiş olan ön araştırma ve kontrollerde uygulanacak usulleri-muhasebe dahil- ve ücretleri (24/4/2008 sayılı Bakanlık Kararnamesi ile düzenlenmiştir) belirleyen başka kararnameler de mevcuttur.

Ulusal kanunlar ile ilgili olarak, Piedmont'ta Bölgesel Konseyin mütalaası (29 Temmuz 2002) illerde IEA'yı düzenleyecek, yenileyecek ve gözden geçirecek Yetkili İdareleri karara bağlamıştır.

Toscana'da da 22 Aralık 2003 tarihinde kabul edilen 61 no.lu mütalaa, Toscana'da 10 (Floransa, Prato, Pistoria, Pisa, Massa Carrara, Livorno, Siena, Arezzo, Grosseto, Lucca) ve Circondairo'da 1 (Circondairo Empolese Valdelsa) ili IPPC Yetkili İdareleri olarak belirlemiştir.

24/4/2008 tarihli Bakanlık Kararnamesine ilişkin olarak, hem Piedmont hem de Toscana'da bu konuda daha fazla bölgesel mütalaalar mevcuttur. Bunlar ulusal oranlarda genel bir azaltma, IEA müracaatında ön araştırmalarda avansların tespit edilmesi; bakanlık kararnamesi uyarınca uygulanacak ücretlerin uyumlaştırılması ve aktarılmasını içermektedir.

Toscana'da başka mütalaalar da vardır. Örneğin Koordinasyon Teknik Komitesini kuran 23 Şubat 2004 tarihli ve 151 sayılı mütalaa ve Koordinasyon Teknik Komitesinin üyelerinin atanmasına dair 10 Mart 2004 tarihli ve 1285 sayılı kararname.

Sicilya'da, IEA'ya tabi tesislerin taslak izleme ve kontrol planının hazırlanması için bir "Kılavuz" belgesi (Kontrol ve İzleme Planına dahil edilmesi gereken asgari bilgileri içeren referans belge) ve IEA başvurusundaki prosedürleri onaylayan 12/08/2004 tarihli (GURS 36/04) ARTA Sicilya Kararnamesi bulunmaktadır.

Batı Makedonya'da IPPC Direktifi ulusal düzeyde 3010/2002 sayılı kanun ile uygulanmıştır. Anılan kanun ile Yunanistan'ın temel Çevre Kanununu (1650/1986) 96/61 ve 97/11 sayılı Avrupa Direktifleri ile uyumlu hale getirilmek için değiştirilmiştir. Ayrıca iki bakanlık kararnamesi de kabul edilmiştir (CMD.15393/2332/2001 ve CMD 11014/703/Φ104/2003). Bu iki kararın amacı, Direktifin 1 sayılı Ekinde belirtilen faaliyetlerde çevresel izin verme prosedürü ile ilgili konuların düzenlenmesidir. Ayrıca bu faaliyetler çevreye etkileri dikkate alınarak sınıflandırılmaktadır.

Nihayet, Slovenya IPPC Direktifini iki kanun ile uygulamıştır: Çevre Koruma Kanunu (ZVO-1: Slovenya Cumhuriyeti Resmi Gazetesi, no. 41/04) ve büyük ölçekte çevre kirliliğine neden olan faaliyetlere ilişkin kararname (IPPC Kararnamesi; Slovenya Cumhuriyeti Resmi Gazetesi, no. 97/04). Ayrıca, büyük ölçekte çevre kirliliğine neden olan faaliyetlere ilişkin kararnameyi değiştiren 2 Kararname (Slovenya Cumhuriyeti Resmi Gazetesi, no. 71/07 ve no. 122/07) de bulunmaktadır. Son olarak, Avrupa Kirlletici Salım ve Taşınım Kaydına (PRTR) bildirimde bulunmak ile ilgili iki yönetmelik de bulunmaktadır.

❖ IEA'ların verilmesinde Yetkili İdareler

Entegre Çevre İzinlerinin düzenlenmesinden sorumlu Yetkili İdare ile ilgili olarak, bazı bölgelerde yetkili kurumlar il düzeyinde veya bölgesel idareler iken, diğerlerinde bakanlık seviyesinde veya ulusal düzeydeki kurumlardır.

Endülüs vakasında örneğin, yetkili kurumlar Çevre Daire Başkanlığı İl Temsilciler Kuruludur (İl Temsilciler Kurulları Sevilla, Huelva, Cádiz, Córdoba, Málaga, Granada, Jaén y Almería’da bulunmaktadır). Arazi ile ilgili yetki, etkilenen tesisin bulunduğu yer uyarınca belirlenmektedir. Tesis birden fazla ili etkilediğinde, Çevre Daire Başkanlığı bünyesinde yer alan Çevresel Önleme ve Kontrol ile yetkili Genel Müdürlük - bu yetkilerini etkilenmiş illerden bir tanesinin Temsilciler Kuruluna devretmediği takdirde- işlemler ile ilgili talimatları verir ve izler.

Toskana ve Piedmont’ta Bölge hükümeti IEA düzenleme yetkisini illere devretmiştir. 10 Toskan ili olan Floransa, Prato, Pistoia, Pisa, Massa Carrara, Livorno, Siena, Arezzo, Grosseto, Lucca; ve 1 Circondario ili (Circondario Empolese Valdelsa) Yetkili İdare konumundadır. Piedmont için 8 il Alessandria, Asti, Biella, Cuneo, Novara, Torino, Verbano-Cusio-Ossola, Vercelli’dir. Her iki bölge için (ve Sicilya için de) 59/05 sayılı ulusal kararnamede öngörülen bazı durumlarda, Çevre Bakanlığı illerin yerine (veya Sicilya vakasında Bölgenin yerine) Yetkili İdare konumundadır. Aslında Sicilya’da IEA süreci ve izinlerin düzenlenmesi Servis II SEA-IEA’nın sorumluluğu altındadır (Toprak ve Çevre Bölgesel Daire Başkanlığı). İtalyan Bölgesel Çevre Koruma Ajansları (ARPA) IEA sürecine müdahil olup, özellikle her bir IEA müracaatına dahil olan kontrol ve izleme planının (PMC) değerlendirilmesi ile ilgilenmektedir.

Valensiya’da, IEA’nın düzenlenmesinden sorumlu Yetkili İdareler faaliyetlerin tipolojilerine göre değişmektedir:

- Bölgesel kanunun² I sayılı Ekinde yer alan faaliyetler için (IPPC Direktifinin 1 sayılı Eki) Yetkili İdare (“Competent Authority”-CA) Valensiya Hükümetinin Çevre, Su, Şehir Planlaması ve Konut Daire Başkanlığının (Conselleria de Medio Ambiente, Agua, Urbanismo y Vivienda de la Generalitat Valenciana) İklim Değişikliği Genel Ofisidir (Dirección General para el Cambio Climático).
- Aynı bölgesel kanunun II sayılı ekinde yer alan faaliyetler için, Alicante, Castellón, Valencia illerinde CA’lar Valensiya Hükümetinin Çevre, Su, Şehir Planlaması ve Konut Daire Başkanlığının İl Ofisleridir (Direcciones Territoriales). Ek II’de yer alan faaliyetler kanunun I sayılı Ekinde yer alan faaliyetler ile benzerdir, ancak daha düşük kapasiteleri kapsamaktadır.

Batı Makedonya vakasında, kanun Yetkili İdareler olarak Çevre Enerji ve İklim Değişikliği Bakanlığı ile Batı Makedonya Bölgesi Çevre ve Kalkınma Müdürlüğü, Çevre ve Arazi Planlaması Daire Başkanlığını belirlemiştir (Kozani, Kastoria, Grevena ve Florina Valilikleri). Aslında, projeler için analiz edilen izinlerin hepsi Bakanlık tarafından düzenlenmiştir, çünkü bugüne kadar bölgede izin almış herhangi bir IPPC tesisi bulunmuyordu. Bakanlık ve Bölge arasındaki yetki dağılımı tesisin üretim kapasitesine bağlıdır³.

Slovenya’da, Yetkili İdareler ulusal düzeydedir: Çevre ve Alan Planlaması Bakanlığı ve Slovenya Cumhuriyeti Çevre Ajansı (ARSO). ARSO çevre alanında ulusal düzeyde profesyonel, analitik, düzenleyici ve idari görevler yürütmektedir. ARSO mümkün olduğu ölçüde çevre mevzuatı dahilinde çevresel sorunların çözümüne katkıda bulunmaktadır. ARSO emisyonların kayıtlarını tutmakta, iyileştirici mahiyetteki programların uygulanmasını yönetip izlemekte ve iklim değişikliğine ilişkin sorunlar için anlaşılır çözümler araştırmaktadır. ARSO çevre ve çevresel sorunlar konusunda

² 2/2006 sayılı bölgesel kanun.

³ CMD 15393/2332/2002 ve CMD11014/703/Φ104/2003.

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

kamuoyu bilincini artırmaya özel önem atfetmektedir. Öte yandan, ulusal bir düzeyde de, IPPC Direktifi uyarınca özel bir uzman grubu kurulmuştur (Sanayi kirliliğine dair entegre kirlilik önleme ve kontrol direktifi). Anılan grup teknolojik süreçlere göre değişen görevli müfettişlerden oluşmaktadır. Slovenya Cumhuriyeti Çevre Ajansı (ARSO) İdari kararların kontrolü alanında Slovenya Cumhuriyeti Çevre ve Alan Planlaması Teftiş Kurulu (IRSOP) ile işbirliği yapmaktadır. Çünkü IRSOP Parlamento, Hükümet veya Bakanlık tarafından kabul edilen tüm çevre mevzuatının gözetiminden sorumludur.

Aşağıda yer alan tablo projeye dahil olan her bir bölgede IPPC Direktifini uygulayan mevzuat türünü belirtmektedir.

IPPC DİREKTİFİNİN YEDİ BÖLGEDE UYGULANMASI								
Devlet	İspanya		Slovenya	Yunanistan	İtalya			Toplam
Bölgeler	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toskana	
Ulusal kanunlar ve/veya diğer ulusal düzenlemeler/ yasama kararları	X	X	X	X	X	X	X	7
Bölgesel kanun ve/veya diğer yerel kanunlar	X	X	-	-	X	X	X	5

Tablo 1 IPPC Direktifinin yedi bölgede uygulanması

Aşağıda yer alan özet tablo, IPPC Direktifini projeye dahil olan yedi bölgede uygulayan temel yasama işlemlerini içermektedir.

IPPC DİREKTİFİNİN UYGULANMASINDAKİ TEMEL YASAMA İŞLEMLERİ							
Devlet	İspanya		Slovenya	Yunanistan	İtalya		
Bölgeler	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toskana
Ulusal yasama işlemleri	16/2002 no.lu kanun; 508/2007 ve 509/2007 no.lu kararnameler		Kanun ZVO- no. 41/04; Kararname no. 97/04, Yönetmelik n. 71/07 ve n. 122/07, Avrupa Kirlletici Salım ve Taşınım Kaydına ilişkin iki yönetmelik	Kanunlar: 1650/1986 3010/2002; Bakanlık Kararları CMD.15393/23 32/2002 ve CMD 11014/703/Φ1 04/2003	372/99 no.lu kararname; 59/05 no.lu kararname; 24/12/2008 tarihli kararname		
Bölgesel/yerel yasama işlemleri	7/2007no.lu kanun	2/2006 no.lu kanun; 127/2006 no.lu kararname	-	-	29/07/2002 tarihli Bölgesel Mütalaa; 85-10404. No.lu Bölgesel Mütalaa	ARTA Kararnamesi 12/08/2004 (GURS 36/04); "Kılavuz" belge	Bölgesel kanun 61/2003; bölgesel mütalaaalar n. 229/2004, n. 495/2009, n. 631/2009, n. 841/2002, n. 151/2004

Tablo 2 IPPC Direktifinin uygulanmasındaki temel yasama işlemleri

Aşağıda yer alan tablo, projeye katılan her bir bölgede IEA izin verme prosedüründeki Yetkili İdareleri belirtmektedir.

ENTEĞRE ÇEVRE İZNİN İZİN VERME PROSEDÜRÜNDE YETKİLİ İDARE/İDARELER								
Devlet	İspanya		Slovenya	Yunanistan	İtalya			Toplam
Bölgeler	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toskana	
Ulusal Yetkili İdare			X	X	X	X	X	5
Bölgesel Yetkili İdare		X		X		X		3
İl Düzeyinde Yetkili İdare	X	X			X		X	4

Tablo 3 Entegre çevre izninin izin verme prosedüründe Yetkili Idare/Idareler

2.1.2.2 BREF'lerin ulusal ve yerel planda devreye alınması

Bazı Devletlerde, Mevcut En İyi Teknik (MEİT) ile ilgili ulusal kılavuzlar hazırlanmıştır.

Bu durum, Çevre Bakanlığının 23 adet ulusal MEİT rehberi ve 27 adet teknik kılavuz⁴ çıkardığı İspanya vakasında söz konusudur. Bu belgeler IPPC Direktifinden etkilenen sektörlerdeki durumu, süreçleri ve sınırları açıklamakta ve temiz teknolojilerin benimsenmesini kolaylaştırmaktadır. Bazı Avrupa BREF belgelerinden bir kısmı da İngilizceden İspanyolcaya tercüme edilmiştir.

Aynı şekilde, Slovenya vakasında da, MEİT ulusal kılavuzları mevcut olmasa da, BREF belgeleri özet halde Slovenya dilinde mevcuttur.

İtalya'da, MEİT'i belirlemek ve kullanmak için bazı ulusal kılavuzlar hazırlanmıştır. 59/05 sayılı ulusal kararnamenin⁵ I sayılı Ekinin1.3; 2.1; 2.2; 2.3; 2.4; 2.5 ve 6.1 faaliyetleri için ve 59/05 sayılı ulusal kararnamenin⁶ I sayılı Ekinin 1.2; 3.3; 3.4; 3.5; 5.1; 5.2; 5.3; 6.4 a; 6.5 ve 6.6 faaliyetleri için ulusal kılavuzlar oluşturulmuştur. Öte yandan, 59/05 sayılı ulusal kararnamenin I sayılı Ekinin 1.1; 2.6; 4.1; 4.2; 6.4 b ve 6.4 c faaliyetleri için ulusal kılavuzlar 1 Ekim 2008 tarihinde kanunlaşmıştır.

Bölgesel seviyede, Toskana, Sicilya ve Piedmont'ta BREF'lerin uygulanması için herhangi bir kılavuz bulunmamaktadır ama genelde bölgeler ulusal kılavuzları dikkate almaktadır.

Batı Makedonya'da da sektör faaliyeti itibariyle MEİT'i tespit etmek için ulusal kılavuzlar mevcuttur. Bu kılavuzlar temelde Avrupa IPPC Bürosu tarafından yayınlanan MEİT-BREF Rapor Metinlerine dayanmaktadır.

Valensiya’da Valensiya Hükümeti Çevre, Su, Şehir Planlama ve Konut Daire Başkanlığına bağlı olan Temiz Teknolojiler Merkezi (CTC), yerel çevrenin mevcut özelliklerini daha düzgün şekilde üstlenmek için MEİT bölgesel kılavuzları oluşturmaktadır. Hali hazırda CTC seramik, yoğun tavuk yetiştirme ve domuz sektörleri için MEİT bölgesel kılavuzları yayınlamıştır.

⁴ 31 Ağustos 2010 tarihli belge listesi.

⁵ 31 Ocak 2005 tarihinde kanunlaştı.

⁶ 29 Ocak 2007 tarihinde hazırlandı.

Endülüs'te, Çevresel Denetimlerin sektörel planları (ulusal kanundan⁷ etkilenen sektörlerin denetimlerinin planlaması) ve aynı kanundan etkilenen tesislerin özelliklerini derleyen sektörel bir rapor ve MEİT ile yapılan kıyaslama vardır.

Yatay BREF'ler ile ilgili olarak, Piedmont ve Toskana'da bunlar genelde izin verme prosedüründe dikkate alınmaktadır.

Slovenya'da, bazı yatay BREF'ler zayıf bir şekilde uygulanmıştır (örneğin Atık su arıtma); izleme ile ilgili BREF tamamen uygulanmıştır; Enerji Etkinliği ile ilgili olanlar idarenin işlemindedir; daha küçük paketleme birimleri için depolama ile ilgili düzenleme yapılmıştır, sabit depolama tankları ile ilgili düzenleme idarenin işlemindedir. Nihayet, ekonomik ortam ile ilgili olan BREF Slovenya mevzuatında henüz uygulanmamıştır.

Batı Makedonya'da yatay BREF'ler Yunan diline tercüme edilmiştir.

Endülüs'te yatay BREF'ler İspanyolca diline tercüme edilmiştir. Özellikle, Emisyonların İzlenmesine ilişkin BREF Belgeleri, Kontrol ve Gözetim Planlarının izlemesi ve ölçümüne dair prosedürlerin düzenlenmesinde dikkate alınmıştır. Ayrıca, kullanılan Emisyon Sınır Değerlerini (ELV) Hesaplama Metodolojisi, diğer boyutların yanı sıra yatay BREF Belgelerinden elde edilen MEİT-AEL'yi de dikkate almaktadır.

Yetkili İdarenin MEİT'in gelişimi ile ilgili bilgi sahibi olmasına gelince, İtalya'da Çevre Bakanlığı nezdinde kurulan IPPC Gözlem Birimi, Yetkili İdarelerin Mevcut En İyi Teknikleri takip etmeleri ve bu alandaki gelişmelerden haberdar olmalarını sağlama görevini de üstlenmiştir. Öte yandan, Toskana'da röportaj yapılan Yetkili İdarelerin çoğu, MEİT'lerden Bölgesel Koordinasyon Teknik Komitesi ve/veya internet vasıtasıyla haberdar olduklarını beyan ederken, küçük bir kısmı ise Mevcut En İyi Teknikler konusunda hiçbir zaman bilgilendirilmediklerini ifade etmiştir.

Batı Makedonya'da, Çevre Enerji ve İklim Değişikliği Bakanlığı ve muhtelif sanayi sektörleri (ulusal temsilciler gibi), MEİT'in gelişimi için faaliyet sektörleri itibarıyla aktif bir şekilde Teknik Çalışma Gruplarına ("Technical Work Groups-TWGs) katılmaktadır.

Slovenya'da da BREF ve MEİT bilgileri iki kanaldan iletilmektedir: kurumsal ve enformasyonel, başka bir deyişle Bilgi Değişim Forumu ("Information Exchange Forum"-IEF) ve teknik çalışma grupları (TWGs). Bunlar 2000 yılında Slovenya Ticaret ve Sanayi Odası tarafından kurulmuştur. Söz konusu gruplar sanayiden gelen uzmanlardan oluşmaktadır. Bu grupların içinde enformasyon, bilgi ve tecrübe alış veriş yapılmaktadır. Çalışma grupları BREF belgelerini incelemeli, mevcut teknolojilerin MEİT önlemleri ile uyumluluğunu değerlendirmeli ve Direktifin şirketlerin bünyesinde uygulamasını izlemelidir. Çalışma grupları tecrübe ve bilgi paylaşımı gerçekleştirdikleri çok sayıda çalışma toplantısı düzenlemiştir. BREF belgelerinin anlaşılması için, şirketlerin aktif işbirliği ve entegrasyonu çok önemlidir.

Slovenya AB seviyesinde de enformasyon değişimine dahildir. Sanayinin temsilcileri EIPPCB'nin iki teknik çalışma grubuna ve gıda işleme sanayi ile ilgili bir çalışma grubuna dahildir. IEF'de dönemsel istişareler, hızlı bilgi sağlayan internet portalı

⁷ 16/2002 sayılı ulusal kanun.

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

üzerinde veri alış verişi, sanal kütüphaneler, uzaktan BREF ve MEİT ile ilgili danışma ve sanal kütüphanelerde belgelenen ve kamunun erişebildiği profesyonel sanal tartışmalar gibi daha fazla iletişim imkanları mevcuttur.

Öte yandan, Slovenya Yetkili İdaresi (ARSO) mevcut en iyi teknikler hakkında JRC seviyesinde (genel seviye) bilgilendirilmektedir. Danışma organı, IEG seviyesinde (ilk seviye) faaliyet göstermektedir ve bir ARSO görevlisinden oluşmaktadır. Ayrıca, TWG'lerin içinde (ikinci seviye) BREF referans belgelerinde belirlenen sayıda ARSO görevlisi vardır. Bu görevliler faaliyetler, BREF belgelerindeki gözden geçirmeler vs. hakkında bilgilendirilmektedir (Sevilla'da organize edilen toplantılar-EIPPCB)

Nihayet, Valensiya'da Çevre Bakanlığı ile bölgesel yetkili idareler arasında sıkça toplantılar düzenlenmektedir.

Aşağıda yer alan tablo, projeye dahil olan her bir bölgede ulusal ve yerel seviyede BREF'in devreye alınmasında kullanılan yöntemleri belirtmektedir.

BREF'LERİN ULUSAL VE YEREL ORTAMDA DEVREYE ALINMASI								
Devlet	İspanya		Slovenya	Yunanistan	İtalya			Toplam
Bölgeler	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toskana	
BREF'in ulusal dile tercümesi	X	X	X	X				4
Ulusal Kılavuzlar	X	X		X	X	X	X	6
Bölgesel Kılavuzlar		X						1
Sektörel Plan	X							1

Tablo 4 BREF'lerin ulusal ve yerel ortamda devreye alınması

2.1.2.3 IPPC Direktifinin spesifik zorunluluklarının uygulanması: entegre yaklaşım

Endülüs'te entegre yaklaşım, koordinasyon, basitlik ve atıklık temeline dayanan müdahaleye yönelik bir yönetsel çevre modelinin kabul edilmesi ile karakterize edilmektedir. Model üç seviyede işlemektedir:

- ✓ Tek bir kontrol otoritesi (Çevre Daire Başkanlığı)
- ✓ Sektörel izinleri veren farklı idareler arasında koordinasyon mekanizmalarını geliştiren tek bir kontrol prosedürü:
 - *Yönetimler arası entegrasyon*: Bu noktada Merkezi Hükümet tarafından yapılan çevresel kontroller (bölgeler arası havzalara deşarjlar ve Çevresel Etki Araştırmalarına tabi projelerin izni) ile Yerel Hükümetler (Belediye Ruhsatı) arasında entegrasyon sağlamak amaçlanmaktadır.

- **Yönetim içi entegrasyon:** Bu entegrasyon Özerk Bölgeler tarafından yönetilen çevresel kontrolü etkilemektedir (imalat ve atık yönetimi, iç sulara deşarj, yerden denize atık boşaltma izni ve emisyonlara dair konulardaki izinler);
- ✓ Tek bir idare altında tüm ajansları ve çevresel izinleri birleştiren tek bir yasal idari izin (IPPC izni).

İtalya’da, entegre yaklaşım IPPC Direktifini uygulayan kararname tarafından getirilmiştir⁸. Bu kanun, aynı tesis için birden fazla Yetkili Kurumun (Bakanlık ve İl gibi) devrede olması halinde izin verme prosedürünü düzenleyecek bir Bakanlar Kurulu Kararnamesinin istihsalını öngörmektedir.

Toskana’da röportaj yapılan Yetkili İdarelerden yalnızca iki tanesi entegre yaklaşımı benimsemiştir.

Muhtelif boyutlara ilişkin olarak Yetkili İdare ve diğer çevre idareleri arasındaki koordinasyon ile ilgili olarak, İtalya’da bu entegrasyonu sağlayan bir “Servisler Toplantısı”⁹ söz konusudur. Bu toplantıda her idare kendi uygun bulduğu kararın doğruluğunu kanıtlayabilir ve izin müracaatı ile ilgili tavsiyesini ifade edebilir.

Valensiya’da IEA’nın düzenlenmesinde entegre yaklaşım IPPC mevzuatındaki çok sayıda maddede güvence altına alınmıştır. Kamu idareleri kendi bölgesel/bölgeler arası eylemlerini karşılıklı bilgilendirme, işbirliği ve birlikte çalışma ilkelerine göre düzenlemektedir. Entegre yaklaşım, Entegre Çevresel Analiz Komisyonu tarafından uygulanmaktadır. Anılan Komisyon, izin verme prosedürüne müdahil olan her bir idare/kurumdan bir temsilcinin katılımı ile oluşan bir organdır ve aynı zamanda IPPC faaliyetlerinin çevresel değerlendirmesinden de sorumludur.

Slovenya’da, prosedürde yalnızca bir yetkili idare müdahil olduğundan, farklı yetkili idarelerin koordinasyonu gerekmemektedir. Ancak Slovenya Cumhuriyeti Çevre Ajansının (yetkili idare) kendi içinde farklı yetki alanları (hava, su, atık, gürültü, MEİT...) arasındaki entegrasyon, proje yönetimi ve grup çalışması araçları ve önlemleri ile sağlanmaktadır. Müdür, uzmanlardan ve kamu görevlilerinden (memur) oluşan ekipler tayin etmektedir. Ekipler her bir izin prosedürü konusunda “ad-hoc” ekipler oluşturur ve izin bu şekilde bir grup çalışmasının sonucudur. Dolayısıyla entegrasyon, çevresel etkinin ve kirliliğin (önleme) farklı boyutlarına ilişkin bazı düzenleyici talepleri bir prosedürde (izin) entegre etmek ile ilgilidir. Bu türden bir prosedürün (izin) yasal temeli, Çevre Koruma Kanununda¹⁰ mevcuttur.

Nihayet, Batı Makedonya’da entegre yaklaşımın başarısı, Çevre Enerji İklim Değişikliği Bakanlığının iki daire başkanlığının uygulamadan ve IPPC izinlerinin verilmesinden sorumlu yegane iki idare olması ile açıklanmaktadır.

Aşağıda yer alan özet tablo, projeye katılan yedi bölgenin IPPC Direktifinin getirdiği entegre yaklaşımı nasıl uyguladıklarını göstermektedir.

BÖLGELER IPPC DİREKTİFİNİDE BELİRTİLEN ENTEGRE YAKLAŞIMI NASIL UYGULADI?

⁸59/05 sayılı ulusal kanun hükmünde kararnamesi madde 18, fıkra 6.

⁹ “Meeting of public services” was provided by the article 14 of the national law n. 241/90. It consists in a formal meeting where participate all the public administrations involved in the permitting procedure.

¹⁰ Çevresel Koruma Kanunu (ZVO-1) Madde 74.

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Devlet	İspanya		Slovenya	Yunanistan	İtalya			Toplam
Bölgeler	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toscana	
Koordinasyon, basitlik ve atıklığa dayanan müdahaleye yönelik çevre yönetimi modeli	X							1
Bakanlar Kurulu Kararı					X	X	X	3
Kamu idarelerinin bölgesel ve bölgeler arası koordinasyonu Entegre Çevre Analizi Komisyonu tarafından sağlanmaktadır		X						1
Gerekli değil çünkü tek CA var			X					1
IEA düzenlenmesinden sorumlu yalnızca iki Yetkili İdare olması sayesinde başarılı oldu				X				1

Tablo 5 Bölgeler IPPC Direktifinde belirtilen entegre yaklaşımı nasıl uyguladı?

2.1.2.4 IPPC Direktifinin spesifik zorunluluklarının uygulanması: “daha sıkı şartlar”a ilişkin zorunluluklar

MEİT’in kullanılması ile elde edilebilecek koşullardan daha sıkı koşullar ile ilişkili zorunluluklar bağlamında, 61/96 sayılı Direktifin 10 no.lu maddesi uyarınca Endülüs, Valensiya, Batı Makedonya, Sicilya, Toscana Bölgeleri; MEİT kullanılarak sağlanabilecek koşullardan daha zor koşullar uygulandığında, çevresel kalite normlarına uymak için alınabilecek diğer tedbirlere bakılmaksızın IPPC izninin daha sıkı koşulları kendi çevresel şartlarına dahil edeceğini ifade etmektedir. Ayrıca, Toscana vakasında, röportaj yapılan Yetkili İdarelerin çoğu, hiçbir zaman “mevcut en iyi tekniklerin kullanılması ile erişilebilecek koşullardan daha katı” koşullar istemediklerini beyan etmiştir.

Bulardan birkaç tanesi, çok nadiren Avrupa BREF’leri yerine ulusal ELV’lerin koşullarından daha katı olanlarını zorunlu kıldıklarını belirtmiştir.

Valensiya vakasında da, Bölgesel kanun “Çevresel kalite standartlarına uymak amacıyla ya da bu standartları karşılayabilmek için MEİT’in kullanımı ile erişilebilecek şartlardan daha sıkı şartlar gerekli olduğunda; bir çevresel izleme programı da dahil olmak üzere, entegre çevresel izin kararının yetkili kurumun uygun görebileceği bazı ilave koruyucu önlemleri içerebileceğini” belirtmektedir. Buna rağmen, Valensiya’da bu ilave önlemler yalnızca birkaç izinde dikkate alınmaktadır.

Slovenya “daha sıkı şartlar” için bazı yasal temellerin belirli kararnamelemler ile sağlandığını belirtmektedir (Çevresel Koruma Kanunu, geniş çaplı çevresel kirliliğe neden olan faaliyetlere ve tesislere ilişkin kararname gibi). Ayrıca belirli çevresel boyutlara ilişkin olan ve sınırlar ve prosedürler içeren diğer bir takım Slovenya kararnamelemleri de mevcuttur.

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Aşağıda yer alan tablo, “mevcut en iyi tekniklerin kullanımı ile erişilebilen şartlardan daha sıkı şartlar” gerekli olduğunda, Yetkili İdarelerin izinde ilave tedbirleri hangi yöntemler vasıtasıyla zorunlu kıldığını belirtmektedir.

“MEVCUT EN İYİ TEKNİKLERİN KULLANIMI İLE ERIŞİLEBİLEN ŞARTLARDAN DAHA SIKI ŞARTLAR GEREKLİ OLDUĞUNDA, YETKİLİ İDARE BU İLAVE TEDBİRLERİ İZİNDE NASIL ZORUNLU KILMAKTADIR?”								
Devlet	İspanya		Slovenya	Yunanistan	İtalya			Toplam
Bölgeler	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toskana	
Çevresel kalite normlarına uymak için benimsenebilecek diğer önlemlere bakmaksızın, IPPC izni daha ileri koşulları çevresel şartlarına dahil edecektir	X	X		X		X	X	5
Çevresel kalite standartlarına uymak amacıyla ya da bu standartları karşılayabilmek için MEIT'in kullanımı ile erişilebilecek şartlardan daha sıkı şartlar gerekli olduğunda; bir çevresel izleme programı da dahil olmak üzere, entegre çevresel izin kararı yetkili kurumun uygun görebileceği bazı ilave koruyucu önlemleri içerebilir		X						1
Bazı karamameler daha sıkı şartlar için yasal temele sahiptir			X					1

Tablo 6 “Mevcut en iyi tekniklerin kullanımı ile erişilebilen şartlardan daha sıkı şartla” gerekli olduğunda, Yetkili İdare bu ilave tedbirleri izinde nasıl zorunlu kılmaktadır?

2.1.2.5 İzin verme prosedüründe bilgiye erişimi ve kamunun katılımını sağlama yöntemleri

Tüm bölgelerde, izin verme prosedüründe bilgiye erişimi ve kamunun katılımını sağlamak için kullanılan temel yöntem, bazı bilgilerin yayınlanmasıdır (gazetede, bültende vb.).

İtalya’da IPPC Direktifini uygulayan ulusal kararname uyarınca¹¹, işlemler ile ilgili belgelere kamunun erişebilmesini sağlamak amacıyla Yetkili İdare bunların kaydedileceği ofislerin nerede olacaklarını belirler. Ayrıca, kararnamede operatörün il veya bölge ya da ülke çapında bir gazetede kamuya bir ilan vermesi gerektiği de belirtilmektedir. Yetkili idareler tarafından belirlenecek bir ofiste, düzenlenen IPPC izninin bir nüshasına ve bununla ilgili herhangi bir belgeye herkes erişebilir. Yetkili İdare, entegre çevre izninin zorunlu kıldığı emisyon kontrollerine ilişkin olarak operatör tarafından sunulan verilere kamunun ulaşabilmesini sağlamalıdır. İzin şartlarının zorunlu kıldığı ve Yetkili İdare tarafından yürütülen emisyon izlemelerinin sonuçları, kamunun erişimine açılmalıdır. 2003/4/CE sayılı Avrupa Direktifini uygulayan ve 19 Ağustos 2005 tarihinde kabul edilen 195 no.lu kanun hükmünde kararname, kamunun çevre ile ilgili bilgilere erişimini düzenlemektedir. Diğer taraftan yukarıda anılan kararname, bir yandan kamu erişiminin uygulamasındaki vadeleri, temel şartları

¹¹ 59/2005 sayılı kanun hükmünde kararname, madde 5, fıkra 6,7,15.

ve yöntemleri belirlemekte, diğer yandan da çevresel bilgilerin kamunun erişiminde olduğunu ve yayıldığını garanti altına almaktadır. Öte yandan, şirket Yetkili idareden işlemlerin başladığına dair bilgi aldığı anda, Operatör il, bölge veya ülke çapında yaygın bir gazete vasıtasıyla tesis hakkında bazı göstergeler içeren bir ilan vermelidir.

Valensiya’da yetkili idare IEA müracaatını ve istenilen belgeleri Valensiya Hükümetinin Resmi Ajandasında ve ilgili Belediye Sarayının bülteninde en az 30 günlük bir dönem boyunca yayınlamak suretiyle kamunun bilgilendirme prosedürüne sunar ve verilerin gizli olduğu durumlar hariç, bu belgelerin anılan kurumların sistemleri (komşulara bildirim, sunulan belgelerin CA ofislerinde kaydedilmesi) vasıtasıyla yayılmasını sağlar. Yetkili İdare ayrıca prosedürün sonunda IEA kararını yayınlar ve yayın tarihinden itibaren 30 gün içerisinde karara itiraz edilmesi mümkündür. Ayrıca, çevre ile ilgili bilgilere erişim ilkesi ile uyumlu olarak, vatandaşlar düzenlenen IEA’nın içeriğine ve PRTR’de yer alan IPPC tesislerinin spesifik kirleticilerinin emisyonlarına erişebilir.

Endülüs’te IEA’daki bilgilendirme prosedürü ve kamu katılımı, yalnızca ulusal düzeyde asgari 30 gün süreyle kamu bilgilendirmesini (Valensiya vakasında olduğu gibi) düzenleyen Otonom Toplulukların yetkisindedir. Yetkili kurum projenin çevresel mevzuatlara uygunluğunu teyit ettikten sonra, Endülüs Hükümeti Resmi Gazetesinde (Oficial de la Junta de Andalucía) 45 gün süreyle kamuya ilan vermek suretiyle ve faaliyetin yerleşik olduğu yerin hemen yakınında bulunan komşulara kişisel bildirimde bulunarak (30 gün süreyle) kamunun incelemesi ve ilgili beyanların ifade edilmesi amacıyla IEA dosyasını kamunun erişimine sunar. Bu dönemlerden sonra, yetkili kurum kamunun bilgilendirildiği safhada 15 gün içerisinde iletilen tüm iddiaları ve yorumları IEA’yı talep eden kuruma, kamusal deniz-kara alanında taviz vermekten sorumlu devlet kurumuna ve asıl izni vermek ile sorumlu bölgesel kuruma iletacaktır.

Batı Makedonya’da çevresel şartların onaylanmasından önce, Çevre, Enerji ve İklim Değişikliği Bakanlığındaki veya çalışmanın sunulduğu Bölgedeki Çevre Birimi, 10 gün içerisinde müracaatın bir nüshasını İl Genel Meclisine sunar. Daha sonra İl Genel Meclisi beş gün içerisinde en az bir gazetede ilan verir ve kamuyu (30 gün içerisinde) çalışma hakkında bilgi sahibi olmaya davet eder ve çalışmanın içeriğine dair görüşlerini ve itirazlarını belirtir. Aynı zamanda İl Genel Meclisi beyanının bir nüshasının Valiliğin Beyanlar Tablosunda asılmasını sağlar.

Slovenya’da ulusal mevzuat, izin verme prosedüründe bilgiye erişimi ve kamu katılımını çok sayıda araç ile güvence altına almaktadır. Örneğin IPPC’nin internetteki portalı, tesislerin operatörleri için eğitimler, seminerler, çalışma toplantıları düzenlenmesi; yayın; kamuya açık tartışmaların ve yuvarlak masa toplantılarının organize edilmesi; IEA müracaat formunun kamuya sunulması.

Aşağıda yer alan tablo, projeye dahil olan her bir bölgede kamunun bilgilendirilmesini ve izin verme prosedürüne katılmasını sağlamak için bölgeler tarafından benimsenmiş yöntemleri içermektedir.

İZİN VERME PROSEDÜRÜNDE KAMUNUN BİLGİLENDİRİLMESİNİ VE İZİN VERME PROSEDÜRÜNE KATILMASINI SAĞLAMAK İÇİN BENİMSENMİŞ OLAN TEMEL YÖNTEMLER							
Devlet	İspanya		Slovenya	Yunanistan	İtalya		Toplam
Bölgeler	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	

Belgelerin özel ofislerde kaydedilmesi		X			X	X	X	4
IPPC konusunda gazetede ilan yayınlanması/ diğer yayınlamalar				X	X	X	X	4
IEA'nın ve diğer belgelerin Hükümetin Resmi Ajandasında ve /veya Belediye/Hükümet bülteninde yayınlanması	X	X						2
IPPC tesislerinin spesifik kirleticilerinin emisyonlarının Kirleticisi Salım ve Taşınım kaydında yayınlanması		X						1
Komşulara kişisel bildirim yapılması	X	X						2
Valiliğin Beyanlar Tablosunda beyan yayınlanması				X				1
İnternetteki IPPC portalı		X	X					2
Tesis operatörleri için eğitim/seminerler/ çalışma toplantıları ve kamuya açık tartışmalar ve yuvarlak masa toplantıları		X	X					2

Tablo 7 İzin verme prosedüründe bilgiye erişimi ve kamunun katılımını sağlamak için benimsenen temel yöntemler

2.1.2.6 Mevzuat Analizinde belirlenen güçlü ve zayıf yönler

❖ Güçlü yönler

Hem Endülüs, hem de Piedmont'ta yapılan Mevzuat Analizinde belirlenen güçlü yönlerden bir tanesi, tüm sektörel izinleri bir araya getiren tek bir çevresel izin- IPPC Direktifini uygulayan ulusal kanunlar vasıtasıyla- devreye alınmasıdır.

Piedmont'ta IPPC uygulaması CA için bir düşünme ve kendi faaliyetlerini yeniden adapte etme anı olmuştur ve şirketin izleme ve kontrol planının devreye sokulması çok önemlidir.

Toskana'da Mevzuat Analizinde ortaya çıkan bir güçlü yön, çevrenin şirket faaliyetleri ile ilgili entegre bir vizyonu mümkün kılan global ve tek bir sistem olarak algılanmasıdır. Toskana tarafından belirlenen diğer bir güçlü yön, IPPC Direktifi sayesinde şirketlerin çevrenin korunmasını da dikkate alarak artık daha iyi çalışıp faaliyetlerini sürdürme konusunda motive olmalarıdır. Bu boyut ile bağlantılı olarak, ortaklar Endülüs'te IPPC kanununa tabi şirketlerin mevcut çevre mevzuatına daha çok uyum sağladıklarını ve adapte olduklarını tespit etmiştir.

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

IEA'nın düzenlenmesinde yetkili otoriteler arasındaki koordinasyon Batı Makedonya, Sicilya ve Endülüs tarafından IPPC Direktifinin mevzuat boyutunun güçlü bir yönü olarak değerlendirilmiştir.

Sicilya'da IEA'ya tabi tesislerin izleme ve kontrol planlarının oluşturulmasında Kontrol ve İzleme Planında yer alacak asgari bilgileri içeren referans bir belge olarak "kılavuz" belge uygulamasına yer verilmesi Sicilya tarafından ayrı bir güçlü yön olarak değerlendirilmiştir.

Valensiya, IPPC şirketlerinin çevresel açıdan daha etkin bir şekilde gelişmesi yönünde Şirketlere, danışma kurumlarına ve Yetkili İdareye yardımcı olacak bölgesel MEİT rehberlerinin hazırlanmasını güçlü bir yön olarak nitelendirmiştir.

❖ Zayıflıklar

Bölgelerin Mevzuat Analizinden ortaya çıkan pek çok zayıflık, bilhassa BREF ve MEİT ile bağlantılı bazı boyutlara işaret etmektedir.

Batı Makedonya ve Valensiya MEİT'in belirlenmesi için bir metodoloji eksikliğini belirlerken Endülüs, şirketlerin veya MEİT'in uygulanmasından etkilenen tesislerin çevresel teknolojilerin özelliklerini ve performanslarını az bilmeleri ve temiz teknolojilerin benimsenmesi için ihtiyaç duyulan bilgilerin bu teknolojileri üreten-ve bazı nedenlerden dolayı genel bilgileri yayınlamakta zorluk çeken- şirketlerin elinde olması nedeniyle geniş ölçüde yanlış yönlendirildiklerini beyan etmektedir.

Diğer taraftan, MEİT'in yetersiz uygulanması da hem Valensiya, hem de Slovenya tarafından vurgulanan bir boyuttur (ayrıca Slovenya IPPC Direktifinin sınırlı uygulanmasını da belirtmiştir).

Bu husus ile bağlantılı olarak, BREF'lerin tesislere bağlayıcı sınırlar ve asgari zorunluluklar getirmemesi de Batı Makedonya'nın görüşüne göre bir zayıflıktır.

Sicilya BREF'lerin uygulanmasında bölgesel düzeyde kılavuz olmamasını bir zayıflık olarak nitelendirmiştir.

MEİT ile ilgili olarak, Toskana IPPC Direktifini uygulayan ulusal kararname uyarınca izinlerin düzenlenmesinden önce MEİT ulusal kılavuzlarının beklenmesi gerekliliğini de bir zayıflık olarak değerlendirmiştir. Kılavuzların çıkartılmasındaki bu gecikme, izin verme prosedürlerinin etkin hale getirilmesinde de önemli bir gecikmeye neden olmuştur.

Projenin Toskana ortağı, IPPC Direktifinin ilkeleri ile IEA izni alacak şirketlerin gerçeklikleri arasındaki kayda değer farkların temsil ettiği (bazı yerel Yetkili İdareler tarafından da belirtilen) boyutu da bir zayıf yön olarak belirlemiştir. Çoğu zaman kanunun şirketlere ve farklı durumlara uyarlanması çok zorluk yaratmaktadır.

Öte yandan Toskana, Direktifin uygulama alanının yönetilecek çevrelerin karmaşıklığını ve bunların sayılarını dikkate almadığına işaret ederek, bu hususun da mevzuat Analizi sonucu elde edilen olumsuz bir yön olduğunu belirtmiştir.

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Direktifin ortaya koyduğu “Esneklik ilkesi”nin nadir olarak uygulanması, Batı Makedonya, Toskana ve diğerleri gibi çok sayıda Bölgede bir zayıf yön olarak değerlendirilmiştir.

Tüm Bölgelerde belirlenen güçlü ve zayıf yönlerin bir sentezini elde etmek amacıyla bunlar aşağıda yer alan tabloda gösterilmiştir.

Aşağıda yer alan tablo, mevzuat analizi aracılığıyla her bir bölge itibariyle ayırt edilen temel güçlü ve zayıf yönleri içermektedir.

MEVZUAT ANALİZİNİN GÜÇLÜ YÖNLERİ								
Devlet	İspanya		Slovenya	Yunanistan	İtalya			Toplam
Bölgeler	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toskana	
Tek bir çevre izninin devreye alınması	X				X			2
Çevrenin global ve tek bir entegre sistem olarak değerlendirilmesi							X	1
İşletmelerin çevrenin korunmasını dikkate alarak daha iyi çalışmak için motive olması							X	1
İşletmelerin uygulanabilir çevre mevzuatına uyum sağlaması	X							1
IEA düzenlenmesi için Yetkili İdareler arasında koordinasyon	X			X		X		3
Taslak izleme ve kontrol planının oluşturulmasında rehber belge	X					X		2
Bölgesel MEİT rehberlerinin hazırlanması		X						1

MEVZUAT ANALİZİNİN ZAYIF YÖNLERİ								
Devlet	İspanya		Slovenya	Yunanistan	İtalya			Toplam
Bölgeler	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toskana	
MEİT'in belirlenmesinde metodoloji eksikliği		X		X				2
MEİT'in uygulanmasında bilgisizlik ve yönlendirme sorunu	X							1
MEİT'in yetersiz uygulanması		X	X					2

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

MEVZUAT ANALİZİNİN ZAYIF YÖNLERİ								
Devlet	İspanya		Slovenya	Yunanistan	İtalya			Toplam
Bölgeler	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toskana	
BREF'ler tesise bağlayıcı sınırlar ve asgari zorunluluklar getirmemektedir				X				1
Direktif, uygulama alanı ve bazı kavramlar açık ve belirgin değil				X	X		X	3
BREF'lerin uygulanmasında yerel seviyede kılavuz eksikliği						X		1
Ulusal MEIT'lerin yayınlanmasında ve izin verme prosedürlerinin aktif hale getirilmesinde gecikme							X	1
IPPC Direktifinin ilkeleri ile tesislerin gerçekleri arasında kayda değer farklar							X	1
Direktifin uygulama alanı yönetilmesi gereken çevresel boyutların karmaşıklığını ve sayıca çokluğunu dikkate almıyor							X	1

2.2 İdari Analiz

2.2.1. Giriş

İdari Analiz projenin kapsamına giren çok sayıda bölgede izinlerin verilmesinde uygulanan izin verme prosedürünü incelemeyi amaçlamaktadır.

İzin verme prosedürü pek çok açıdan incelenmiştir, örneğin: izinlerin verilmesi için izin verme prosedüründe istenilen veriler ve teknik belgeler, müdahil olan kurumların sayısı ve özelliği, izinlerin ilk kez düzenlenmesinde ve yenilenmesinde uygulanan prosedürler arasındaki farklar vb.

2.2.2 Sonuçlar

2.2.2.1 İzin verme prosedürü: sunulacak belgelerin içerikleri, belgelerin sunulması için öngörülen süre ve yeni ve mevcut tesisler için ilk kez verilecek izinlerde müdahil olan kurumlar.

❖ Sunulacak belgelerin içerikleri

Proje kapsamına giren her bölgede, müracaatla birlikte sunulması gereken bir dizi belge temin edilmektedir. Bu belgelerin içeriği ve amacı çoğu zaman proje kapsamına giren yedi bölge için benzerdir.

Endülüs ile ilgili olarak, bu belgelerin bir kısmı Uyumluluk Raporu ve şehir planlaması, Çevresel Etki Değerlendirme sürecinin sonucu, Su Deşarjlarının Kabul Edilebilirliği Raporudur. Buna ilaveten, tesisin sahibi bir takım belgeler sunmalıdır; Bunlardan birkaç tanesi IPPC İzni için müracaat, Belediye Ruhsatı için Müracaat, Onaylı Teknik Şartlar, kamuyu bilgilendirmek için Teknik Olmayan bir Özet ve bir yönetici özeti, Belediyeden alınacak olan ve projeyi şehir planı kapsamında değerlendiren bir Rapor, toprağın durumuna ilişkin Ön rapor, Çevresel Etki Araştırması, ilgili sektör mevzuatında öngörülen şartlara uyulduğuna dair Onaylı Belgeler ve ayrıca diğer belgelerdir.

Toskana'da, izin almak için sunulması gereken bazı detay bilgiler şunlardır: uygun bir ölçekte topografik kopya, mevcut belediye kent aletlerinin özeti, uygun bir ölçekte tesisin yerleşim planı, fabrikanın planimetrisi (hava emisyonları), fabrikanın planimetrisi (su şebekesi), akustik etki değerlendirmesi, geçici birikinti/atık depolama planimetrisi, teknik olmayan özet.

Piedmont'ta, ve kısmen Valensiya'da, istenilen belgelerden bir kısmının içeriği Toskana ile benzerdir. Piedmont ile ilgili olarak bunlar arasında şehir haritalarını, teknik raporları, planları (belediye ölçeğinde bölgelendirme, tesisin yerleşim planları, su ve atık su şebekelerinin tedarik noktaları, hammaddelerin, maddelerin ve atıkların depolama alanları, atmosfere emisyon noktaları ve akustik bölgeleme hariç) sayabiliriz, teknik özetleri değil. Valensiya için şehrin planlanabilir olduğuna dair rapor, su deşarj izni almak için ihtiyaç duyulan belgeler (gerekli ise), projenin teknik olmayan özeti, çevresel etki raporu, kültürel miras izni almak için gerekli belgeler (gerekli ise), akustik raporu, çevresel risk mevzuatına ilişkin belgeler (gerekli ise), lejyoner hastalığını engellemek için sağlıklı bakım programları (gerekli ise), atık mevzuatının gerekli kıldığı belgeler ve ulusal ve bölgesel mevzuatın şart koştuğu bilgi ve belgeleri sayabiliriz.

Sicilya sunulacak teknik belgelerin içeriğinin, İtalya'da IPPC Direktifini uygulayan kanun hükmünde kararnamede yer alan bilgilerin bir kısmını içermesi gerektiğini belirtmektedir. Bu bilgiler; tesis, faaliyetlerinin cinsi ve kapsamı; tesis tarafından kullanılan veya üretilen hammaddeler, yardımcı maddeler ve enerji; emisyonların kaynakları; fabrikanın yerleşim yerinin statüsü; tesisten her bir ortama yapılan emisyonların cinsi ve kapsamı ve emisyonların çevre üzerindeki önemli etkilerinin belirlenmesi; tesisten kaynaklanan emisyonların önlenmesi veya azaltılması için kullanılmış teknoloji ve kullanılmakta olan diğer teknikler; tesis tarafından üretilen atıkların önlenmesi ve geri kazanımı ile ilgili önlemler; çevreye yapılan emisyonların izlenmesi için planlanan önlemler ve kendi kendine izleme faaliyetleri ile Yetkili İdareler tarafından yapılan planlı izleme, operatör tarafından incelenen her türlü temel alternatifler, genel olarak ifade etmek gerekirse; İtalya'da IPPC Direktifini uygulayan kanun hükmünde kararnamede belirtilen bazı ilkelere uyum sağlamak için planlanan diğer önlemler şeklinde belirtilebilir.

Toskana ve Piedmont belirli spesifik teknik formların da talep edildiğini belirtmektedir. Bu formlar Toskana için tesisin tanımlanması, eski fabrika izinleri ve buna atıf yapan yasalar, üretim kapasitesi, hammadde ve ara malları, emisyonlar, korunma sistemleri, atık, enerji gibi bazı boyutları; Piedmont için enerji, sanayi kazaları, plan iyileştirmeleri, çevre ıslahı ve diğer boyutları ilgilendirmektedir. Ayrıca, Piedmont ile ilgili olarak başka belgeler de sunulmalıdır ve çoğu zaman bunlar tesisin bulunduğu ilin kararlarına bağlıdır. Aslında, bu boyut konusunda her bir ilde bir farklılık bulunmaktadır.

Slovenya'da da izin almak için bir dizi form istenilmektedir. Bunlardan bazıları: Entegre Çevre İzni (Integrated Environment Authorization-IEA) için başvuru, firmaya dair bilgiler, IPPC tesislerinin cinsine dair bilgi ve kendi aralarındaki ara bağlantısalılık, ilgili referans belgelerinin ve icra kanunlarının gözden geçirilmesi, bina ve tesislerin teşhis edilmesi, yakıt tankı kurulumlarının ve diğer depo kapasitelerinin gözden geçirilmesi, ham ve yardımcı maddeler, yarı mamul ve mamuller, su tüketimi, yakıt veya atık yanmasından geri kazanılan enerji tüketimi, emisyonların özellikleri, hava yayılmış/kaçak emisyonların gözden geçirilmesi, gürültü seviyeleri, atık taşıyan/geri kazanan firmalar için atıkların gözden geçirilmesi vb.

Batı Makedonya'da, her şeyden önce ön ÇED (Pro-EIA) olarak adlandırılan bir ilk araştırma yapılmıştır. Bu araştırmada ilgili kişi sorumlu idareye teknik ve idari bilgilerle birlikte araştırmanın 6 nüshasını içeren bir dosya sunmak suretiyle başvurmaktadır.

IEA'nın düzenlenmesi için sunulacak belgelerin içeriğine dair daha detaylı bilgi edinmek için, *MED IPPC NET projesinin internet sitesinde* (www.medippcnet.eu) *her bir Bölgesel Analiz* incelenebilir.

Bu paragrafın sonunda iznin verilmesi için sunulması gereken temel belgelerin belirtildiği tablo şeklinde bir özet bulunmaktadır.

❖ Belgelerin sunulmasında öngörülen süre

Yeni ve mevcut tesislerde ilk kez verilecek izinlerde İzin verme prosedüründe öngörülen süre ile ilgili olarak, **İtalya**'da bu husus 59/05 sayılı kanun hükmünde kararname ile düzenlenmiştir. Özellikle, izin almak için yapılan müracaattan itibaren 30 gün içerisinde, Yetkili İdare müracaatın işleme konulduğu başlangıç tarihini operatöre bildirir. Bildirimin alınmasından itibaren 15 gün içerisinde, tesisin bilgilerine dair bir ilan halka duyurur. Ayrıca, ilan duyurusundan itibaren 15 gün içerisinde ilgili taraflar gözlemlerini sunabilirler. Daha sonra, 59/105 sayılı kanun hükmünde kararnamenin şartları karşılanıyorsa, Yetkili İdareler IEA verilmesi için yapılan müracaattan itibaren 150 gün içerisinde izni düzenler veya uygun görmemeleri halinde izni vermez. Öte yandan, özel/ilgili çevresel etkiler, tesisin karmaşıklığı ve/veya ulusal çıkar dikkate alındığında, spesifik anlaşmalar da akdedilebilir. Bu durumda, 150 günlük süre 300 gün olarak uygulanmaktadır.

Endülüs'te IEA'nın düzenlenmesinde tanınan süre sonu, müracaatın sunulmasından itibaren 10 aydır. Herhangi bir özel kararın alınmadığı bu süreden sonra, müracaat reddedilebilir. Bu durumda, IEA kapsamındaki işlemler ne Belediye Ruhsatına ne de kalıcı bir izne konu olmayacaktır.

Valensiya'da, izin verme prosedürü kamuyu bilgilendirme aşaması ile başlamaktadır. Daha sonra Yetkili Mercî ilgili yetkili idarelerden ve kurumlardan sektör bazında bir rapor istemektedir. Bunu müteakip, Yetkili İdare IPPC operatörünü resmi bir görüşmeye çağırır. Prosedürün sonuna doğru, Yetkili İdare faaliyetle ilgili tüm faktörleri dikkate alarak IPPC faaliyetinin bir çevresel değerlendirmesini yapar. Prosedür, bu faktörlerin kullanılması için faaliyetin karşılaması gereken tüm kısıtları içeren ve operatöre bildirilerek Valensiya İdaresinin Resmi Gazetesinde yayınlanan bir karar ile sona erer. Endülüs'te olduğu gibi, Valensiya'da da izin prosedürünün tamamlanması için tanınan maksimum süre 10 aydır. Bu sınır bölgesel kanunun I sayılı

Ekinde belirtilen faaliyetler için geçerlidir. Bölgesel kanunun II sayılı ekinde yer alan faaliyetler için süre sınırı 8 aydır.

Slovenya'da gerekli belgelerin şirket tarafından ibraz edilmesinden sonra, Slovenya Cumhuriyeti Çevre Ajansı, gerektiği takdirde, müracaatta ilave belgeler verilmesi için çağrı yapar. İlave belgelerin tamamlanması sonrasında, Slovenya Cumhuriyeti Çevre Ajansı mutabakatın hazırlanışını tamamlar ve müracaatın kamuya sunumunu gerçekleştirir. Daha sonra IEA düzenlenir. İzin verme prosedürünün süresi ile ilgili olarak, yeni izin düzenlemelerinde bu süre 7 ay iken, mevcut tesisler için İzin verme prosedüründe belirlenmiş bir vade bulunmamaktadır.

Batı Makedonya'da sorumlu idare- yukarıda belirtilen şekilde- sunulan dosyanın tam olduğuna kanaat getirdikten sonra, bu dosyayı 10 gün içerisinde sorumlu müracaat kuruluşlarına iletir. Anılan kuruluşlar da takip eden 15 gün içerisinde yatırımcıdan ilave veriler ve açıklamalar talep edebilir. Yetkili İdare, 15 günlük süre zarfından itibaren 5 gün içerisinde ön ÇED'i (Pro-EIA) onaylar veya onaylamaz. Onay ve ön ÇED vatandaşların bilgi sahibi olabilmeleri için Valilik Meclisine iletilir ve 30 gün içerisinde proje ile ilgili görüş ve itirazların oluşturulması mümkündür. Çevre izni ile birlikte verilmek üzere, yatırımcı belirli bilgileri ve ön ÇED'in onayını içeren ÇED'in 6 nüshasını müracaat dosyasının içerisinde sunar. Yetkili İdare dosyanın tam olmadığına hükmederse, 10 gün içerisinde ilave destekleyici belge ve veriler isteyebilir. Yetkili İdare dosyanın tamamlandığına kanaat getirdikten sonra, 10 gün içerisinde dosyayı danışma mercilerine gönderir. Söz konusu merciler 35 gün içerisinde görüşlerini bildirirken, valilik meclisi de gözlemlerini iletir. 35 günlük aranın ardından Yetkili İdare ÇED'i onaylar veya onaylamaz. ÇED'in onaylanması vatandaşların bilgi sahibi olabilmeleri için İl Genel Meclisine de iletilir. Dosyanın ve gerekli rapor ve izinlerin tamamlanmış olması halinde, maksimum 90 gün içerisinde izin verilir. Zor ve özel durumlar olması halinde 90 günlük bu süreye 90 gün daha süre uzatımı verilebilir.

Bu paragrafın sonunda, tablo 11 yeni ve mevcut tesislerde ilk IEA düzenlenmesinde geçerli olan süreleri özetlemektedir.

❖ Yeni ve mevcut tesisler için ilk izin düzenlenmesinde müdahil olan kuruluşlar

IEA düzenlenmesi ile ilgili izin verme prosedüründe müdahil kurumlar, belgelerin içeriği ve amacında olduğu gibi, yedi bölge arasında daha benzerdir. Ayrıca, bunların çoğunda her zaman izin verme prosedürüne katılan ve hazır bulunan bazı kuruluşlar ve yalnızca belirli durumlarda hazır bulunan bazı kuruluşlar vardır.

Toskana ve **Piedmont**'ta izin verme prosedürüne müdahil olan kurumlar, belediye, Yerel Sağlık İdaresi ve Çevre Koruma Bölgesel Ajansı iken, Bölgesel İdare, su yöneticileri, Havza İdaresi ve itfaiyeciler bazen hazır bulunmaktadır. Öte yandan, her iki bölgede de kanalizasyon yöneticisi, ATO¹², Havza İdaresi¹³ ve düzenli depolama alanları için verilecek izinlerde ise müdür hazır bulunabilir. Piedmont ile ilgili olarak, ortak çıkar sahipleri de hazır olabilir. Toskana'da, yukarıda anılan kurumların görüşleri genelde bağlayıcı değildir, ancak izin verme prosedüründe bunları dikkate almaya çalışırlar. Piedmont'ta belediyenin ve valiliğin görüşleri her zaman bağlayıcıdır.

¹² ATO su hizmetinin veya kanalizasyonun ya da atıkların yönetimi konusunda yetkili bir muhatap ve kontrol kurumdur. Kurum 36/1994 sayılı ulusal kanun ile kurulmuştur.

¹³ Havza İdaresi tüm su toplama havzasını korumayı amaçlayan bir kurumdur. 183/1999 sayılı ulusal kanun ile kurulmuştur.

Bölgesel idarenin görüşleri ise yalnız bazı sektörler için bağlayıcı iken, diğer kurumların görüşleri bağlayıcı değildir.

Sicilya'da, belediyenin, valiliğin, bölgesel idarenin, yerel sağlık idaresinin, İl Çevre Koruma Komitesinin (CPTA) ve Çevre ve Toprağın Korunması Bakanlığının (ya da ulusal IEA sürecinde, Çevre Bakanlığı) görüşleri bağlayıcıdır. Bu durumun aksine, aşağıda sıralanan ilgili kuruluşların görüşleri bağlayıcı değildir: Çevre Koruma alanındaki Bölgesel Ajanslar, atık ve su ile ilgili Bölgesel Ajanslar, atık yönetimi ile ilgili ATO, su, hava vb.den sorumlu Daire Başkanlıkları.

Endülüs'te izin verme prosedürüne katılan kuruluşlar şunlardır: Belediye, Bölgesel Çevre Daire Başkanlığı, Devlet Çevre Kurumu, Su Havzası Kuruluşu. Bunların görüşleri bağlayıcıdır.

Valensiya'da, Valensiya İdaresi Çevre, Su, Şehir Planlama ve Konut Daire Başkanlığı (EWTPH) Entegre Çevre Analiz Komisyonu'nu kurmuştur. Anılan organ, izin verme prosedüründe müdahil olan her bir idareden/kuruluştan birer temsilcinin katılımı ile oluşmaktadır. Bu Komisyon'da her zaman müdahil olan kurum ve örgütler şunlardır: EWTPH'nin IPPC Birimi, EWTPH'nin Çevresel Etki Birimi, EWTPH'nin Hava Birimi, EWTPH'nin Su Birimi, Havza İdaresi, EWTPH Temiz Teknoloji Merkezi. Bu Komisyon, oluşumu ve faaliyetleri itibarıyla İtalyan komisyon ile benzerlik arz etmektedir ("Kamu Hizmetleri Toplantısı" şeklinde anılmaktadır). Toskana'da da olduğu gibi, bazen ilgili olan bazı kurum ve örgütler de bulunmaktadır: Belediye, Vatandaşlık, Sivil Savunma İdaresi, Kültürel Miras İdaresi, Hayvan Sağlığı İdaresi, Kamu Sağlığı İdaresi ve ortak çıkar sahipleri. Endülüs'te olduğu gibi, görüşüne danışma amaçlı olarak başvuru Tanım Teknolojiler Merkezi hariç, IEA için tüm görüşler bağlayıcıdır.

Toskana ve Valensiya örneklerinde olduğu gibi, **Batı Makedonya**'da da izin verme prosedüründe her zaman hazır bulunan bazı kuruluşlar olduğu gibi, zaman zaman hazır bulunanlar da vardır. Çevre Enerji ve İklim Değişikliği Bakanlığı Özel Servisi, Çevre Enerji ve İklim Değişikliği Bakanlığı Planlama Müdürlüğü, Çevre Enerji ve İklim Değişikliği Bakanlığı Çevre Daire Başkanlığı, Valilik Çevre Daire Başkanlığı, Vali ve Kamuoyunu Bilgilendirme Konseyi ilk kategoriye girmektedir. Yatırım bakanlıkları, Bölgenin Orman Daire Başkanlığı, Bölgenin Su Daire Başkanlığı, Antika Gelirleri İdaresi, Valiliğe bağlı Tarım Daire Başkanlığı, Valiliğe bağlı Sağlık Daire Başkanlığı ilgilileri ikinci kategoriye girmektedir. Tüm kurumların görüşleri bağlayıcıdır ancak kanunla tanımlanmamıştır, nihai karar Yetkili İdarenindir ancak neredeyse tüm vakalarda Yetkili İdare, ilgili idarelerin gözlemlerini dikkate almaktadır.

Slovenya'da, izin verme prosedüründe devrede olan tek kurum Slovenya Cumhuriyeti Çevre ve Alan Planlaması Bakanlığı, Çevre Ajansıdır. Ajansın görüşü bağlayıcıdır.

Bu paragrafın sonunda, tablo 12 izin verme prosedüründe devrede olan temel kurumları belirtmektedir.

İZİN DÜZENLENMESİ İÇİN SUNULACAK TEMEL BELGELER								
Devlet	İspanya		Slovenya	Yunanistan	İtalya			Toplam
Bölgeler	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toskana	
Dış şartlar ile ilgili bilgi (çevre şartları gibi)	X	X	-	-	-	-	-	2

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

İZİN DÜZENLENMESİ İÇİN SUNULACAK TEMEL BELGELER								
Devlet	İspanya		Slovenya	Yunanistan	İtalya			Toplam
Bölgeler	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toscana	
Tesislerin yerleşimi	-	X	X	X	X	X	X	6
Çevresel boyutların planimetrisi	-	-	-	-	X	-	X	2
Çevresel boyutların teknik tanımlaması (örneğin atık, hava vs.)	X	X	X	-	X	X	X	6
Spesifik etki değerlendirmesi (örneğin akustik etki değerlendirmesi)	X	X	-	-	X	-	X	4
Her türlü teknik bilgi	X	X	-	X	X	X	X	6
Önceki izin ve ruhsatlarla ilgili bilgi	-	-	-	-	X	-	X	2

Tablo 8 İzin düzenlenmesi için sunulacak temel belgeler

YENİ VE MEVCUT TESİSLERDE İLK IEA DÜZENLENMESİNDE SÜRELER								
Devlet	İspanya		Slovenya	Yunanistan	İtalya			Toplam
Bölgeler	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toscana	
5 ila 10 ay				X	X	X	X	4
7 ay			X**					1
8 ay		X*						1
10 ay	X	X*						2

Tablo 9 Yeni ve mevcut tesislerde ilk IEA düzenlenmesinde süreler

* Süreler faaliyetin tipolojisine göre değişmektedir

** yeni tesisler için

İZİN VERME PROSEDÜRÜNDE DEVREDE OLAN TEMEL KURUMLAR								
Devlet	İspanya		Slovenya	Yunanistan	İtalya			Toplam
Bölgeler	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toscana	
Ulusal Kurum	X		X	X	X*	X*	X*	6

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

İZİN VERME PROSEDÜRÜNDE DEVREDE OLAN TEMEL KURUMLAR								
Devlet	İspanya		Slovenya	Yunanistan	İtalya			Toplam
Bölgeler	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toskana	
Bölgesel Kurum		X		X	X	X	X	5
Yerel Kurum	X	X			X	X	X	5
Spesifik kamu kurumu (havza idaresi gibi)	X	X		X	X	X	X	6
Diğer teknik kamu departmanları (itfaiye gibi)	X	X		X	X		X	5
Kamu sağlığı ve güvenliği idaresi		X			X	X	X	4
Ortak çıkar sahipleri		X			X			2

Tablo 10 İzin verme prosedüründe devrede olan temel kurumlar

*İtalyan bölgelerinde, IEA düzenlemesinde Bakanlığın Yetkili İdare olduğu durumlarda ulusal kurum devrededir.

2.2.2.2 İzinin yenilenmesi ve önemli değişiklikler olması hallerinde izin verme prosedürü

❖ İzinin Yenilenmesi

Endülüs'te, iznin yenilenmesi IEA'nın geçerlilik süresinin bittiği tarihten on ay önce talep edilmelidir. Süre sona erer ve yetkili kurum özel bir karar vermezse, izin talebi değerlendirilmeli ve izin aynı şartlar altında yenilenmelidir. Dolayısıyla, yenileme müracaatının yapılmasından itibaren maksimum karar süresi 10 ay olacaktır.

Valensiya'da da operatör 2/2006 sayılı Kanunun I sayılı Ekinde belirtilen faaliyetler için IEA süresinin bitiminden 10 ay önce yenileme için müracaat etmelidir. II sayılı Ekte belirtilen faaliyetlerde ise süre IEA'nın geçerliliğinin sona ermesinden 8 ay öncedir. Bu dönemden sonra, eğer Yetkili İdare izni vermemiş olursa, yenileme onaylanmış olarak değerlendirilir. İzinlerin yenilenmesi için sunulacak teknik ve idari belgeler Yetkili İdare tarafından belirlenmemektedir. Bir yenileme durumunda izin verme prosedürü için beklenen maksimum süre halen bilinmemektedir.

İtalyan bölgelerinde, 59/05 sayılı kanun hükmünde kararnamede belirtildiği gibi, operatör IEA'nın süresinin sona ermesinden 6 ay önce Yetkili İdareye bir yenileme müracaatı göndermelidir. Müracaatın yanında, izin Müracaatındaki bilgileri güncelleyen bir rapor da bulunmalıdır. Takip eden 150 gün içerisinde, Yetkili İdare "Kamu Hizmetleri Toplantısı" çağrısı sonrasında görüşünü belirtir. Bir modernizasyon planının 6 aylık bir süre zarfında belirli kanun şartlarını sağlayacağını garanti etmesi ve projenin bir kirlilik azalması sağlayacak olması halinde, Yetkili İdare kanun şartlarında geçici istisnalar tanıyabilir.

Slovenya'da, izinlerin yenilenmesi için izlenen teknik ve idari prosedür, ilk kez IEA düzenlenirken izlenen prosedür ile aynıdır. IPPC'ye karşı sorumlu olan şirket, IEA'nın süresinin sona ermesinden 6 ay önce tüm destekleyici belgeler ile birlikte tam bir

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

müracaat sunmalıdır. Daha sonra Ajans bu müracaatı teslim eder ve kamuya sunulması için mutabakat önerir. 30 gün sonra IEA düzenlenir. İzin yenilenmesi halinde, prosedürün süresi, yeni ve mevcut tesisler için ilk kez IEA düzenlenmesinde geçerli olan süre ile aynıdır, yani 7 aydır.

Bu paragrafın sonunda, operatörün hangi zaman dilimlerinde iznin yenilenmesini istemesi gerektiğine dair bir özet tablo mevcuttur.

❖ Önemli Değişiklikler

Batı Makedonya'da, önemli değişiklikler olması veya iznin yenilenmesi durumunda, prosedür aynıdır. Tesis yapılacak değişikliklerin açıklandığı bir çalışmayı Yetkili İdareye sunar. İdare 30 gün içerisinde prosedürün yeniden başlatılıp yeni bir IEA'nın onaylanmasının gerekip gerekmediğine karar verir. Yetkili İdare ayrıca aşağıdaki durumlarda iznin süresini yeniden inceler ve muhtemelen yeniden düzenler: MEİT'te temel değişiklikler olması, tesisin güvenliğinin başka tekniklerin uygulanmasını gerektirmesi, mevzuatta değişiklikler olması, emisyonların marjinal değerinin yeniden değerlendirilmesinin gerekmesi. Bir tesiste çevre kirliliği sorunlarının ortaya çıkması halinde veya izin verme sürecinde öngörülmemiş tepkiler meydana gelmesi durumunda Yetkili İdare tesisin ait olduğu kategoriden bağımsız olarak ilave çevre şartları öne sürebilir veya eski şartları değiştirebilir. Bir birim veya faaliyetin işlemi sonucunda çevre açısından önemli sorunların ortaya çıktığının tespit edilmesi, düzenli program kontrollerinin veya özel şahısların ya da diğer kurumların iddialarının sonucu olabilir. Çevresel sürelerin gözden geçirilmesi mevcut tesisin ya da faaliyetin yerinin değiştirilmesi, modernizasyonu, genişletilmesi veya değiştirilmesi durumunda zorunlu tutulmuştur. Bu durumlarda izlenen süreç, ilk izni almak için izlenen süreç ile aynıdır.

IEA'da yapılan önemli değişikliklere gelince, **Endülü**s'te bu değişiklikler tesisin sahibi tarafından iznin değiştirilmesi için yapılan müracaat modeli vasıtasıyla yetkili kuruma bildirilecektir. Yapılan bildirimde söz konusu değişikliğin önemli olup olmadığı gerekçeli bir şekilde açıklanacak ve gerekçeler sunulacak belgelerle desteklenecektir. Yetkili kurum, tesis sahibi tarafından sunulan belgeleri kontrol ettikten sonra, bir ay içinde yapılan değişikliğin önemli olup olmadığına karar verecektir. Bu süre sonunda kurumun spesifik bir karar vermemesi, değişikliğin önemli olmadığı anlamına gelir ve bu durumda tesis sahibi değişikliğini gerçekleştirebilir. Değişikliğin önemli olduğuna karar verilirse, yeni IEA'yı vermek için izlenecek prosedür yeni veya mevcut bir tesis için izlenecek olan prosedür ile aynıdır. Dolayısıyla, bu durumda da süre değişiklikler için yapılan müracaat modelinin başlatılmasından itibaren 10 ay olacaktır.

Valensiya'da da önemli bir değişiklik yapılacak olması halinde izin verme prosedüründe talep edilen belgeler, yeni bir tesis kurmak için istenilenler ile aynıdır. Yetkili İdareler tesiste yapılacak değişikliğin önemli olup olmadığını belirlemek için teknik kriterler kullanabilirler. Yetkili İdare, bu kriterlere ilaveten değişikliğin yapıldığı şartlardan kaynaklanan nitel kriterler de uygulayabilir. Benzer şekilde, bu nitel kriterler Entegre Çevre İzni için, ya da mevcut tesislerin olması halinde, bu sektör izinleri için yapılan müracaat süreci boyunca kümülatif bir şekilde de uygulanabilir. Yetkili İdare, her halükarda tesisin bütününde yapılan değişikliklerin eşik değerlerini aşması halinde önemli bir değişiklik olduğuna hükmedebilir. Entegre Çevre İzni önemli bir değişikliğin sonrasındaki tesisin tümüne verilir, yalnızca değiştirilen bölüme değil. Önemli bir değişiklik olması halinde izin düzenlemek için öngörülen süre, yeni bir IEA düzenlenmesi için geçerli olan süre ile aynıdır: 2/2006 sayılı Kanunun I sayılı Ekinde

belirtilen faaliyetler için maksimum 10 ay ve 2/2006 sayılı Kanunun II sayılı Ekinde belirtilen faaliyetler için 8 ay.

Piedmont, Sicilya ve Toskana'da izinler için aşağıdaki hususları içeren bir rapor eşliğinde yeni bir Müracaat sunulması gerekmektedir:

- a) İzinler için yapılan Müracaat ile saptanan bir bilgi güncellemesi;
- b) Verilerin teknik olmayan özetine ilişkin bilgilerin güncellenmesi.

Müracaatın sunulması için öngörülen süre yeni ve mevcut tesislerin ilk kez IEA düzenlenmesi için başvuruları durumunda öngörülen süre ile aynıdır. Diğer taraftan, önemli değişikliklerin olması halinde öngörülen süre ile ilgili olarak, 59/2005 sayılı kanun hükmünde kararname idarenin IEA'yı talebin iletiliği tarihten itibaren 150 gün içerisinde düzenlemesi veya reddetmesi gerektiğini hükme bağlamaktadır.

Slovenya'da, bir tesisin operatörü tesisin işletilmesi ile ilgili herhangi bir değişikliği yazılı olarak bakanlığa bildirmekle yükümlüdür. Bakanlık değişikliğin önemli olduğuna kanaat getirirse, 30 gün içerisinde operatöre bildirimde bulunur ve operatör belirli bir zaman dilimi içerisinde değişen IEA için bir müracaat sunmalıdır. Operatörün müracaatını belirlenen süre zarfında sunmaması halinde, değişikliği yapmaktan vazgeçmiş addedilir. Operatörün bakanlıktan 30 gün içerisinde bildirim almaması halinde, bu değişikliğin geçerli IEA'yı etkilemediği addedilir. Tesisin operatörü faaliyet ile ilgili olarak talep ettiği değişikliği yapabilir. "Önemli değişiklikler" olması halinde, prosedürün uygulanma süresi 4 aydır.

OPERATÖRÜN İZNİN YENİLENMESİNİ TALEP ETMESİ GEREKEN ZAMAN DİLİMLERİ								
Devlet	İspanya		Slovenya	Yunanistan	İtalya			Toplam
Bölgeler	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toskana	
İzin Süresinin Sona Ermesinden 6 Ay Önce			X	X	X	X	X	5
İzin Süresinin Sona Ermesinden 8 ila 10 Ay Önce		X						1
İzin Süresinin Sona Ermesinden 10 Ay Önce	X							1

Tablo 11 Operatörün iznin yenilenmesini talep etmesi gereken zaman dilimleri

Tablo 14 önemli değişiklikler olması halinde ihtiyaç duyulan süreleri göstermektedir.

ÖNEMLİ DEĞİŞİKLİKLER OLMASI HALİNDE İHTİYAÇ DUYULAN SÜRELER					
Devlet	İspanya	Slovenya	Yunanistan	İtalya	Toplam

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Bölgeler	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toskana	
4 Ay			X					
5 Ay				X	X	X	X	4
8 Ay		X*						1
10 Ay	X	X*						2

Tablo 12 Önemli değişiklikler olması halinde ihtiyaç duyulan süreler

*Süreler faaliyetlerin tipolojilerine göre değişmektedir.

2.2.2.3 İzin verme prosedüründe özel şirket kategorilerine tanınan kolaylıklar ve idari prosedür için firmaların ödemeleri gereken ücretler

❖ İzin verme prosedüründeki kolaylaştırmalar

Çoğu bölge için (Endülüs, Valensiya, Toskana, Piedmont ve Sicilya), kanunlar özel işletme kategorileri için izin verme prosedüründe kolaylaştırmalar tanımaktadır.

İspanya'da, 509/2007 sayılı Kraliyet Kararnamesi 16/2002 sayılı Kanunda bahsedilen 9.3 sayılı kategoride (96/61/EC sayılı Direktifin 6.6 sayılı epigrafisi) IEA talebine eşlik eden temel projeye dahil edilmesi gereken belgeleri¹⁴ sadeleştirerek Tarım Tesislerinin IPPC izni için başvuru prosedürlerinde kolaylaştırma sağlamıştır. Buna ilaveten, bu kararname bir Çevresel Yönetim Sistemi kullanan tesislerde (UNE-EN ISO 14001 Uluslararası Standardında ve/veya EMAS Yönetmeliğinde belirlenen şartlar dahilinde) IPPC izinlerinde istenilen şartların sağlandığının doğrulanması için kullanılan mekanizmalar ile ilgili olarak Otonom Bölgelere sadeleştirici önlemler alma imkânını tanımaktadır.

Valensiya'da 127/2006 sayılı bölgesel kararname, IEA'nın yenilenmesi için müracaat esnasında tesis sahibinin tesisin tüm çevre mevzuatı kapsamında çevresel değerlendirmesinin uygunluğu ile ilgili bir sertifikayı sunacağını hükme bağlamaktadır. Bu uygunluk bir Çevresel Kalite İşbirliği Teşekkülü tarafından onaylanacaktır. EMAS kaydının her sene çevresel mevzuata uygunluğun sağlandığına dair bir değerlendirme/denetim istemesi nedeniyle, bir IPPC firmasının EMAS'a katılması halinde, yenileme başvurusunda söz konusu olan sertifikanın sunulması gerekmemektedir. Dolayısıyla tesis ya da faaliyet mevcut çevresel kısıtlar/mevzuat ile uyumlu olacaktır.

Piedmont, Sicilya ve Toskana'da sunulan bazı sadeleştirmeler 59/05 sayılı kanun hükmünde kararnamede belirtilmiştir:

- IEA'nın düzenlenmesi esnasında CE 1221/2009 (EMAS) sayılı Yönetmelik uyarınca kayıtlı olan bir tesis olması halinde, IEA her sekiz yılda bir yenilenmektedir (genelde IEA her beş senede bir yenilenmektedir).

¹⁴ 509/2007 sayılı Kraliyet Kararnamesi, Ek II.

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

- Şayet verilen izin sonrasında CE 1221/2009 (EMAS) sayılı Yönetmelik uyarınca kayıt yapıldıysa, IEA yenilemesi takip eden ilk yenilemeden başlamak suretiyle her sekiz senede bir yapılır.
- IEA'nın düzenlenmesi esnasında UNI EN ISO 14001 sayılı Yönetmelik uyarınca sertifikası bulunan bir tesisin söz konusu olması halinde, IEA her altı yılda bir yenilenmektedir. Şayet verilen izin sonrasında UNI EN ISO 14001 sayılı Yönetmelik uyarınca sertifikasyon yapıldıysa, IEA yenilemesi takip eden ilk yenilemeden başlamak suretiyle her altı senede bir yapılır.

59/05 sayılı kararnamenin 5'inci maddesi uyarınca, şayet UNI EN ISO 14001 sayılı Yönetmelik kapsamında verilen bilgi ve tanımlamalar veya CE 1221/2009 (EMAS) sayılı Yönetmelik uyarınca sunulan verilerin yanı sıra diğer kanunlar uyarınca verilen her türlü bilgi, IEA müracaatında öne sürülen şartlardan bir veya birkaç tanesine uygun ise, bunlar IEA müracaatının kaydedilmesi için kullanılabilir.

24 Nisan 2008 tarihinde kabul edilen İtalyan Bakanlar Kurulu Kararı da (ücretlere dair karar) başka kolaylıklar getirmiştir: bunlardan bir tanesi, CE 1221/2009 (EMAS) sayılı Yönetmelik uyarınca kaydolmuş tesislerin 1000 ila 8000 Euro arasında bir ücret indiriminden faydalanmasıdır. Diğer kolaylık ise UNI EN ISO 14001 sayılı Yönetmelik uyarınca sertifikası bulunan tesislerin 500 ila 5000 Euro arasında bir ücret indirimine hak kazanmasıdır.

Slovenya ve Batı Makedonya'da izin verme prosedüründe özel işletme kategorileri için tanınan herhangi bir kolaylık söz konusu değildir.

❖ Devletin tahsil ettiği ücretler

İşletmelerin idari prosedürler için ödemeleri gereken ücretler ile ilgili olarak, bölgeler arasında büyük farklar bulunmaktadır.

Endülüs vakasında, 18/2003 sayılı bölgesel kanunun 12'nci maddesi uyarınca ücretler 1000 ila 1.500 Euro aralığındadır. IPPC Direktifinin 6.6 sayılı sektöründe faaliyet gösteren şirketler için uygulanacak ücret, normal tutarın %50'si olacaktır (kontrollere sonucu alınan ücretler durumunda olduğu gibi -bakınız kontrol ve denetim sistemi ile ilgili bölüm).

Valensiya'da IEA almak için sürdürülen idari prosedürde işletmelerden ücret tahsil edilmemektedir.

Piedmont, Sicilya, ve Toskana'da, 24 Nisan 2008 tarihinde kabul edilen ulusal bakanlar kurulu kararı, 59/05 sayılı ulusal kararname uyarınca yapılan ön araştırmalar ve kontroller ile ilgili muhasebe şartlarını ve uygulanacak ücretleri düzenlemektedir. Kararda aşağıdaki hususlar belirtilmektedir:

- İzin düzenlenmesinde ve önemli değişiklikler sonucu güncellenmesinde yapılan ön araştırmalar ile yeniden incelemeler sonrasında alınan ücretler. Belirli unsurlara göre değişen farklı ücretler vardır (örneğin tesisin tipolojisi, emisyon/deşarj noktalarının sayısı ve faaliyetin neden olduğu çevre kirleticiler maddeler, ton cinsinden atık miktarı gibi). Bazı ücret indirimleri kanun uyarınca uygulanmaktadır;
- İzin yenilenmesinde yapılan ön incelemede alınan ücretler. Bu durumda da kanun belirli unsurlara göre değişen farklı ücretler uygulamaktadır (örneğin

tesisin tipolojisi, emisyon/deşarj noktalarının sayısı ve faaliyetin neden olduğu çevre kirlетici maddeler, ton cinsinden atık miktarı gibi). Bazı ücret indirimleri kanun uyarınca uygulanmaktadır;

- Önemli olmayan değışikliklerde de yeniden inceleme ve ön araştırma sonrasında alınan ücretler.

Toskana'da, ücretler konusunda bölgesel bir mütalaa yapmıştır. Anılan mütalaa valiliklerin yetkisi dahilinde yapılacak ön araştırma ve kontrollerde uygulanacak ücretlerin kabul edilmesi ve bütünleştirilmesi ile ilgilidir. Bu bölgesel mütalaa, 24 Nisan 2008 tarihinde kabul edilen bakanlar kurulu kararı ile düzenlenen ücretlerde %20 oranında indirim yapılmasını hükme bağlayan diğer bir mütalaa ile birleştirilmiştir.

Piedmont'ta da bölgesel bir mütalaa oluşturulmuştur.

Piedmont ve Toskana vakalarında, kanunlar tarafından düzenlenen ücretlerin spesifik tutarları Bölgesel Analizde belirtilmiştir. Örneğin Yetkili Otorite temsilcilerinin röportajlarda belirttiği gibi, Toskana'da, ücretler 2.000 ila 35.000 Euro arasında değışebilmektedir.

Slovenya'da, İdari Ücretler Kanunu işletmelerin 17,73 Euro tutarında bir ücret ödemeleri gerektiğini hükme bağlamaktadır. Ayrıca, operatör gazetede verilen ilan masraflarını da ödemelidir. İlan tutarı 1,214.4 Euro'dur.

Batı Makedonya'da, ücret Maliye Bakanlığı ile oraklaşa karara bağlanmaktadır ve kurulu güce ve faaliyete ya da stoklama kapasitesine göre orantılı şekilde basamaklandırılmaktadır. İzinin faaliyete ara verilmesi kararı sonrasında düzenlenmesi halinde, ücret iki katı uygulanmaktadır. Dolayısıyla, kanun spesifik tutarlara atıfta bulunmamaktadır.

Aşağıda yer alan tablo, özel işletme kategorileri için izin verme prosedüründe tanınan temel kolaylıkları özetlemektedir.

ÖZEL İŞLETME KATEGORİLERİ İÇİN İZİN VERME PROSEDÜRÜNDE TANINAN TEMEL KOLAYLIKLAR								
Devlet	İspanya		Slovenya	Yunanistan	İtalya			Toplam
Bölgeler	Endülüş	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toskana	
Her türlü kolaylık			X	X				2
Tarım tesislerinde IEA almak için sunulması gereken belgelerin sadeleştirilmesi	X	X						2
EMAS'a kayıtlı tesislerin vermesi gereken belgelerin sadeleştirilmesi		X						1
EMAS'a kayıtlı olan veya ISO 14001 sertifikasına sahip tesislerde denetim ve kontrol faaliyetlerinin sadeleştirilmesi	X	X						2
EMAS'a kayıtlı olan veya ISO 14001 sertifikasına sahip tesislerde IEA için daha uzun geçerlilik süresi					X	X	X	3

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

ÖZEL İŞLETME KATEGORİLERİ İÇİN İZİN VERME PROSEDÜRÜNDE TANINAN TEMEL KOLAYLIKLAR								
Devlet	İspanya		Slovenya	Yunanistan	İtalya			Toplam
Bölgeler	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toscana	
EMAS'a kayıtlı olan veya ISO 14001 sertifikasına sahip tesislerde ücretlerde indirim					X	X	X	3

Tablo 13 Özel işletme kategorileri için izin verme prosedüründe tanınan temel kolaylıklar

Aşağıda yer alan özet tabloda işletmelerin idari prosedür için ödemeleri gereken ücretler belirtilmiştir.

İŞLETMELERİN İDARİ PROSEDÜR İÇİN ÖDEMELERİ GEREKEN ÜCRETLER								
Devlet	İspanya		Slovenya	Yunanistan	İtalya			Toplam
Bölgeler	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toscana	
Her türlü ödenecek ücret		X						1
Ücretleri belirleyen ulusal kanun			X		X	X	X	4
Ücretleri belirleyen bölgesel kanun	X				X		X	3
Kanun belirli bir tutara atıf yapmamaktadır				X				1
Kanun bazı ücret indirimleri sağlamaktadır	X				X	X	X	4

Tablo 14 İşletmelerin idari prosedür için ödemeleri gereken ücretler

2.2.2.4 İzin verme prosedürü süresince yapılan çevresel değerlendirme ve esneklik ilkesinin Yetkili idare tarafından uygulanması

❖ İzin verme prosedürü süresince yapılan çevresel değerlendirme

Endülüs'te yürütülen çevresel değerlendirme, gerek tesisin sahibi, gerekse sürece müdahil olan çevre ile ilgili diğer idareler tarafından sağlanan tüm belgelerin, Endülüs Bölgesel Çevre İdaresi (IEA'da Yetkili İdare) tarafından gözden geçirilmesini kapsamaktadır ve IEA'nın izin verme prosedürü boyunca devam eder. Bu noktada diğer kamu idareleri olan Belediye Meclisi şehir planlamasına yönelik uygunluk raporu verecek; havza kurumu atık kabul edilebilirlik raporu verecek ve çevresel etki değerlendirmenin özerk toplumun değil de devletin yetkisinde olması durumunda, devletin çevre ile ilgilenen birimi çevresel etkinin incelendiği çevresel etki değerlendirme sürecinin sonuçlarını ortaya koyacaktır. Çevresel etki değerlendirmenin özerk bölgenin yetkisi altında olması durumunda ise, değerlendirme Endülüs Bölgesel Çevre İdaresi tarafından yürütülecek ve IEA'nın düzenlenme sürecine tamamıyla dahil edilecektir. Belediye Meclisi, Havza Kurumu ve devletin çevre ile ilgilenen kurumu tarafından hazırlanan raporların olumsuz olması halinde, raporların düzenlendikleri andan bağımsız olarak, ama IEA'nın düzenlenmesinden önce alınmaları ihtimaline

karşı, çevre idaresi prosedürü sonlandıran ve bu işlemleri dosyaya kaydettiren gerekçeli bir karar yayımlayabilir.

Valensiya'da, IPPC (Entegre Kirlilik Önleme ve Kontrol) birimi, ilgili diğer idarelerin/kuruluşların raporlarından toplanan bilgiler ile IEA için bir karar teklifi hazırlar. Bu teklif Entegre Çevre Analiz Komisyonu tarafından onaylanır. Çevre değerlendirmesi süresince birçok teknik, hukuki ve idari bilgi göz önüne alınmalıdır. Aslında, değerlendirme multidisipliner bir grup tarafından alınması gereken oldukça karmaşık bir karardır. Bununla birlikte, Yetkili İdarenin, prosedür süresince toplanan bilgilerin ve tüm IPPC değerlerinin değerlendirmeye alınmasını sağlayan objektif bir metodolojisi yoktur. Temiz Teknolojiler Merkezi, IPPC çevre değerlendirmesi için AHP/ANP çok kriterli karar tekniklerine dayalı metodolojik bir teklif geliştirmiştir. Bu metodoloji henüz gerçek bir IEA işleminde uygulanmamıştır.

Piedmont, Sicilya ve Toskana'da, çevre değerlendirmeleri birbirine çok benzemektedir. Resmi bir değerlendirme yürütmek için bir takım bilgiler ve belgeler göz önüne alınır. Yetkili İdare, firmaların sunduğu belgelerin istenen belgelerle uyuyup uyuyamadığını ve yeterli veri bulunup bulunmadığını kontrol eder. Gerekirse, entegrasyonlar talep edilebilir. Daha sonra idari işlem başlatılır; teknik bir değerlendirme ve bazı kurumlar arasında toplantılar yapılır. Ardından, "Kamu Hizmetleri Toplantısı" düzenlenir. Hali hazırda yayımlanmış IEA'larda düzenlenen zorunluluklar hali hazırda düzenlenmiş olan IEA'lardaki zorunluluklar da dikkate alınarak saptanır ve tüm çevresel boyutlar ve hususlar değerlendirilir. Bunun yanı sıra, Piedmont, Bölgesel Çevre Koruma Ajansı'nın da bu aşamada mevcut ve faal olduğunu belirtmiştir.

Batı Makedonya'da ise durum farklıdır. Batı Makedonya'daki tüm tesisler Çevresel Etki Değerlendirmesine (ÇED) tabi tutulur. İşletmenin 96/61 sayılı Direktifin Ek'inde yer alması durumunda, IEA almak için yürütülen izin prosedürü ÇED almak için yürütülen prosedür ile eşanlı hale gelecek ve böylece işletme, izni alabilmek için gerekli olan daha fazla veriyi de sunmak zorunda olacaktır. Ortak destekleyici belgeler ve özelliklerin tanımları süreç içerisinde sadece bir kez sunulur. Ayrıca, istenen bazı ek veriler de söz konusudur (örneğin MEİT kullanılarak elde edilmiş kirlilik önleyici tedbirler; MEİT'in seçimi; üretim sürecinde gereken ve üretilen birincil ve yardımcı maddeler ile enerji; tesisin emisyon kaynakları; emisyonların özelliği ve kalitesi; kirliliğin önlenmesini veya azaltılmasını amaçlayan teknolojiler vs.).

Slovenya sadece çevre değerlendirmesinin izin verme prosedürü süresince yürütüldüğünü açıklamıştır.

❖ Esneklik ilkesinin Yetkili İdare tarafından uygulanması

IPPC Direktifi¹⁵, ile ortaya konulan "Esneklik ilkesi" ile ilişkili olarak, **Endülüs**'te, Endülüs Hükümeti Çevre Daire Başkanlığı'nın Çevresel Koruma ve Kalite Genel Müdürlüğü, Endülüs Teknoloji Enstitüsü (IAT) ile işbirliği içerisinde, hukuki ve teknik referansları tanımlamak suretiyle 16/2002¹⁶ no'lu Kanun kapsamına giren tesislerin

¹⁵ 61/96 sayılı IPPC Direktifinin 9'uncu maddesinin 4'üncü fıkrasında esneklik ilkesi şu şekilde düzenlenmiştir: "Paragraf 3'te atıf yapılan emisyon sınır değerleri ve eşdeğer parametreler ve teknik önlemler, herhangi bir teknik veya spesifik teknoloji öngörmeksizin elde edilebilir en iyi tekniğe dayanmalı, ancak ilgili tesisin teknik özelliklerini, coğrafi konumunu ve yerel çevre şartlarını dikkate almalıdır. Her durumda, iznin şartları uzun mesafeli veya sınır ötesi kirliliğin en aza indirilmesi ile ilgili hükümler içermeli ve bir bütün olarak çevreye yüksek seviyede bir koruma sağlamalıdır".

¹⁶ Bu Hesaplama Yöntemi 16/2002 sayılı Kanunun 1 sayılı Ekinde yer alan değişik faaliyetlere uygulanmıştır. Bunlardan bazıları şunlardır: Büyük Yakma Tesisleri (96/61/EC sayılı Direktif, epigrafi 1.1), Cam, Kağıt ve Karton İmalatı

ürettikleri önemli emisyonların her biri için Emisyon Değer Sınırlarını belirleyecek bir Hesaplama Yöntemi geliştirmiştir. Yöntem ayrıca incelemeye konu tesislerin reel emisyon değerleri, tüketimleri ve yerel çevresel şartları vasıtasıyla bunların çevresel davranışlarını da dikkate almaktadır. Bunun amacı yasal zorunluluklara uyum sağlamaktır.

Sicilya'da, tesisin teknik özellikleri, coğrafi konumu ve yerel çevre koşulları da dikkate alınarak emisyon sınır değerleri, parametreler ve teknik eş değer önlemler, MEİT olarak adlandırılırlar. "Esneklik ilkesi", her bir izin prosedürü için dikkate alınır ve yerel koşullar ile benimsenen teknoloji türüne bağlıdır.

Birçok bölgede, "esneklik ilkesi" uygulanmaz veya uygulanması çok zordur.

Örneğin, **Valensiya**'da, Yetkili İdare sadece her bir sektörel rapor ile belirlenen zorunlulukları izin prosedürüne dahil eder ve genellikle esneklik ilkesini göz önünde bulundurmaz.

Piedmont'da da söz konusu ilke uygulanmaz; sınırlar için ulusal mevzuatla belirlenenler geçerlidir.

Slovenya ve **Batı Makedonya**'da da, "esneklik ilkesi" uygulanmamaktadır. Batı Makedonya'da, emisyon sınır değerleri MEİT ve ulusal çevre mevzuatı aracılığıyla belirlenir.

Toskana'da, röportaj yapılan Yetkili İdarelerin çoğu, bu ilkenin uygulanmasının çok zor olduğunu, bu nedenle de uygulayamadıklarını belirtmiştir. Aslında, Piedmont örneğinde olduğu gibi, Yetkili İdareler genelde sadece ulusal kanunları ve bu kanunların öngördüğü ELV'leri göz önüne almaktadır. Sadece birkaç Yetkili İdare esneklik ilkesini uygulamaktadır.

Aşağıda yer alan özet tabloda, yedi katılımcı bölgede esneklik ilkesinin Yetkili İdareler tarafından uygulanması gösterilmiştir.

ESNEKLİK İLKESİNİN YETKİLİ İDARE TARAFINDAN UYGULANMASI								
Devlet	İspanya		Slovenya	Yunanistan	İtalya			Toplam
Bölgeler	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toskana	
Esneklik ilkesi tam uygulanmaktadır	X*					X		2
Esneklik ilkesi kısmen uygulanmaktadır		X	X	X	X		X	5

* Esneklik ilkesi spesifik bir metodoloji sayesinde tam olarak uygulanmaktadır

Tablo 15 Esneklik ilkesinin Yetkili İdare tarafından uygulanması

2.2.2.5 Yetkili İdare tarafından düzenlenen izin sayısı ve izinlerin süresi

Aşağıda yer alan tabloda, her bir bölge itibarıyla düzenlenen izin sayısı ve izinlerin süresi yer almaktadır.

(96/61/EC sayılı Direktif, epigrafi 3.3 ve 6.1), Demir ve Demir Dışı Dökümhaneler (96/61/EC sayılı Direktif epigrafi 2.4 ve 2.5), ve Gıda Sanayi (96/61/EC sayılı Direktif, epigrafi 6.4, 6.5 ve 6.6).

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

DÜZENLENEN İZİN SAYISI VE İZİNLERİN SÜRESİ							
Devlet	İspanya		Slovenya	Yunanistan	İtalya		
Bölgeler	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toskana
Düzenlenen izin sayısı	456	423 ¹⁷	113	Veri bulunmamaktadır	540	42	257*
İzinlerin süresi	8 yıl		10 yıl	Süre kanunla önceden belirlenmemiştir. Genel uygulamada süre 5 yıldır. Bazı durumlarda süre 1 veya 3 yıldır.	- Genelde 5 yıl - EMAS'a kayıtlı tesislerde 8 yıl - ISO 14001 sertifikalı tesislerde 6 yıl - Gücü 300 MW'ı aşan elektrik enerjisi üretim tesislerinde 7 yıl		

*Yetkili İdareler tarafından düzenlenen izin sayısı nedeniyle veriler güncellenememiştir.

Tablo 16 Düzenlenen izin sayısı ve izinlerin süresi

2.2.2.6 İzinlerin güncellenmesi

Endülüs: teknik ve bilimsel değişiklikler nedeniyle ya da bunların mevcut çevre koşullarında meydana gelen önemli değişiklikler dolayısıyla IPPC İznine yeni şartlar uygulanması hakkı kılındığında ve ekonomik açıdan fizibil olduğunda, Yetkili İdarenin¹⁸ ya da tesis sahiplerinin¹⁹ izinde değişiklik yapılması için ısrar edebileceğini, bu durumda Yetkili İdarenin bir gözden geçirme dönemi belirleyerek, işletmenin amaçladığı değişikliklere ilişkin raporlar ve bilgiler talep etmek suretiyle bilgi döneminin uygunluğunu belirlemesi gerektiğini belirtmiştir. İdare nihai kararını sunmadan önce, 15 gün boyunca ilgili tarafları içeren bir danışma süreci gerçekleşecektir. Değişikliklere ilişkin karar ilgili taraflara, tesislerin bulunduğu yerin Belediyesine, ilişkili raporları düzenleyen idari kurumlara ve gerektiğinde bağımsız kurumlara iletilir. Çevresel izinde değişiklik yapan karar, hem “Boletín Oficial de la Junta of Andalusia” isimli Resmi Gazetede yayımlanmak suretiyle, hem Çevre Daire Başkanlığı'nın internet sitesinde tam içeriğine yer verilerek kamuoyuna duyurulur.

Her halükarda, “üretim kapasitesi” artışı açısından ve/veya tesisin sebep olduğu kirlilik ELV'nin gözden geçirilmesini tavsiye edilir kıldığında, IEA gözden geçirilecektir.

Valensiya'da, iznin güncellenmesi “ticarete değişiklik” (“modificación de oficio”) anlamına gelen bir prosedür aracılığıyla bölgesel bir kararla sağlanır. Bu prosedür, belirli durumlar gerçekleştiğinde, ilgili kişiler dinlendikten sonra herhangi bir bedel ödenmeksizin IEA'nın otomatik olarak değiştirilmesini içerir. Ayrıca, MEIT'teki ilerlemeler faaliyet sahibine aşırı bir maliyet yüklemekten kirliliğin önemli bir derecede

¹⁷ 1 Eylül 2010 tarihi itibarıyla izin sayısı.

¹⁸ IEA aşağıdaki durumlarda yetkili kurum tarafından resmen değiştirilebilir: a) Tesisin yol açtığı kirlilik, empoze edilen emisyonların sınır değerlerinin denetlenmesine izin verdiğinde veya yeni sınırlar benimsendiğinde; b) Mevcut en iyi teknikte değişiklikler yapmak suretiyle aşırı maliyetlere katlanılmadan emisyonları önemli ölçüde azaltmak mümkün olduğunda; c) İşlem sürecinde veya faaliyetteki güvenlik diğer teknolojilerin kullanılmasını gerekli kıldığında; d) Bölgeler arası Su Havzalarına yapılan ve devletin yetkisinde olan dışarılar konusunda Su Havzası Kurumu, IPPC izninin gözden geçirilmesi veya değiştirilmesini doğrulayan şartların var olduğunu değerlendirdiğinde ve bu zorunluluklar yetkili kurum tarafından bağlayıcı bir rapora konu edildiğinde; e) Bir tesise uygulanan sektörel bir mevzuat olduğunda (bakınız IEA'daki değişiklik prosedürü, soru 2.2).

¹⁹ IPPC izni, sanayide bir değişiklik olduğunda veya emisyonları ve artık su dışarılarını azaltacak iyi çevre uygulamalarının bir sonucu olarak veya izin verilen atıklar (“authorized wastes”) üretilerek tesisin ısrarı üzerine de değiştirilebilir. (bakınız IEA'daki değişiklik prosedürü, soru 2.2).

azaltılmasına izin verdiğinde, süresi dolmadan önce de herhangi bir bedel alınmaksızın IEA re'sen gözden geçirilebilir ve değiştirilebilir.

Toskana'da, röportaj yapılan Yetkili İdarelerin çoğu, bugüne kadar Direktifte öngörülen durumlarda izin şartlarının güncellenmesine hiç gerek duyulmadığını belirtmişlerdir. Sadece bir Yetkili İdare, verdikleri izinde firmanın MEİT güncellemesini göz önünde bulundurması gerektiğini belirttiklerini ifade etmiştir. Ayrıca, İtalya bölgelerinde, güncelleme için gerekli görülen şartlar 59/05 sayılı kanun hükmünde kararnamede sıralanmıştır.

Batı Makedonya ise, tesislerin çevre için kirlilik problemi yarattığı durumlarda veya izin verme sürecinde öngörülmemiş bazı etkilerin çevrede gözlemlenmesi halinde, Yetkili İdarenin tesis kategorisinden bağımsız olarak ek çevresel şartlar empoze edebileceğini veya önceki şartları değiştirebileceğini ifade etmiştir. Bir birimin veya faaliyetin işleyişinden kaynaklanan ciddi çevre problemlerinin tespiti, özel şahısların ya da bazı diğer kuruluşların düzenli programlanmış kontrolleri veya çalışmaları ile mümkün olabilir. Mevcut tesisin veya faaliyetin yer değiştirmesi, modernizasyonu, büyümesi veya değiştirilmesi durumunda çevresel şartların gözden geçirilmesi zorunlu tutulmuştur. Bu durumda gelen bir sonraki süreç, ilk izin verme süreci ile benzerdir.

Nihayet, **Slovenya**'da, izin koşullarının güncellenmesi prosedürü henüz Çevre Koruma Kanunu'nda tanımlanmamıştır.

“Üretim kapasitesi”nin yorumuna ilişkin olarak, tüm bölgeler bu terimin “maksimum üretim kapasitesi” olarak kabul edildiğini belirtmektedir. Ayrıca, İtalya'da bu kavram Çevre Bakanlığı'nın 13 Temmuz 2004 tarihli bir belgesinde de düzenlenmiştir.

“Günlük” ifadesinin yorumu ise bölgeden bölgeye değişiklik göstermektedir. Sadece Slovenya'da bu ifade çalışılan günler olarak değerlendirilmektedir. Diğer tüm bölgelerde ise (Endülüs, Valensiya, Piedmont, Sicilya, Toskana ve Batı Makedonya) bu kavram çalışabilen günler olarak ele alınmaktadır.

Aşağıdaki tablo, Direktifte yer alan “üretim kapasitesi” ve “günlük” kavramlarının algılanışlarını özetlemektedir.

DİREKTİFTE YER ALAN “ÜRETİM KAPASİTESİ” VE “GÜNLÜK KAVRAMLARININ YORUMLANMASI									
Devlet		İspanya		Slovenya	Yunanistan	İtalya			Toplam
Bölgeler		Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toskana	
“Üretim kapasitesi”	Maksimum üretim kapasitesi	X	X	X	X	X	X	X	7
	1 yıllık efektif üretim								-
“Günlük”	Çalışılan gün			X					1
	Çalışılabilir gün	X	X		X	X	X	X	6

Tablo 17 Direktifte yer alan “üretim kapasitesi” ve “günlük” kavramlarının yorumlanması

2.2.2.7 Denetimlerin sıklığının planlanması ve yaptırım sistemi

❖ Denetimlerin sıklığının planlanması

Endülüs'te, denetimlerin sıklığı ve türü ile ilgili olarak; metodoloji ve denetimleri yürütmek ile sorumlu kişiler IPPC İzninin "Kontrol ve İzleme Planı" Eki'nde tanımlanmıştır:

- *Kontrol Planlarında* yer alan faaliyetler, operasyonel kontrol faaliyetlerini (örneğin üretim ekipmanının yeterli bakımı) ve takip ve ölçüm faaliyetlerini (örneğin hava emisyonlarının periyodik ölçümü) kapsamaktadır. İşlemlerin kontrol faaliyetleri ile ilgili olarak, sıklık IPPC İzni'nde Çevre Daire Başkanlığı tarafından belirlenir ve faaliyetin türü, ilgili çevresel boyutlar ve kurumun kendi talepleri gibi faktörlere bağlıdır. Takip ve ölçüm faaliyetlerinde ise, denetim sıklığı ilgili sektör için geçerli mevzuata göre empoze edilir. Örneğin, hava emisyonlarında denetimin sıklığı, faaliyetin türüne bağlı olarak, ölçümlerin sırasıyla 2, 3 ve 5 yıllık aralıklarla yapıldığı A, B ve C gruplarından birine girer.
- *İzleme Planlarında* yer alan faaliyetler, IPPC İzninin verilmesinde (altı aya kadar) ve periyodik olarak (IPPC İzninin geçerli olduğu altı yıl boyunca) yapılacaktır. Bu son senaryoda, denetim türü ve sıklığı ilgili Çevre Daire Başkanlığı tarafından iznin içerisinde belirlenir ve tesislerin özelliklerine (örneğin, emisyon kaynağı ve/veya kullanılan yakıt türü ile ilişkili süreçte kullanılan tekniklere dair 16/2002 sayılı Kanunun epigrafisinde) ve kontrol edilecek çevre boyutunun türüne (kanalize edilmiş veya dağıtılmış hava emisyonları, tuvaletlerden gelen deşarjlar, yağmur suları, üretimden kaynaklanan zararlı veya zararsız atıklar) göre değişmektedir.

Bölgesel kanuna göre, **Valensiya**'da, Valensiya Hükümeti, bölgede yürütülen çevresel denetimleri açıklamak, planlamak ve düzene koymak için çevresel denetim planları geliştirebilir. Bu planlar çevreden sorumlu İspanyol Bakanlığı tarafından onaylanacaktır.

Toskana'da, farklı Yetkili İdareler arasında denetim sıklıkları açısından oldukça büyük farklılıklar vardır. Örneğin, planlı denetimler IEA'nın geçerliliği süresince 1 veya 2 kez, hatta yıllık veya altı ayda bir vs. olacak şekilde yapılmaktadır.

Toskana da olduğu gibi, **Piedmont**'da da denetimlerin sıklığını belirlemek için açık kriterler ya da resmi belgeler mevcut değildir. Her bir Yetkili İdare otonom kararlar almaktadır. Örneğin IEA'nın geçerliliği süresince yapılan denetim sayısı 1 veya 2 şeklinde değişebilmektedir.

Sicilya'da, denetimlerin sıklığının ve türünün planlanmasında, tek tesisin teknik özellikleri, coğrafi konumu ve yerel çevre koşulları göz önünde bulundurulmaktadır. Genelde, Bölgesel Çevre Koruma Ajansı yılda bir denetim yapmakta ve her iki yılda bir bazı izleme önlemleri uygulamaktadır.

Slovenya Cumhuriyeti Çevre ve Alan Planlaması Denetim Kurulu yılda iki kez denetimler düzenlemektedir. Denetçilerin, herhangi bir kanunun ya da diğer düzenleyici mevzuatın ihlal edildiğini ya da söz konusu tesisin veya işletmenin izne göre işletilmediğini belirlemeleri halinde, bunlar düzensizliklerin giderilmesi ve bazı önlemlerin alınması gibi talimatlar verme yetki ve yükümlülüğüne sahiptir. Bu talimatlardan sorumlu kişinin denetçilerin belirttikleri yönde hareket etmemesi

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

halinde, denetçiler bazı işlemleri ve/veya spesifik malzemelerin kullanımını yasaklayabilir. Denetçi, ilgili kişilere önceden bildirmeksizin, bir kontrol izleme emri verebilir ve bu kişiler operasyonel izlemenin yapılmasını sağlamakla yükümlüdür.

Batı Makedonya'da, kontroller üç durumda yapılır: izin verme sürecinde, izin yenilenmesi veya değiştirilmesi sürecinde; programlanmış denetimler yapıldıktan sonra veya bunlar söz konusu olduğunda.

❖ Yaptırım sistemi

Yaptırımlar ile ilgili olarak, **Endülüs**'te, entegre çevre izni, atmosferik çevre ortamının kalitesi, sudaki çevresel ortam, toprak, atıklar ve kalite etiketi konusunda küçük, ciddi ve çok ciddi ihlaller kanunen belirlenmiştir ve uygulanan yaptırımlar bir seviyeden diğerine ya da bir konudan diğerine değişiklik göstermektedir. IEA ile alakalı ihlallerin yaptırım tutarları şu şekildedir:

- Çok ciddi ihlaller 240,401 ila 2,404,000 Euro arasında bir para cezasına çarptırılacaktır;
- Ciddi ihlaller 24,051 ila 240,400 Euro arasında bir para cezasına çarptırılacaktır;
- Küçük ihlaller ise 24,050 Euro'ya kadar bir para cezasına çarptırılacaktır.

Savcılık tarafından uygulanan yaptırımlardan bağımsız olarak, failer ya da ihlalden sorumlu olanlar oluşabilecek her türlü zararı karşılamakla yükümlü olacaktır.

Yaptırımı veren kurumu tarafından istenilmesine rağmen failin Çevreye verdiği zararı giderme konusundaki zorunluluklarını yerine getirmemesi durumunda, ikame edici bir uygulama yapılması emredilecektir. İhlali önleyebilecek konumdaki diğer tarafların ihlaldeki sorumluluk derecelerinin belirlenmesi mümkün olduğunda, sorumluluk taraflar arasında paylaştırılacaktır.

Ayrıca, Endülüs'te olduğu gibi **Valensiya**'da da, ihlaller hafif, ciddi ve çok ciddi olarak sınıflandırılmaktadır. Özellikle, bölgesel kanunda hafif olarak sınıflandırılan ihlallerin bir yıl içinde, ciddi olarak değerlendirilenlerin iki yılda ve çok ciddi olarak kabul edilenlerin üç yılda düzeltilmesi öngörülmektedir.

- **Çok ciddi ihlaller** durumunda, para cezası 200.001 ile 2.000.000 Euro arasında değişmektedir. Bununla birlikte, diğer önlemler de uygulanabilir (örneğin, tesisin tamamen veya kısmen kapatılması, tesisin bir kısmının veya tamamının iki yıldan daha az ve beş yıldan daha çok olmamak kaydıyla geçici olarak kapatılması, bir yıldan daha az ve iki yıldan daha fazla olmamak kaydıyla faaliyette bulunma yetkisinin alınması, entegre çevre izni belgesinin iptali veya bir yıldan daha az ve beş yıldan daha fazla olmamak kaydıyla askıya alınması vb.).
- **Ciddi ihlaller** söz konusu olduğunda, para cezası 20.001 ile 200.000 Euro arasında değişmektedir. Bu durumda da, diğer cezalar uygulanabilir (örneğin, tesisin tamamının veya bir kısmının en fazla iki yıllığına geçici olarak kapatılması, en fazla bir yıl için faaliyet yetkisinin alınması, entegre çevre izni belgesinin iptali ya da en fazla bir yıllığına askıya alınması).

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

- Hafif ihlaller durumunda ise, para cezası 20.000 Euro'ya kadar çıkmaktadır.

Para cezası tutarının ihlal süresince elde edilen kârdan daha az olması halinde, bu kanunun öngördüğü maksimum ceza tutarını aşmamak kaydıyla, para cezası ihlalin faydalandığı para miktarının en az iki katı oranında artırılır.

Yaptırımlar empoze edilirken, özellikle cezanın derecelendirilmesi için kullanılan bir takım kriterler dikkate alınmak suretiyle ihlali doğuran eylemin ağırlığı ve uygulanan yaptırımlar arasında düzgün bir uyum sağlanmalıdır.

İtalya'nın bölgelerinde ise, 59/2005 sayılı ulusal kararname, IPPC hususundaki cezai ve idari yaptırımlar sistemini de düzenlemektedir. Temel yaptırımlar şunlardır:

- Entegre izni olmadan veya askıya alınmış, iptal edilmiş bir entegre izin ile Ek 1'de yer alan faaliyetlerinden birini yürüten operatör cezai yaptırımlara tabi tutulur. Özellikle, bir yıla kadar hapis veya 2.500 ila 26.000 Euro arasında bir para cezası ile cezalandırılır.
- İzin hükümlerine veya Yetkili İdarenin talimatlarına uygun davranmayan operatör cezai yaptırımlara tabi tutulur.
- Tesisin kapatılması yönünde bir talimat aldıktan sonra Ek 1'de yer alan faaliyetlerden bir tanesini yapan kişi 6 aydan 2 yıla kadar hapis veya 5.000 ila 52.000 Euro arasında bir para cezasına çarptırılır.
- 59/05 sayılı ulusal kanun hükmünde kararnamenin 11. Maddesinin 1'inci fıkrasında belirtilen bildirimi Yetkili İdareye yapmayan operatör, 5.000 ila 52.000 Euro arasında bir idari para cezasına çarptırılır.
- Emisyon izleme verilerini Yetkili İdareye ve ilgili belediyelere bildirmeyen operatör, 2.500 ila 11.000 Euro arasında bir idari para cezasına tabi tutulur.
- 59/05 sayılı ulusal kanun hükmünde kararnamenin 5. Maddesinin 13'üncü fıkrasında belirtilen entegre belgeleri Yetkili İdarenin belirlediği süre içerisinde ve geçerli bir sebep göstermeksizin sunmayan operatör, 5.000 ila 26.000 Euro arasında bir idari para cezasına çarptırılır.

Ulusal yetki dahilinde olan tesislerde yaptırımlar vali tarafından uygulanırken, diğer tesisler için yaptırımlar Yetkili İdare tarafından uygulanır. Ayrıca, 59/05 sayılı kararnamenin 11. Maddesinin 9'uncu fıkrasında öngörüldüğü üzere, izin hükümlerine uygun hareket edilmemesi halinde Yetkili İdareler aşağıdaki ek önlemleri alabilir:

- Operatöre söz konusu uygunsuzluğu giderebileceği vade sonunu belirten bir uyarı;
- Operatöre iznin geçici olarak askıya alındığını bildiren bir uyarı;
- İzin sonlandırılması ve tesisin kapatılması yönünde talimat.

Slovenya'da, Yönetmelik veya Kanunların ihlaline yönelik yaptırım 40.000 ila 75.000 Euro arasında bir para cezası gerektirmektedir; şirketin izni olmaması halinde ise

ödenecek para cezası 75.000 ile 160.000 Euro arasında değişir ve tesisin faaliyeti yasaklanır.

Batı Makedonya'da, yaptırım sistemi çevre ile ilişkili kanunları ihlal eden kişilere idari ve hukuki cezaların verilmesini öngörmektedir.

İdari yaptırımlar ile ilgili olarak, 3010/2002 sayılı Kanunun 4.maddesi; çevrenin kirlenmesine yol açan veya çevreye başka türlü bir zarar veren ya da ilgili mevzuat hükümlerini, bakanlık, bölge ve valilik hükümlerini ihlal eden kişinin 50 ila 500.000 Euro arasında bir idari onay para cezasına çarptırılmasını öngörmektedir. Para cezasının büyüklüğü ihlalin ağırlığına, mevcut emisyon sınırlarındaki ani yükselmenin sıklığına, tekrarına ve tarzına ve çevre ile ilgili şartların ihlaline bağlı olarak değişmektedir. Bu idari onay cezası orantılı olarak Vali, Bölge Genel Sekreteri veya Bakan tarafından uygulanmaktadır.

Öte yandan, L 1650/1986 sayılı kanunun 30.maddesine göre, eğer bir işletme çevreyi kirlertirse veya çevreye zarar verirse, bu zararı önlemek için uygun önlemleri alana kadar geçici olarak faaliyet durdurma cezasına çarptırılır. İşletmenin belirtilen önlemleri almayı ihmal veya inkâr etmesi veya bu önlemlerin uygulanmasının tesis için uygun olmaması durumlarında, tesisin faaliyetinin nihai olarak sonlandırılması da muhtemel bir ceza uygulamasıdır. Faaliyete ara verilmesi Valilik kararıyla empoze edilen bir cezadır. Kirleticilerin türü, miktarı veya çevreye verilen zararın boyutu gereği ölüm ya da ciddi fiziksel zarar ve ekolojik yıkım söz konusu ise, Enerji ve İklim Değişikliği Bakanı, ilgili faaliyetten sorumlu Bakan ile işbirliği içerisinde daha büyük yaptırımlar uygulama yetkisini elinde bulundurur. İhlal, yasaklamayı koyan kurumun eylemi ile fark edilir. Her durumda, İşletmenin çevre kirliliğini durduracak etkili önlemleri alması halinde bile, cezayı empoze eden kurumun kararı ile yasaklama getirilebilir.

Hukuki yaptırımlar ile ilgili olarak, 1650/1986 sayılı Kanun'un 28.maddesi bu yaptırımları iznin şartları ile uyumsuzluk saptanması halinde öngörmektedir. Daha somut olarak belirtmek gerekirse, kirliliğe neden olan; ya da ilgili mevzuat hükümlerini ihlal eden bir eylem ile çevreye zarar veren; öngörülen izni almasızın faaliyetini sürdüren ya da kendisine verilen iznin sınırlarını aşan ve çevreye zarar veren kişi, 3 aydan 2 yıla kadar hapis ile cezalandırılır.

Yukarıda bahsedilen ve cezai yaptırım gerektiren eylem ihmalden kaynaklanmışsa, bir yıla kadar hapis cezası verilir.

Cezai yaptırım gerektiren eylemin ölüm tehlikesi veya ciddi fiziksel zarara sebep olması durumunda, bir yıllık hapis cezası uygulanır. Ciddi fiziksel zarar veya ölüm söz konusu ise, 10 yıla kadar hapis cezası uygulanır.

Eğer ağır fiziksel zarar ya da ölüm çocuğa yönelikse, en az iki yıl hapis ve para cezası uygulanır.

Kirliliğin ya da çevreye verilen zararın tüzel bir kişinin faaliyetinden kaynaklanması durumunda, mahkeme ilgili tüzel kişiye para cezası verir.

İdari konseylerin başkanları, anonim şirketlerin yönetim danışmanları, sınırlı sorumlu şirketlerinin idarecileri, kooperatiflerin yönetim ve denetim kurulu başkanları ve idarede görevli kişiler; çevrenin korunmasına yönelik ilgili kanun hükümlerinin

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

uygulanmasını denetlemek şeklindeki özel yasal yükümlülüklerini kasten ya da ihmal nedeniyle yerine getirmedikleri takdirde, diğer kişilerin cezai sorumlulukları ve tüzel kişinin kentsel sorumluluğundan bağımsız olarak, fail sıfatıyla cezalandırılırlar.

Aşağıda yer alan özet tablo, yedi katılımcı bölgedeki yaptırım sistemlerini göstermektedir.

YAPTIRIM SİSTEMLERİ						
İspanya		Slovenya	Yunanistan	İtalya		
Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toscana
- Çok ağır ihlaller (240,401 ila 2,404,000 Euro arasında para cezası); - Ağır ihlaller (24,051 ila 240,400 Euro arasında para cezası); - Küçük ihlaller (24,050 Euro'ya kadar para cezası).	- Çok ağır ihlaller (200.001 ila 2.000.000 Euro arası para cezası); - Ağır ihlaller (20,001 ila 200,000 Euro arasında para cezası); - Küçük ihlaller (20.000 Euro'ya kadar para cezası).	- Yönetmelik ya da kanunların ihlali halinde 40.000 ila 75.000 Euro arası para cezası; - Şirketin izni yoksa 75.000 ila 160.000 Euro arası para cezası ve tesisin faaliyetinin yasaklanması.	İdari ceza: 50 ila 500.000 Euro arası idari para cezası Yasal ceza: 3 aydan 3 yıla kadar hapis cezası	İdari ceza 2.500 ila 52.000 Euro arası para cezası; Cezai yaptırım: 2 yıla kadar hapis		

Tablo 18 Yaptırım sistemleri

2.2.2.8 Ortak bir yaklaşım sağlamak ve izinlere homojen bir içerik kazandırmak için bölgesel veya ulusal düzeyde yürütülen faaliyetler

İspanya'da, ulusal düzeyde, Otonom Bölgelerde Çevre Koruma ve Kontrol ile ilgilenen farklı yetkili kurumları koordine etmek için Çevre, Köy İşleri ve Denizcilik Bakanlığı ile periyodik toplantılar düzenlenmektedir.

Bölgesel düzeyde ise, **Endülüs**'te Endülüs Otonom Bölgesi bir dizi belge oluşturmuştur. Bunlardan bazıları şunlardır:

- IPPC izni vermeye yönelik Ortak Uygulamalar (örneğin, Belediyeler için IPPC Kılavuzları)
- Emisyon Değer Sınırlarını Hesaplama Metodolojisi ve belirli sektörlerde anılan metodolojiye uygulandığı şekliyle Referans Değerlerini ve Emisyonlar için tavsiye edilen Değer Sınırlarını içeren Kılavuzlar
- Bazı sektörlerdeki uygulanabilir çevresel boyutların takibi ve izlenmesini tanımlayan Kalite Kontrol ve İzleme.
- Bazı sektörlerdeki kayda değer emisyonların gerçek değerlerine ve tüketimlere bakılmaksızın, Endülüs'teki mevcut tesislerin karakterizasyonunu ve kullanılan teknolojileri içeren Sektörel Araştırmalar.

Belirtilen son üç belge, spesifik olarak MED-IPPC-NET çalışması (seramik ürünlerin üretimi, büyük yakma tesisleri, yüzey işleme, düzenli depolama alanı ve kağıt üretimi) kapsamına girenler olmak üzere, belirli sektörler için oluşturulmuştur.

Ayrıca, Endülüs'te, Çevre Daire Başkanlığı Merkez Hizmetleri ile İl Delegasyonları arasında da periyodik toplantılar düzenlenmektedir.

Valensiya'da, ortak bir yaklaşım belirleme yönündeki bir diğer faaliyet ise, Valensiya Yetkili İdaresi ile bazı endüstri dernekleri arasında belirli çevre önlemlerinin ve emisyon sınır değerlerinin belirlenmesi için yapılan sektör bazlı anlaşmadır. Ayrıca, bölgesel MEİT kılavuzları da bulunmaktadır.

İtalya'da, ulusal düzeyde, 59/05 sayılı kararname ile kurulan IPPC Gözlem Birimi bulunmaktadır. Birim birçok görevinin arasında, homojenleştirme ile ilgili rolünü çok iyi yerine getirmemektedir. Görüşülen Yetkili İdarelerden sadece bir tanesi, firmalar ile Yetkili İdare arasındaki Koordinasyon tablolarının izni alacak olan firmaya yardım ve destek sağlamak için geliştirilmekte olduğunu belirtmiştir.

Toskana'da, 61/2003 sayılı bölgesel kanun, Koordinasyon Teknik Komitesi kurmuştur. Komite, yetkili birimlerin ve karşılıklı deneyimlerinin karşılaştırılması ve uyumlu hale getirilmesi amacıyla bir teknik danışma görevi yürütür.

Piedmont'ta ulusal düzeyde ISPRA kılavuzları bulunmaktadır fakat bu kılavuzlar bağlayıcı değildir.

Sicilya'da, izinlerde ortak bir yaklaşım ve homojen içerikler, bölgede IEA sürecinin Hizmet II SEA-IEA'nın (Bölgesel Arazi ve Çevre Daire Başkanlığı) sorumluluğunda olması ve bu birimin izin prosedürüne dahil olan tüm Yetkili İdarelerin katılımını sağlaması ile güvence altına alınmaktadır. Ayrıca, ARPA Sicilya'nın özel kuruluş yapısı Sicilya'nın dokuz ilinde üniform ve müşterek bir prosedürün uygulanmasını sağlamaktadır. Diğer taraftan, Kontrol ve İzleme Planı'na dahil edilecek minimum bilgileri içeren referans belgesinin kabulü, hem Bölgesel Çevre Koruma Ajansı'nın değerlendirme sürecinde bir destek, hem de Tesis müdürü tarafından hazırlanan her bir Kontrol ve İzleme Planı'nın oluşturulması için kılavuzlar sağlamaktadır.

Slovenya'da, izinlerde ortak bir yaklaşım benimseme ve içerikleri homojen hale getirmeye yönelik tüm faaliyetler, Çevre ve Alan Planlama Ajansı'nın faaliyetleri gibi, sadece ulusal düzeyde yürütülmektedir.

Batı Makedonya'da, izin belgelerinde ortak bir yaklaşım ve homojen içerikler benimsemeye yönelik ulusal veya bölgesel düzeyde girişimler bulunmamaktadır. İzinlerin sahip olması gereken unsurları ve verileri gösteren Bakanlık düzeyinde bültenler ve kararlar vardır.

Aşağıdaki tablo izinlerde ortak bir yaklaşım benimseme ve izinlere homojen içerikler kazandırmaya yönelik faaliyetleri göstermektedir:

ORTAK BİR YAKLAŞIM BENİMSEMeye VE İZİNLERE HOMOJEN BİR İÇERİK KAZANDIRMAYA YÖNELİK FAALİYETLER							
Devlet	İspanya		Slovenya	Yunanistan	İtalya		
Bölgeler	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toskana
							Toplam

Toplantılar	X	X					X	3
Belgeler/kılavuzlar	X	X			X	X		4
Sektör bazlı anlaşmalar		X						1
Bölgesel koordinasyon faaliyeti						X	X	2
Çevre ve alan planlaması ajansı			X					1
Bakanlık bültenleri/kararları				X				1

Tablo 19 Ortak bir yaklaşım benimsemeye ve izinlere homojen bir içerik kazandırmaya yönelik olarak yürütülen faaliyetler

2.2.2.9 İzinleri veren hükümet görevlilerinin yeterlilik, eğitim ve bilinçlenme ihtiyacı

❖ İzinlerin düzenlenmesi ile ilgilenen kamu görevlileri için eğitim faaliyetleri (veya benzer faaliyetler) organize edildi mi?

IPPC konusu birçok kişiyi ilgilendirmektedir. İzni “kaleme alanların” yanı sıra, çevre ile ilgili tüm görevliler izin verme sürecine müdahil olabilirler çünkü belirli bir çevre boyutu -ve dolayısıyla sunulan belgelerin bir kısmı- ile ilgili spesifik yetenekleri vardır. Aşağıda yer alan ikinci tabloda, bölgelere göre izin sürecine dahil olan kişilerin sayısı yer almaktadır fakat bunlar ortakların farklı bir yorumunun sonucu da olabilir.

Endülüs'te, 16/2002 sayılı Kanun'un kabulünden önce, Çevre Daire Başkanlığı çalışanlarını eğitmeye başlamıştı ve bu kişilere şimdiye kadar IPPC ile ilgili 6 kurs verilmiştir.

Valensiya'da da izin verme işiyle ilgilenen kamu görevlileri için Valensiya Kamu Yönetimi Enstitüsü ve Temiz Teknolojiler Merkezi tarafından çevre ile ilgili bazı kurslar düzenlenmiştir.

Toskana'da, bazı kamu görevlileri eğitim faaliyetlerine ya da işletmeler ile toplantılara katılırken, bazıları da Koordinasyon Teknik Komitesi tarafından bilgilendirilmiştir.

Sicilya ve Piedmont'ta, bu konuda girişimlerde bulunulmamıştır; fakat Piedmont'ta kazanılan ilk deneyimler konusunda çok sayıda konferans düzenlenmiştir.

Slovenya'da, 2006/2007 yıllarında Eşleştirme Projesi (“Twinning Project”) kapsamında Sloven kamu görevlileri için eğitim faaliyetleri düzenlenmiştir. Eğitimler Alman görevliler tarafından yürütülmüştür. 2008'de, IPPC Direktifi'nin içeriğini takip etmek için iki günlük bir seminer düzenlenmiştir.

Batı Makedonya'da, seminer ya da eğitim çalıştay şeklinde eğitim faaliyetleri gerçekleştirilmemiştir. Çalışanların eğitimleri, daire başkanlıkları bünyesinde

düzenlenen toplantılar ve Yetkili İdare uygulamaları süresince ortaya çıkan konularda Bakanlık bültenlerinin açıklanması yoluyla gerçekleştirilmektedir.

❖ İzin verme prosedüründe devrede olan insani kaynaklar

İzin verme sürecine dahil olan insani kaynaklarda, sayı bölgeden bölgeye değişmektedir.

Endülüs'te, Çevre Daire Başkanlığının Merkez Ofisi ve İl Ofislerinde yaklaşık 15 kişi IPPC Direktifi'nin uygulanması ve izlenmesi süreçlerine katılmaktadır.

Valensiya'da, IPPC Birimi bünyesinde çalışan 18 teknisyen ve 2 idari personel izin verme sürecine dahildir.

Toskana'da, sürece katılan kişi sayısı Yetkili İdareler arasında 1'den 9'a kadar farklılık göstermektedir.

Piedmont'ta da izin verme sürecine dahil olan kişiler noktasında Yetkili İdareler arasında farklılıklar vardır ve sayıları yaklaşık olarak 80'dir.

Sicilya'da, izin verme sürecine katılan yetkili kurumların ve/veya kuruluşların sayısı yaklaşık 10'dur. Ancak yetkili çalışanların veya personelin sayısı, spesifik faaliyetlerin türüne ve tesislerin tipolojilerine bağlıdır.

Slovenya'da ise yaklaşık 25 IPPC yetkili görevlisi izin verme prosedürüne katılmaktadır.

Batı Makedonya'da, sadece IPPC izinlerinin onaylanması ile ilgilenen personel bulunmamaktadır. Bu yetki genelde tüm daire başkanlığına aittir. İki Yetkili İdare bir Denetçi ile 10-15 kadar personelden oluşmaktadır.

Her bölgede izin verme prosedürüne dahil olan personel sayısının değişkenliği dikkate alındığında, ortakların her birinin konuyu farklı yorumlamış olabileceklerini düşünüyoruz. Bu nedenle, veriler karşılaştırılabilir değildir.

Aşağıdaki tablo izin verme prosedürüne dahil olan kamu görevlileri için yürütülen eğitim faaliyetlerini özetlemektedir:

İZİN VERME PROSEDÜRÜNE DAHİL OLAN KAMU GÖREVLİLERİ İÇİN GERÇEKLEŞTİRİLEN EĞİTİM GİRİŞİMLERİ								
Devlet	İspanya		Slovenya	Yunanistan	İtalya			Toplam
Bölgeler	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toskana	

Eğitim faaliyetleri	X	X	X				X	4
Periyodik toplantılar				X			X	2
Konferanslar/seminerler			X		X	X		3

Tablo 20 İzin verme prosedürüne dahil olan kamu görevlileri için gerçekleştirilen eğitim girişimleri

2.2.2.10 İdari Analizde belirlenen güçlü ve zayıf yönler

❖ Güçlü yönler

Valensiya'da İdari Analiz'de belirlenen güçlü bir nokta, Entegre Çevre Analiz Komisyonu'nun oluşturulmasıdır. Bu komisyon izin verme sürecine dahil olan her bir idareden/kurumdan bir temsilcinin katılımı ile oluşmaktadır.

Toskana için de, farklı birimler ve Yetkili İdareler arasında önemli bir uyumlaştırma görevi yürüten bir kurum olan Koordinasyon Teknik Komitesi'nin kurulmuş olması güçlü bir nokta olarak kabul edilmektedir.

Koordinasyon, basitlik ve atıklığa dayalı ve müdahaleye yönelik bir idari çevre modelinin kabulü ile karakterize edilen entegre odaklaşma da **Endülüs** tarafından güçlü bir nokta olarak tanımlanmaktadır. **Sicilya** için de, entegre yaklaşım Analiz'in İdari yönü açısından güçlü bir nokta olarak ortaya çıkmıştır.

Piedmont, IPPC Direktifi sayesinde şirketlerin gelecekte çevresel iyileştirmeye yapacakları katılımları planlarına yansıtılabildiklerini vurgulamıştır.

Toskana, Direktif'in hem şirketler hem de kamu idaresi nezdinde ortaya koyduğu yeni ve farklı çevresel izin algılamasını güçlü bir nokta olarak tanımlamıştır.

Batı Makedonya idari konulardan sorumlu tek bir yetkili kurumun olmasını güçlü bir nokta olarak değerlendirirken, Sicilya için de bölgesel ÇED sürecinde tek bir yetkili kurumun olması bir avantajdır.

Faaliyetlerden elde edilen veriler IEA konusunda şirketlere yol göstermektedir ve -genelde BREF'lerde ve ulusal kılavuzlarda eşit derecede detaylı olmasalar da- Piedmont için önemli bir veri bankası oluşturmaktadır.

Son olarak, canlı hayvan kategorileri ile iştigal eden ve çevre yönetimi sistemine sahip olan şirketler için izin prosedüründeki basitleştirmeler, **Valensiya** için bir avantaj olarak kabul edilmiştir.

❖ Zayıf yönler

Tüm bölgelerin zayıf noktaları ele alındığında, IEA konusunda birçok sebepten kaynaklanan bazı gecikmeler bir sorun teşkil etmektedir. Bu gecikmeler

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

yönetmeliklerin geç uygulanmasından (Slovenya), IEA'nın düzenlenmesinde süre sonlarına riayet edememekten (Batı Makedonya ve Endülüs), IEA düzenlenmesinin gerektirdiği aşırı iş yükünden (Piedmont), izin düzenlenmesi takviminde bir süre sonu olmamasından (Toskana), Yetkili İdarenin insan kaynakları eksikliğinden, operatörler tarafından sunulan IPPC faaliyet projelerinin düşük kaliteli olmasından, izin verme sürecine dahil olan ve bazen raporlarını bitirmede öngörülen süreyi aşabilen idare ve kurumlardan (Valensiya) ve konferans döngüsüne katılan yetkililerin eksikliğinden (Sicilya) kaynaklanabilmektedir.

Hem Endülüs, hem de Batı Makedonya tarafından tespit edilen diğer bir zayıf noktayı ise IEA'nın verilmesi, yenilenmesi ve/veya değiştirilmesi için gerekli teknik ve idari belgelerin doldurulması esnasında ihmal ve/veya yönlendirme eksikliğinden kaynaklanan sorunlar oluşturmaktadır. Yukarıda bahsedilen konu ile bağlantılı bir şekilde, Yetkili İdare personellerinin hazırlıklı olmaması da Batı Makedonya ve Toskana açısından bir problem teşkil etmektedir. Eğitim faaliyetleri yoktur ve Yetkili İdarelere ait personel sayısı da yetersizdir. Ayrıca, IEA verilmesi prosedüründe gerçekleştirilen işlerin kalitesi hakkında da yeterli farkındalık yoktur veya - Piedmont açısından - bazı boyutlara (örneğin mevcut en iyi tekniklere bakım, ulusal kılavuzların hazırlanması) gerekli teknik destek sağlanmamıştır.

Öte yandan, bazı durumlarda, izin prosedürü süresini daha da azaltmak için, Piedmont'un bazı illeri hizmet konferansları düzenlemek yerine ARPA ve Ortak'ın ("ARPA and Common") görüşlerini alma yolunu seçmiştir.

Piedmont ve Toskana açısından bir başka zayıf nokta ise, izni alacak olan firmalardan istenen standartlaştırılmış belgeler ve MEİT'ler ile karşılaştırma yapmayı öngören bir aşamada, analog sistemler arasında karşılaştırma veya muhtemel ortak boyutları genelleştirme ihtimallerini "inkar eden" tek prosedür uygulamasıdır.

Slovenya, uyguladığı izin verme yönteminin mevcut bazı yönetmeliklerin kapsamlı bir şekilde düzenlenmesini gerektirdiğini belirtmiştir. Elbette, bu durum izin verme prosedürünün dinamiklerini ciddi bir şekilde etkilemiştir çünkü idari prosedürlerin kısa bir süre içinde düzenlenmesi gerekmiştir.

Ayrıca, ücretler ile ilgili bazı konular da bir sorun teşkil etmektedir. Toskana, ücretlere ilişkin kararnamenin yorumu ve şirketler için yüksek maliyetler konusunda şüpheleri olduğunu vurgularken (Piedmont ile birlikte), Sicilya'da şirketlerin idari prosedür masrafları için ödemeleri gereken kamu ücretlerine dair Ulusal Kararnameyi uyumlaştıracak bir Bölgesel Kanun bulunmamaktadır.

İdari Analiz'den doğan bir başka problem (Toskana'nın görüşüne göre) Yetkili İdarelerin bölgelerinde (ve muhtemelen tüm İtalya'da) Avrupa ELV Direktiflerinin uygulanmamasıdır. Genelde Yetkili İdareler tarafından izinlerde zorunlu kılınan ELV'ler ulusal kanunda öngörülenlerdir. Toskana'da röportaj yapılan Yetkili İdarelerden bir tanesinin kanaati uyarınca, bu olumsuz bir yöndür çünkü bir yandan tüm ülkeler ve bölgeler arasında önemli ölçüde homojenliği garanti altına almayı amaçlayan bu uygulamada, tüm Üye Devletler Avrupa düzeyinde belirlenen ELV'leri esas almalıdır.

Yetkili İdareler tarafından uygulanmayan bir diğer unsur da esneklik ilkesidir. Bu konu Valensiya tarafından vurgulanmıştır. Bu durumun sebebi ise uygulanmasının çok zor olmasıdır. Bu nedenle, Yetkili İdare bu ilkeyi göz önünde bulundurmamaktadır. Bunun yanı sıra, çevre değerlendirmesi yapılırken birçok teknik, hukuki ve idari bilgi de göz

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

önüne alınmalıdır. Bu sebeple, değerlendirme, multidisipliner bir grup tarafından alınması gereken karmaşık bir karardır. Bununla birlikte, Yetkili İdare prosedür süresince toplanan verilerin ve tüm IPPC değerlerinin değerlendirmeye entegre edilmelerini sağlayan nesnel bir metodolojiye sahip değildir. Yetkili İdare sadece sektörel raporların getirdiği gereklilikleri izne dahil etmekte ve esneklik ilkesini göz önünde bulundurmamaktadır.

Öte yandan, Sicilya’da IPPC’nin etkisi altında olan ve prosedürleri halen devam eden çok sayıda tesis bulunurken, Batı Makedonya verilerin saklanması konusunda bir eksiklik olduğunu vurgulamaktadır.

Batı Makedonya tarafından ortaya koyulan diğer bir zayıflık ise EMAS veya ISO 14001:04’e göre sertifikalı işletmeler için hiçbir istisna veya basitleştirmenin olmamasıdır.

Son olarak, Toskana’da tehlikeli atıkların yakılması bir IPPC sektörü değildir ve bir Yetkili İdareye göre, bu durum Direktif’in bir zayıf yönüdür çünkü bu sektör de IPPC’nin konusuna dahil edilmelidir.

Ayrıca Direktif, Direktifin uygulama alanı ve bazı kavramlar (örneğin önemli değişikliklerin anlamı) Batı Makedonya, Piedmont ve Toskana için yeterince açık ve anlaşılır değildir.

İDARİ ANALİZİN GÜÇLÜ YÖNLERİ								
Devlet	İspanya		Slovenya	Yunanistan	İtalya			Toplam
Bölgeler	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toskana	
Entegre Çevre Analizi Komisyonu(Koordinasyon Teknik Komitesi kurulması)		X					X	2
Direktifin entegre yaklaşımı	X					X	X	3
İdari konulardan sorumlu tek Kurum				X		X		2
IEA’nın gerektirdiklerini uygulayan şirketlerin yürüttükleri faaliyetlerden toplanan veriler					X			1
Canlı hayvan kategorileri için ve çevresel yönetim sistemine sahip şirketler için basitleştirmeler		X						1

Tablo 21 İdari analizin güçlü yönleri

İDARİ ANALİZİN ZAYIF YÖNLERİ						
Devlet	İspanya	Slovenya	Yunanistan	İtalya	Toplam	

MED-IPPC-NET

Implementing Eco-Future

Bölgeler	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toscana	
Muhtelif nedenlerden dolayı IEA'nın düzenlenmesinde gecikmeler	X	X	X	X	X	X	X	7
IEA'nın verilmesi, yenilenmesi ve/veya değiştirilmesi için gerekli teknik ve idari belgelerin doldurulması esnasında yönlendirme eksikliği.	X			X				2
Yetkili İdare personelinin yeterince hazır olmaması, IEA düzenlenmesi için izin verme prosedürünün gerektirdiği iş yükü konusunda yeterince bilinçli olmaması ve yeterli teknik destek olmaması				X	X		X	3
Bazı durumlarda hizmet birimlerinin toplanmaması					X			1
Belgelerin ve izin verme prosedürünün şirketlerin özel durumlarını dikkate almaması					X		X	2
İzin verme prosedürünün çok sayıda mevcut yönetmeliğin yoğun bir şekilde uyumlaştırılmasını gerektirmesi			X					1
İzin verme sürecindeki ücretlerin çok yüksek olması ve bunların uygulama prosedürünün açık olmaması					X		X	2
Ücretler konusunda bölgesel kanun olmaması						X		1
"Esneklik ilkesi"nin nadiren uygulanması		X		X	X		X	4
IPPC'den etkilenen ve prosedürleri halen devam eden çok sayıda tesis bulunması						X		1
EMAS veya ISO14001:04 sertifikasına sahip şirketlere herhangi bir istisna ya da kolaylık uygulanmaması				X				1
Tehlikeli atıkların yakılmasının bir IPPC sektörü olmaması							X	1

Tablo 22 İdari analizın zayıf yönleri

2.3 Kontrol ve Denetim Sisteminin Analizi

2.3.1 Giriş

“Kontrol ve Denetim Sistemi Analizi”nin amacı, bu Sistemin ilgili bölgelerde nasıl uygulanmış olduğunu analiz etmektir. Bu amaca matuf olarak, her bir ortak denetimleri yapan Yetkili İdarelerin özelliği ve rolü ile izni alan firmalarda yapılması gereken kontrol ve denetimlere ilişkin diğer boyutlar hakkında bir miktar bilgi topladı.

2.3.2 Sonuçlar

2.3.2.1 Bölgede denetim ve kontrol prosedürlerini yürütmek üzere belirlenmiş Yetkili İdareler

Denetim ve kontrolleri gerçekleştiren Yetkili İdareler çoğu bölgede bölgesel düzeyde iken birkaç vakada ulusal düzeydedir.

Endülüs'te Endülüs Bölgesel Çevre İdaresi Çevre Koruma ve Kalite Genel Müdürlüğü, Çevre Denetimleri için değişik Sektör Planlarının hazırlanması konusunda yetkilidir. Bu Planların uygulanması ve geliştirilmesi için, yaklaşık 20 teknik görevli ve Çevre Daire Başkanlığının İl Delegasyonlarının Çevre Ajansları mevcuttur. Bunlar Çevre Yönetimi Limited Şirketinden (Empresa de Gestión Medioambiental A.S., EGMASA) ve uygun olan hallerde Çevre Daire Başkanlığının İşbirliği Yaptığı Kurumlardan teknik destek alabilirler.

Valensiya'da, kontrol ve denetim sisteminde yer alan Yetkili İdareler şunlardır: IPPC Servisi - Valensiya İdaresi Çevre, Su, Şehir Planlama ve Konut Daire Başkanlığına ait-ve IPPC alanında usulüne uygun olarak akredite edilmiş ve kabul görmüş Çevresel Kalite İşbirliği Kuruluşları (“Environmental Quality Collaborating Entities”- EQCE). Bunların teknik yeterliliği İspanyol Akreditasyon Kurumu tarafından akredite edilmektedir ve Valensiya EQCE kütüğüne kaydedilmektedirler (Temiz Teknolojiler Merkezi tarafından yönetilen). Şimdi, Valensiya'da 10 tane akredite EQCE mevcuttur. Tesislerin birçoğunda, denetimler EQCE tarafından yürütülmektedir.

İtalya'da, 59/05 sayılı kanun hükmünde kararnamenin 11'inci maddesinin 3 no.lu fıkrası, devletin yetki alanındaki tesislerde Çevre Koruma ve Teknik Servisler Ajansının (ISPRA); veya bölgesel ya da il seviyesindeki çevre koruma ajanslarının kontrol ve denetimlerde Yetkili İdareler olduklarını belirtmektedir. Aslında İtalya'da her bir bölgede bir bölgesel ajans mevcuttur (Bölgesel Çevre Koruma Ajansı). Ancak her ilde kontrolle görevli yerel bir daire başkanlığı da bulunmaktadır. Bu şekilde, il daire başkanlıkları yerel gerçekliğin bilinmesini teminat altına alır ancak aynı zamanda farklı yaklaşımlara sahip olma riski de vardır. Bu sorun farklı illerde mevcut olan farklı kontrol sıklıkları ile kanıtlanmaktadır. Bu amaçla, bu farklı kontrol sıklığını “İzinlerin İçeriği” bölümünde “Bölgeler arası” başlığı altında incelemek mümkündür.

Sicilya'da, düzenli depolama alanları ile ilgili izinlerin verilmesinde Yetkili İdare (Servis II SEA-IEA, Bölgesel Arazi ve Çevre Daire başkanlığı) ARPA ve İllerin izinlerle

ilgili şartlara uyulup uyulmadığını değerlendirmeleri için bir test ziyareti yapmalarına izin vermiştir.

Batı Makedonya ve Slovenya'da durum daha önceki bölgelerden farklıdır. İlk bölgede, kontrollere müdahil olan çok sayıda İdare vardır, ikincisinde ise ulusal düzeyde olan tek bir Kontrol İdaresi mevcuttur.

Özellikle **Batı Makedonya**'da denetim prosedüründen sorumlu Yetkili İdareler iki gruba ayrılabilir:

- İzin verme prosedürü süresince işletmeleri denetleyenler.
- İzinlerin muhafaza edilmesi rolünü üstlenenler.

Denetimlerden sorumlu olan 4 idare bulunmaktadır:

1. Çevre, Enerji ve İklim Değişikliği Bakanlığı,
2. Bölgesel Çevre Daire Başkanlığı
3. İl Çevre Daire Başkanlığı
4. Çevre Müfettişleri Özel Servisi.

İlk üç idare izin verme prosedürü süresince denetim yapmaktadır ve ayrı IPPC sektörleri bulunmamaktadır. Personelleri 10-15 kişidir ama bunlar yalnızca IPPC izinlerine değil, çevre daire başkanlıkları ile ilgili tüm işlere bakmaktadır.

Çevre Müfettişleri Özel Servisinin de ayrı bir IPPC sektörü bulunmamaktadır ancak bu Servisin rolü şirketlerin izin şartlarına uyduklarını güvence altına almaktır.

Çevre Müfettişleri Özel Servisi iki bölüme ayrılmıştır. 7 müfettişten oluşan Kuzey Yunanistan Daire Başkanlığı ve 20 müfettişten oluşan Güney Yunanistan Daire Başkanlığı, zira Güney bölgesi Yunanistan'ın en çok sanayileşmiş bölgelerini ve başkent Atina'yı kapsamaktadır.

Slovenya'da denetimler üç yıllık bir dönem için kabul edilen kontrol programları uyarınca denetim servisi tarafından gerçekleştirilmektedir. Denetimlerdeki görevler çevre müfettişleri tarafından ifa edilmektedir. Belirlenen önlemlere uygunluğun gözetilmesi çevre koruma gözetmenleri tarafından da gerçekleştirilebilir.

Çevre Denetimi, Slovenya Cumhuriyeti Çevre ve Alan Planlaması Teftiş Kurulunun (IRSOP) dört adet iç kurumsal biriminden bir tanesidir. Slovenya Cumhuriyetinin tüm topraklarında denetim ve gözetim işlevlerini etkin şekilde yürütmek amacıyla, Slovenya Cumhuriyeti Çevre ve Alan Planlaması Teftiş Kurulu sekiz birime bölünmüştür. Bu bölgesel birimler ayrıca 17 denetim ofisine bölünmüştür.

Müfettişler ve idari personel ile birlikte, bölgesel birimler de gözetmen istihdam etmektedir. Bunlar Denetim Kanunu ve Genel İdari Prosedür Kanunu hükümleri uyarınca prosedürün spesifik eylemlerini yürüten görevlilerdir. Kontrol ve Denetim Sisteminin içerisindeki tüm yetkili görevlilerin sayısı 140 iken, gözetmenlerin sayısı 21'dir.

IPPC yetkili müfettişleri Çevre ve Doğanın Denetimi kapsamında görev yapmaktadır ancak başka türden kontroller de yürütmektedirler.

Aşağıda yer alan özet tablo, kontrol ve denetim prosedürlerini yürüten temel Yetkili İdareleri belirtmektedir.

KONTROL VE DENETİM PROSEDÜRLERİ İÇİN BELİRLENMİŞ TEMEL YETKİLİ İDARELER								
Devlet	İspanya		Slovenya	Yunanistan	İtalya			Toplam
Bölgeler	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toskana	
Ulusal Yetkili İdareler	X		X	X				3
Bölgesel Yetkili İdareler	X	X	-	X	X	X	X	6

Tablo 23 Kontrol ve denetim prosedürleri için belirlenmiş temel Yetkili İdareler

2.3.2.2 Denetimlerde kamunun tahsil ettiği ücret tutarları

Denetimlerde işletmelerin müfettişlere ödemeleri gereken ücretlere gelince, izin prosedüründe alınan ücretlerde olduğu gibi, bu noktada da bölgeler arasında çok sayıda farklılık bulunmaktadır (bakınız İdari Analiz bölümü).

Endülüs'te, denetimler 18/2003 sayılı ve 29 Aralık tarihli kanunda tarifelendirildiği şekilde vergilere tabidir. Anılan kanun uygulanabilir vergileri ve idari önlemleri onaylamaktadır. Bu verginin hesaplanması, "Kontrol ve İzleme Planları"na ilişkin ekte her bir özel vaka için detaylandırıldığı şekilde denetimlerin içeriğine bağlı olacaktır. Denetimlerin ücreti, örnekleme gerektirip gerektirmediklerine göre aşağıda belirlenmiştir:

- Örnekleme basit denetim: 750.00 Euro
- Örnekleme özel denetim: 1,050.00. Euro
- Örnekleme yapıp analiz edilmesi gereken durumlarda, ücret özel bir formül kullanılarak hesaplanacaktır.

16/2002 sayılı kanunun 9.3 no.lu bölümünün 1 no.lu ekinde (96/61/EC Direktifinin 6.6 sayılı epigrafisi) atıf yapıldığı şekilde yoğun olarak kümes hayvanı ve domuz yetiştiren tesislerde IPPC İzni için yapılan denetimlerde uygulanabilir ücretin normal ücretin %50'si olacağı belirtilmiş olmasına rağmen, 18/2003 sayılı kanunda, Çevre Yönetim Sistemi kapsamında sertifika (uluslararası UNE-EN ISO 14001 ve/veya EMAS uyarınca) almış örgütler için herhangi bir indirim bulunmamaktadır.

Valensiya'da, IPPC görevlileri tarafından gerçekleştirilen denetimlerde işletmelerden ücret tahsil edilmemektedir. EQCE tarafından yapılan denetimlerde, ücret izin başına yaklaşık 400-500 Euro; denetim günü başına 800-850 Euro civarındadır.

Toskana, Piedmont ve Sicilya'da 24 Nisan 2008 tarihinde kabul edilen ulusal bakanlık kararı, kontroller ile ilgili uygulanacak muhasebe şartlarını ve ücretleri de düzenlemektedir. Kararname şu hususları belirlemektedir:

- Her bir denetimde her halükarda yapılması gereken faaliyetlere ilişkin ücretler. Belirli unsurlara göre değişen farklı ücretler vardır (emisyon/deşarj noktaları sayısı ve faaliyetin neden olduğu çevre kirleticilerin sayısı, ton cinsinden atık miktarı).

- Muhtemel örnekleme ve analizlerin programlanmasından kaynaklanan denetimler ile ilgili ücretler.

Ulusal bakanlık kararnamesi özel işletme kategorileri için herhangi bir ücret indirimini sağlamamaktadır.

Toskana ve Piedmont'ta da illerin yetkisinde yürütülen ön inceleme ve kontrollerde uygulanacak ücretlerin kabulü ve entegrasyonu ile ilgili spesifik bölgesel mütalaalar benimsenmiştir.

Slovenya'da tüm denetimler tarafların talebi üzerine değil, resmi bir görev olarak gerçekleştirilmektedir. Dolayısıyla, denetim prosedürlerinde kamunun tahsil ettiği bir ücret doğmamaktadır. Denetim prosedürleri idari ücrete de tabi değildir.

Batı Makedonya'da idarelerin gerçekleştirdiği denetimler işletmeler için ücretten muaftır. Ücret alınması yalnızca denetimler sonrası cezaların söz konusu olması halinde ve izin prosedürü süresince öngörülmüştür.

Aşağıda yer alan tablo, MED IPPC NET projesinin kapsamına giren yedi bölgede denetimlerde uygulanan ücretleri belirtmektedir.

DENETİM ÜCRETLERİ								
Devlet	İspanya		Slovenya	Yunanistan	İtalya			Toplam
Bölgeler	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toskana	
Kontrol ve denetimlerde ücret uygulanmaktadır	X	X*			X	X	X	5
Kontrol ve denetimlerde ücret uygulanmamaktadır		X**	X	X				3

Tablo 24 Denetim ücretleri

* denetimlerin EQCE tarafından yapılması halinde

** denetimlerin IPPC görevlileri tarafından yapılmış olması halinde

2.3.2.3 Sahada planlanan ve yapılan denetimler

Endüliüs'te denetimin türü, sıklığı, metodolojisi ve bunun uygulanmasından sorumlu kişi, IPPC izinlerinin “Kontrol ve İzleme Planları” başlıklı Ekinde tanımlanmıştır. Yukarıda anılan denetimlerden bağımsız olarak, Bölgesel Çevre İdaresinin İl Delegasyonu, IPPC İzni uyarınca empoze edilen şartlara uygunluğu kontrol etmek için uygun gördüğü denetimleri yapmak üzere kendi toprakları dahilinde herhangi bir bildirim yapmaksızın herhangi bir zamanda tesislere erişebilir.

Bu denetim faaliyetlerinin gelişimi, Çevresel Denetimler için Sektör Planları tarafından düzenlenmiştir. Bunlar belirtilen çevre standardının uygulanmasında empoze edilen ve uygulanabilir çevre şartları ile ilgili olarak üretken sektörlerde uygunluğu kontrol etmeyi amaçlayan ve muhtemel anormallikleri düzeltmek için alınması gereken önlemleri tanımlayan planlardır. Söz konusu Sektör Planları Çevre Daire Başkanlığının teknik personeli tarafından yıl boyunca yapılacak ve Boletín Oficial de la Junta de Andalucía (B.O.J.A.). adlı bültende yayımlanacak olan denetimleri programlamayı kapsamaktadır.

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Mevcut tesislerin 16/2002 sayılı Kanuna uyum sağlamaları için tanınan sürenin sonu olan 30 Ekim 2007 tarihi itibarıyla, Endülüs'te aşağıda yer alan çevre denetimleri planlanmış, uygulanmış ve/veya ertelenmiştir:

- 2008 yılında 78 denetim planlanmıştır: bunlardan 55'i gerçekleştirilmiş, 23'ü ertelenmiştir.
- 2009 yılında (20 Kasım 2009 tarihi itibarıyla güncellenmiş haliyle) 233 denetim planlanmıştır: bunlardan 157'si gerçekleştirilmiş, 76'sı ertelenmiştir.

Endülüs'te 16/2002 sayılı Kanunun 9.3 no.lu bölümünde (96/61/EC Direktifinin 6.6 sayılı epigrafisi) atıf yapıldığı gibi yoğun şekilde kümes hayvanı ve domuz yetiştiren tesisler denetimlerden muaftır.

Valensiya'da, iznin geçerliliği süresince planlanan denetimler iznin içeriğinde belirlenmektedir ve sıklığı her bir parametreye bağlıdır. Tesislerden izleme planının sonuçları ile ilgili olarak Yetkili İdareye periyodik bildirim yapmaları talep edilen sıklık, yıllıktır.

Belediye mevzuatı uyarınca alınması gereken inşaat izinleri haricinde, faaliyetin başlamasından önce, operatör Yetkili İdareden ("Competent Authority"-CA) faaliyete başlama izni almalıdır. Operatör CA'ya başlama izni müracaatını maksimum üç yıl içerisinde sunmalıdır ve müracaatta spesifik belgeler de yer almalıdır. Bu belgeler ibraz edildikten sonra, IPPC alanında akredite edilmiş bir EQCE tarafından bir başlangıç denetimi yapılacaktır. Bu denetimi müteakip, Yetkili İdare başlama iznini düzenleyecektir.

Toskana'da, kontrol ve denetimler ile ilgili çok sayıda Yetkili İdare olması nedeniyle, planlı denetimlerin sayısı ile ilgili olarak İller arasında önemli farklar bulunmaktadır. Gerçekleştirilen denetimler konusunda ise henüz veri bulunmamaktadır.

Piedmont'ta 2009 yılında 250 denetim planlanmış ve 352 denetim yapılmıştır.

Sicilya'da, 2009 yılına kadar idari prosedür sırasında başlatılmış 26 denetim ve izleme önlemleri için 25 denetim vardı.

Slovenya'da gerçekleştirilen denetim sayısı aşağıda yer almaktadır:

- 2005 yılında: 1040.
- 2006 yılında: 1237.
- 2007 yılında: 1568.
- 2008 yılında: 1403.
- 2009 yılı için denetim sayısı resmen yayınlanmamıştır.

Batı Makedonya'da IEA izni, iznin geçerlilik süresi içindeki denetim sayısını tanımlamamaktadır. İzinlerin onaylanması sonrasında tesisleri denetlemek ile sorumlu kurul olan Çevre Müfettişleri Özel Servisi / Kuzey Yunanistan Daire Başkanlığı, 2006-2009 döneminde Kuzey Yunanistan'da bulunan IPPC tesislerinde 55 denetim yapmıştır. Aynı dönemde, Batı Makedonya bölgesinde 4 denetim gerçekleştirilmiştir.

Yukarıda belirtildiği gibi, belirli durumlarda veri bulunmasa da, denetimlerin (hem planlanan hem de gerçekleştirilen) sayısı ile ilgili olarak bölgeler arasındaki farklılıklar açıkça ortaya çıkmaktadır. İşletmelerin ödemeleri gereken ücret ile birlikte bu

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

farklılık, IPPC'nin uygulanması ile ilgili en temel iki farkı oluşturmaktadır. Projeye katılan her bir bölgede Yetkili İdare tarafından yapılan denetimlerin sayısı konusunda daha fazla bilgi edinmek için, lütfen Bölgeler Arası Analiz Raporunun İşletme Yönlü Analiz bölümüne bakınız t (2.5.2.7 no.lu alt başlık).

2.3.2.4 En sık belirlenen uyumsuzluklar

Yedi bölgede yapılan denetimlerle en sık belirlenen uyumsuzluklar aşağıdaki tabloda belirtilmiştir:

EN SIK BELİRLENEN UYUMSUZLUKLAR								
Devlet	İspanya		Slovenya	Yunanistan	İtalya			Toplam
Bölgeler	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toscana	
ELV'ler ile uyumsuzluk				X	X		X	3
Düzenli olmayan veri akışı	X			X	X		X	4
IEA'da yer alan şartlar ile uyumsuzluk	X	X	X	X	X	X		6
Araçların ölçülmesinin yönetiminde farklılıklar (araçların pozisyonu, işletilmesi, kalibrasyonu ve bakımı)		X		X		X	X	4

Tablo 25 En sık belirlenen uyumsuzluklar

Bölgelerin çoğunda, temel uyumsuzluklar IEA'nın içerdiği zorunluluklar ile ilgili ortaya çıkarken, Emisyon Sınır Değerlerine ("Emission Limit Values"-ELV) uymama durumu daha az sayıda bölgede belirtilmiştir.

2.3.2.5. Kontrol ve Denetim Sisteminin analizinde belirlenen güçlü ve zayıf yönler

❖ Güçlü Yönler

Batı Makedonya'da, IEA'da atıfta bulunulan çevresel şartların uygulanması için para tasarrufunda bulunulmasını sağlayan şirketlerden kontrol ve denetim sisteminde herhangi bir ücret alınmamaktadır.

Bu boyut ile ilgili olarak **Endülüs**'te, Çevresel Yönetim Sistemlerinin uluslararası UNE-EN ISO 14001 standardı ve/veya EMAS Yönetmeliği uyarınca uygulanması da dahil olmak üzere, çevreyi korumayı amaçlayan faaliyetler yürüten tesislere kurumlar vergisinde vergi indirimi sağlanmaktadır (çevre koruma yatırımlarına tahsis edilen yatırım tutarının tamamının %10'u üzerinden).

Ayrıca, uluslararası UNE-EN ISO 14001 standardı ve/veya EMAS Yönetmeliği uyarınca, **Endülüs**'te Çevresel Yönetim Sistemleri ile ilgili ekipmanların satın alınması, sistemin uygulanması ve sertifikasyonu için sübvansiyon verilmektedir.

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Hem **Endülüs** hem de **Batı Makedonya**'da belirlenen diğer bir olumlu husus, IEA'nın Kontrol ve İzleme Planlarında çevresel boyutların operasyonel kontrolü ve izlenmesinin ölçümünde kullanılan rehberlerin açık ve detaylı tanımlarının bulunmasıdır.

Kontrol ve denetimleri yürüten Yetkili İdarelere ilişkin boyutlar da bazı Bölgeler tarafından güçlü yönler arasında değerlendirilmektedir. **Valensiya** EQCE'lerin teknik yeterlilik ve bağımsızlıklarını **Valensiya**'da yetkili Kontrol idaresinin olumlu bir unsuru olarak nitelendirirken, **Endülüs** Çevresel Kontrol ve İzleme Planlarında tanımlanan izleme ve denetim faaliyetlerini yürütmek üzere özel bir birim atanmasını olumlu bir yön olarak değerlendirmektedir. Yine bu boyut ile ilgili olarak, Sicilya her bir ilde ARPA İl Daire Başkanlığının bulunmasını iyi bir unsur olarak nitelendirmektedir.

Nihayet, kontrolün bazı boyutları **Piedmont** için güçlü yönler olarak değerlendirilmektedir: tüm çevresel bileşenlerin anlık ve sistematik şekilde kontrol edilmesi; çevreye ilişkin veri ve bilgilerin daha kolay bulunması, kendi kendini izlemedeki iyi seviye. Ayrıca tek bir iznin varlığı da çok sayıda iznin varlığından daha iyidir çünkü tüm çevresel eylemleri uyumlaştırmak mümkündür.

❖ Zayıf Yönler

Toskana'nın zayıf yönlerine gelince, IEA'nın geçerli olduğu süre zarfında her türlü kontrol ve denetimlerde işletmelerin ödemeleri gereken yüksek ücretler Kontrol ve denetim analizinin en önemli zayıflığıdır. Valensiya için de bir Yetkili İdare tarafından uygulanan ücretler daha düşük olabilir.

Toskana tarafından vurgulanan diğer bir zayıflık, Yetkili İdarelerin tesislerde planladıkları kontrol ve denetimlerin sayısında büyük farklılıklar bulunmasıdır. Bu boyut ile bağlantılı olarak, Batı Makedonya iznin denetimlerin sayısını ve türlerini açıklığa kavuşturmadığını belirtmektedir.

Slovenya için, bazı durumlarda derhal ve öncesinde herhangi bir süre tanınmaksızın uygulanmak üzere yeni yönetmeliklerde öne sürülen şartlarda değişiklik yapılması, zayıf bir yöndür. Uygulama esnasında sınır emisyon değerlerine uyan bazı şirketler, yönetmeliklerde yapılan ve daha sıkı şartlar getiren değişiklikler ile birlikte sonradan bu değerleri aşmıştır. Bir izin almak için, derhal değiştirilen şartlara uyum sağlamaları gerekmektedir. Bazı durumlarda, yeni şartlara uymama iznin reddedilmesi için yeterli bir sebep olmuştur. **Piedmont** için de kanunlar ile ilgili bir sorun vardır: bunları yorumlama ve anlamadaki zorluk.

Gerek **Endülüs**, gerekse **Slovenya** tarafından belirtilen diğer bir zayıflık, tanınan süre sınırlarına uyulmamasıdır.

Slovenya'da tehlikeli maddeler ve kimyasallar depolamaları, kullanmaları ve üretmeleri nedeniyle çevre açısından küçük ya da büyük bir risk kaynağı teşkil eden tesisler/yerleşimler için çevre izinlerinin düzenlenmesi ertelenmiştir. Mevzuat bu hususu düzenlememiştir ve şirketler, denetim idarelerinin özellikle IPPC'nin tesisleri ile uyumlu olmayan tesisler için nasıl tepki vereceği konusunda kaygı duymaktadır.

Endülüs'te zorluk, Entegre Çevre İdarelerinin Kontrol ve İzleme Planlarında listelenen faaliyetlerin kontrolü ve denetlenmesinde süre sınırlarına uyulmasında yaşanmaktadır.

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Diğer bir zayıflık, emisyon sınır değerleri ile bağlantılı iki boyut ile temsil edilmektedir. Bir yandan, Sicilya IEA'da belirtilen şartlara uyulmadığını belirtmekte, diğer yandan Piedmont aynı türden tesisler için farklı sınırlar olduğunu ifade etmektedir. Buna ilaveten, **Piedmont**'ta farklı Yetkili İdareler arasında homojen belgeler ve formlar bulunmamaktadır.

Sicilya tarafından belirlenen bir diğer sorun, araçların ölçümünün yönetimindeki farklılıktır.

Nihayet, **Batı Makedonya** için IPPC izinlerinde uzmanlaşmış personel bulunmaması ve kontrol idarelerindeki çalışan ve müfettiş sayısında eksiklik olması sorunları mevcuttur. Bu zayıflık **Piedmont** tarafından da bildirilmiştir.

Aşağıda yer alan tablolar, kontrol ve denetim sistemi kapsamında her bir bölge tarafından belirtilen güçlü ve zayıf yönleri içermektedir.

KONTROL VE DENETİM SİSTEMİ ANALİZİNİN GÜÇLÜ YÖNLERİ								
Devlet	İspanya		Slovenya	Yunanistan	İtalya			Toplam
Bölgeler	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toscana	
Kontrol ve denetim prosedürlerinde ücret yok				X				1
Çevreyi korumayı amaçlayan faaliyetler yürüten tesislere vergi indirimi (ayrıca UNE-EN ISO 14001 ve/veya EMAS)	X							1
Ekipman satın almada ve ISO 14001 ve/veya EMAS uygulamasında ve sertifikasyonunda sübvansiyonlar	X							1
Operasyonel kontroller ve izleme kontrollerinde açık ve detaylı rehberler	X			X				2
Yetkili İdarenin teknik yeterliliği ve bağımsızlığı		X						1
İzleme ve denetim faaliyetlerini yürütmek için özel bir birimin atanması	X							1
Her ilde Yetkili İdarenin yerleşik olması						X		1
Tüm çevre bileşenlerinin anlık ve sistematik şekilde kontrolü, çevre ile					X			1

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

İlgili şirket verilerinin ve bilgilerin daha kolay bulunması, kendi kendini izlemede iyi bir seviye								
Çevre ile ilgili tüm kontrolleri düzenleyen izin					X			1

Tablo 26 Kontrol ve denetim sistemi analizinin güçlü yönleri

KONTROL VE DENETİM SİSTEMİ ANALİZİNİN ZAYIF YÖNLERİ								
Devlet	İspanya		Slovenya	Yunanistan	İtalya			Toplam
Bölgeler	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toscana	
Kontrol ve denetim prosedürlerinde yüksek ücretler		X					X	2
Tesislerde yapılan planlanan kontrol ve denetimler konusunda çok sayıda Yetkili İdare arasında büyük farklar							X	1
İzin, denetimlerin sayısını ve türünü belirtmiyor				X				1
Anlaşılması ve yorumlanması zor kanunlar					X			1
Süre sınırlarına uyulmaması nedeniyle ortaya çıkan muhtelif sorunlar	X		X					2
İEA'da belirtilen emisyon sınır değerlerine uyulmaması						X		1
Aynı IPPC sektörü için farklı sınırlar					X			1
Farklı Yetkili İdareler arasında homojen olmayan belgeler ve formlar					X			1
Ölçüm araçlarının yönetimindeki farklılıklar						X		1
IPPC izinleri konusunda uzmanlaşmış personel olmaması				X				1
Kontrol idarelerinde görevli ve müfettiş eksikliği				X	X			2

Tablo 27 Kontrol ve denetim sistemi analizinin zayıf yönleri

2.4 İzin Analizinin İçeriği

2.4.1 Giriş

MED IPPC NET projesi fikri, Analizin bu bölümündeki kavrama dayanmaktadır. Projeyi başlatmadan önce, ortaklar IPPC şirketleri ile yapılan sıradan faaliyetler vasıtasıyla IPPC izinlerinde bazı farklılıklar ile karşılaştı. Örneğin, İspanyol ortakların gerçekleştirdiği geçmiş faaliyetleri sayesinde, İspanya’da MED IPPC NET başlatılmadan hemen önce, bu boyut Yetkili IPPC İdareleri ile ulusal projeler araştırılıp gerçekleştirilmesi için bir fırsat olarak belirlenmişti. Daha önce Toskana ve Piedmont ile ilgili bölümlerde belirtildiği gibi, Yetkili İdarelerin İl şeklinde yapılandığı İtalya’da, aynı sektör içindeki farklar da dahil, bu farkların bulunması kolaydı. Bazı durumlarda, öne sürülen zorunluluklardaki ve Emisyon Sınır Değerlerindeki (ELV) farklar Direktifin Esneklik İlkesi uyarınca özel şartlar tarafından doğrulanabilse dahi, başka durumlarda bu farklar kolayca doğrulanamamaktadır. Bu nedenle, Analizin bu bölümü MED IPPC NET Analizinin “çekirdeği” olarak tanımlanmıştır.

İzin Analizinin İçeriği, projenin ortaya koyduğu temel soruları cevaplamayı amaçlamaktadır: IPPC Direktifi 7 ayrı Avrupa Bölgesinde izinlerde nasıl tercüme edilmişti? İzinlerdeki farklar ilişkili midir? Üye Ülkeler izinleri düzenlerken aynı yaklaşımı mı kullanmaktadır?

Şurası açık ki, bu boyutlar hem çevrenin korunması, hem de rekabet gücü ile ilişkilidir. Takip eden sayfalarda, ilgili 7 bölgede 225 izin incelemiş olan Analizin sonuçlarını sunuyoruz, ki bu sayı projeye dahil olan arazilerdeki toplam izinlerin yaklaşık %35,1’ine tekabül etmektedir.

2.4.2 Sonuçlar

Aşağıda yer alan tabloda, IPPC izinlerinin toplanması ve analiz edilmesinde proje ortakları tarafından gerçekleştirilen çalışmanın anlamını takdir edebilirsiniz.

SEKTÖR (IPPC kodu)	MED IPPC NET projesine dahil bölgelerde IPPC’den etkilenen tesis sayısı	MED IPPC NET projesine dahil olan bölgelerde düzenlenen toplam izin sayısı	MED IPPC projesinde analiz edilen izin sayısı	Analiz edilen izinlerin düzenlenen izinlere oranı (%)
Yakma tesisleri (1.1)	99	91	46	%48,4
Seramik (3.5)	374	276	63	%43,7
Düzenli depolama alanları (5.4)	196	135	62	%22,1
Metal ve plastik malzemelerin yüzey işlemi (2.6)	91	59	26	%40,7
Kağıt üretimi (6.1)	65	55	28	%50,9
TOPLAM	825	616	225	35,1%

Tablo 28 IPPC izinlerine genel bir bakış

İlk iki sütun MED IPPC NET projesine dahil olan 6 bölgede IPPC'den etkilenen tesis sayısı ile bu bölgelerde düzenlenen izin sayısına ilişkindir, çünkü aynı bilgiler Yunanistan'da mevcut değildi. Yunanistan'da bu veriler yalnızca ülkenin tümü için mevcut olup, tek başına Batı Makedonya bölgesi için bu veriler bulunmuyordu. Aşağıda gördüğümüz gibi, üçüncü sütun Yunan ortak tarafından incelenen izinleri de içermektedir. Ancak doğal olarak son sütunun yüzdesi, Batı Makedonya Bölgesinde analiz edilen 8 izin dahil edilmeden hesaplanmıştır.

Kağıt üretimi sektöründe analiz edilen numune sayısı, yığının %50'sini aşmaktadır. Ayrıca, diğer IPPC sektörlerinde toplanan ve analiz edilen yüksek izin sayıları tüm düzenlenen izinlerin yaklaşık %35'ini kapsamaktadır. Bu nedenle, istatistiksel açıdan değerlendirildiğinde, analiz edilen izin numunelerinin yüksek bir temsil oranına sahip olduğunu söyleyebiliriz.

Bu yüksek izin sayısına, ilgili 7 bölgenin Yetkili İdareleri ile yapılan çok sayıda toplantı ve kurulan temaslara sayesinde ulaşılmıştır. Yedi Bölgesel Analizin eklerinde, izinleri analiz edilen tüm şirketlerin sahiplerinin isimlerini belirttik.

Aşağıdaki tabloda, her bir bölge ve her bir sektörde toplanan izinler yer almaktadır.

Bölgeler	Analiz edilen izin sayısı					
	Yakma tesisleri (1.1)	Seramik (3.5)	Düzenli depolama alanları (5.4)	Metal ve plastik malzemelerin yüzey işlemi (2.6)	Kağıt üretimi(6.1)	TOPLAM
Endülüs	8	8	8	8	0	32
Valensiya	4	8	7	8	0	27
Slovenya	7	8	1	8	0	24
Batı Makedonya	2	2	3	1	0	8
Piedmont	19	24	21	0	15	79
Sicilya	1	0	6	1	0	8
Toscana	5	13	16	0	13	47
TOPLAM	46	63	62	26	28	225
Projede analiz edilen toplam izin sayısı	225					

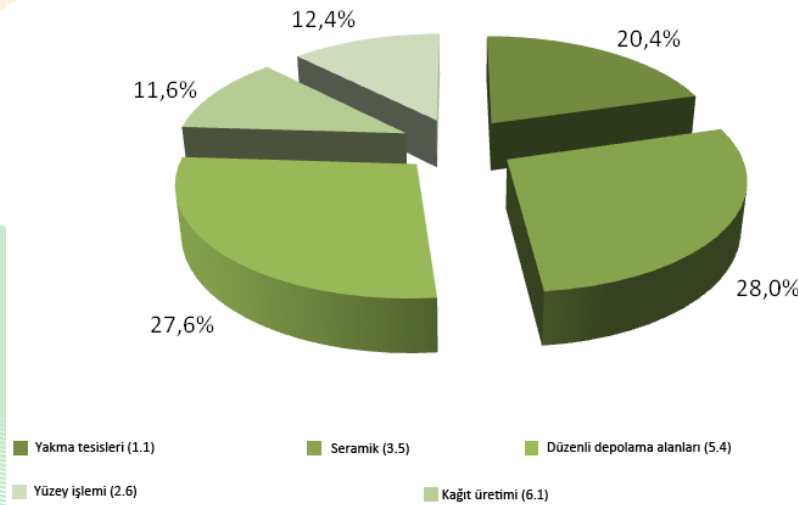
Tablo 29 Analiz edilen izin sayısı

Her bir ortak yüksek sayıda izin topladı. Projenin metodolojisi her bir IPPC sektörü ve her bir Bölgedeki her bir Yetkili İdare için en az 8 izin toplamayı amaçlamaktadır. Bir önceki paragrafta da belirtildiği gibi (2.1.2.1) projeye dahil olan iki bölgede (Toskana ve Piedmont) iller izinlerin düzenlenmesinde Yetkili İdare konumundadır. Dolayısıyla, bu durumda metodoloji her bir il için 8 izin toplamayı zorunlu kıldı ve bu şekilde, bu iki bölgede daha yüksek olan izin doğrulandı.

Her halükarda, Piedmont Bölgesinde projenin kapsadığı 4 sektörde düzenlenen toplam izinlerin yaklaşık %80'ine tekabül eden 79 adet izin toplayan Arpa Piemonte (Piedmont Bölgesindeki ortak) tarafından yapılan çalışmayı vurgulamak önem taşımaktadır.

Numunenin yaklaşık %60'ı İtalya'da düzenlenen izinlerden oluşmaktadır. Bunu analiz edilen izinlerin yaklaşık %27'sine tekabül eden İspanyol bölgeler takip etmektedir.

Analiz edilecek sektörler konusunda metodoloji üç sabit sektör öngörmektedir: "yakma tesisleri", "seramik", "düzenli depolama alanları". Tüm ortaklar bu üç sektörü analiz etmeliydi. Dördüncü sektör için, her bir ortak "metal ve plastik malzemelerin yüzey işlemi" veya "kağıt üretimi" arasında seçim yapabiliyordu. Toskana ve Piedmont'taki ortaklar "kağıt üretimi" sektörünün her iki bölgedeki önemi nedeniyle bu sektörü seçtiler. Diğer ortaklar ise "Metal ve plastik malzemelerin yüzey işlemi" sektörünü seçti.

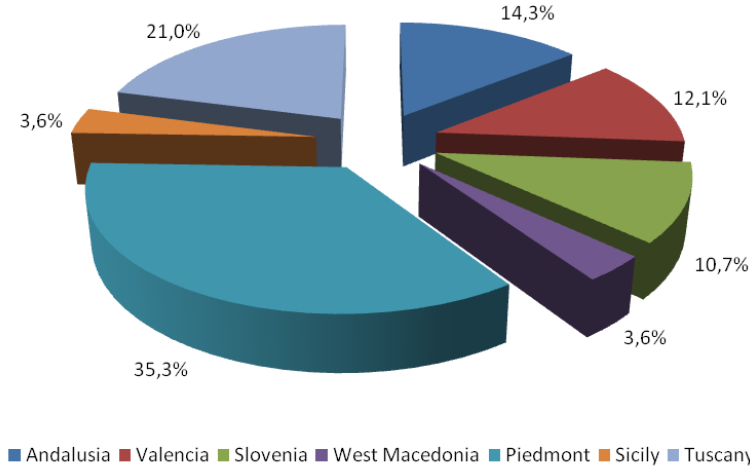
Şekil 2: Projenin her bir sektöründe analiz edilen izinlerin yüzde dağılımı

Combustion plants: Yakma tesisleri (1.1)
Landfills: Düzenli depolama alanları (5.4)
Surface treatment: Yüzey işlemi (2.6)

Ceramics: Seramik (3.5)
Paper production: Kağıt üretimi (6.1)

Seramik ve düzenli depolama alanları, Analizde en çok temsil edilen IPPC sektörleri. Bu iki sektörde en yüksek izin sayısı, yukarıda açıklanan nedenlerle Toskana ve Piedmont'ta toplandı. Üç sabit sektör (yakma tesisi, seramik, düzenli depolama

alanları) her bölgeden alınan izinlerle tam olarak temsil edildi. Başka bir deyişle, projeye dahil olan her bir bölgede bu sektörlerde en az 1 izin toplanmıştır.

Şekil 3 Bölgeler itibariyle analiz edilen izinlerin yüzde dağılımı

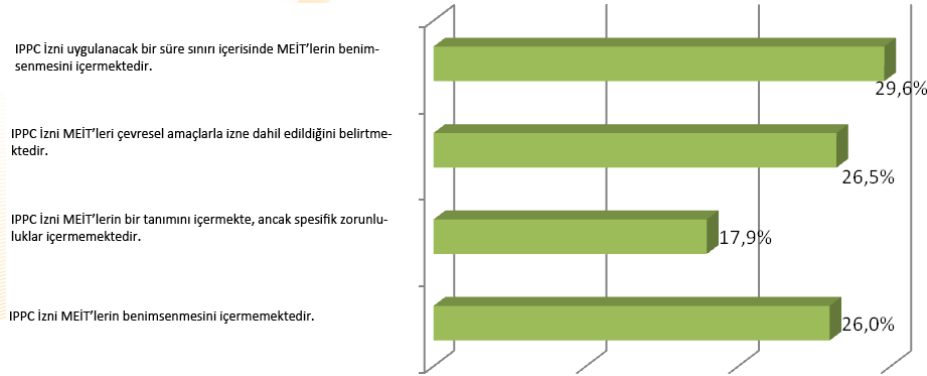
Toplanan 79 izinle, Piedmont bölgesi proje kapsamındaki izinlerin %35,3'üne ulaşmıştır. Diğer taraftan, Sicilya ve Batı Makedonya'da izinlerin düzenlenmesi ertelenmişti, dolayısıyla toplanacak numune sayısı diğer ilgili bölgelerde olduğu kadar yüksek değildi. Ayrıca, Batı Makedonya'da Yetkili İdare ulusal düzeydedir (Çevre Bakanlığı). Bu nedenle izinleri toplamak kolay olmadı. Her halükarda, her iki bölge de numune içerisinde aynı oranla temsil edildi (%3,6).

Aşağıdaki paragraflarda, izinlerin analiz edilmesi ile elde edilen sonuçları inceliyoruz. Metodolojik açıdan aşağıdaki hususları belirtmeliyiz:

- Paragrafın başlangıcında yığma verili bir şekil göreceksiniz. Bu şekilde tüm izinler tek bir grafikte özetlenmiştir.
- İlk şekilden sonra, çoğu durumda (mümkün olduğunda) ilgili 7 bölgede mevcut verileri karşılaştırmak için bir tablo koyduk. Proje ortakları bu tabloyu özellikle önemsediler zira bu raporun amacı, farklı bölgelerdeki zorunluluklar, sınırlar, öne sürülen şartlar konusunda "bölgeler arası" bir karşılaştırma yapmak.
- Yalnızca birkaç vakada analiz edilen farklı sektörleri karşılaştıran bir tablo ekledik. Aslında, ortakların görüşü uyarınca, "sektörler arası" karşılaştırma raporun asıl amacı değildi. Bu nedenle, yalnızca ortakların görüşü uyarınca söz konusu tablonun "bölgeler arası" sonuçların tartışılmasına katkıda bulunabileceği durumlarda bu karşılaştırmaya yer verildi.

2.4.2.2 İzinlerin içerdiği MEİT'e yapılan referanslar

MEİT Referans Belgelerinin (BREF'ler) yayınlanmasından bu yana, Direktif kendi uygulama süreci kapsamında bu belgelerin kullanılması konusunda açıklı. BREF'ler Emisyon Sınır Değerleri veya benimsenmesi zorunlu özel teknikler empoze etmemektedir. Bu belgeler yalnızca izin verilen tesisin civarındaki yerel çevrenin durumu gibi diğer bazı anahtar boyutlar ile birlikte Yetkili İdareler ("Competent Authority"-CA) açısından Direktifin uygulanmasında faydalı birer araç olmaya yöneliktir. Ortakların izinlerde incelediği ilk boyut, izinlerde belirtilen MEİT'in ("Best Available Technique"-Mevcut En İyi Teknik) kullanımı ve buna yapılan referanslardı.

Şekil 4 İzinlerin içerdiği MEİT'e referanslar (yığıma veriler)

İncelenen izinler, bunların % 29,6'sının MEİT'leri zorunlu kıldığını ve izinde bunların benimsenmesi için bir süre sınırının belirtildiğini göstermektedir. Bu şart BREF'lerin doğru bir şekilde kullanılmadığı izlenimini uyandırmaktadır. Çünkü daha önce de ifade edildiği gibi, bunlar yalnızca "referans" belgeler olmaya yöneliktir, "zorunlu" belgeler değil. Ancak, bazı durumlarda CA'lar ancak çevresel şartların ve MEİT'in fizibilitesinin düzgün bir şekilde değerlendirilmesi sonrasında bunun benimsenmesini empoze etmektedir. Bu durumda BREF'lerin doğru bir şekilde kullanıldığını tespit edebiliriz. Şekildeki ikinci cevap, izin MEİT'i spesifik bir çevresel iyileşmeye ulaşmak amacıyla bir öneri olarak ortaya koyduğu anlamına gelmektedir. Son iki durumda, izin MEİT'in benimsenmesini empoze etmemekte veya önermemekte, ancak daha ziyade MEİT'in bir tanımını belirtmekte, benimsenmesini de içermemektedir.

Aşağıdaki tabloda, ilgili bölgeler tarafından MEİT'e yapılan referansların farklı şekillerde kullanımlarını görebiliriz.

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Mevcut En İyi Teknikler (MEİT)							
	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toskana
IPPC İzni MEİT'lerin benimsenmesini içermemektedir	%9,4	%92,6	%0,0	%37,5	%31,7	%0,0	%4,3
IPPC İzni MEİT'lerin bir tanımını içermekte, ancak spesifik zorunluluklar içermemektedir.	%25	%7,4	%0,0	%37,5	%0,0	%0,0	%59,5
IPPC İzni MEİT'leri çevresel amaçlarla izne dahil edildiğini belirtmektedir.	%62,5	%0,0	%100	%25	%0,0	%85,7	%14,9
IPPC İzni uygulanacak bir süre sınırı içerisinde MEİT'lerin benimsenmesini içermektedir.	%3,1	%0,0	%0,0	%37,5	%68,3	%14,3	%21,3

Tablo 30 İzinlerin içerdiği MEİT'e referanslar (bölgeler itibarıyla ayrılmış veriler)

Piedmont bölgesi bir izinde bir MEİT'in empoze edilmesi ile ilgili en yüksek orana sahiptir. Valensiya ve Slovenya bu yaklaşımı benimsemezken, Endülüs yalnızca birkaç vakada benimsemiştir. İtalyan bölgelerde aynı ulusal düzeyde farklı yaklaşımlar esas alınırken, iki İspanyol bölgenin yaklaşımı benzer görünmektedir. Toskana, Tesiste MEİT'in tanımının bulunması konusunda en yüksek orana sahiptir. Bu yaklaşım, izin güncelleneceği zaman teknolojilerin ve tekniklerin gelecekte muhtemel gelişimlerini karşılaştırabilmek için bunların resmi bir tanımının resmi bir belgede oluşturulmasını amaçlamaktadır. Valensiya izinlerin düzenlenmesinde en hızlı bölgedir ancak MEİT'e atıfta bulunmamaktadır. Belki bunun nedeni, MEİT ile ilgili bilgilerin toplanıp izne dahil edilmeksizin izin verme prosedürünün belgeleri arasında arşivlenmiş olmasıdır.

Aşağıda yer alan tabloda MEİT'e yapılan referansın muhtelif sektörlerde izinlere nasıl dahil edildiği belirtilmektedir.

Mevcut En İyi Teknikler (MEİT)					
	Yakma tesisleri (1.1)	Seramik (3.5)	Düzenli depolama alanları(5.4)	Metal ve plastik malzemelerin yüzey işlemi (2.6)	Kağıt üretimi (6.1)
IPPC İzni MEİT'lerin benimsenmesini içermektedir	%34,8	%15,9	%18,3	%44	%34,5
IPPC İzni MEİT'lerin bir tanımını içermekte, ancak spesifik zorunluluklar içermemektedir.	%8,7	%15,9	%30,0	%4	%24,1
IPPC İzni MEİT'lerin çevresel amaçlarla izne dahil edildiklerini belirtmektedir.	%37,0	%30,2	%15,0	%52	%3,4
IPPC İzni uygulanacak bir süre sınırı içerisinde MEİT'lerin benimsenmesini içermektedir.	%19,6	%38,1	%36,7	%0	%37,9

Tablo 31 İzinlerin içerdiği MEİT'e yapılan referanslar (bölgeler itibarıyla ayrılmış veriler)

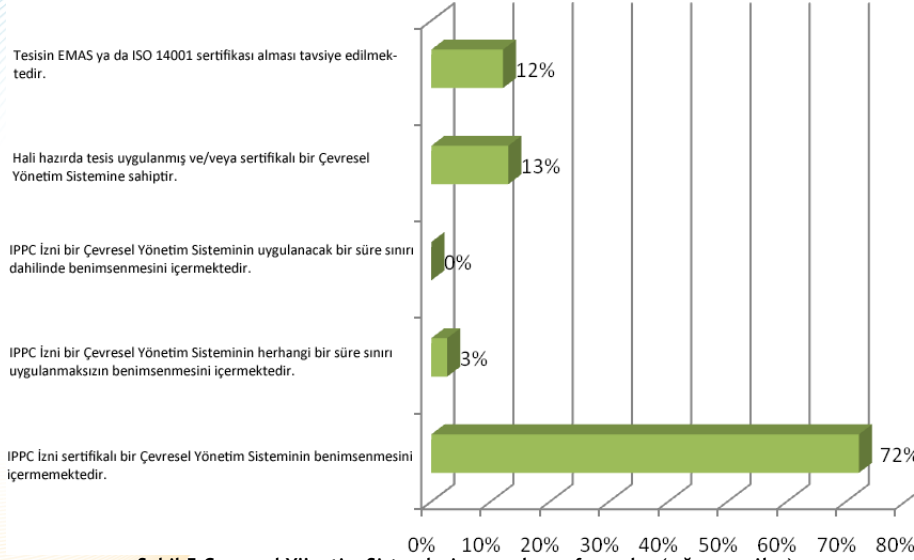
Seramik sektörü MEİT'in zorunlu kılınması noktasında en yüksek orana sahip iken, bunu kağıt üretimi sektörü izlemektedir. Buradaki hipotetik nedenler teknolojik veya çevresel olabilir. İlk bakış açısı, CA'ların tesislerdeki teknolojik ilerlemeyi yetersiz olarak değerlendirdikleri şeklinde olabilir. Bu nedenle şirketlerin teknolojik seviyesini yükseltmek için IPPC'nin uygulama evresini kullanmaya karar verdiler. İkinci olarak, tesisler doğal alanlar veya yerleşim alanları gibi yüksek çevresel hassasiyete sahip alanlarda konumlanmış olabilir.

2.4.2.3 İzinlerde Çevresel Yönetim Sistemlerine ve gerçekleştirilecek süreli çevresel iyileştirmelere yapılan referanslar

Bu paragraf, izinlerin içeriğinin diğer iki boyutunu analiz etmeyi amaçlamaktadır: İzin Çevresel Yönetim Sisteminin ("Environmental Management System"-EMS) benimsenmesine atıfta bulunuyorsa (örneğin ISO14001 standardı veya EMAS Yönetmeliği uyarınca) ve belirli bir zaman dilimi içerisinde belirli çevresel göstergelerin sağlanması gibi spesifik çevresel iyileştirmelerin gerçekleştirilmesini zorunlu kılıyorsa.

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Şekil 5 Çevresel Yönetim Sistemlerine yapılan referanslar (yığılma veriler)

Çevresel Yönetim Sistemi (EMS) pek çok AB belgesinde bir şirketin çevre ile ilgili konularının yönetiminde “en iyi uygulama” (“best practice”) olarak değerlendirilmektedir. Buna rağmen, çoğu vakada analiz edilen izinler bir EMS’nin benimsenmesini zorunlu kılmamaktadır. İzinlerin yalnızca %3’ü EMS’nin benimsenmesini zorunlu kılarken, izinlerin %25’i bunun uygulanmasını tavsiye etmekte veya işletmenin bunu hali hazırda uygulayıp uygulamadığını belirtmektedir.

Yukarıda yer alan şekilden de görebileceğimiz gibi, analiz edilen izinlerde çok fazla fark bulunmamaktadır. Bu nedenle, ilgili Bölgeler arasında bu farkları araştırmıyoruz ama bunun yerine bir EMS’nin benimsenmesini zorunlu kılan bölgelerin (ancak herhangi bir süre sınırı uygulanmaksızın) Batı Makedonya (4 izin) ve Endülüs (2 izin) olduğunu belirtiyoruz.

Araştırılan ikinci boyut, çevresel iyileştirmeler konusunda spesifik zorunlulukların varlığı ile bağlantılıdır.

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

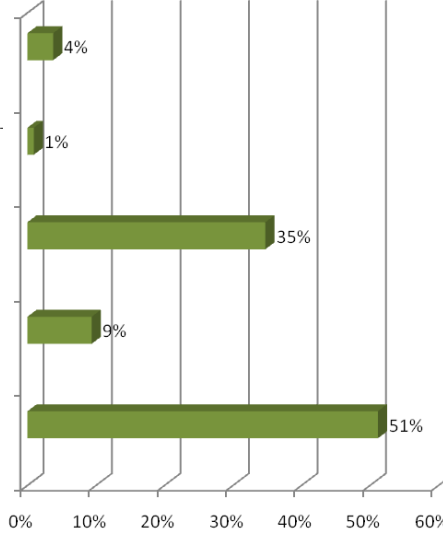
IPPC iznleri herhangi bir süre sınırı koymaksızın ancak spesifik teknoloji ve/veya süreç değişikliğinin belirtilmesi suretiyle çevresel iyileştirmeleri zorunlu kılmaktadır.

IPPC iznleri herhangi bir süre sınırı koymaksızın ancak Çevresel Performans göstergelerinin belirtilmesi suretiyle çevresel iyileştirmeleri zorunlu kılmaktadır.

IPPC iznleri bir süre sınırı dahilinde ve spesifik teknoloji ve/veya süreç değişikliğinin belirtilmesi suretiyle çevresel iyileştirmeleri zorunlu kılmaktadır.

IPPC iznleri bir süre sınırı dahilinde ve Çevresel Performans göstergelerinin belirtilmesi suretiyle çevresel iyileştirmeleri zorunlu kılmaktadır.

IPPC izni çevresel iyileştirilmelerin gerçekleştirilmesini içermemektedir.

Şekil 6 İznlere dahil olan zamanlanmış ve gerçekleştirilecek çevresel iyileştirmelere referanslar (yığılma veriler)

Analiz edilen izinlerin yaklaşık yarısı çevresel iyileştirmeleri zorunlu kılmamaktadır. Ancak izinlerin yaklaşık %44'ü belirli bir süre sınırı dahilinde çevresel iyileştirmelerin yapılmasını zorunlu kılmaktadır. CA'lar bu izinlerin %35'inde spesifik teknoloji ve/veya süreç değişiklikleri açıklığa kavuştururken, izinlerin %9'u spesifik çevre performans göstergelerini sağlanmasını empoze etmiştir.

Aşağıda yer alan tabloda, ilgili bölgelere ilişkin farklı yaklaşımları belirtiyoruz.

Çevresel iyileştirmelere dair zorunluluklar								
		Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toskana
IPPC izni çevresel iyileştirilmelerin gerçekleştirilmesini içermemektedir		%25	%41	%71	0	%48	%86	%80
IPPC iznleri çevresel iyileştirmeleri bir süre sınırı dahilinde ve yan sütunda yer alan unsurlar ile birlikte zorunlu kılmaktadır	Çevresel Performans göstergelerinin belirtilmesi	0	%21	%29	%38	0	0	%5
	Spesifik teknoloji ve/veya süreç değişikliğinin belirtilmesi	%66	%31	0	%62	%44	%14	%16

IPPC İzinleri çevresel iyileştirmeleri herhangi bir süre sınırı olmaksızın ancak yan sütunda yer alan unsurlar ile birlikte zorunlu kılmaktadır	Çevresel Performans göstergelerinin belirtilmesi	0	%7	0	0	0	0	0
	Spesifik teknoloji ve/veya süreç değişikliğinin belirtilmesi	%9	0	0	0	%8	0	0

**Tablo 32 İzinleri içerdiği ve sağlanacak olan çevresel iyileştirmelere referanslar
(bölgeler itibarıyla bölünmüş veriler)**

Genel bir bakış açısından, Endülüs'ün izinlerinde süre sınırları içerisinde empoze edilen çevresel iyileştirmelerin yüksek frekansını vurgulayabiliriz. İncelenen her dört izinden yalnızca 1 tanesinde bu boyuta atıf yapılmamıştır. İtalyan bölgeler, empoze edilmiş çevresel iyileştirmelerin olmamasını öngören cevaba ilişkin en yüksek orana sahiptir. İspanyol bölgelerde yukarıda açıklandığı gibi MEİT'e yapılan referansların izinlere dahil edilmesi noktasında aynı yaklaşımla karşılaşmakla birlikte, bu durumda iki bölgenin izinlerinin farklı zorunluluklar içerdiğini tespit ediyoruz.

Endülüs teknoloji ve süreç değişikliği ile bağlantılı çevresel iyileştirmelerin empoze edilmesi konusunda en yüksek orana sahiptir. Batı Makedonya ve Piedmont da bir çevresel iyileştirmenin sağlanması için süre sınırı empoze ederken teknoloji ve süreç değişikliklerinin belirtilmesini tercih ediyor görünmektedir. Valensiya, Endülüs gibi süre sınırı uygulamak suretiyle çevresel iyileştirmeleri zorunlu kılmak noktasında yüksek bir orana sahiptir ancak süreç değişikliği istekleri ile belirli performans göstergelerinin sağlanması noktasında dengeli bir durumdadır. Slovenya, İtalyan bölgelerinde söz konusu olduğu gibi, çoğu vakada spesifik çevresel iyileştirmeleri zorunlu kılmamaktadır ancak bunlar empoze edildiğinde, teknoloji ve süreç değişiklikleri yerine çevresel performans göstergeleri ile bağlantılı bir süre sınırı uygulamayı tercih etmektedir.

Zamanlı çevresel iyileştirmelerin empoze edilmesi yaklaşımı iki boyutla bağlantılı olabilir. İlk olarak, CA'lar izinleri düzenlerken kendi topraklarının Çevre kalitesinden de sorumludur. Çoğu zaman Avrupa Direktifi (örneğin Su Direktifi) mevzuatın yayınlanmasından sonra birkaç sene içerisinde çevre kalitesinde tedrici bir iyileşmeyi empoze etmektedir. Bu nedenle, CA'lar söz konusu Direktiflerde yer alan hedeflere uymak için işletmenin emisyonlarında tedrici bir azalmayı izne dahil etmektedir.

Diğer bir doğrulama Direktifin Esneklik İlkesinin tedricen uygulanması vasıtasıyla yapılabilir. Bu raporun önceki bölümlerinde açıklandığı gibi, bu ilke ile CA'lar pek çok durumu dikkate alan Emisyon Sınır Değerleri belirleyebiliyordu (örneğin mevcut teknolojiler, tesisin etrafındaki çevrenin durumu). Bu ilke CA'ların ulusal kanunların öngördüğünden daha katı sınırlar belirlemelerine izin vermektedir. Dolayısıyla, bir izinde çevresel iyileştirmelerin zamanlı şekilde sağlanmasının talep edilmesi yaklaşımı, iznin geçerliliğinin sonunda güncelleme ve yenileme sürecinde daha katı yeni sınırların kararlaştırılmasının bir yolu olarak değerlendirilebilir.

2.4.2.4 Havaya emisyonlara ilişkin Emisyon Sınır Değerleri

Bu paragrafta havaya yapılan emisyonlara ilişkin Emisyon Sınır Değerleri (ELV) ile ilişkili sonuçları sunuyoruz. İzinler hem ELV'leri, hem de her bir CA tarafından her bir IPPC sektörü için belirlenen izleme frekanslarını tespit etmek için analiz edilmiştir. Nihayet, son sütunda bu sınır tanımına uyan izin sayısını ve izleme sıklığını belirtiyoruz.

❖ **Yakma tesisleri (epigrafi 1.1)**

Veri ve bilgilerin daha iyi karşılaştırılabilmesi için yakma tesisleri ile ilgili IPPC sektörleri iki bölüme ayrılmıştır: Elektrik enerjisi üretimi (1.1 a) ve Kojenerasyon (1.1 b). Her iki tablo da baca ile ilişkili işleme evresine ve bilhassa bu evrede kullanılan yakıta dair veriler içermektedir. Bu bilgiler bize verileri daha açık şekilde yorumlama imkanı vermektedir.

Elektrik enerjisi üretimi(1.1.a)								
	Evre	Yakıt	ELV (mg/Nm ³)				İzleme sıklığı	İzin sayısı
			Toz	NOx	SOx	CO		
Endülüs	Buhar türbini (konvansiyonel buhar kazanı)	Kömür	50	500	400	50	Başlangıçta ve her 2 yılda bir	2
		Biyoyakıt	50	650	200	1445		1
			50	300	200	250		1
	Isıtma Kazanı (Ardıl Yakmasız)	Doğal gaz/Dizel (alternatif yakıt)	-	50	11,6	-	Her 1 veya 2 yılda bir	2
			20	120	30	-		1
			-	60	11,6	-		1
			20	120	30	-		
			-	50	11,6	-		
			20	120	55,5	-		
Valensiya	Yakma süreci	Doğal gaz	-	50	11,6	-	İçeriden Devamlı izleme	2
	Yakma süreci	Doğal gaz	-	75	11,6	-	İçeriden Devamlı izleme	1
	Yakma süreci	Dizel	20	120	55,5	-	İçeriden Devamlı izleme	1
	Isıtma Kazanı (Ardıl Yakmasız)	Dizel	2	120	111	-	Devamlı izleme	1
Slovenya	Yakma süreci	Kömür	100	600	1000	250	Devamlı izleme	1
		Isıtma gaz yağı	-	400	-	100		2
		Isıtma gaz yağı	-	200	850		2010'da operasyonel izleme, sonrasında her üç yılda bir	1
		Isıtma gaz yağı	-	400	-	100	Devamlı izleme	2

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Elektrik enerjisi üretimi(1.1.a)								
	Evre	Yakıt	ELV (mg/Nm ³)				İzleme sıklığı	İzin sayısı
			Toz	NOx	SOx	CO		
		Isıtma gaz yağı	-	250 ²⁰	1700 ²¹	170 ²²	Devamlı izleme	1
		Doğal gaz	-	300	-	100	Her üç yılda bir	3
		Doğal gaz	5	200 ²³	35 ²⁴	100 ²⁵	Her üç yılda bir	1
Batı Makedonya	Buhar türbini (konvansiyonel buhar kazanı)	Ham yağ	100	500	-	-	Devamlı izleme	1
	Gaz türbini	Dizel		120	-	-	Devamlı izleme	1
				400	-	-		1
Piedmont	Buhar türbini (konvansiyonel buhar kazanı)	Doğal gaz	5	200	35	100	Devamlı İzleme (NOx ve CO) O ₂ ve NOx için Altı ayda bir	1
			5	50	35	30	Devamlı İzleme (NOx ve CO) (Toz ve SOx için yıllık)	1
	Isıtma Kazanı (Ardıl Yakmasız)	Doğal gaz/ Dizel (alternatif yakıt)	-	50	-	30		1
			5	120	-	30		2
			5	150	35	100		2
			5	150	-	100		1
			5	200	-	-		1
			-	250	-	30	Devamlı İzleme (CO) Diğer parametreler için altı ayda bir	1
			5	300	-	250		1
			5	450	5	300		2
	Doğal gaz/ Dizel (alternatif yakıt)	Doğal gaz/ Dizel (alternatif yakıt)	5	200	35	100	Yıllık	1
			5	250	5	300		1
	Diğer emisyon noktaları (Yardımcı buhar kazanı)	Doğal gaz	5	120	35	100	Devamlı İzleme (NOx ve CO) Yıllık (Toz ve SOx)	1
	Diğer emisyon noktaları (Bark buhar kazanı)	Doğal gaz/atık	25	400	200	100	Devamlı İzleme (NOx ve CO) Altı ayda bir (O ₂ ve NOx)	1

²⁰ Bu sınır 02/11/2004'ten itibaren 200 mg/Nm³ olacaktır.

²¹ Bu sınır 02/11/2004'ten itibaren 850 mg/Nm³ olacaktır.

²² Bu sınır 02/11/2004'ten itibaren 80 mg/Nm³ olacaktır.

²³ Bu sınır 02/11/2004'ten itibaren 110 mg/Nm³ olacaktır.

²⁴ Bu sınır 02/11/2004'ten itibaren 10 mg/Nm³ olacaktır.

²⁵ Bu sınır 02/11/2004'ten itibaren 80 mg/Nm³ olacaktır.

Elektrik enerjisi üretimi(1.1.a)								
	Evre	Yakıt	ELV (mg/Nm ³)				İzleme sıklığı	İzin sayısı
			Toz	NO _x	SO _x	CO		
Sicilya	Yakma süreci	Doğal gaz		250		30	Ayda bir	1
Toskana	Isıtma Kazanı (Ardıl Yakmasız)	Doğal gaz	-	200	-	150	Yılda bir	1
	Diğer emisyon noktaları: Yakma tesisi	Doğal gaz	5	50	35	40	NO _x ve CO için devamlı/altı-aylık Toz ve SO _x için her yıl	1

Tablo 33 Havaya emisyonlarda emisyon sınır değerleri (sektör 1.1- elektrik enerjisi üretimi)

Doğal gazın kullanıldığı evreleri karşılaştırdığımızda aşağıdaki gözlemleri yapabiliriz:

- “Toz” parametresi için çoğu vakada empoze edilen sınır 5 mg/Nm³’tür.
- Yakma süreci evresinde NO_x parametresine ilişkin sınır hem bölgeler arası düzeyde, hem de bölgesel düzeyde farklılıklar arz etmektedir. Nitekim, örneğin yakma süreci evresinde, Valensiya’nın iki izinde 50 mg/Nm³ sınırını empoze ettiğini ve bir diğer için 75 mg/Nm³ empoze ettiğini görüyoruz. Bu bölgesel farklar, üç izin için 300 mg/Nm³ ve bir diğer izin için 200 mg/Nm³ empoze edilen Slovenya’da da doğrulanmaktadır. Sicilya 250 mg/Nm³’lük bir sınır empoze etmektedir. Bölgeler arası bakış açısından, Valensiya’daki şirketlerin diğer bölgelerde yerleşik olanlara kıyasla daha katı şekilde cezalandırıldığını gözlemliyoruz. SO_x ve CO parametrelerine ilişkin sınırlar veri eksikliği nedeniyle kolay bir şekilde karşılaştırlanamamaktadır. Her halükarda, CO için Sicilya 30 mg/Nm³ seviyesinde bir sınır empoze ederken, aynı parametre için Slovenya’nın 100 mg/Nm³ düzeyinde bir sınır empoze ettiği görmekteyiz.
- Isıtma Buhar kazanı (ardıl yakmasız) ile ilişkili örneğe bakarsak, toz için sınırın Piedmont Bölgesi için 5 mg/Nm³ şeklinde teyit edildiği, buna karşılık Endülüs ve Toskana için belirtilmediği gözlenmektedir. Aynı evrede, NO_x parametresi için Endülüs üç izinde 50 mg/Nm³ seviyesinde ve diğer bir izin için 60 mg/Nm³ seviyesinde bir sınır empoze etmiştir. Piedmont’ta değişkenlik daha yüksek ve hızlıdır ve her vaka için sınırlar Endülüs’e göre daha yüksektir. Sıklıklar özellikle aşağıdaki sınırları göstermektedir: 50 mg/Nm³ (2 izin), 120 (2), 150 (3), 200 (2), 250 (2), 300 (1), 450 (2). Toskana bir izin için 200 mg/Nm³ sınırını empoze etmektedir. Bu vakada da İspanyol şirketler daha katı sınırlara tabi görülmektedir.

Batı Makedonya tarafından verilen bilgiler diğer bölgelerin bilgileri ile karşılaştırılabilir nitelikte değildir çünkü diğer bölgeler tarafından belirtilmemiş bir yakıt spesifik evrelerde kullanılmaktadır.

Yukarıda yer alan tablolardan ve spesifik yorumlardan bu spesifik sektördeki İspanyol şirketlerin daha katı sınırlar tarafından cezalandırıldığını söyleyebilirsek de, aynı ifade izleme sıklıkları için kullanılamaz. Düzenli bir izleme empoze edilmediğinde-ki bu yüksek potansiyele sahip tesisler için ulusal kanunlar tarafından belirlenmiş spesifik bir şarta göre değişebilir- sıklıklar diğer bölgelere

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

kıyasla İtalyan firmaları cezalandırmaktadır. Özellikle Endülüs, iki yılda bir veya bir vakada her yıl izlemeyi şart koşturmaktadır. Slovenya devamlı izlenmeyen tüm izinlerde üç yılda bir izleme yapılmasını zorunlu kılmaktadır. Batı Makedonya ve Valensiya'da, ortaklar her vakada bir devamlı izlemesi bulunan izinleri analiz etmiştir. Daha katı zorunluluklar İtalya'da uygulanmaktadır. Piedmont'ta çoğu vakada altı ayda bir izleme yapılması zorunlu kılınırken, Sicilya ve Toskana'da iki içinde sıklık aylık düzeydedir.

Kojenerasyon (1.1.b)								
	Evre	Yakıt	ELV (mg/Nm ³)				İzleme sıklığı	İzin sayısı
			Toz	NOx	SOx	CO		
Endülüs	Gaz türbini (Ardıl Yakmasız)	Doğal gaz	5	50	10	-	Başlangıçta ve 2 yılda bir	1
Valensiya	Rekompresyon gaz süreci	Doğal gaz	-	75	11,6	-	3 yılda bir	2
		Doğal gaz	-	1000	200	625	Üç yılda bir l	1
		Doğal gaz	30	250	200	625	Beş yılda bir	1
Slovenya	Yakma süreci	Doğal gaz	5	300	35	100	Devamlı izleme (NO _x , SO _x , CO) Her altı ayda bir (toz).	1
		Ağır yakıt yağı	50	450	1700	175		
		Doğal gaz	5	200 ²⁶	35 ²⁷	100 ²⁸	Devamlı izleme	1
		Ağır yakıt yağı	50	350 ²⁹	1700 ³⁰	170 ³¹		
		Kömür, Biyoyakıt	-	600	476	250	Devamlı izleme	3
		Doğal gaz	-	100 ³²	-	100	Her 3 yılda bir	1
		Isıtma gaz yağı	-	200 ³³	-	100		

²⁶ Bu sınır 02/11/2004'ten itibaren 110 mg/Nm³ olacaktır.

²⁷ Bu sınır 02/11/2004'ten itibaren 10 mg/Nm³ olacaktır.

²⁸ Bu sınır 02/11/2004'ten itibaren 80 mg/Nm³ olacaktır.

²⁹ Bu sınır 02/11/2004'ten itibaren 350 mg/Nm³ olacaktır.

³⁰ Bu sınır 02/11/2004'ten itibaren 1300 mg/Nm³ olacaktır.

³¹ Bu sınır 02/11/2004'ten itibaren 80 mg/Nm³ olacaktır.

³² Bu sınır 02/11/2004'ten itibaren 75 mg/Nm³ olacaktır.

³³ Bu sınır 02/11/2004'ten itibaren 150 mg/Nm³ olacaktır.

Kojenerasyon (1.1.b)								
	Evre	Yakıt	ELV (mg/Nm ³)				İzleme sıklığı	İzin sayısı
			Toz	NOx	SOx	CO		
		Doğal gaz	5	200	35	100	Devamlı izleme (NO _x , CO)	1
		Doğal gaz	5	50	35	100	Devamlı izleme	1
		Isıtma gaz yağı	30	120	250	175		
Batı Makedonya	Buhar türbini	Ham yağ	100	600	1700	-	Devamlı izleme	1
	Diğer emisyon noktaları (Kombine çevrim)	Doğal gaz	-	75	-	-	Devamlı izleme	1
Piedmont	Isıtma buhar kazanı (Ardıl Yakmasız)	Doğal gaz/ DİZEL (alternatif yakıt)	5	35-450	5-35	30-300	Devamlı izleme (NO _x ve CO) Her yıl (Toz ve SO _x)	6
	Diğer emisyon noktaları (lütfen belirtiniz)	Doğal gaz/Atık	5-25	120-400	5-200	100-300	n.a.	2
Sicilya	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.
Toscana	Gaz türbini (Ardıl yakmasız)	Doğal gaz	50-100	600	500	100	Her yıl	1
	Diğer emisyon noktaları: Baca	-	30	200	-	30	Altı ayda bir NO _x ve CO. İçin Devamlı izleme	1
	Diğer emisyon noktaları: Brülör	Doğal gaz	-	30	-	20	Devamlı izleme	1
	Diğer emisyon noktaları: Baca	-	1 günlük	100 Günde bir 120 Saatte bir	3 Günde bir	60 Günde bir 70 saatte bir	Devamlı izleme	1

Tablo 34 Havaya emisyonlarda emisyon sınır değerleri (sektör 1.1 - kojenerasyon)

Kojenerasyon faaliyetine ilişkin tablo Elektrik Enerjisi Üretimi ile ilgili olanı doğrulamaktadır. İspanyol bölge daha katı sınırlar empoze ederken (bakınız Toscana ve Endülüs'teki gaz türbini evresi için sınırlar), İtalyan bölgeler izleme sıklıkları için daha katı şartlar öne sürmektedir (devamlı izleme uygulanmadığında). Bu tabloda raporlanan bu son boyut, üç izinde üç yılda bir, analiz edilen bir izin için beş yılda bir kadar uzanan sıklıkların empoze edildiği Valensiya bölgesi için de doğrulanmıştır (bir önceki tabloda yalnızca devamlı izlemesi olan emisyon noktaları vardı).

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Raporun daha önceki bölümlerinde de ortaya konulduğu gibi, bu IPPC sektörü için gözlemlenen durumun nedeni, Direktifte yer alan esneklik ilkesinin uygulanması ile ilişkili olabilir. Tam olarak uygulandığı Bölgede (örneğin Endülüs) sınırlar daha düşükken, diğer bölgelerde daha yüksektir. Bu boyut, şirketlerin kendi bölgelerinde IPPC'nin uygulanmasına ilişkin görüşlerine yer vereceğimiz bir sonraki bölüm ile de bağlantılıdır. Aslında, bir sonraki bölümde açıklanan anketin sonuçlarını kısmen tahmin ederek, IEA tarafından empoze edilen sınırın Entegre Çevre İzninin uygulanmasındaki en temel zorluklardan bir tanesi olduğunu belirten en yüksek şirket oranının Endülüs'te bulunduğunu gözlemleyebiliriz.

❖ Seramikler (epigrafi 3.5)

Seramik sektörü için projenin daha fazla verisi vardı. Bu nedenle, ELV'ler ve izleme sıklıkları ile ilgili verileri, üretim sürecinin temel evrelerine ilişkin 3 tabloda ayırmak mümkün oldu. Öğütücüler, ekstrüderler, pres ve karıştırma kazanı (hepsi tozun kaynaklandığı başlangıç evreleri); Kurutucu; Fırın. Bu son iki evrede okuyucu kullanılan yakıtla ilişkin veri bulabilir. Bölgeler arası vakalar ile ilgili sonuçları daha iyi karşılaştırmak amacıyla bu paragraf için aynı yakıtı seçtik (doğal gaz). Diğer yakıtlara dair sınırları ve bilmek istiyorsanız, lütfen Bölgesel Analiz Raporlarına bakınız.

Seramikler (epigrafi 3.5)								
Evre	Teknoloji	Bölge	ELV (mg/Nm ³)				İzleme sıklığı	İzin sayısı
			Toz	NOx	SOx	CO		
Öğütücüler, Ekstrüderler, Pres, Karıştırma kazanı, Toz arındırıcı	Hortum filtreler, torba filtreler, nemli filtreler/destroyerler	Endülüs	10	-	-	-	Başlangıçta ve her 4 yılda bir	1
			20	-	-	-	Üç yılda bir veya beş yılda bir	5
			150	-	-	-		1
			300	-	-	-		1
		Valensiya	30	250	200	-	Her yıl	1
			30	-	-	-	Üç yılda bir, iki yılda bir veya Her yıl (kütle akışına göre değişmektedir)	8
		Slovenya	20	-	-	-	Üç yılda bir	4
		Piedmont	10	-	-	-	Yılda bir	5
		Toskana	50	-	-	-	Yılda bir	7
			30	-	-	-	Yılda bir	2

Tablo 35 Havaya emisyonlarda emisyon sınır değerleri (sektör 3.5 -Öğütücüler, ekstrüderler, pres, karıştırma kazanı, toz arındırıcı evresi)

ELV'ler bu durumda da farklılıklar arz etmektedir. Endülüs vakasındaki 2 izni dikkate almazsak, sınırlar benzer görünmektedir. Ancak, Toskana'da en yüksek ELV'si 50 mg/Nm³ seviyesinde olan 7 izin bulunduğunu vurgulamak isteriz. Valensiya, Slovenya ve Piedmont empoze edilen sınırlarda bir bütünlük sergilemektedir. Piedmont 10 mg/Nm³ ile en düşük sınırı empoze etmiştir. Bu tablo, tesis sektörlerindeki yakma konusunda yapılan gözlemleri çok teyit etmemektedir. Hem İspanyol hem de İtalyan bölgelerde çok sayıda farklılık bulunmaktadır. Bu defa İtalyan bölgelerden bir tanesi (Piedmont) sınır konusunda en katı şarta sahiptir. Bunun yanı sıra, bu tablo önceki tablolarda açıklanan hususu doğrulamaktadır: İtalyan bölgeler izleme sıklıkları ile ilgili en katı şartları empoze etmektedir. Her defasında yıllık bir sıklık empoze etmektedirler. Yalnızca Valensiya bir vakada aynı sıklığı empoze etmiştir. Diğer vakalarda sıklık her üç yılda birdir (Slovenya, Valensiya, Endülüs). Bazı Endülüs izinlerinde ise beş yılda bir kadar uzanan yüksek bir frekans söz konusudur.

Bir kez daha, Endülüs tarafından empoze edilen ELV'lerin değişkenliği Esneklik İlkesinin tam olarak uygulanması ile açıklanabilir.

Seramikler (epigrafi 3.5)									
Evre	Teknoloji	Bölge	Yakıt	ELV (mg/Nm ³)				İzleme sıklığı	İzin sayısı
				Toz	NO _x	SO _x	CO		
Kurutma makinesi	Siklon, Hortum filtreler	Endülüs	Doğal gaz	20	-	260	-	Başlangıçta ve 4 yılda bir	2
				20	-	400	-		1
		Valensiya	Doğal gaz	30	250	200	-	Her yıl	8
		Slovenia	Doğal gaz	-	-	-	20	Üç yılda bir	3
		Piedmont	Doğal gaz	20	150	150	150	Her yıl	1
		Toskana	Doğal gaz	20	400	-	-	Altı ayda bir	1
				20	500	-	100	Her yıl	2

Tablo 36 Havaya emisyonlara ilişkin emisyon sınır değerleri(sektör 3.5 - kurutma makinesi evresi-)

Kurutma makinesinin toz emisyonu evresinde öğütücüler evresi için söz konusu olan farklılıkların azaldığını ve empoze edilen ELV'lerin benzer olduğunu gözlemliyoruz. Aynı hususu NO_x ve SO_x için teyit edemiyoruz. Her iki vakada da Piedmont en düşük ELV'leri empoze eden bölge olduğunu doğruluyor. CO parametresi veri eksikliği

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

nedeniyle yüksek bir karşılaştırılabilirlik imkanına sahip değil. Yine de, bu vakada Slovenya, İtalyan bölgelerin empoze ettiğinden daha katı olan 20 mg/Nm³ seviyesinde bir sınır empoze etmektedir. Bir kez daha, izleme sıklıklarında yüksek farklılıklar doğrulanmaktadır. Yalnızca Valensiya İtalyan bölgeler ile karşılaştırılabilir bir izleme

Seramikler (epigrafi 3.5)									
Evre	Teknoloji	Bölge	Yakıt	ELV (mg/Nm ³)				İzleme sıklığı	İzin sayısı
				Toz	NO _x	SO _x	CO		
Fırın	Tünel Fırın, Hoffman Fırın, Aralıklı Fırın	Endülüs	Doğal gaz	20	-	260	-	Başlangıçta ve 4 yılda bir	1
				20	120	250	320	Üç yılda bir	1
				20	-	400	-		1
		Valensiya	Doğal gaz	30	250	200	-	İki yılda bir veya Her yıl (kütle akışına göre değişmektedir)	8
		Slovenia	Doğal gaz	20	500	500	20	Üç yılda bir	2
		Piedmont	Doğal gaz	10	-	-	-	Üç yılda bir	1
				20	150	150	600	Yılda bir	1
		Toskana	Doğal gaz	30	500	-	-	Altı ayda bir	2
				30	500	-	100	Yılda bir	2
				30	500	-	-	Yılda bir	4
				50	500	-	-	Altı ayda bir	4
				30	500	-	100	NO _x ve CO için her yıl Toz için devamlı	1

Tablo 37 Havaya emisyonlara ilişkin emisyon sınır değerleri (sektör 3.5 -Fırın evresi-)

sıklığı empoze etmektedir. Slovenya ve Endülüs'te sıklıklar diğer iki vakaya kıyasla daha uzundur.

Fırın evresinde de toza ilişkin ELV'ler yüksek farklılıklar arz etmemektedir. Vurgulayabileceğimiz tek farklılık, Toskana'da dört izin için empoze edilen 50 mg/Nm³ seviyesindeki sınırdır. NO_x emisyonları ile ilgili olarak, Endülüs bir izin için en düşük sınırı empoze ederken, analiz edilen diğer iki izinde sınır belirtilmemiştir. Bu parametre için empoze edilen sınırlar noktasında gözlenebilen yüksek fark, Slovenya

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

ve Toskana için söz konusudur. Sınırlar 500 mg/Nm³ seviyesine ulaşmaktadır- ki bu değerler diğer bölgedekiler ile kıyaslandığında çok yüksektir. Sıklıkların izlenmesi, en katı koşulların İtalyan bölgelerde uygulandığına dair yukarıda yer alan tablolarda gözlenen hususu teyit etmektedir.

Düzenli depolama alanları (epigrafi 5.4)

Beklediğimiz gibi, düzenli depolama alanları sektörü için tek karşılaştırılabilir nitelikteki evre biyogaz yakıcısıydı. Bu evre için tabloda Batı Makedonya ve Sicilya'dan verilere de yer verdik, zira daha önceki sektörlerde bunların bölgesel analizinde elimizde karşılaştırılabilir nitelikte veri bulunmamaktaydı.

Düzenli depolama alanları (epigrafi 5.4)							
Evre	Bölge	ELV (mg/Nm ³)				İzleme sıklığı	İzin sayısı
		Toz	NOx	SOx	CO		
Biyogaz Yakıcı	Endülüs	-	650	300	1500	Başlangıçta ve her 4 yılda bir	1
	Valensiya	30	1000	200	625	Her yıl	4
	Batı Makedonya	40	-	300	100	Her yıl	3
	Slovenya	130	2000	-	-	Üç yılda bir	4
	Piedmont	10	450	-	500	Yılda bir	7
	Sicilya	10	450	50	500	Ayda bir	6
	Toskana	10	450	50	500	Ayda bir	1
		10	450	-	500	CO. için içerden devamlı Nox ve Toz için altı ayda bir	1
		10	450	35	500	Yılda bir	1
		10	450	35	500	Belirtilmemiş	1
		10	450	35	500	Altı ayda bir	1

Tablo 38 Havaya emisyonlarda emisyon sınır değerleri (sektör 5.4)

Daha önceki tablolarda bazı vakalarda altını çizdiğimiz gibi, İtalyan bölgeler en düşük ELV'lere sahiptir. Ancak, bu sektörde farklılıklar gerçekten yüksektir. Toz parametresi için tüm İtalyan bölgelerde 10 mg/Nm³ seviyesinde bir sınır empoze edilmiştir. Bu üç farklı bölgedeki üniformite, 3 bölgede Yetkili İdarelerin ulusal kanunda yer alan Emisyon Sınır Değerini uyguladığını teyit etmektedir. Bu sınır Valensiya ve Batı Makedonya'da daha yüksek iken, Slovenya'da 130 mg/Nm³ seviyesine ulaşmaktadır. Benzer bir durum NO_x emisyonlarında gözlenebilmektedir. Yalnızca Endülüs'te bulunan düzenli depolama alanları İtalyan Bölgelerde öngörülen sınırlar ile karşılaştırılabilir bir sınır uygulamaktadır. Valensiya ve Slovenya'da bulunan düzenli depolama alanları daha yüksek bir sınıra sahip olduklarından avantajlıdır. SO_x için tabloda benzer bir durum göze çarpmaktadır. Valensiya, Endülüs veya Batı Makedonya'da empoze edilen sınırlar, İtalyan bölgelerde empoze edilen sınırların dört ya da altı katı daha yüksektir. CO parametresi için Batı Makedonya en düşük sınırı uygulamaktadır.

İzleme sıklıklarında yalnızca Slovenya ve Batı Makedonya İtalya'nın değerleri ile kıyaslanabilir sıklıklar uygulamaktadır.

Bu paragrafta yapılan açıklamalar, bölgeler arası bir bakış açısından ilginç hususlara işaret etmektedir. Proje ortaklarının görüşüne göre, aynı sektördeki firmalara empoze edilen sınırlar ve uygulanan izleme sıklıkları, yalnızca IPPC Direktifinin veya Esneklik İlkesinin farklı uygulanması ile doğrulanamayacak ölçüde yüksek farklılıklar arz etmektedir. İzleme faaliyetleri veya bilhassa üretime ilişkin değişiklikler, sınırların aynı global piyasada faaliyet gösteren şirketlerin rekabet gücünü çok etkilediğini dikkate almalıdır. Bu husus MED IPPC NET projesinin amacını ve IPPC Direktifinin Üye Devletlerde uygulamasını uyumlu hale getirmek için bir yol bulma ihtiyacını kısmen doğrulamaktadır.

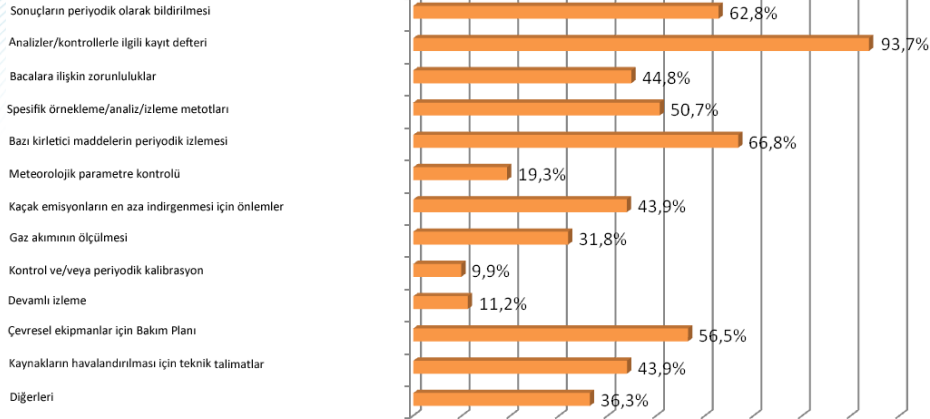
Bu paragrafta “plastik veya metal malzemelerin yüzey işlemi” ve “kağıt üretimi” sektörlerine ilişkin verileri rapor edemedik çünkü Bölgesel Analizde yer alan veriler karşılaştırılabilir nitelikte değildi. Her halükarda, bu sektörlerde empoze edilen sınırları ve izleme sıklığını kontrol etmek için, lütfen projenin internet sitesinden (www.medippcnet.eu) Bölgesel Analizi yükleyin.

2.4.2.5 Havaya emisyonların yönetilmesine ilişkin diğer zorunluluklar ve şartlar

Toplanan izinlerde ortaklar ELV'lerin ve izleme sıklıklarının yanı sıra, izinde empoze edilen diğer zorunlulukları ve yönetim şartlarını da incelediler.

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Şekil 7 Havaya emisyonların yönetilmesine ilişkin diğer zorunluluklar ve şartlar (yığılma veriler)

Yığılma verilerin incelenmesi neticesinde, projeye dahil olan yedi bölgedeki neredeyse tüm izinlerde şirketlerin yaptığı kimyasal analiz ve kontrol sonuçlarının belirtildiği kayıt defterlerinin derlenmesinin zorunlu kılındığını görülmektedir.

Aşağıdaki tabloda, aynı zorunlulukların sıklıkları her bir bölge için belirtilmiştir.

Havaya emisyonlarda öne sürülen zorunluluklar							
	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toskana
Kaynakların havalandırılması için teknik talimatlar	%46,9	%77,8	%66,7	%100,0	%25,3	%85,7	%25,5
Çevresel ekipmanlar için Bakım Planı	%40,6	%25,9	%100,0	%0,0	%82,3	%0,0	%36,2
Devamlı izleme	%18,8	%3,7	%0,0	%100,0	%12,7	%0,0	%0,0
Kontrol ve/veya periyodik kalibrasyon	%18,8	%0,0	%0,0	%100,0	%8,9	%14,3	%0,0
Gaz akımının ölçülmesi	%9,4	%0,0	%62,5	%0,0	%58,2	%85,7	%2,1
Kaçak emisyonların en aza indirgenmesi için önlemler	%40,6	%40,7	%100,0	%37,5	%27,8	%85,7	%29,8
Meteorolojik parametre kontrolü	%28,1	%0,0	%0,0	%100,0	%25,3	%85,7	%0,0

Bazı kirlenici maddelerin periyodik izlemesi	%100,0	%22,2	%100,0	%100,0	%63,3	%100,0	%83,0
Spesifik örnekleme/analiz/izleme metotları	%100,0	%7,4	%0,0	%100,0	%17,7	%100,0	%83,0
Bacalara ilişkin zorunluluklar	%0,0	%77,8	%0,0	%0,0	%32,9	%100,0	%74,5
Analizler/kontroller ile ilgili kayıt	%67,2	%3,7	%100,0	%100,0	%50,0	%100,0	%59,6
Sonuçların periyodik olarak bildirilmesi	%0,0	%7,4	%0,0	%100,0	%88,6	%85,7	%72,3
Diğerleri	%46,9	%20,4	%0,0	%50	%24,1	%0,0	%38,3

Tablo 39 Havaya emisyonların yönetimine ilişkin diğer zorunluluklar ve şartlar (bölgeler itibarıyla bölünmüş veriler)

Tabloda bir takım özellikler gözlemleyebiliriz. İlk olarak, analiz ve kontrollere ilişkin kayıt defterleri yalnızca vakaların %3,7'sinde öngörülmüştür. Meteorolojik parametreleri kontrol etme gereği Sicilya ve Batı Makedonya'da empoze edilmiştir ancak diğer bölgelerde sık değildir. Diğer İtalyan bölgelerde ve Batı Makedonya'da şirketler Yetkili İdarelere periyodik olarak havaya emisyonlara dair izleme faaliyetlerinin sonuçlarını göndermelidir. Şirketlerin izleme faaliyetlerinde kullandıkları araçları kontrol edip ayarlama gereği Yunan izinlerinde her zaman zorunlu olup, bazı vakalarda Endülüs ve Sicilya izinlerinde de söz konusudur. Diğer vakalarda, bu husus izinlerde belirtilmemiştir.

Numune alma ve analiz etme prosedürünün belirtilmesi önemli farklar arz etmektedir. Metot Endülüs, Batı Makedonya ve Sicilya'da her izin üzerinde belirtilmiştir. Toskana'da izinlerin % 83'ünde belirtilmiştir. Slovenya izinlerinde, metot hiçbir zaman belirtilmemiş iken, Valensiya'da izinlerin yalnızca % 7,4'ünde belirtilmiştir.

Bacalar ile ilgili zorunluluklar, bacaların nasıl inşa edilip yönetileceklerinin kurallarını koymak için izinlerde belirtilebilecek tüm teknik talimatlar ve standart kılınmış normlardır. Bu zorunluluklar Valensiya, Sicilya ve Toskana'da yaygın şekilde uygulanmaktadır. Endülüs, Slovenya ve Batı Makedonya Yetkili İdareleri bunları hiçbir zaman IPPC izinlerinde belirtmemektedir.

2.4.2.6 Suya emisyonlara ilişkin Emisyon Sınır Değerleri

Bu paragrafta suya emisyonlara ilişkin ELV'ler ile ilgili Analizin sonuçlarını rapor ediyoruz. Havaya emisyonların özetine kıyasla bu ELV'ler daha basittir çünkü bu durumda diğer tabloda olduğu gibi evreleri veya yakıtları belirtmemiz gerekmiyor.

Sınırlar iki ayrı tabloda özetlenmiştir. İlk tablo, varış yerinin yüzey suları veya kıyı suları olması durumlarında Yakma Tesislerinde empoze edilen sınırları raporlamaktadır

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

(1.1). Diğer sektörler için yüzey suyu veya kanalizasyona akan emisyonlar analiz edilmiştir.

Parantez içerisindeki değerin yanında ELV'ye tekabül eden izin sayısı yer almaktadır.

Endüstriyel su emisyonlarına ilişkin Emisyon Sınır Değerleri <u>yakma tesisleri</u> (1.1)					
Varış yeri	Bölge	ELV (mg/l)			İzin sayısı
		COD	TSS	Sülfatlar	
Yüzey suyu	Endülüs	123	35	n.a.	3
		150	30	2000	1
	Valensiya	n.a.	n.a.	n.a.	-
	Slovenya	120	80	n.a.	3
	Batı Makedonya	n.a.	n.a.	n.a.	-
	Piedmont	160	80	1000	2
	Sicilya	160	80	1000	1
	Toscana	160	80	1000	1
Kıyı suları	Endülüs	n.a.	300-400-500 ³⁴	n.a.	1
		n.a.	8-11-14	n.a.	1
		n.a.	30-40-50	n.a.	1
	Valensiya	125	35	-	1
		n.a.	35	n.a.	1
	Slovenya	150	150	n.a.	4
	Batı Makedonya	n.a.	40	n.a.	2
		150	40	n.a.	1
		180	40	n.a.	1
	Piedmont	n.a.	n.a.	n.a.	-
	Sicilya	n.a.	n.a.	n.a.	-
	Toscana	160	20	n.a.	1

Tablo 40 Endüstriyel su emisyonlarına ilişkin emisyon sınır değerleri (sektör 1.1)
n.a.: veri bulunmamaktadır³⁵

³⁴ Atıf yapılan değerler sırasıyla aylık, yıllık ve kesin ortalamadır. Bu nedenle bu vakada ELV'ler diğer bölgelerin değerleri ile karşılaştırılabilir nitelikte değildir.

³⁵ Bazı vakalarda izinlerde belirtilmemiş olması veya diğer nedenlerden dolayı sınır değerleri mevcut değildir.

Yüzey suyuna akan emisyonlar, uygulanan ELV'ler açısından değişkenlik göstermektedir. İlk olarak, Slovenya'da incelenen her üç iznin de aynı sınırı içerdiğini vurgulayabiliriz. Aynı şekilde, üç İtalyan Bölgede de uygulanan sınırlar aynıdır. Endülüs'te ise sınırlar üç izin için aynı iken, diğer bir tanesinde değişmektedir. Slovenya projeye dahil olan bölgeler arasında en düşük COD sınırını uygulamakta iken (120 mg/l), İtalyan bölgeler en yüksek empoze etmektedir (160 mg/l). Benzer sonuçlar TSS parametresi için de gözlemlenebilir. Bu parametrede en düşük sınırlar Endülüs'te istenirken, İtalyan bölgeler halen en yüksek değere sahiptir (80 mg/l) ve Slovenya da aynı sınırı empoze etmiştir. Sülfatlara ilişkin sınırlar konusunda bunları karşılaştırmak için yeterli veriye sahip değiliz. Her halükarda, İtalyan bölgeler 1000 mg/l seviyesinde aynı sınırı uygularken, Endülüs'ün bir izinde uygulanan değer 2000 mg/l'dir.

Kıyı sularına emisyonlara gelince özel sonuçlar göze çarpmaktadır. Toskana ve Batı Makedonya, Valensiya ile karşılaştırıldıklarında en yüksek COD sınırına sahiptir (160 ve 180 mg/l) ancak TSS açısından Toskana'da yerleşik şirketler en düşük sınıra uymak zorundadır (20mg/l).

Aşağıda yer alan tabloda, metal ve plastik malzemelerin yüzey işleminde geçerli olan sınır değerlerini görebiliriz (sektör 2.6).

Metal veya plastik malzemelerin yüzey işleminde endüstriyel su emisyonlarına ilişkin Emisyon Sınır Değerleri (2.6)					
Varış yeri	Bölge	ELV (mg/l)			İzin sayısı
		COD	TSS	Sülfatlar	
Yüzey suyu	Endülüs	n.a. ³⁶	n.a.	n.a.	-
	Valensiya	125	60	400	1
	Slovenya	100	80 ³⁷	3000	3
		500	80 ³⁸	1900	1
		268 ³⁹	80 ⁴⁰	1187	1
	Batı Makedonya	n.a. ⁴¹	n.a.	n.a.	-
	Piedmont*	-	-	-	-
	Sicilya	n.a. ⁴²	n.a.	n.a.	-
Kanalizasyon	Toskana*	-	-	-	-
		n.a.	30	n.a.	1

³⁶ Yüzey suyuna deşarj yapan tesislerin sınırları tablonun ikinci bölümünde değerlendirilmiştir (kanalizasyona deşarjlar ile birlikte).

³⁷ Bu sınır 01/01/2012'den itibaren 30 mg/Nm³ olacaktır.

³⁸ Bu sınır 01/01/2012'den itibaren 30 mg/Nm³ olacaktır.

³⁹ Bu sınır 01/01/2012'den itibaren 224 mg/Nm³ olacaktır.

⁴⁰ Bu sınır 01/01/2012'den itibaren 30 mg/Nm³ olacaktır.

⁴¹ Entegre Çevre İzninde (IEA) bir sınır belirlenmemiştir. Yalnızca içme suyu, yüzme suyu ve su kültürü için sınırlar vardır.

⁴² Tesis kapalı devre bir su anlama sistemine sahip olduğu için yüzey işleminde su emisyonu bulunmamaktadır.

Metal veya plastik malzemelerin yüzey işleminde endüstriyel su emisyonlarına ilişkin Emisyon Sınır Değerleri (2.6)					
Varış yeri	Bölge	ELV (mg/l)			İzin sayısı
		COD	TSS	Sülfatlar	
		n.a.	35	n.a.	1
		1550	800	800	2
		160	30	800	1
		160	42,5	400	1
	Valensiya	1000	500	n.a.	1
		n.a.	500	n.a.	1
	Slovenya	n.a.	80	600	2
		n.a.	350	n.a.	1
	Batı Makedonya	n.a.	n.a.	n.a.	-
	Piedmont*	-	-	-	-
	Sicilya	n.a. ⁴³	n.a.	n.a.	-
	Toscana*	-	-	-	-

Tablo 41 Endüstriyel su emisyonları ile ilgili emisyon sınır değerleri (sektör 2.6)

n.a.: veri bulunmamaktadır⁴⁴

* Bu bölgeler proje için 6.1 sektörünü seçmiştir, 2.6 sektörünü değil.

Yüzey suyuna akan emisyonlar, uygulanan ELV'ler açısından bölgeler arasında bir değişiklik göstermektedir.

Slovenya'nın aynı değerlere sahip üç izni bulunmaktadır. Diğer iki izni ise farklı değerlere sahiptir (tüm izinler arasında aynı değere sahip tek parametre TSS'dir -80 mg/l-). Sülfat parametresinde Slovenya ve Valensiya arasındaki büyük farkı dikkate almak önem taşımaktadır: Valensiya için 400 mg/l ve Slovenya için 3000 mg/l.

Bazı bölgelerde dipnotlarda açıklanan nedenlerden dolayı sınır bilgilerine ulaşılamamaktadır. Kanalizasyona yapılan emisyonlar da bölgeler arasında farklılıklar arz etmektedir. Endülüs bölgesinde iki izin aynı sınırlara sahipken, diğer dört izin değerleri arasında farklılıklar bulunmaktadır.

Aşağıda yer alan tablo, seramik sektöründe endüstriyel suya ilişkin ELV'leri belirtmektedir.

Seramik sektöründe endüstriyel su emisyonlarına ilişkin Emisyon Sınır Değerleri (3.5)					
Varış yeri	Bölge	ELV (mg/l)			İzin sayısı
		COD	TSS	Sülfatlar	
Yüzey suyu	Endülüs	n.a. ⁴⁵	n.a.	n.a.	-

⁴³ Tesis kapalı devre bir su arıtma sistemine sahip olduğu için yüzey işleminde su emisyonu bulunmamaktadır.

⁴⁴ Bazı vakalarda izinlerde belirtilmediği için ya da başka nedenlerden dolayı sınır değerleri mevcut değildir.

⁴⁵ Bu tür tesislerde yalnızca insanların atık suları ve/veya yağmur suları deşarj edilmektedir.

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Seramik sektöründe endüstriyel su emisyonlarına ilişkin Emisyon Sınır Değerleri (3.5)					
Varış yeri	Bölge	ELV (mg/l)			İzin sayısı
		COD	TSS	Sülfatlar	
	Valensiya	n.a. ⁴⁶	n.a.	n.a.	-
	Slovenya	120	80	1000	1
		150	80	n.a.	2
		120	80	n.a.	1
	Batı Makedonya	n.a. ⁴⁷	n.a.	n.a.	-
	Piedmont	160	80	1000	6
	Sicilya	n.a.	n.a.	n.a.	-
Kanalizasyon	Toscana	160	80	1000	4
	Endülüs	n.a.	n.a.	n.a.	-
	Valensiya	n.a. ⁴⁸	n.a.	n.a.	-
	Slovenya	n.a.	100	900	1
		n.a.	300	-	1
	Batı Makedonya	n.a. ⁴⁹	n.a.	n.a.	-
	Piedmont	500	200	1000	3
		700	700	1000	1
	Sicilya	n.a.	n.a.	n.a.	-
	Toscana	500	200	1000	1

Tablo 42 Endüstriyel su emisyonlarına ilişkin emisyon sınır değerleri (sektör 3.5)

Seramik sektöründeki emisyonlara gelince, yüzey suyuna yapılan deşarjlarda emisyon sınır değerleri hem bölgeler arasında, aynı bölgenin izinleri arasında daha homojendir. Piedmont ve Toscana'ya ilişkin tüm izinlerde aynı değerler vardır. Ayrıca, TSS ve Sülfatlar parametreleri için sınırlar Slovenya, Piedmont ve Toscana için aynıdır.

Aşağıda yer alan tablo, düzenli depolama alanları sektöründe deşarjlardaki sınırları göstermektedir.

⁴⁶ Seramik tesisleri için ELV değerleri bulunmamaktadır. Tüm atık sular yeniden kullanılmakta veya yetkili operator tarafından dışarı sevk edilmektedir.

⁴⁷ Seramik üretiminde sanayi emisyonları önemli bir sorun teşkil etmemektedir çünkü sanai atık üretilmemektedir ve IEA'da sınır belirlenmemiştir.

⁴⁸ Seramik tesisleri için ELV değerleri bulunmamaktadır. Tüm atık sular yeniden kullanılmakta veya yetkili operator tarafından dışarı sevk edilmektedir.

⁴⁹ Seramik üretiminde sanayi emisyonları önemli bir sorun teşkil etmemektedir çünkü sanai atık üretilmemektedir ve IEA'da sınır belirlenmemiştir.

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Düzenli depolama alanlarında endüstriyel su emisyonlarına ilişkin Emisyon Sınır Değerleri (5.4)					
Varış yeri	Bölge	ELV (mg/l)			İzin sayısı
		COD	TSS	Sülfatlar	
Yüzey suyu	Endülüs	n.a. ⁵⁰	n.a.	n.a.	-
	Valensiya	125	60	250	1**
	Slovenya	n.a.	n.a.	n.a.	-
	Batı Makedonya	125	25	250	3
	Piedmont	n.a.	n.a.	n.a.	-
	Sicilya	160	80	1000	6
	Toscana	160	80	1000	4
Kanalizasyon	Endülüs	n.a.	n.a.	n.a.	-
	Valensiya	n.a.	n.a.	n.a.	-
	Slovenya	n.a.	400	500	1
	Batı Makedonya	n.a.	n.a.	n.a.	-
	Piedmont	500	200	1000	3
		2000	1000	n.a.	2
	Sicilya	500	200	1000	6
	Toscana	3000	200	1000	1
		500	200	1000	1

Tablo 43 Endüstriyel su emisyonlarına ilişkin emisyon sınır değerleri (sektör 5.4)

** Analiz edilmiş IEA'ların kalanında atık sular yeniden kullanılmakta veya yetkili operatör tarafından dışarıya sevk edilmektedir.

Seramikler için ELV'lerde olduğu gibi, düzenli depolama alanlarında da bazı bölgeler aynı sınırlara sahiptir (İtalyan bölgeler ve yüzey suyuna akan emisyonlarda COD ve Sülfat parametreleri için Valensiya ve Batı Makedonya).

Aşağıda yer alan tablo, kağıt üretimi sektöründe endüstriyel su emisyonları ile ilgili sınırları belirtmektedir.

Comentario [PP1]: €®gfv

⁵⁰ Bu epigrafiideki endüstriyel emisyonlar içing sulardır ve bunlar için IPPC İzinlerinde ELV belirlenmemiştir.

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Kağıt üretimi için endüstriyel su emisyonlarına ilişkin Emisyon Sınır Değerleri (6.1)					
Varış yeri	Bölge	ELV (mg/l)			İzin sayısı
		COD	TSS	Sülfatlar	
Yüzey suyu	Endülüs*	-	-	-	-
	Valensiya*	-	-	-	-
	Slovenya*	-	-	-	-
	Batı Makedonya*	-	-	-	-
	Piedmont	160	80	1000	14
	Sicilya*	-	-	-	-
	Toscana	160	80	1000	6
Kanalizasyon	Endülüs*	-	-	-	-
	Valensiya*	-	-	-	-
	Slovenya*	-	-	-	-
	Batı Makedonya*	-	-	-	-
	Piedmont	500	200	1000	1
	Sicilya*	-	-	-	-
	Toscana	500	200	1000	5

Tablo 44 Endüstriyel su emisyonlarına ilişkin emisyon sınır değerleri (sektör 6.1)

* bu bölgeler proje için 2.6 sektörünü seçmiştir, 6.1 sektörünü değil.

Kağıt üretiminden kaynaklanan emisyonlarla ilgili olarak, Piedmont ve Toscana izinleri aynı sınırlara sahiptir.

Aşağıda yer alan tablo, bölgeler arasındaki sınırları karşılaştırmak amacıyla, endüstriyel su emisyonları için varış yeri aynı olan (yüzey suyu ve kanalizasyon) analiz konusu dört IPPC sektöründeki ELV'leri özetlemektedir. (Seramikler -3.5-, Düzenli depolama alanları -5.4-, metal ve plastik malzemelerin yüzey işlemi -2.6-, Kağıt üretimi -6.1-).

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Seramikler (3.5), Düzenli depolama alanları (5.4), Metal ve plastik malzemelerin yüzey işlemi (2.6), Kağıt üretimi(6.1) sektörlerinde endüstriyel su emisyonlarına ilişkin Emisyon Sınır Değerleri (izin sayısı verileri ile birlikte)						
Varış yeri	Yüzey suyu			Kanalizasyon		
Kirleticiler (mg/l)	COD	TSS	Sülfatlar	COD	TSS	Sülfatlar
Endüliis	n.a.	n.a.	n.a.	160 (2) 1550 (2)	30 (2) 35 (1) 42,5 (1) 800 (2)	400 (1) 800 (3)
Valensiya	125 (2)	60 (2)	250 (1) 400 (1)	1000 (1)	500 (2)	n.a.
Slovenya	100 (3) 120 (2) 150 (2) 500 (1) 268 (1)	80 (9)	3000 (3) 1900 (1) 1187 (1)	n.a.	80 (2) 100 (1) 400 (1) 300 (1) 350 (1)	600 (2) 900 (1) 500 (1)
Batı Makedonya	125 (3)	25 (3)	250 (3)			
Piedmont	160 (20)	80 (20)	1000 (20)	500 (7) 700 (1)	200 (7) 700 (1)	1000 (8)
Sicilya	160 (6)	80 (6)	1000 (6)	500 (6)	200 (6)	1000 (6)
Toscana	160 (14)	80 (14)	1000 (14)	500 (7) 3000 (1)	200 (8)	1000 (8)

n.a.: veri mevcut değildir

Tablo 45 Tüm sektörler için endüstriyel su emisyonlarında emisyon sınır değerleri

Yüzey suyuna akan emisyonlarda, Slovenya COD için empoze edilen sınırlar açısından yüksek bir değişkenlik sergilemektedir. Batı Makedonya ve Valensiya da aynı sınıra sahiptir ve bu değerler İtalyan Bölgelerde izinler için zorunlu kılınan değerlerden daha düşüktür. TSS açısından, izinler her bir bölgede uygulanan tek sınıra işaret etmektedir. Slovenya ve İtalyan bölgeler en yüksek TSS sınırına sahipken (80 mg/l), Batı Makedonya en katı olanını uygulamaktadır. Batı Makedonya izinleri, üç izinde uygulanan 250 mg/l değeri ile en düşük seviyeyi Sülfatlar için de teyit etmektedir. Slovenya'daki şirketlerin izinleri, üç izinde 3000 mg/l'ye ulaşan bir değerle aynı parametre için empoze edilen en yüksek sınırları içermektedir.

Kanalizasyona akan su emisyonlarında, sınırlar aynı bölge içinde ve bölgeler arasında önemli farklılıklar göstermektedir. Bu noktada etkili olan faktörlerden bir tanesi endüstriyel Kanalizasyonun sonunda bir arıtma tesisinin varlığı ile ilgili olabilir. Çoğu zaman, arıtma tesisinin yönetiminden sorumlu şirket, kanalizasyona bağlı olan firmalara uygulanacak sınırlara karar verebilir. Bu sınırlar çoğunlukla arıtma tesisinin

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

özellikleri ve buna bağlı olan şirket sayısı dikkate alınarak kararlaştırılmaktadır. Bu nedenle, her bir artırma tesisinin Yönetici Kurumu farklı sınırlar uygulayabilir.

Aşağıda yer alan tabloda, analiz edilen tüm izinlerde su emisyonlarında uygulanan izleme sıklıkları belirtilmiştir. **Parantez içerisinde izin sayısı belirtilmiştir.**

Emisyonları sınır değerleri: izleme sıklıkları (izin sayısı verileri ile birlikte)					
	Yakma tesisleri (1.1)	Seramik (3.5)	Düzenli depolama alanları (5.4)	Plastik ve metal malzemelerin yüzey işlemi (2.6)	Kağıt üretimi (6.1)
Endülüs	Günlük (1) Aylık (2) Her yıl (2) Her 2 yılda bir (2)	n.a.	n.a.	Aylık (1) Altı ayda bir (1) Her yıl (1) Her 4 yılda bir (2)	n.a.
Valensiya	Aylık (2)	n.a.	n.a.	Aylık (2) Dört ayda bir (3)	n.a.
Slovenya	Üç ayda bir (3) Dört ayda bir (4)	Dört ayda bir (2) Her yıl (4)	Üç ayda bir (1)	Üç ayda bir (5) Dört ayda bir (3)	n.a.
Batı Makedonya	Altı ayda bir (4)	n.a.	Üç ayda bir (3)	n.a.	n.a.
Piedmont	Her yıl (8)	Üç ayda bir (9) Her yıl (1)	Her yıl (5)	n.a.	Her yıl (14) Altı ayda bir (1)
Sicilya	Dört ayda bir (1)	n.a.	Üç ayda bir (6)	n.a.	n.a.
Toscana	Aylık (1) Her yıl (2)	Dört ayda bir (1) Altı ayda bir (1) Her yıl (2)	Aylık (1) Üç ayda bir (5)	n.a.	CODSST Günlük (3) Ayda 2 kez (3) Aylık (4) Üç ayda bir (1)
					Katı Aylık (1) Üç ayda bir (1) Her yıl (8)

Tablo 46 Emisyon sınır değerleri: izleme sıklıkları

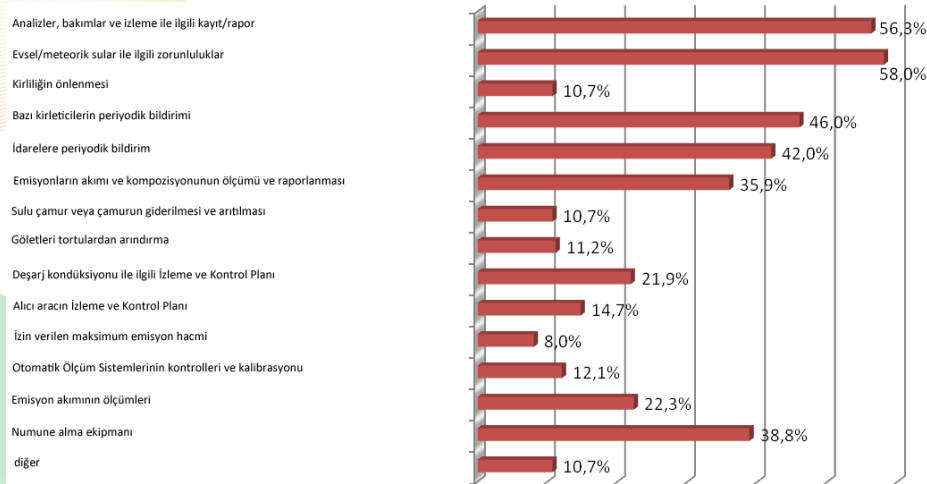

Sıklıkların izlenmesi Endülüs'te düzenlenen izinlerde ve daha önce verileri mevcut olmayan ilgili iki sektörde çok değişmektedir. Endülüs'ün aynı sektörlerine bakıldığında, Valensiya Bölgesi izinlerinin izleme sıklığı şartları daha katıdır ve her seferinde izleme sıklığı bir yıldan kısadır. Slovenya'da da yalnızca dört izin için yıllık bir izleme sıklığı öngörülmüşken, diğer 18 izinde izleme sıklığı bir yıldan düşüktür. Slovenya ve Valensiya'ya benzer şekilde, diğer bölgelerde de en yüksek sıklık her yıldır. Yalnızca Endülüs'te, 1.1 IPPC sektöründeki iki izin için izleme sıklığı her iki yılda bir ve yüzey işlemi sektöründe çalışan diğer iki şirket için dört yılda birdir.

Sektörel açıdan bakıldığında, düzenli depolama alanları en yüksek homojenliği arz etmektedir. Slovenya, Batı Makedonya ve Toskana'da CA'lar her üç ayda bir izlemeyi zorunlu kılmıştır. Yakma tesisleri için izleme sıklıkları aylıktan (Endülüs, Valensiya, Toskana) her iki yılda bire (Endülüs) kadar değişmektedir.

2.4.2.7 Suya emisyonların yönetimine ilişkin diğer zorunluluklar ve şartlar

Havaya emisyonlarda yapmış oldukları gibi, suya emisyonlarda da ortaklar izinlerde belirtilen yönetsel zorunlulukları ve şartları araştırmıştır.

Şekil 8 Suya emisyonların yönetimine dair diğer zorunluluklar ve şartlar (yığılma veriler)

Havaya emisyonlarda olduğu gibi, analiz faaliyeti ve diğer izleme faaliyetlerini bir deftere kaydetmeye ihtiyaçlarına ilişkin zorunluluklar önemli bir yüzdeye sahiptir. Ancak, en yüksek oran evsel ve meteorik suların toplanması ve arıtılmasına ilişkin zorunluluklara tekabül etmektedir. Havaya emisyonlarda olduğu gibi, yığılma veriler ölçüm sistemlerinin kontrolü ve kalibrasyonu için düşük bir orana işaret etmektedir.

Aşağıda yer alan tabloda, her bir bölgenin her bir zorunluluğa ilişkin orana katkısını görebiliriz.

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Suya emisyonlara ilişkin zorunluluklar							
	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toscana
Numune alma ekipmanı	%34,4	%3,7	%79,2	%0,0	%62,0	%100,0	%0,0
Emisyon akımının ölçülmesi	%28,1	%0,0	%70,8	%0,0	%26,6	%0,0	%6,4
Otomatik Ölçüm Sistemlerinin kontrolleri ve kalibrasyonu	%25,0	%0,0	%79,2	%0,0	%0,0	%0,0	%0,0
İzin verilen maksimum emisyon hacmi	%9,4	%3,7	%25,0	%0,0	%0,0	%85,7	%4,3
Alıcı Aracın İzleme ve Kontrol Planı	%12,5	%3,7	%79,2	%0,0	%3,8	%85,7	%0,0
Deşarj kondüksiyonu ile ilgili İzleme ve Kontrol Planı	%12,5	%77,8	%70,8	%0,0	%1,3	%0,0	%0,0
Göletleri tortulardan arındırma	%6,3	%7,4	%16,7	%0,0	%21,5	%0,0	%0,0
Sulu çamur veya çamurun giderilmesi ve arıtılması	%9,4	%11,1	%16,7	%0,0	%17,7	%0,0	%0,0
Emisyonların akımı ve kompozisyonunun ölçümü ve raporlanması	%43,8	%14,8	%100,0	%0,0	%31,6	%28,6	%0,0
Yetkili İdarelere periyodik bildirimler	%0,0	%85,2	%0,0	%25,0	%53,2	%85,7	%53,2
Bazı kirleticilerin periyodik bildirimi	%50,0	%63,0	%0,0	%0,0	%39,2	%85,7	%70,2
Kirliliğin önlenmesi	%50,0	%7,4	%0,0	%0,0	%0,0	%85,7	%0,0
Meteorik/evsel sularla ilgili zorunluluklar	%50,0	%25,9	%0,0	%0,0	%100,0	%85,7	%46,8
Analizler, bakımlar ve izleme ile ilgili kayıt/rapor	%50,0	%7,4	%0,0	%0,0	%100,0	%85,7	%48,9

Diğer	%0,0	%0,0	%0,0	%0,0	%0,0	%85,7	%48,9
-------	------	------	------	------	------	-------	-------

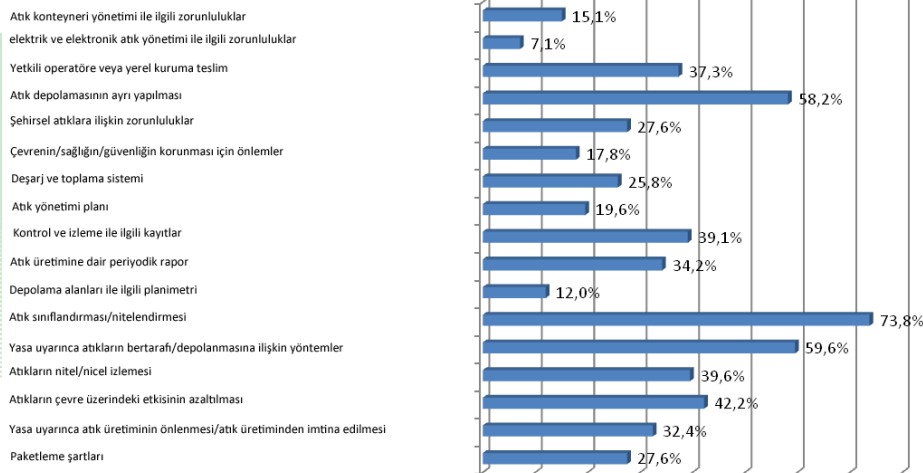
Tablo 47 Suya emisyonların yönetimine ilişkin diğer zorunluluklar ve şartlar
(Bölgeler itibarıyla bölünmüş veriler)

Evsel ve meteorik su ile ilgili zorunluluklar, bilhassa Endülü's'te ve İtalyan bölgelerde düzenlenen izinlerin mevcuttur. Slovenya, Sicilya ve Piedmont sıklıkla numune alma ekipmanına ilişkin şartlar öne sürmektedir. Slovenya'da düzenlenen izinler çoğu zaman ölçüm sistemlerinin kontrolü ve kalibrasyonuna dair şartlar gerektirmektedir. Anılan şartlar havaya emisyonların izleme sistemi için istenilmemişti. Batı Makendonya izinlerinde zorunlu kılınan tek husus, Yetkili İdarelere yapılacak periyodik bildirimdir.

Havaya ve suya yapılan emisyonlara ilişkin bu ilk verilerin ardından, bir sonraki paragraflarda izinlerin içerdiği diğer anahtar çevresel boyutlara dair verileri ve bilgileri raporluyoruz: atık yönetimi, zemin ve yer altı suyu kirlenmesi, gürültü emisyonları, kokular ve enerji tüketimi. Bu boyutların bazıları için uyulması gereken Emisyon Sınır Değerleri bulunmamaktadır. Bu nedenle, analiz özellikle izinlerin içerdiği zorunlulukları incelemektedir.

2.4.2.8 Atık yönetimi ile bağlantılı zorunluluklar

Çok sayıda Üye Devlette, IPPC Direktifi atık yönetimi konusunda şirketlere özel koşullar formüle etme imkânını getirdi. Aslında, pek çok ülkede bu çevresel boyut spesifik izinlere tabi değildi çünkü atık yönetimi ile bağlantılı kesin sınırlar bulunmamaktaydı (örneğin atık üretimi konusunda bir sınır mevcut değildir). Bu nedenle, IPPC Direktifini uygulamadan önce, atık yönetimi konusundaki zorunluluklar ve şartlar, münferit şirket izinlerinden ziyade yalnızca geçmişteki Atık Direktiflerini aktaran ulusal ve yerel kanunlarda bulunuyordu.

Şekil 9 Atık yönetimi ile bağlantılı zorunluluklar (yıgma veriler)

Ancak, çoğu zaman izinlerin içerdiği zorunluluklar yasalar tarafından düzenlenen şartlar ile tam olarak bağlantılıdır. Örneğin, atığın kesin bir sınıflandırma ve nitelendirmesinin gerçekleştirilmesi IPPC tarafından getirilmiş bir zorunluluk olmayıp, uzun yıllardan bu yana Avrupa Birliğinin tümünde yürürlükte olan bir zorunluluktu. Aynı şekilde, atık depolarını yönetmek veya ayırmak ile ilgili yöntemlere analiz edilen izinlerde çok sıkça rastlanmaktadır. Ancak şirketler bu zorunluluklara IPPC iznini almadan da uymalıydı. Daha düşük sıklıklar arz eden diğer zorunluluklar daha hususidir. Örneğin, bu zorunluluklar elektrik ve elektronik atık yönetimi için ilave koşullar içermekte, son yıllarda özel AB Direktiflerinin yayınlanması ile birlikte CA'ların bu alandaki artan önemini tanımlamaktadır.

Atık yönetimi ile ilgili zorunluluklar							
	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toskana
Paketleme şartları	%0,0	%100,0	%100,0	%100,0	%0,0	%0,0	%6,4
Yasa uyarınca atık üretiminin önlenmesi/atık üretiminden imtina edilmesi	%87,5	%25,9	%100,0	%0,0	%0,0	%75,0	%17,0
Atıkların çevre üzerindeki etkisinin azaltılması	%87,5	%100,0	%100,0	%0,0	%0,0	%87,5	%19,1
Atıkların nitel/nicel izlemesi	%3,1	%100,0	%100,0	%100,0	%0,0	%75,0	%48,9
Yasa uyarınca atıkların bertarafı/ depolanmasına ilişkin yöntemler	%12,5	%100,0	%100,0	%100,0	%78,5	%100,0	%2,1
Atık sınıflandırması/ nitelendirmesi	%0,0	%100,0	%100,0	%100,0	%100,0	%87,5	%44,7
Depolama alanları ile ilgili planimetri	%0,0	%0,0	%0,0	%100,0	%7,6	%87,5	%12,8
Atık üretimi ile ilgili periyodik rapor	%0,0	%100,0	%100,0	%100,0	%13,9	%87,5	%0,0
Kontrol ve izlemeye ilişkin kayıtlar	%15,6	%100,0	%100,0	%100,0	%16,5	%0,0	%23,4

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Atık yönetimi ile ilgili zorunluluklar							
	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toscana
Atık yönetimi planı	%0,0	%3,7	%100,0	%100,0	%13,9	%0,0	%0,0
Deşarj ve toplama sistemi	%3,1	%100,0	%0,0	%100,0	%11,4	%0,0	%27,7
Çevrenin/sağlığın/güvenliğin korunması için önlemler	%0,0	%100,0	%0,0	%100,0	%0,0	%0,0	%10,6
Şehirsel atıklar ile ilgili zorunluluklar	%87,5	%7,4	%100,0	%100,0	%0,0	%0,0	%0,0
Atık depolamasının ayrı yapılması	%87,5	%100,0	%100,0	%0,0	%62,0	%0,0	%6,4
Yetkili operatöre veya yerel kuruma teslim	%87,5	%100,0	%100,0	%62,5	%0,0	%0,0	%0,0
Elektrik ve elektronik atık yönetimi ile ilgili zorunluluklar	%37,5	%14,8	%0,0	%0,0	%0,0	%0,0	%0,0
Atık konteyneri yönetimi ile ilgili zorunluluklar	%31,3	%0,0	%100,0	%0,0	%0,0	%0,0	%0,0

Tablo 48 Atık yönetimi ile ilgili zorunluluklar (bölgeler itibariyle bölünmüş veriler)

Batı Makedonya, Slovenya ve Valensiya’da analiz edilen izinler şirketlerin atıklarını nasıl paketlemesi gerektiğini belirtmektedir. Bu zorunluluk Endülüs, Sicilya, Piedmont ve Toscana izinlerinde bulunmamaktadır. Doğal olarak, bu husus anılan bölgelerde atık paketleme ile ilgili şartların yürürlükte olmadığı anlamına gelmemekte, yalnızca CA’ların bunları izinlerde belirtmemeyi tercih ettiğini göstermektedir. Aynı nedenle, örneğin “Atık sınıflandırması/nitelendirmesi” ve “Bertaraf/depolama yöntemleri” gibi Endülüs ve Toscana’da düşük bir sıklığa sahip olan zorunluluklar, pek çok bölgede sıklıkla uygulanmaktadır. Bunun anlamı, bu bölgelerde CA’ların söz konusu şartları öne süren ulusal yasaları yeterli gördüğü ve bunları IPPC izinlerinde tekrar etmediğidir. Bu yaklaşımın diğer bir örneği, yetkili operatöre teslim zorunluluğu ile ilgilidir. Bu zorunluluk sıklıkla Endülüs, Valensiya, Slovenya ve Batı Makedonya’da belirtilirken, İtalyan bölgelerde hiçbir zaman belirtilmemektedir. Her halükarda, İtalya’da tüm şirketler (yalnızca IPPC kapsamında faaliyette bulunanlar değil) bu zorunluluğa

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

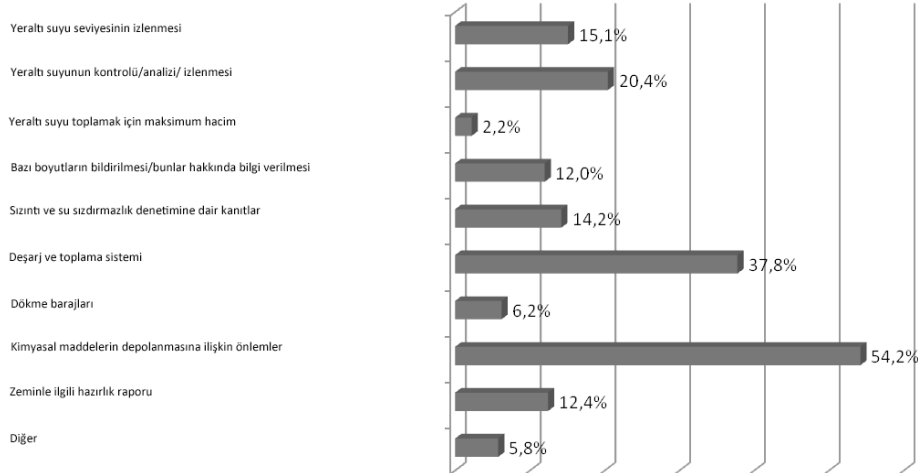

uymalıdır. Bu nedenle İtalya’da CA’lar bu zorunluluğu izinde tekrar etmemeye karar vermiştir.

Şehirsel atıklara uygulanan zorunlulukların varlığı homojen değildir. İtalyan bölgelerin izinlerinde bunlar hiçbir zaman belirtilmemektedir. Valensiya’da izinlerin yalnızca % 7,4’ünde bu zorunluluk belirtilmektedir. Kalan bölgelerde daha yüksek bir oran söz konusudur.

2.4.2.9 Zemin ve yeraltı suyunu kirlenmekten korumak için zorunluluklar ve şartlar

Zemin ve yeraltı suyunun kirlenmekten korunması ile bağlantılı olarak izinlerin içerdiği ve grafikte yer alan en yüksek sıklığı öngören zorunluluk, kimyasalların depolanmasına ilişkin önlemlere ilişkindir. Pek çok vakada, izinler depolama için bir muhafaza havzasına sahip olmayı veya dökülme durumunda kullanılacak bir ekipmanın hazır bulundurulmasını zorunlu kılmaktadır.

Şekil 10 Zemin ve yer altı suyunu kirlenmekten korumak için uygulanan zorunluluklar ve şartlar (yığılma veriler)

Yeraltı suyunun kalitesinin izlenmesine ilişkin zorunluluk pahalı bir faaliyet olup, özel önem taşımaktadır. Doğal olarak, bu zorunluluk bilhassa düzenli depolama alanlarına empoze edilmiştir.

Diğer bir ilgili zorunluluk, izinlerin %37,8’inde yer alan deşarj ve toplama sistemine ilişkin önlemdir.

Aşağıda yer alan tablolarda, aynı zorunluluklar bölgeler arası bir perspektiften sınıflandırılmıştır.

Zemin ve yeraltı suyunun kirlenmekten korunmasına ilişkin zorunluluklar							
	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toscana
Zeminle ilgili hazırlık raporu	%43,8	%0,0	%58,3	%0,0	%0,0	%0,0	%0,0
Kimyasal ürünlerin depolanmasına ilişkin önlemler	%37,5	%92,6	%100,0	%100,0	%54,4	%12,5	%19,1
Dökme barajları	%15,6	%3,7	%0,0	%100,0	%0,0	%0,0	%0,0
Deşarj ve toplama sistemi	%15,6	%0,0	%100,0	%100,0	%54,4	%12,5	%8,5
Sızıntı ve su sızdırmazlık denetimine dair kanıtlar	%12,5	%3,7	%100,0	%0,0	%5,1	%0,0	%0,0
Bazı boyutların bildirilmesi/bunlar hakkında bilgi verilmesi	%0,0	%14,8	%100,0	%0,0	%0,0	%0,0	%6,4
Yeraltı suyunun kontrolü/analizi/ izlenmesi	%3,1	%18,5	%0,0	%100,0	%25,3	%62,5	%14,9
Yer altı suyu seviyesinin izlenmesi	%3,1	%0,0	%0,0	%100,0	%25,3	%0,0	%10,6

Tablo 49 Zemin ve yer altı suyunun kirlenmekten korunmasına ilişkin zorunluluklar ve şartlar (bölgeler itibarıyla bölünmüş veriler)

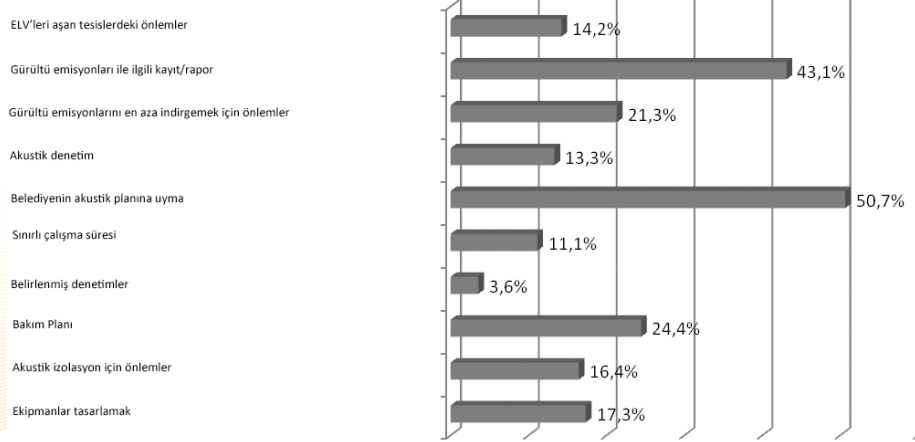
Yer altı suyunun izlenmesine dair önlemler çoğunlukla Piedmont ve Batı Makedonya'da düzenlenen izinlerde vardır. Zeminle ilgili bir hazırlık raporu sunma ihtiyacı yalnızca Endülüs ve Slovenya'da söz konusudur. "Kimyasal ürünlerin depolanmasına ilişkin önlemler" her bir bölgenin en az 1 izninde tespit edilmiş olan tek zorunluluktur. Diğer zorunluluklarda en azından bir bölgede herhangi bir sıklık görülmemektedir.

2.4.2.10 Gürültü emisyonları ile ilgili zorunluluklar, şartlar ve sıklıklar

Bu paragraf iki şekil ve dört tablo şeklinde düzenlenmiştir. Başlangıçta gürültü emisyonuna ilişkin zorunlulukları ve şartları raporluyoruz. İlk olarak, yığma verileri sunuyoruz ve sonrasında her bir bölgenin sıklıklarını belirtiyoruz. İkinci olarak, şirketlere empoze edilen izleme sıklıklarını araştırıyor, bunları bölgeler ve bazı seçilmiş sektörler itibarıyla analiz ediyoruz.

Yüksek sıklık belediyelerin planları ve yerel planlara uyma gereği ile bağlantılıdır. Bazı bölgelerde sınırlar yerel seviyede Belediyeler tarafından kabul edilen Planlar aracılığıyla düzenlenmektedir.

Bazı zorunluluklar “kirliliğin önlenmesi” ilkesi ile bağlantılıdır ancak izinlerde bunlara çok sık rastlanmamaktadır. Buna örnek ekipmanların tasarlanması veya bakım Planına ilişkin şarttır. Diğer önlemler ise akustik izolasyonu gibi “boru sonu” eylemlerle ilişkilidir.

Şekil 11 Gürültü emisyonları ile ilgili şartlar (yığma veriler)

Diğer zorunluluklar Akustik Denetim, emisyon seviyelerinin kaydedilmesi ve sınırlı çalışma süresi gibi genelde gece vakti gürültü emisyonunu azaltmak için kullanılan yönetsel önlemlerdir.

Gürültü emisyonları ile ilgili zorunluluklar							
	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toskana
Ekipmanlar tasarlamak	%40,6	%0,0	%66,7	%100,0	%2,5	%0,0	%0,0
Akustik izolasyona dair önlemler	%18,8	%0,0	%95,8	%87,5	%0,0	%12,5	%0,0
Bakım Planı	%100,0	%0,0	%95,8	%0,0	%0,0	%0,0	%0,0
Belirlenmiş denetimler	%0,0	%0,0	%0,0	%0,0	%0,0	%100,0	%0,0

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Sınırlı çalışma süresi	%6,3	%0,0	%95,8	%0,0	%0,0	%0,0	%0,0
Belediyenin akustik planına uymak	%3,1	%0,0	%0,0	%100,0	%96,2	%0,0	%61,7
Akustik denetim	%0,0	%100,0	%0,0	%0,0	%36,7	%0,0	%2,1
Gürültü emisyonlarını en aza indirmek için önlemler	%21,9	%0,0	%95,8	%100,0	%2,5	%75,0	%4,3
Gürültü emisyonlarına dair kayıt/rapor	%0,0	%100,0	%95,8	%0,0	%36,7	%0,0	%38,3
ELV'leri aşan tesislerdeki önlemler	%0,0	%0,0	%95,8	%37,5	%0,0	%12,5	%10,6

Tablo 50 Gürültü emisyonları ile ilgili zorunluluklar(bölgeler itibariyle bölünmüş veriler)

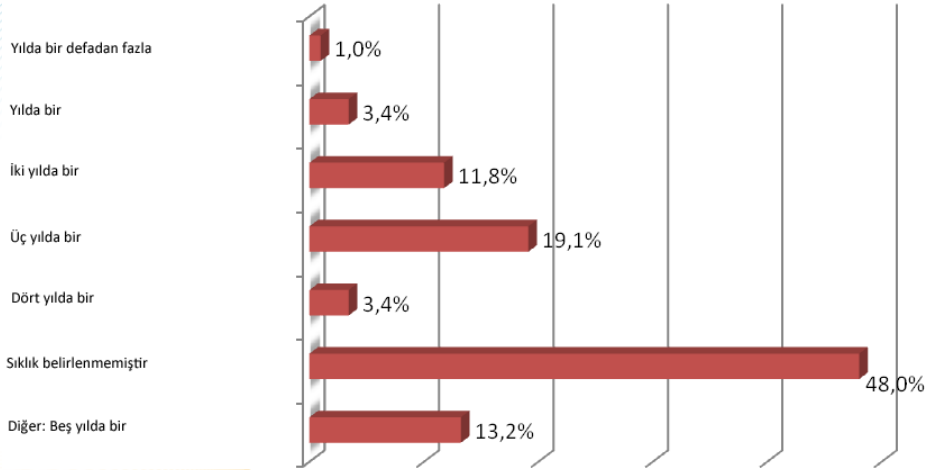
Valensiya'da iki zorunluluk uygulanmaktadır: akustik denetim ve bu faaliyetlerin sonuçlarının kaydedilmesi. Tüm izinler bu zorunlulukları içermektedir. Kayıt genelde Slovenya'da da istenilmektedir ancak akustik denetim bilhassa Valensiya Bölgesinde benimsenmiş bir araç gibi görünmektedir. Endülüs'te düzenlenen izinler, önleyici bir yaklaşımla gürültü emisyonunu azaltmak amacıyla önlem olarak Bakım Planına dair bir zorunluluk içermektedir. Slovenya, gürültü emisyonlarını azaltmak için izinlerin yüksek bir oranında çalışma süresini sınırlayan tek bölgedir. Batı Makedonya'da izinler ekipmanların tasarlanması için şartları açıklamakta, ancak akustik izolasyona dair önlemler de içermektedir. Piedmont ve Toskana, şirketlerin Belediyenin Akustik Planına uymalarını öngörmektedir ve bu da İtalya'da uyulacak sınırları belirleyen Plandır. Bu zorunluluk Sicilya'nın izinlerinde belirtilmemiştir çünkü bu bölgede çoğu pek çok belediye henüz Planı onaylamamıştır. Sicilya'da düzenlenen izinler emisyonları azaltmak için önlem olarak denetimler ile ilişkili zorunluluklar içermektedir.

Aşağıda yer alan tablolarda, şirketlere empoze edilen izleme sıklıkları yer almaktadır.

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Şekil 12 Gürültü emisyonlarının izleme sıklıkları (yığma veriler)

Grafiğe baktığımız anda sıklıklarda yüksek bir değişkenlik gözlemleyebiliriz. Bazı izinler gürültü emisyonlarının yılda bir defadan fazla izlenmesini zorunlu kılarken, diğerleri beş yılda bir kadar uzanan sıklıklara sahiptir.

Vakaların büyük kısmında, sıklık belirlenmemiştir. Aşağıda yer alan tabloda her bir bölgede empoze edilmiş sıklıkları raporluyoruz.

Gürültü emisyonlarının izleme sıklıkları (tüm IPPC sektörleri)							
	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toscana
Yılda bir defadan fazla	%0,0	%0,0	%0,0	%0,0	%2,5	%0,0	%0,0
Her yıl	%0,0	%0,0	%0,0	%0,0	%8,9	%0,0	%10,6
İki yılda bir	%35,29	%0,0	%0,0	%0,0	%11,4	%12,5	%17,1
Üç yılda bir	%0,0	%0,0	%100,0	%0,0	%3,8	%12,5	%23,4
Dört yılda bir	%29,41	%0,0	%0,0	%0,0	%2,5	%0,0	%0,0

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Sıklık belirlenmemiş	%35,29	%0,0	%0,0	%100,0	%70,9	%75,0	%46,8
Diğer: Beş yılda bir	%0,0	%100,0	%0,0	%0,0	%0,0	%0,0	%2,1

Tablo 51 Gürültü emisyonlarının izleme sıklıkları (bölgeler itibarıyla bölünmüş veriler)

Yılda bir defadan sık bir sıklığı zorunlu kılan tek bölge Piedmont'tur. Diğer taraftan, Valensiya ve Toskana beş yılda bir uzanan sıklıkları zorunlu kılan yegâne bölgelerdir. Farklı bölgelerde yüksek bir değişkenlik gözlemleyebiliriz, ancak üç bölgede sıklık analiz edilen tüm izinlerde aynıdır:

- Valensiya'da tüm izinler beş yılda bir şeklinde bir sıklığı zorunlu kılmıştır;
- Slovenya'da tüm izinler üç yılda bir şeklinde bir sıklığı zorunlu kılmıştır;
- Batı Makedonya'da tüm izinler sıklık belirtmemektedir.

Endülüs ve İtalyan bölgeler sıklıkları değiştirmektedir. Endülüs iki yılda bir veya dört yılda bir şeklinde sıklıkları zorunlu kılmaktadır ve izinlerin %35,29'unda herhangi bir sıklık belirlenmemiştir. Piedmont ve Sicilya'da düzenlenmiş izinler çoğu zaman izleme sıklıkları belirlenmemektedir (yaklaşık %70), ancak sıklık belirlendiğinde aralığı yılda birden üç yılda bir kadar uzanmaktadır. Toskana'da düzenlenmiş izinlerin yaklaşık yarısında sıklık belirlenmemişken, kalan vakalarda üç yılda bir şeklindeki sıklık en sık rastlanandır.

Aşağıda yer alan tablolarda pek çok bölgede ve iki spesifik sektörde belirlenmiş izleme sıklıklarını araştırıyoruz: Seramik ve Düzenli depolama alanı.

Gürültü emisyonlarının izleme sıklıkları (sektör 3.5 seramik üretimi)							
	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toskana
Yılda bir defadan fazla	%0,0	%0,0	%0,0	%0,0	%0,0	n.a.	%0,0
Her yıl	%0,0	%0,0	%0,0	%0,0	%0,0	n.a.	%15,4
İki yılda bir	%0,0	%0,0	%0,0	%0,0	%12,5	n.a.	%15,4
Üç yılda bir	%0,0	%0,0	%100,0	%0,0	%0,0	n.a.	%0,0

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Dört yılda bir	%0,0	%0,0	%0,0	%0,0	%0,0	n.a.	%0,0
Sıklık belirlenmemiştir	%0,0	%0,0	%0,0	%100,0	%87,5	n.a.	%61,5
Diğer: Beş yılda bir	%0,0	%100,0	%0,0	%0,0	%0,0	n.a.	%7,7

Tablo 52 Gürültü emisyonlarının izleme sıklıkları (bölgeler itibariyle bölünmüş veriler -sektör 3.5-)

Endülüs'te düzenlenmiş izinlerin yarısı dört yılda bir şeklinde bir izleme sıklığı gerektirmektedir. Slovenya üç yılda bir şeklindeki sıklıkları teyit etmektedir. Toskana'da izinlerin %15'i her yıl izlemeyi gerektirmekte ve diğer %15'i iki yılda bir şeklinde bir sıklığa işaret etmektedir. Valensiya'da tüm izinler (%100) beş yılda bir şeklinde bir izleme sıklığını zorunlu kılmaktadır.

Bu tablonun incelenmesinden, izinler arasındaki farkların nasıl rekabet edebilme gücünü etkileyebileceği anlaşılabilir. Gürültü emisyonlarının değerlendirilmesi için 1.300 ila 1.700 Euro arasında değişen bir maliyet öngörürsek, Toskana'da seramik sektöründeki şirketlerin Endülüs ve Slovenya'daki kardeş şirketlerine kıyasla ödemeleri gereken daha yüksek maliyetleri hesaplayabiliriz. 5 yıllık bir dönem dikkate alındığında, yukarıda belirtilen sıklıklara uymak için şirketlerin ödemeleri gereken maliyet aşağıdaki aralıklarda değişmektedir:

- Endülüs'te 1.300 ila 1.700 Euro;
- Slovenya'da 1.300 ila 1.700 Euro;
- Toskana'da 6.500 ila 8.500 Euro (yıllık sıklık dikkate alındığında)

Bu basit işlem, aynı sektörde yer alan ve aynı piyasada rekabet eden üç şirketin Direktifin farklı şekilde yorumlanmasından nasıl etkilendiklerini ortaya koymaktadır.

Gürültü emisyonlarının izleme sıklıkları (sektör 5.4 düzenli depolama alanları)							
	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toskana
Yılda bir defadan fazla	%0,0	%0,0	%0,0	%0,0	%15,4	n.a.	%0,0
Her yıl	%0,0	%0,0	%0,0	%0,0	%53,8	n.a.	%6,3

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

İki yılda bir	%0,0	%0,0	%0,0	%0,0	%7,7	n.a.	%25,0
Üç yılda bir	%0,0	%0,0	%100,0	%0,0	%23,1	n.a.	%12,5
Dört yılda bir	%0,0	%0,0	%0,0	%0,0	%0,0	n.a.	%0,0
Sıklık belirlenmemiştir	%100,0	%0,0	%0,0	%100,0	%0,0	n.a.	%56,3
Diğer: Beş yılda bir	%0,0	%100,0	%0,0	%0,0	%0,0	n.a.	%0,0

Tablo 53 Gürültü emisyonlarının izleme sıklıkları
(bölgeler itibarıyla bölünmüş veriler -sektör 5.4-)

Öte yandan, düzenli depolama alanları sektörünün sınırları, belirlenen sıklıklarda bazı farklılıklara işaret etmektedir. Özellikle, Piedmont'ta yerleşik düzenli depolama alanları Toskana'da yerleşik düzenli depolama alanları ile kıyaslandıklarında cezalandırılmaktadır.

Bu paragrafta veri eksikliği nedeniyle gürültü emisyonlarının ELV'lerini kıyaslamak mümkün olamamıştır. Spesifik olarak, çoğu vakada bu sınırlar tesisin konumuna göre değişmektedir (sanayi alanı, yerleşim alanı veya doğal alan gibi). Her halükarda, gürültü emisyonlarının ELV'leri ile ilgili bilgiler ve veriler bazı bölgesel analizlerde bulunabilir (www.medippcnet.eu).

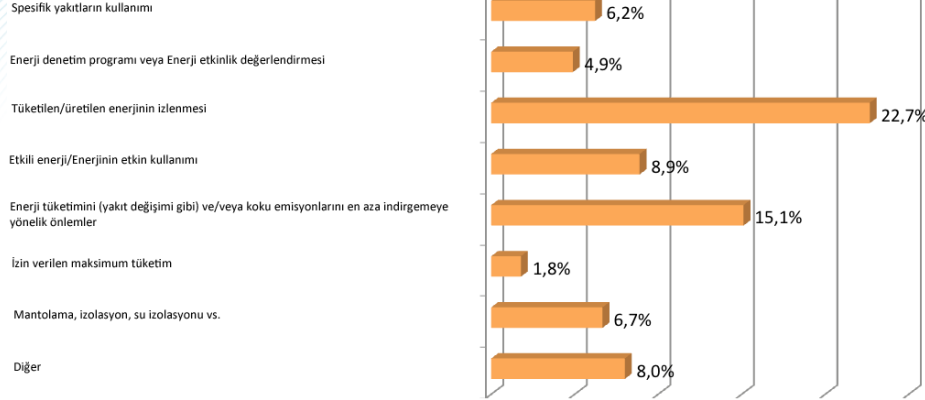
2.4.2.11 Koku emisyonları ve enerji tüketimi ile ilgili zorunluluklar

Analiz edilen son çevresel boyutlar, koku emisyonları ve enerji tüketimidir. Şekilden de görüleceği gibi, her iki boyutu da araştırdık ancak koku emisyonlarına dair çok nadiren spesifik zorunluluklar bulduk. Yine de, bazı izinlerde bu şartların havaya emisyonlar paragrafında açıklanmış olan kaçak emisyonlara dair zorunluluklara dahil edildiğini belirtmeliyiz.

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Şekil 13 Koku emisyonları ve enerji tüketimine dair zorunluluklar ve şartlar (yığma veriler)

En sık rastlanan zorunluluk, enerji tüketiminin izlenmesidir. Bunu enerji kullanımını ve koku emisyonlarını azaltmaya yönelik bazı önlemler takip etmektedir. Yalnızca Batı Makedonya'da izin verilen maksimum bir enerji tüketimi söz konusudur. Bu durum olağandışıdır ve spesifik bir yakıt ile bağlantılı olabilir.

Koku emisyonları ve enerji tüketimine ilişkin zorunluluklar ve şartlar							
	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toscana
Mantolama, izolasyon, su izolasyonu vs.	0	0	0	0	%18,99	0	0
İzin verilen maksimum tüketim	0	0	0	%50	0	0	0
Enerji tüketimini (yakıt değiştirmek gibi) ve/veya koku emisyonlarını en aza indirmek için önlemler	0	%18,52	0	%37,5	%29,11	%12,5	%4,26
Etkili enerji/ Enerjinin etkin kullanımı	0	0	0	%37,5	%12,66	0	%14,89
Tüketilen/üretilen enerjinin izlenmesi	0	0	0	%62,5	%36,71	%37,5	%29,79
Enerji denetim programı veya Enerji etkinliği değerlendirilmesi	0	0	0	0	%1,27	0	%21,28
Spesifik yakıtların kullanımı	0	%7,41	0	%87,5	%5,06	0	%2,13
Diğer	0	%25,93	0	0	0	%50	%14,89

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Tablo 54 Koku emisyonları ve enerji tüketimine ilişkin zorunluluklar ve şartlar
(bölgeler itibariyle bölünmüş veriler)

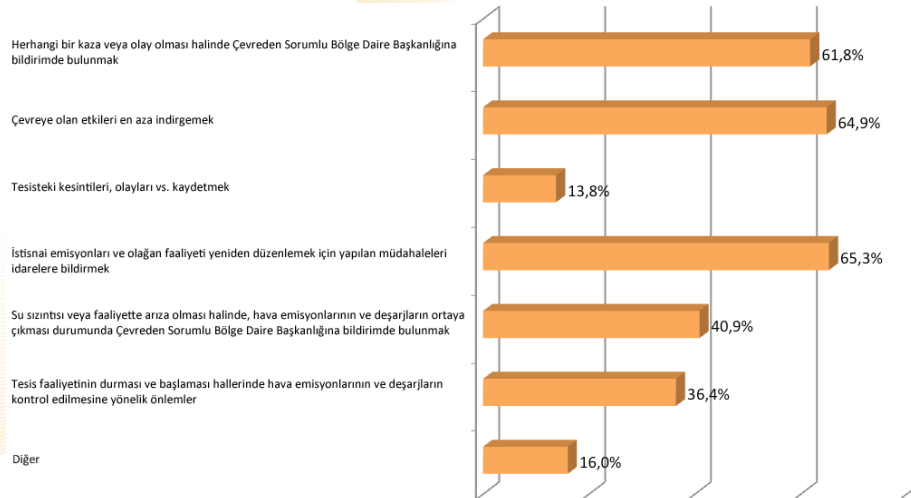
Endülüs ve Slovenya’da düzenlenen izinlerde enerji tüketimi ve koku emisyonları ile bağlantılı herhangi bir zorunluluk bulunmamakta idi.

Toscana ve Piedmont zorunluluklar noktasında en yüksek değişkenliği arz ederken, Valensiya “diğer” sınıfında yüksek bir orana sahiptir. Bu sınıf koku emisyonları ile bağlantılı bazı zorunlulukları toplamaktadır. Özellikle, Valensiya’da düzenli depolama alanları için düzenlenmiş izinlerde koku emisyonları ile ilgili araştırmalar, komşulardan şikayet halinde koku denetimleri ve koku için ELV’ler öngörülmektedir.

2.4.2.12 Emisyon Sınır Değerinin aşılması halinde anormal ve acil durumların yönetilmesi için uyulacak zorunluluklar ve şartlar

Bu paragrafta anormal (örneğin üretime sıra dışı bir şekilde ara verilmesi) ve acil durumlardaki zorunlulukları araştırıyoruz. Çok sayıda izin bu şartların ilgili idarelere bildirilmesini ve olayların çevreye etkisini en aza indirmek için önceden prosedürlerin benimsenmesini zorunlu kılmaktadır.

Şekil 14 Anormal ve acil durumların yönetilmesi için zorunluluklar ve şartlar (yığılma veriler)

Daha az sayıda vakada, izinler acil veya anormal durumun kaydedilmesini zorunlu kılmaktadır. Aşağıda yer alan tabloda, bölgeler itibariyle bölünmüş veriler sunulmaktadır.

Anormal ve acil durumların yönetilmesi için zorunluluklar ve şartlar							
	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toscana
Tesis faaliyetinin durması ve başlaması hallerinde hava emisyonlarının ve deşarjların kontrol edilmesine yönelik önlemler	%100	0	%100	0	%11,39	%100	%19,15
Su sızıntısı veya faaliyette arıza olması halinde, hava emisyonlarının ve deşarjların ortaya çıkması durumunda Çevreden Sorumlu Bölge Daire Başkanlığına bildirimde bulunmak	%100	%100	%100	%100	0	0	%2,13

Anormal ve acil durumların yönetilmesi için zorunluluklar ve şartlar							
	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toscana
İstisnai emisyonları ve olağan faaliyeti yeniden düzenlemek için yapılan müdahaleleri idarelere bildirmek	%100	%100	0	%100	%51,90	%100	%65,96
Tesisdeki kesintileri, olayları vs. kaydetmek	0	0	0	%100	%10,13	%87,5	%17,02
Çevreye olan etkileri en aza indirmek	%100	%100	0	0	%100	%100	0
Herhangi bir kaza veya olay olması halinde Çevreden Sorumlu Bölge Daire Başkanlığına bildirimde bulunmak	%100	%100	%100	%100	%49,37	%100	%2,13
Diğer	0	%44,44	0	0	0	%12,5	%23,4

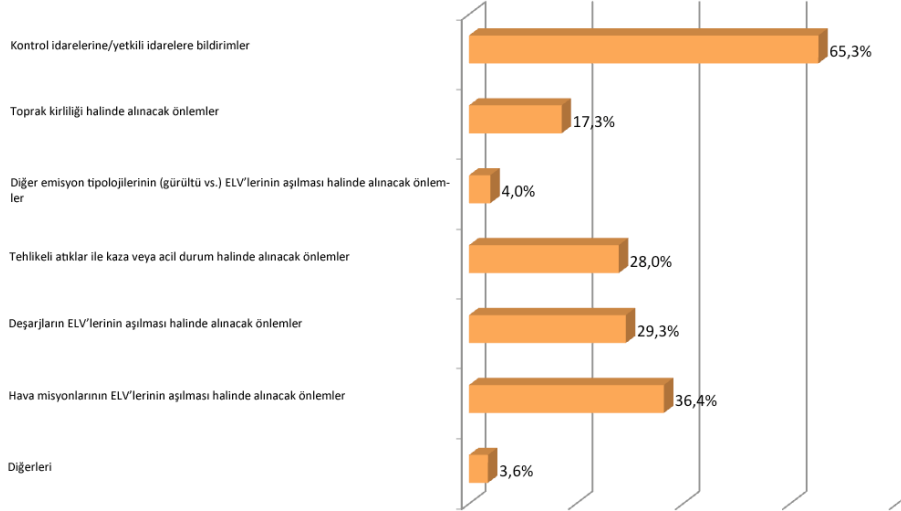
Tablo 55 anormal ve acil durumların yönetilmesi için zorunluluklar ve şartlar
(bölgeler itibariyle bölünmüş veriler)

Yalnızca Slovenya’da düzenlenmiş izinler, şirketlerin istisnai emisyonları ve olağan faaliyeti yeniden düzenlemek amacıyla yapılan müdahaleleri idareleri bildirmelerini zorunlu kılmamaktadır. Neredeyse her bölgede olan bir diğer zorunluluk, herhangi bir kaza veya olay olması halinde bunun Çevreden Sorumlu Bölge Daire Başkanlığına bildirilmesidir. Yalnızca Toscana’da (%2,13) bu zorunluluğa ender rastlanmaktadır. Valensiya bölgesindeki izinler, IPPC tesisinin sökülmesine dair şartları belirtmektedir ve bu cevap “diğer” sınıfının altında kaydedilmiştir.

Acil durumlarda olduğu gibi, Emisyon Sınır Değerlerinin aşılması halinde de şirketler analiz edilen izinlerin %65,3’ünde Yetkili İdarelere bildirimde bulunmalıdır.

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Şekil 15 Emisyon sınır değerlerini aşan tesislere dair zorunluluklar ve şartlar (yığma veriler)

Emisyon Sınır Değerlerini aşan tesislere dair zorunluluklar ve şartlar							
	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toscana
Hava emisyonlarının ELV'lerinin aşılması halinde alınacak önlemler	%50	0	%100	%25	%32,91	%100	%12,77
Deşarjların ELV'lerinin aşılması halinde alınacak önlemler	%75	0	%100	0	%13,92	%87,5	0
Tehlikeli atıklar ile kaza veya acil durum halinde alınacak önlemler	%100	0	%100	%87,5	0	0	0
Diğer emisyon tipolojilerinin (gürültü vs.) ELV'lerinin aşılması halinde alınacak önlemler	0	0	0	0	%2,53	%75	%2,13
Toprak kirliliği halinde alınacak önlemler	%78,13	0	0	0	%17,72	0	0
Kontrol idarelerine/yetkili idarelere bildirimler	%90,63	%100	%100	%100	%51,9	%100	%21,28

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Emisyon Sınır Değerlerini aşan tesislere dair zorunluluklar ve şartlar							
	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toscana
Diğer	0	0	0	0	0	0	%17,02

Tablo 56 Emisyon sınır değerlerini aşan tesislere dair zorunluluklar ve şartlar
(bölgeler itibarıyla bölünmüş veriler)

Valensiya’da düzenlenen izinlerde tek zorunluluk, yetkili idarelere yapılacak bildirim ilişkindir. Toscana’da da izinler birkaç vakada bir bildirim prosedürünü zorunlu kılmaktadır. Diğer zorunluluklar spesifik çevresel boyutların ELV’lerinin aşılması ile bağlantılıdır.

2.4.2.13 Analiz edilen izinlere dahil edilmiş diğer her türlü zorunluluklar

Son paragrafta izinlerin içerdiği, ancak daha önce analiz edilen çevresel boyutlara ilişkin olmayan zorunlulukları raporluyoruz. Veriler nicel bir yaklaşımla sunulmuştur.

Analiz edilen izinlerin içerdiği diğer her türlü zorunluluklar							
	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toscana
Tesisin kapatılması/sökülmesi halinde yönetsel zorunluluklar	X	X		X			
Kontroller esnasında Yetkili İdarelere eşlik edilmesi							X
Lejyoner hastalığı kontrolüne ilişkin zorunluluklar		X					
Su ihtiyaçları ile ilgili zorunluluklar	X			X			
Elektromanyetik radyasyonların/ışık kirliliğinin önlenmesine yönelik zorunluluklar			X				
Çevresel geri kazanım ve/veya çevresel risklerin önlenmesi ile ilgili zorunluluklar	X	X		X	X		X
Belgeler şirkette saklanmalıdır							X
Çevresel beyana uymak	X	X					

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Analiz edilen izinlerin içerdği diğer her türlü zorunluluklar							
	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toskana
Diğer boyutlara ilişkin zorunluluklar (örneğin asbest kaplama)					X		X
Faaliyete başlamadan/başlangıç iznini almadan önce IEA şartlarının kontrol edilmesi		X					
Bazı müdahalelerin/projelerin gerçekleştirilmesi							X
Bazı boyutların Yetkili İdareye iletilmesi/bazı belgelerin gönderilmesi	X	X				X	X
Kazaları önlemek için önlemler	X	X		X			

Tablo 57 Analiz edilen izinlerin içerdği diğer her türlü zorunluluklar

Yalnız Endülüs ve Batı Makedonya su tüketimi ile ilgili zorunluluklar getirirken, Slovenya elektromanyetik radyasyonlar ve ışık kirliliğine dair şartlar empoze eden tek bölgedir. Endülüs, Valensiya ve Batı Makedonya sökme evresi ile ilgili şartlar öngörmektedir. Valensiya bazı vakalarda lejyoner hastalığı kontrolüne dair zorunlulukları dahil etmektedir. Piedmont ve Toskana asbest kaplamasının izlenmesi gibi spesifik boyutların yönetilmesine işaret etmektedir.

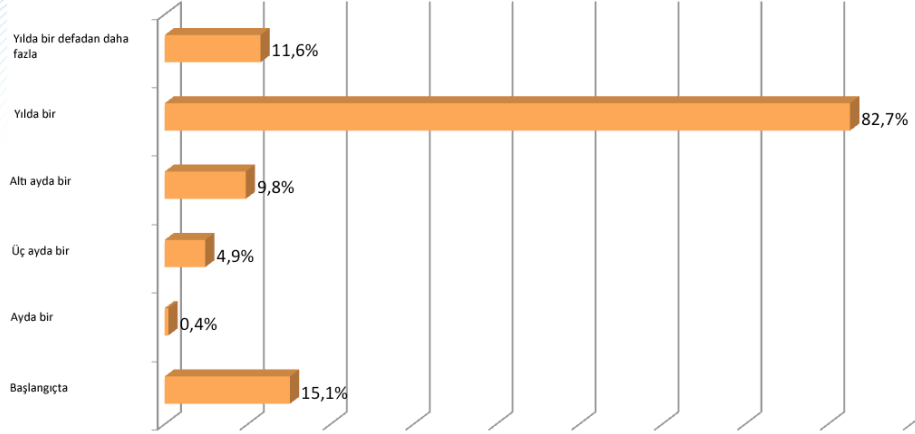
2.4.2.14 Şirketlerin İzleme Planının sonuçları hakkında Yetkili İdarelere periyodik bildirimde bulunmaları noktasında istenilen sıklık

Periyodik olarak, her bir IPPC tesisi İzleme Planının sonuçları ve elde edilen iyileşmeler konusunda CA'lara bir rapor göndermelidir. Genelde sıklık yıllık şeklinde düzenlenmiştir ancak birkaç vakada bu dönem değişebilir.

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Şekil 16 Şirketlerin İzleme Planının sonuçları hakkında Yetkili İdarelere periyodik bildirimde bulunmaları noktasında istenilen sıklık (yığılma veriler)

Yetkili İdareye periyodik bildirim								
		Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toscana
İzleme faaliyetlerinin sonucu	Başlangıçta	%100	0	0	0	%2,53	0	0
	Ayda bir	0	0	0	0	0	%12,5	0
	Üç ayda bir	0	0	0	0	%13,92	0	0
	Altı ayda bir	0	0	0	%25	%17,72	%62,5	%2,13
	Yılda bir	%100	%100	%100	%100	%70,89	%25	%78,72
	Yılda bir defadan fazla	0	0	0	0	%2,53	0	0

Tablo 58 Şirketlerin İzleme Planının sonuçları hakkında Yetkili İdarelere periyodik bildirimde bulunmaları noktasında istenilen sıklık (bölgeler itibarıyla bölünmüş veriler)

Bu raporlar CA'lar tarafından izleme faaliyetlerinin sonuçlarını kontrol etmek ama aynı zamanda da emisyonların envanterini güncellemek için kullanılmaktadır. Yalnız İtalyan bölgelerinde bu raporlar bir yıldan daha kısa bir sıklığa sahiptir.

2.4.2.15 Analiz edilmiş olan izinlerin sayfa sayısı

Bu son paragrafta analiz edilmiş olan çok sayıda izin sayfa sayısını raporluyoruz. Doğal olarak, bu husus izin verme prosedüründe Yetkili İdareler tarafından benimsenen yaklaşım konusunda yalnızca bir işarettir. Bunlardan bir kısmı yalnızca zorunluluk ve

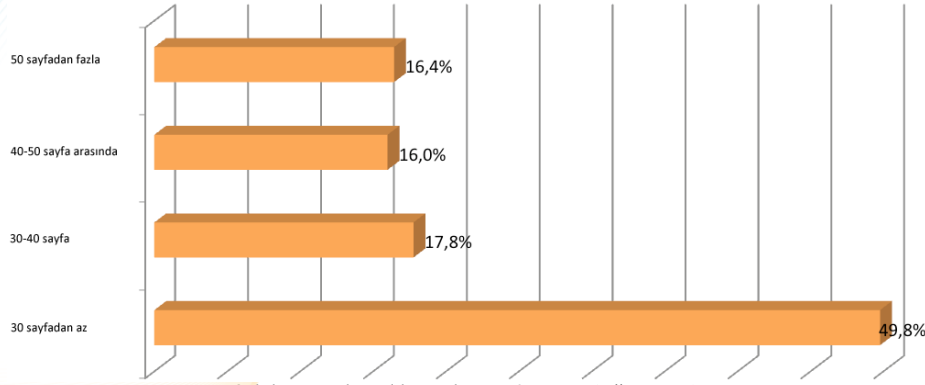

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

şartlar içeren izinler düzenlemektedir. Diğerleri ise daha açıklayıcı bir yaklaşımla hazırlanmış ve daha yüksek sayfa sayısına sahip bir belge sunmaktadır.

Şekil 17 Analiz edilmiş olan sayfa sayısı (yığılma veri)

Vakaların yaklaşık yarısında, izinler 30 sayfadan kısadır. İzinlerin kalanı diğer üç sınıfa neredeyse eşit şekilde dağılmıştır.

Aşağıda yer alan tabloda her bir bölge itibariyle sonuçlar yer almaktadır.

Analiz edilmiş olan çok sayıda izin sayfa sayısı							
	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toscana
< 30 sayfa	%25	%100	%29,2	%62,5	%49,4	%12,5	%53,2
30-40 sayfa	%18,8	0	%16,7	%12,5	%20,2	%25	%23,4
40-50 sayfa	%15,6	0	%29,1	%25	%18,0	0	%14,9
> 50 sayfa	40,6%	0	25%	0	11,4%	62,5%	8,5%

Tablo 59 Analiz edilmiş izinlerin sayfa sayısı (bölgeler itibariyle bölünmüş veriler)

Valensiya sentetik bir yaklaşım sergileyen bölgedir. Her bir izin 30'dan daha az sayfa içermektedir. Sicilya ve Endülüs'te CA'lar 50'den daha fazla sayfaya sahip olan çok sayıda izin düzenlemektedir. Slovenya'da yüksek bir değişkenlik gözlemlenirken, Batı Makedonya'da hiçbir izin 50'den fazla sayfaya sahip değildir.

Aşağıda yer alan tabloda, aynı bilgileri sektörel bir bakış açısından gözlemleyebiliriz.

Analiz edilmiş çok sayıda izin sayfa sayısı					
	Yakma tesisleri (1.1)	Seramik (3.5)	Düzenli depolama alanları (5.4)	Metal ve plastik malzemelerin yüzey işlemi (2.6)	Kağıt üretimi (6.1)
< 30 sayfa	41,3%	66,67%	38,71%	65,38%	35,71%
30-40 sayfa	21,74%	11,11%	19,35%	7,69%	32,14%
40-50 sayfa	21,74%	12,7%	11,29%	11,54%	28,57%
> 50 sayfa	15,22%	9,52%	30,65%	15,38%	3,57%

Tablo 60 Analiz edilen izinlerin sayfa sayısı (sektörler itibarıyla ayrılmış veriler)

IPPC sektör 5.4 (Düzenli depolama alanları) 50'den fazla sayfaya sahip izinlerde en yüksek orana sahiptir. Bu husus doğrulanabilir çünkü bazı CA'lar tesisi hem işletme safhasında, hem de işletme safhası sonrasında (düzenli depolama alanının kapatılmasından sonra) yönetmek için gerekli şartları izne dahil etmektedir. Yüzey işlemi ve Seramikler 30'dan daha az sayıda sayfası olan izinlerde en yüksek oranlara sahip sektörlerdir.

2.5 İşletme yönlü analiz

2.5.1. Giriş

“İşletme yönlü analiz” IPPC Direktifinin bu Direktife tabi işletmeler üzerindeki etkisini belirlemeyi amaçlamaktadır. Bu bölümde, her bir ilgili bölgede projenin her bir IPPC sektörü için maksimum 7 şirketlik bir numune toplanmıştır. Veriler anonim anketler yoluyla toplanmıştır.

Proje anketleri toplama modalitesine sahip olmadığından, bunlar posta ve telefon yoluyla yapılan araştırmalar, işletmeler ile yapılan doğrudan temaslar ve sanayi dernekleri ile kurulan işbirliği vasıtasıyla elde edilmiştir.

Anket formu ve her bir bölgede elde edilen sonuçlar MED IPPC NET internet sitesinde mevcuttur (www.medippcnet.ab).

Toplanan bilgiler iznin koşullarını sağlayabilmek için işletmenin gerçekleştirdiği yatırımlara ilişkin veriler, işletmenin iznin zorunluluklarına uymak için gerçekleştirdiği yatırımlar sayesinde erişilen uyum seviyesinin değerlendirilmesi, izinleri alma prosedürü esnasında firmaların karşılaştıkları temel zorluklar, iznin gerektirdiği zorunluluklar sonrasında firmanın çevresel performansının gelişimi gibi hususlara ilişkindir.

Belgenin sonunda bir istatistiksel ek bulunmaktadır. Ek tüm otaklar tarafında bu anketler vasıtasıyla elde edilen tüm verileri içermektedir. Toplanan cevap sayısı bazı

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

durumlarda numunedeki işletme sayısına tekabül edememiştir. Çünkü tüm işletmeler bu soruya cevap vermemiştir veya bazı durumlarda bir şirket aynı soruya birden fazla cevap vermiştir.

Sonuçlar yığma ve ayrılmış veriler şeklinde sunulmuştur. İlk durumda, bölgeler itibariyle elde edilen sonuçlar toplanmakta ve toplam olarak değerlendirilmektedir. İkinci durumda ise iki seçenek söz konusudur:

1. Ankete verilen cevaplar sektörlere bölündüğü durumlarda, (bu ankette yer alan 1, 3, 5 no.lu sorularda söz konusudur), iki çeşit ayrılmış veri sunulmuştur:
 - a) Sektörler itibariyle ayrılmış veriler.
 - b) Bölgeler itibariyle ayrılmış veriler.
2. Cevaplar sektörler itibariyle bölünmediği durumlarda (bu ankette 2, 4, 6 ve 7 sayılı sorularda söz konusudur) ayrılmış veriler bölgelere hitap etmektedir.

2.5.2 Sonuçlar

Yedi bölgede röportaj yapılan firma sayısı, projenin her bir IPPC sektörü için tablo 63'te yer almaktadır.

Proje için seçilen sektörlerin hatırlanmasında fayda vardır:

- 1.1: *%= MW'yi aşan bir nominal ısıt girdiye sahip yakma tesisleri;*
- 3.5: *Seramik ürün imalat tesisleri;*
- 5.4: *Günde 10 tondan fazla yük alan ve toplam 25.000 ton kapasiteye sahip düzenli depolama alanları;*

Son sektör aşağıdaki sektörler arasında bölgeler itibariyle seçilmiştir:

- 2.6: *Metal ve plastik malzemelerin yüzey işlemini yapan tesisler;*
- 6.1: *Günde 20 tonu aşkın imalat kapasitesine sahip olan ve ağıştaptan kağıt hamuru veya diğer lifli malzemeler ve kağıt ve levha üreten sanayi tesisleri.*

Piedmont ve Toskana İzin Analizinin İçeriğinde kağıt üretimine ilişkin 6.1 sayılı sektörü seçerken, diğer bölgeler plastik ve metal malzemelerin yüzey işlemleri ile ilgili 2.6 sayılı sektörü seçtiler.

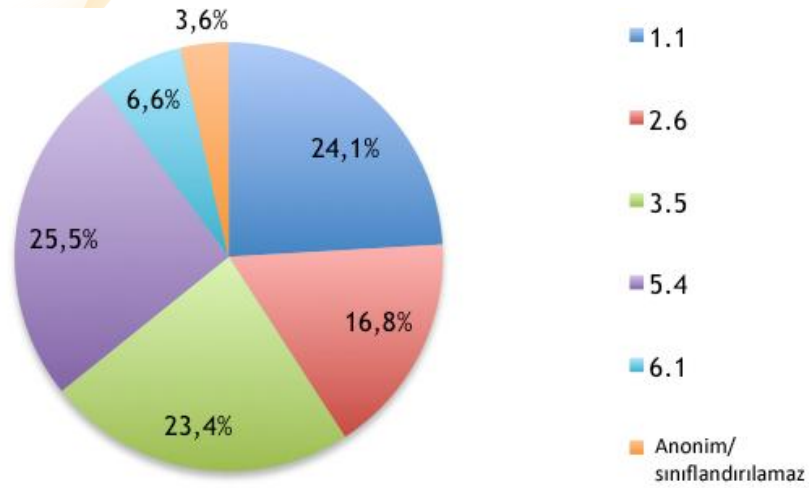

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toskana	Toplam
1.1	7	4	4	6	8	1	3	33
2.6	6	7	7	2	-	1	-	23
3.5	6	7	6	0	6	0	7	32
5.4	7	7	4	0	5	5	7	35
6.1	-	-	-	-	2	-	7	9
Anonim/ sınıflandırılmaz	0	0	0	0	5	0	0	5
Toplam	26	25	21	8	26	7	24	137

Tablo 61 Toplanan anket numuneleri

Şekil 18 Sektörler itibariyle toplanan anket numuneleri - Yığma veriler.

Şekil 18’de görüldüğü gibi, ortakların daha fazla anket topladığı proje sektörü, tüm numunenin %25,5’ini temsil eden 5.4 (düzenli depolama alanları) sektörüdür. Sektör 1.1 (yakma tesisleri) %24,1’lik bir oranla bu sektörü takip etmektedir. Onu anketlerin %23,4’ü ile 3.5 sayılı seramik sektörü, daha sonra 2.6 sayılı plastik ve metal malzemelerin yüzey işlemi sektörü ve nihayet en düşük anket sayısını toplayan (%6,6) 6.1 sayılı kağıt sektörü izlemektedir. Bu anketlerin bir kısmı için IPPC sektörünü belirlemek mümkün değildir: dolayısıyla bunları anonim/sınıflandırılmaz şeklinde nitelendirdik.

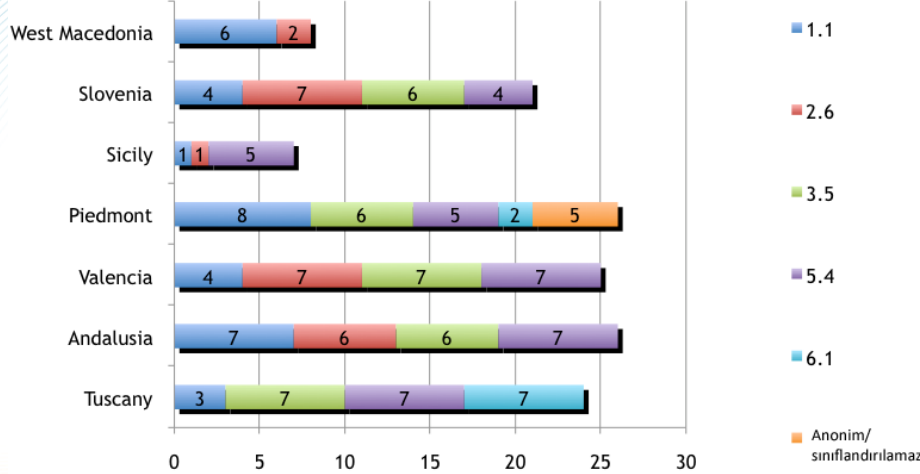
Toplam anket numunesi sayısı 137’dir.

Ayrıca, Şekil 19 toplanan anketleri sektörler ve bölgeler itibariyle sunmaktadır.

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Şekil 19 Sektörler ve bölgeler itibarıyla toplanmış anket numuneleri - Ayrılmış veriler.

Şekil 19’da görüldüğü gibi, Endülüs Bölgesi Piedmont ile aynı sayıda toplam 26 anket toplamıştır.

Endülüs’te, 1.1 ve 5.4 sayılı sektörlerde toplanan anket sayısı (7 adet) ve 2.6 ve 3.5 sayılı sektörde toplanan anket sayısı (6 adet) eşittir.

1.1 sayılı sektörde, Valensiya Bölgesi en düşük anket sayısını toplarken (4 adet), diğer üç sektörde toplanan anket sayısı eşittir (7 adet) ve toplam 25 ankete ulaşmaktadır.

Toskana’da da, Valensiya’da olduğu gibi, 1.1 sayılı sektör en düşük anket sayısına sahip iken (3 adet), diğer üç sektörde bu sayı 7 adettir ve toplam sayı 24’e eşittir.

Piedmont’ta toplanan anket sayısı 26’dır ve dağılımı şu şekildedir: sektör 1.1 için 8 adet, sektör 3.5 için 6 adet, sektör 5.4 için 5 adet, sektör 6.1 için 2 adet ve sınıflandırılmayan sektör için 5 adet.

Sicilya’da sektör 1.1 için 1 adet ve sektör 2.6 için 1 adet anket toplamıştır. Sektör 3.5 için herhangi bir anket toplanmamış, sektör 5.4 için 5 adet toplanmıştır.

Slovenya Bölgesinde anketlerin çoğunluğunu toplayan sektör 2.6’dır (7 adet). Bunu sektör 3.5 (6 adet) ile sektör 1.1 ve sektör 5.4 (her biri 4 anket) takip etmektedir. Toplamda, Slovenya 21 anket toplamıştır.

Batı Makedonya bölgesi toplam 8 anket toplamıştır: sektör 1.1 için 6 adet ve sektör 2.6 için 2 adet.

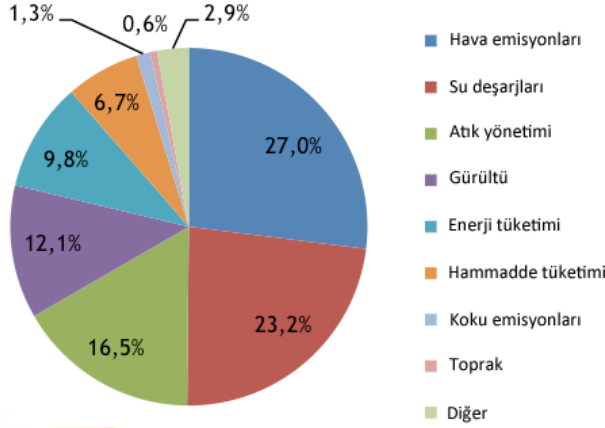
2.5.2.1 Şirketlerin IEA zorunluluklarına uymak için mali/ekonomik yatırım yaptıkları alanlar

Şirketlerin izinlerin zorunluluklarına uymak için mali/ekonomik yatırım yaptıkları alanlar aşağıdaki şekillerde belirtilmiştir (şekil 20 -yığma veriler-; tablo 64 -bölgeler itibarıyla ayrılmış veriler; tablo 65 IPPC sektörleri itibarıyla ayrılmış veriler).

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Şekil 20 Şirketlerin IEA zorunluluklarına uymak için mali/ekonomik yatırım yaptıkları alanlar - Yığma veriler

İşletmelerin çoğunluğunun IEA zorunluluklarına uymak için yatırım yaptıkları alan hava emisyonlarıdır (toplanan toplam cevapların %27'si). Bunu su deşarjları (%23,2), atık yönetimi (%16,5), gürültü (12,1%), enerji tüketimi (9,8%), hammadde tüketimi (%6,7) takip etmektedir. Toplanan cevapların %2,9'u "diğer" şeklinde nitelendirilen yatırım alanına tekabül etmektedir. Bu alan suyun toplanması gibi boyutları veya daha önceki alanlarda sınıflandırılmayan bazı boyutları içermektedir.

Yatırımların küçük bir kısmı koku emisyonları (toplanan toplam cevapların %1,3'ü) ve toprak (%0,6) alanlarında gerçekleştirilmiştir.

Her bir bölge tarafından elde edilen sonuçlar aşağıda yer alan tabloda belirtilmiştir.

	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toscana
Hava emisyonları	%25,0	%23,9	%29,3	%30,8	%29,5	%25,0	%29,7
Su deşarjları	%23,8	%20,9	%29,3	%7,7	%23,0	%33,3	%21,6
Atık yönetimi	%19,0	%17,9	%12,2	%7,7	%9,8	%33,3	%21,6
Gürültü	%13,1	%17,9	%7,3	0	%13,1	0	%10,8
Enerji tüketimi	%8,3	%9,0	%9,8	%30,8	%14,8	0	%2,7
Hammadde tüketimi	%8,3	%7,5	%9,8	0	%6,6	0	%2,7
Koku emisyonları	0	%1,5	0	0	0	0	%8,1
Toprak	0	%1,5	0	0	0	%8,3	0
Diğer	%2,4	0	%2,4	%23,8	%3,3	%0,0	%2,7
Toplam	%100	%100	%100	%100	%100	%100	%100

Tablo 62 Şirketlerin IEA zorunluluklarına uymak için mali/ekonomik yatırım yaptıkları alanlar - bölgeler itibariyle ayrılmış veriler.

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Çoğu bölgede - Endülüs, Valensiya, Slovenya, Batı Makedonya, Piedmont, Toskana-şirketlerin IEA zorunluluklarına uyabilmek için mali/ekonomik yatırımlar gerçekleştirdiklerini beyan ettikleri temel alan hava emisyonları alanıdır.

Bu çerçevede, röportaj yapılan işletmelerin bu alanda iyileştirilecek teknolojik ve yönetsel imkanları olduğunu kabul edebiliriz.

Batı Makedonya'da hava emisyonları alanına ilaveten, enerji tüketimi alanına da çok sayıda işletme tarafından mali/ekonomik yatırımlar yapılmıştır. Bu bölge enerji alanında yüksek bir cevap oranına sahip olan tek bölgedir: bu durum, söz konusu alanın tasarruflar ile yakından ilişkili olması ve henüz IEA'nın öne sürdüğü zorunlulukları karşılamadan önce, firmaların tasarruf yapabilmek için bu boyuta derhal yatırım yapılması gerektiğine inanmış olmaları ile açıklanabilir.

Sicilya'da, şirketlerin yatırım yaptıkları temel sektörler su deşarjları ve atık yönetimidir (her biri %33,3'lük bir orana sahiptir). Bunları hava emisyonları alanı (%25) ve toprak (%8,3) izlemektedir. Diğer alanlarda herhangi bir firma tarafından gerçekleştirilmiş bir yatırım olmamıştır.

İşletmeler itibariyle yatırım yapılmış alanların analizi her bir IPPC sektörü itibariyle de gerçekleştirilebilir (Tab. 65).

	1.1	2.6	3.5	5.4	6.1
Hava emisyonları	%27,9	%26,2	%29,5	%25,8	%21,4
Su deşarjları	%20,9	%31,1	%19,2	%22,6	%25,0
Atık yönetimi	%10,5	%16,4	%14,1	%29,0	%14,3
Gürültü	%14,0	%9,8	%14,1	%6,5	%17,9
Enerji tüketimi	%11,6	%8,2	%14,1	%4,8	%7,1
Hammadde tüketimi	%7,0	%8,2	%6,4	%3,2	%10,7
Koku emisyonları	0	0	0	%6,5	0
Toprak	%2,3	0	0	0	0
Diğer	%5,8	0	%2,6	%1,6	%3,6
Toplam	%100	%100	%100	%100	%100

Tablo 63 Şirketlerin IEA zorunluluklarına uymak için mali/ekonomik yatırımları yaptıkları alanlar - sektörler itibariyle ayrılmış veriler.

Hava emisyonlarının yanı sıra, su deşarjları da işletmelerin yatırım yaptıklarını beyan ettikleri bir alandır (bakınız tablo 64).

Tablo 65'te bu alandaki yüksek cevap oranının IPPC sektör 2.6'ya ait olması doğaldır. Yalnızca düzenli depolama alanları sektöründeki şirketler koku emisyonları için yatırım yapmıştır, ancak yapılan faaliyetin niteliği itibariyle bu beklenen bir sonuçtur. Diğer IPPC sektörlerinde de koku emisyonları yatırımları yapılabilirdi. Ancak bu çevresel alanlarda yasal olarak düzenlenmiş emisyon sınır değerleri bulunmadığından, bu alandaki yatırımların hava emisyonları ve su deşarjları kadar öncelikli değerlendirilmemiş olması muhtemeldir. Aslında bu son iki alan için,

MED-IPPC-NET

Implementing Eco-Future

gerçekleştirilmiş yatırımlar firmaya yasanın empoze ettiği emisyon sınır değerlerine uyma imkanı verebilir.

Tablo 66'da firmaların IEA zorunluluklarına uymak için gerçekleştirdikleri bazı yatırımlar yer almaktadır.

Çevresel boyut	Yatırımlar	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toscana
Atık	Atık depolama alanı	X	X					X
	Biyolojik ayrışabilir atık				X			
	Atığın ön arıtması		X				X	
Gürültü	Gürültü emisyonlarını azaltmak için müdahaleler (ses geçirmezlik müdahaleleri gibi)	X	X	X		X		X
	Gürültü emisyon seviyelerinin iyileştirilmesine yönelik yatırımlar	X						
Su	Su toplama sistemi (yağmur suyunu toplama ve arıtma gibi)	X	X	X			X	X
	Deşarjların kontrolü/ azaltılması	X	X	X		X		
	Deşarjların izlenmesi/ kaydedilmesi	X						
	Faaliyetin su döngüsünün kapatılması		X					X
	Arındırma sistemi	X	X	X		X		
Hava emisyonları	Hava emisyonlarının kontrolü (emisyonların azaltılması gibi)	X	X	X	X	X		X

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Çevresel boyut	Yatırımlar	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toscana
	Biyogazın/ sızıntının zapt edilmesi						X	
	Emisyon kaynaklarının düzenlenmesi	X						
	Devamlı izleme sistemi	X	X	X		X		X
Enerji	Tüketim ölçüm sisteminin iyileştirilmesi/ön- artma sistemi				X			
	Yakıtların numunesinin alınması için otomatik sistem				X			
Çevresel Yönetim Sistemi	Veri toplama sistemi		X		X		X	
	Çevresel Yönetim Sisteminin uygulanması (EMAS gibi)		X	X				
	Yönetim sisteminin iyileştirilmesi						X	X
	Teknolojilerin değiştirilmesi ve/veya yöntem modernizasyonu		X	X	X	X		

Tablo 64 Gerçekleştirilen temel yatırımlar

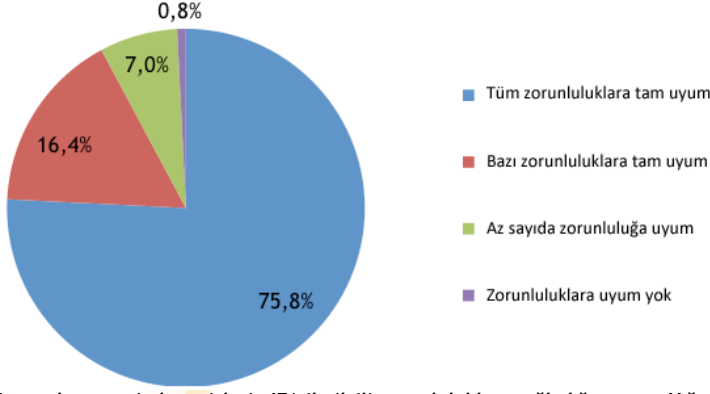
2.5.2.2 Yatırımlar sayesinde tesis IEA ile ilgili zorunluluklara tam uyum sağladı mı?

Yatırımlar sayesinde tesisin IEA zorunluluklarına tam uyum sağlayıp sağlamadığına dair yukarıda yer alan soruya ilişkin yığma veriler şekil 21'de yer almaktadır.

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Şekil 21 Yatırımlar sayesinde tesislerin IEA ile ilgili zorunluluklara sağladığı uyum - Yığma veriler.

Tesislerin çoğu (toplanan toplam cevapların %75,8'i) gerçekleştirilen yatırımlar sayesinde tesisin tüm IEA zorunluluklarına tam uyum sağladığını ifade etmiştir.

Bazı zorunluluklara uyum sağlayan işletme sayısı da düşüktür (toplanan cevapların %16,4'ü).

Toplanan cevapların %7'si "az sayıda zorunluluğa uyum" modalitesine ait iken, yalnızca %0,8'i IEA zorunluluklarına uyum sağlamamaya ilişkindir.

Bölgeler itibarıyla ayrılmış verilere dayanarak yapılan analizle ilgili olarak, muhtemel dört cevabın dağılımı Tablo 67'de yer almaktadır.

	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toskana
Tüm zorunluluklara tam uyum	%76,0	%59,1	%83,3	%12,5	%88,0	%100	%87,0
Bazı zorunluluklara tam uyum	%24,0	%36,4	%5,6	%25,0	%12,0	0	%4,3
Az sayıda zorunluluğa uyum	0	%4,5	%5,6	%62,5	0	0	%8,7
Zorunluluklara uyum yok	0	0	%5,6	0	0	0	0
Toplam	%100	%100	%100	%100	%100	%100	%100

Tablo 65 Yatırımlar sayesinde tesislerin IEA ile ilgili zorunluluklara sağladığı uyum - ayrılmış veriler.

Endülüs Bölgesinde cevap veren işletmelerin %76'sı gerçekleştirdikleri yatırımlar sayesinde IEA ile ilgili zorunluluklara tam uyum sağladıklarını ifade ederken, kalan kısmı (%24) bazı zorunluluklara uyum sağladıklarını belirtmiştir.

Valensiya'da daha az sayıda şirket tüm zorunluluklara tam uyum sağlamıştır (toplanan toplam cevapların %59,1'i). Cevapların %36,4'ü bazı zorunluluklara uyum modalitesine ait iken, %4,5'i az sayıda zorunluluğa uyum sağlandığına işaret etmektedir.

Innovation and Technology

Toscana Sud S.p.A.

Junta de Andalucía

P T U J

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Slovenya'da işletmelerin çoğu tüm zorunluluklara tam uyum sağlamıştır (toplanan toplam cevapların %83'ünden fazla). Toplanan cevapların kalan kısmı diğer üç modalite arasında eşit şekilde dağılmıştır.

Batı Makedonya'da çoğu şirket az sayıda zorunluluğa uyum sağladıklarını ifade etmiş (toplam cevapların %62,5'i), %25'i bazı zorunluluklara uyum sağladıklarını belirtmiş ve yalnız %12,5'i tüm zorunluluklara tam uyum sağladıklarını beyan etmiştir.

Piedmont'ta toplanan cevapların %88'i tüm zorunluluklara tam uyum modalitesine ilişkindir ve %12'si bazı zorunluluklara uyum sağlandığına işaret etmektedir. Sicilya'da tüm şirketler tüm zorunluluklara tam uyum sağlamıştır.

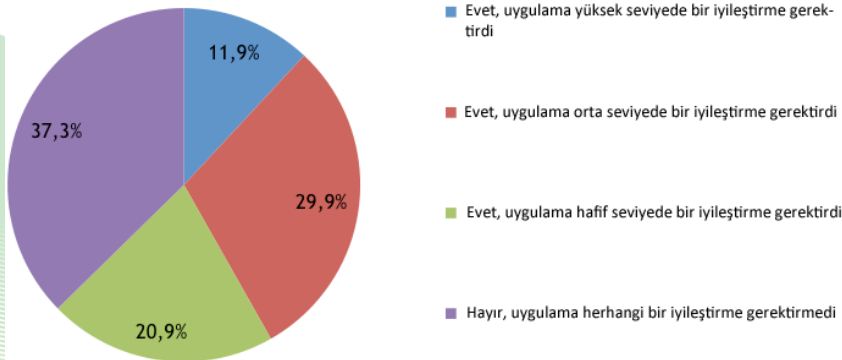
Toskana Bölgesinde, şirketlerin çoğu (toplanan toplam cevapların %87'si) tam uyum sağlamış iken, % 8,7'si az sayıda zorunluluğa uyum sağlamış, % 4,3'ü bazı zorunluluklara uyum sağlamıştır.

Anketler anonim olmasına rağmen, işletmeler IEA zorunluluklarına uyum sağlamadıklarını beyan etmekten çekinmiş olabilecekleri için, bölgelerin cevapları yanlış veya değiştirilmiş olabilir.

2.5.2.3 IEA'nın uygulanması organizasyon yapısında bir iyileştirme gerektirdi mi (rol ve sorumlulukların daha iyi tanımlanması gibi)?

IEA'nın uygulanmasının gerektirdiği organizasyon yapısındaki iyileşme türü ile ilgili olarak ankette dört muhtemel cevap vardır.

Elde edilen yığma veriler şekil 22'de yer almaktadır.

Şekil 22 IEA'nın uygulanması organizasyon yapısında bir iyileştirme gerektirdi mi? - Yığma veriler.

Şirketlerin çoğu IEA'nın uygulanmasının organizasyon yapısında herhangi bir iyileştirme gerektirmemiş olduğunu beyan etmiştir (toplanan toplam cevapların %37,3'ü).

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

IEA'nın uygulanması çok sayıda vakada orta seviyede bir iyileştirme gerektirmiş iken (toplanan cevapların %29,9'u), vakaların %20,9'unda organizasyon yapısında hafif seviyede bir iyileştirme gerektirmiştir.

Nihayet, yüksek seviyede bir iyileştirme gerekliliği yalnızca düşük sayıda şirkette söz konusu olmuştur (toplanan cevapların %11,9'u).

Elde edilen cevapların bölgelere ayrılmış şekilde analizi tablo 66'de yer almaktadır.

	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toscana
Evet, uygulama yüksek seviyede iyileştirme gerektirdi	%11,5	%13,0	%20,0	0	%3,8	0	%20,8
Evet, uygulama orta seviyede iyileştirme gerektirdi	%30,8	%8,7	%40,0	%12,5	%34,6	%42,9	%37,5
Evet, uygulama hafif seviyede iyileştirme gerektirdi	%19,2	%21,7	%5,0	%62,5	%23,1	%28,6	%16,7
Hayır, uygulama herhangi bir iyileştirme gerektirmedi	%38,5	%56,5	%35,0	%25,0	%38,5	%28,6	%25,0
Toplam	%100	%100	%100	%100	%100	%100	%100

Tablo 66 IEA'nın uygulanması organizasyon yapısında bir iyileştirme gerektirdi mi? - bölgeler itibariyle ayrılmış veriler.

Endülüs'te şirketlerin çoğu (toplam cevapların %38,5'i) IEA'nın uygulanmasının organizasyon yapısında herhangi bir iyileştirme gerektirmediğini beyan etmiştir.

Toplanan cevapların %30,8'i IEA uygulamasının orta seviyede bir iyileştirme gerektirdiğini ve hafif bir iyileştirmenin vakaların %19,2'sinde gerekli olduğunu göstermektedir.

IEA'nın uygulanması vakaların yalnız %11,5'inde yüksek bir iyileştirme gerektirmiştir.

Valensiya'da, şirketlerin çoğu için IEA'nın uygulanması herhangi bir iyileştirme gerektirmemiştir (toplanan cevapların %56,5'inden fazlası). Vakaların %21,7'sinde hafif bir iyileştirme, %13'ünde yüksek seviyede bir iyileştirme ve %8,7'sinde orta düzeyde bir iyileştirme gerekli olmuştur.

Batı Makedonya'da, şirketlerin çoğu (toplam cevapların %62,5'i) IEA'nın uygulanmasının hafif bir iyileştirme gerektirdiğini beyan etmiştir. Toplam cevapların yalnız %12,5'i için gereken iyileştirme orta seviyede olmuşken, hiçbir şirket açısından yüksek bir iyileştirme gerekli olmamıştır. Şirketlerin bir kısmı da IEA'nın uygulanmasının herhangi bir iyileştirme gerektirmediğini belirtmiştir (toplam cevapların %25'i).

Innovation and Technology

Toscana Sud S.p.A.

Junta de Andalucía

P T U J

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Toskana Bölgesinde, röportaj yapılan şirketlerin büyük kısmı için (toplam cevapların %37,5'i) IEA'nın uygulanması orta düzeyde bir iyileştirme gerektirmiştir.

Cevap veren şirketlerin %25'i için herhangi bir iyileştirme gerekli olmamış, %20,8'i için yüksek bir iyileştirme gerekli olmuş ve %16,7'sinde hafif bir iyileştirme ihtiyacı doğmuştur.

Piedmont'ta, Endülüs ve Valensiya Bölgelerinde olduğu gibi, cevap veren şirketlerin çoğu (toplanan toplam cevapların %38,5'i) IEA'nın uygulanması ile herhangi bir özel iyileştirmeye ihtiyaç duyulmadığını beyan etmiştir.

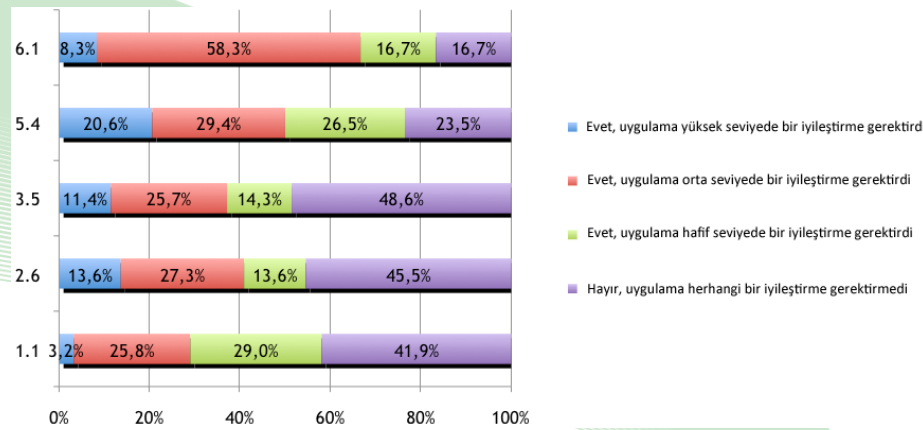
Organizasyon yapısında orta seviyede bir iyileştirme vakaların % 34,6'sında, hafif seviyede bir iyileştirme %23,1'inde ve yüksek seviyede iyileştirme yalnızca %3,8'inde gerekli olmuştur.

Toskana'da olduğu gibi, Sicilya'da, şirketlerin çoğu (toplam cevapların yaklaşık %43'ü) organizasyon yapısında orta seviyede bir iyileştirmeye ihtiyaç duyulduğunu belirtmiştir. Hafif bir iyileştirme vakaların %28,6'sında gerekli olmuştur. Şirketlerin %28,6'sı herhangi bir iyileştirmeye ihtiyaç duymamış olduklarını ifade etmiştir. IEA'nın uygulanması nedeniyle organizasyon yapısında yüksek seviyede iyileştirme duyan herhangi bir işletme olmamıştır.

Slovenya'da da, Toskana ve Sicilya'da olduğu gibi, şirketlerin çoğu için (toplam cevapların %40'ı) IEA'nın uygulanması organizasyon yapısında orta bir iyileştirme gerektirirken, %35'inde herhangi bir iyileştirme gerektirmemiştir.

Daha az sayıda firma yüksek seviyede iyileştirmeye ihtiyaç duyulduğunu beyan etmiştir (toplam cevapların %20'si). Şirketlerin daha küçük bir kısmı IEA'nın uygulanmasının hafif bir iyileştirmeyi gerekli kıldığına işaret etmiştir(%5).

IEA'nın uygulanması nedeniyle organizasyon yapısında ihtiyaç duyulan iyileştirme tipolojisinin analizi, IPPC sektörleri dikkate alınarak da yapılabilir (şekil 23).

Şekil 23 IEA'nın uygulanması organizasyon yapısında bir iyileştirme gerektirdi mi? - sektörler itibarıyla ayrılmış veriler.

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Sektör 1.1’de yer alan şirketlerin (toplam cevapların %41,9’u) organizasyon yapısında IEA’nın uygulanması nedeniyle herhangi bir iyileştirmeye ihtiyaç duyulmadığını belirtirken, vakaların %25,8’inde orta seviyede iyileştirme gerekli olmuştur. İyileştirme ilgili şirketlerin yalnızca %3,2’si için yüksek seviyede gerekli olmuş, %29’u ise hafif seviyede bir iyileştirmeye ihtiyaç duyulduğunu beyan etmiştir.

Buna ilaveten, sektör 2.6’ya ait şirketlerin çoğu (toplam cevapların %45,5’i) IEA’nın uygulanması sonucunda herhangi bir iyileştirmeye ihtiyaç duyulmadığını belirtmiştir. Orta seviyede iyileştirme vakaların %27,3’ünde gerekli olurken, toplam cevapların %13,6’sı için hafif bir iyileştirme ve diğer %13,6’sı için yüksek bir iyileştirme ihtiyacı doğmuştur.

Daha önceki iki sektörde olduğu gibi, sektör 3.5’te de şirketlerin çoğu (toplam cevapların %48,6’sı) organizasyon yapısında herhangi bir iyileştirmenin gerekmediğini beyan etmiştir. İyileştirme ihtiyacı vakaların %25,7’sinde orta, %14,3’ünde hafif ve %11,4’ünde yüksek seviyede olmuştur.

1.1, 2.6 ve 3.5 sektörlerinden farklı olarak, sektör 5.4’te yer alan çoğu şirket (toplam cevapların %29,4’ü) için IEA’nın uygulanması nedeniyle organizasyon yapısında orta düzeyde bir iyileştirme gereği doğmuştur. Vakaların %26,5’inde hafif bir iyileştirmeye ihtiyaç duyulmuşken, yaklaşık %20’sinde yüksek bir ihtiyaç hasıl olmuştur. Bu alandaki toplam işletmelerin %23,5’inde ise bir iyileştirme gerekli olmamıştır.

Nihayet, sektör 6.1’de, sektör 5.4’te olduğu gibi, şirketlerin çoğu (toplam cevapların %58’inden fazlası) orta düzeyde bir iyileştirmenin gerekli olduğunu teyit etmiştir. Cevapların %16,7’sinde iyileştirme hafif olmuş ve aynı oranda işletme için herhangi bir iyileştirme ihtiyacı doğmamıştır. Yüksek seviyede iyileştirme vakaların yalnızca % 8,3’ünde gerekli olmuştur.

Bölgelerin soru kitapçığında organizasyon yapısında işaret ettikleri iyileştirmelerin türlerine bakıldığında bunlardan birkaç tanesini belirtebiliriz:

- Spesifik sorumlulukların belirlenmesi ve profesyonellik. Şirketlerin kendi içlerinde rollerin daha açık şekilde tanımlanması;
- Şirket personeli için eğitim faaliyetleri;
- Çevresel yönetim sisteminin uygulanması (EMAS, ISO 14001 gibi);
- İletişim ve işbirliğinde iyileşmeler.

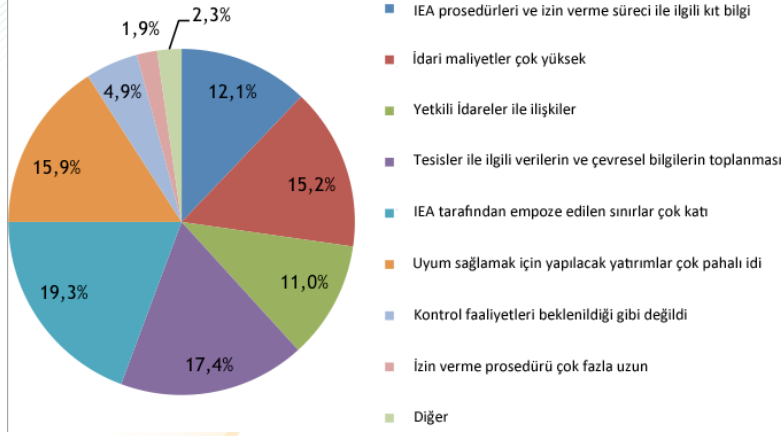
2.5.2.4 IEA’nın elde edilmesi prosedüründe işletmelerin karşılaştıkları temel zorluklar

IEA’nın elde edilmesi prosedüründe işletmelerin karşılaştıklarını beyan ettikleri temel zorluklar şekil 24’te gösterilmektedir.

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Şekil 24 IEA'nın elde edilmesi prosedüründe şirketlerin karşılaştıkları temel zorluklar - Yığılma veriler.

Şirketlerin çoğunun karşılaştığı zorluk iznin empoze ettiği fazlasıyla sıkı sınırlardır (toplanan toplam cevapların %19,3'ü).

Bu oran, raporun diğer bölümlerinde esneklik ilkesi ile ilgili söylenenler ile kısmen çelişmektedir (bakınız idari Analiz bölümü). Çünkü bu boyut konusunda aslında çoğu bölge kanunların belirlediği sınırları uyguladıklarını beyan etmişti. Yine de, şirketler yalnızca izinleri değil, zorunlulukları da dikkate almış olabilirler.

Eğer “idari maliyetler çok yüksek” ve “uyum sağlamak için gerekli yatırımlar çok pahalı” cevapları birlikte değerlendirilirse, ekonomik boyut en yüksek orana erişmektedir (toplam cevapların %31,1'i) ve çoğu zaman bürokrasinin ekonomik boyutlarına çok hassas olan işletmeler tarafından temel bir zorluk olarak algılanmış olabilir.

Bunun yanı sıra, tesise ilişkin verilerin ve çevre ile ilgili bilgilerin toplanması, çok sayıda şirket tarafından algılanan bir zorluktur (toplanan toplam cevapların %17,4'ü).

Bunu uyum sağlamak için yapılacak yatırımların çok pahalı olması (%15,9), idari maliyetlerin çok yüksek olması (toplanan toplam cevapların %15,2'si), IEA prosedürleri ve izin alma süreci ile ilgili bilgilerin kıt olması (%12,1) ve Yetkili İdareler ile ilişkiler (%11) takip etmektedir.

Daha az sayıda vakada beklenen gibi olmayan kontrol faaliyetleri (toplanan toplam cevapların %4,9'u), %2,3'lük bir oran ile diğer zorluklar (değerlendirme kriterlerinin çok muğlak ve değişken olması gibi) ve izin verme prosedürünün süresinin çok uzun olması (%1,9) gibi zorluklar beyan edilmiştir.

Tablo 69'da projeye dahil olan her bir bölgede firmaların karşılaştıkları temel zorluklar yer almaktadır.

Innovation and Technology

Toscana Sud S.p.A.

Junta de Andalucía

P T U J

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toskana
IEA prosedürlerinde ve izin verme sürecinde kıt bilgi	%10,1	%8,2	%19,5	%11,1	%10,0	%21,4	%11,9
İdari maliyetler çok yüksek	%15,9	%22,4	%7,3	0	%15,0	%21,4	%14,3
Yetkili İdareler ile ilişkiler	%4,3	%12,2	%4,9	%44,4	%2,5	%14,3	%26,2
Tesisler ile ilgili verilerin ve çevreye dair bilgilerin toplanması	%7,2	%18,4	%31,7	0	%30,0	0	%16,7
IEA tarafından empoze edilen sınırlar çok katı	%31,9	%18,4	%14,6	%11,1	%7,5	%14,3	%19,0
Uyum sağlamak için yapılacak yatırımlar çok pahalı idi	%20,3	%10,2	%17,1	%33,3	%22,5	%14,3	%4,8
Kontrol faaliyetleri beklendiği gibi değildi	%4,3	%2,0	%2,4	0	%12,5	%7,1	%4,8
İzin verme prosedürü çok fazla uzun	0	%6,1	0	0	0	%7,1	%2,4
Diğer	%5,8	%2,0	%2,4	0	0	0	0
Toplam	%100	%100	%100	%100	%100	%100	%100

Tablo 67 IEA'nın elde edilmesi prosedüründe şirketlerin karşılaştıkları temel zorluklar - Ayrılmış veriler.

Endülüs'te IEA prosedüründe işletmelerin temel zorluğu, izinlerin empoze ettiği fazlasıyla katı sınırlardır.

Şirketler Yetkili İdarelere idari prosedür için ödeme yapmak zorunda olmasa dahi, Valensiya'da, şirketlerin karşılaştıkları temel zorluk idari maliyetlerin çok yüksek olmasıdır (toplanan toplam cevapların %22,4'ü), Bunu tesisle ilgili verilerin ve çevreye dair bilgilerin toplanması (%18,4%) ve IEA tarafından empoze edilen fazlasıyla katı sınırlar(%18,4) takip etmektedir.

Innovation and Technology

Toscana Sud S.p.A.

Junta de Andalucía

P T U J

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Slovenya’da, tesis ile ilgili verilerin ve çevreye dair bilgilerin toplanması şirketlerin çoğu (toplanan toplam cevapların %31,7’si) için bir zorluk teşkil etmektedir. Bunu IEA prosedürlerine ve izin verme prosedürlerine dair bilgilerin kısıtlı olması takip etmektedir (%19,5).

Batı Makedonya’da şirketlerin karşılaştıkları temel sorunlardan bir tanesi Yetkili İdareler ile ilişkilerdir. Bu durumun nedeni, anılan bölgede izinleri Bakanlığın düzenlemesi olabilir ve bu idare açıklamalar veya işbirliği istediğinde şirketler tarafından daha az ulaşılabilir olabilir. Bu nedenle, belki ilişkiler daha karmaşık ve girift olabilir.

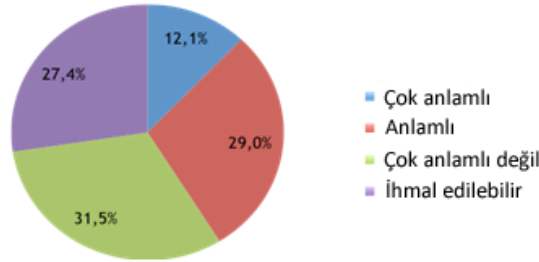
Piedmont’ta, Slovenya’da olduğu gibi, tesisin verileri ve çevre ile ilgili bilgilerinin toplanması şirketlerin çoğunu ilgilendiren bir zorluktur (toplanan toplam cevapların %30’u).

Sicilya’da IEA prosedürleri ve izin süreçlerine dair kısıtlı bilgi, şirketler tarafından beyan edilen temel zorluklardan bir tanesidir; muhtemelen bu zorluk IEA sisteminin başlangıçtaki gecikmesinden kaynaklanabilir.

Toscana Bölgesi ile ilgili olarak, şirketlerin temel zorluğu Yetkili İdareler ile ilişkiler konusundadır (toplanan toplam cevapların %26’sından fazlası. Bunu IEA tarafından empoze edilen fazlasıyla katı sınırlar takip etmektedir (%19).

2.5.2.5 IEA zorunluluklarına uyum sağlama maliyetleri şirketin rekabet edebilirliği üzerinde ne tür etkiler yarattı?

Analizin bu bölümü IEA zorunluluklarına uyum sağlama maliyetlerinin şirketin rekabet edebilirliği üzerinde yarattığı muhtelif etkileri araştırmayı amaçlamaktadır. Öte yandan, bu bölüm İzin Analizinin İçeriği farklı sınırların ve zorlukların şirket ve şirketin rekabet edebilirliği üzerinde nasıl etki yapabileceğini anlamayı amaçlamaktadır.

Şekil 25 IEA zorunluluklarına uyum sağlama maliyetleri şirketin rekabet edebilirliği üzerinde ne tür etkiler yarattı? - Yığılma verileri.

Şirketlerin büyük bir kısmı IEA zorunluluklarına uyum sağlama maliyetlerinin şirketin rekabet gücü üzerinde çok anlamlı etkiler yaratmadığını ifade etmiştir (toplanan toplam cevapların %31,5’i).

Şirketlerin büyük bir kısmı (toplanan toplam cevapların %29’u) için anlamlı etkiler yaşanırken, % 27,4’ü için etkiler ihmal edilebilir seviyededir.

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Çok anlamlı etkiler ise daha az sayıda şirket için geçerli olmuştur (toplanan toplam cevapların %12,1'i).

Şirketin rekabet gücü üzerinde elde edilen etkilene her bir bölgeler itibarıyla de analiz edilebilir (tablo 70).

	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toskana
Çok anlamlı	%7,7	0	%5,6	%62,5	%9,5	%14,3	%16,7
Anlamlı	%46,2	%10,0	%44,4	%12,5	%28,6	%28,6	%20,8
Çok anlamlı değil	%34,6	%15,0	%33,3	%25,0	%33,3	%42,9	%37,5
İhmal edilebilir	%11,5	%75,0	%16,7	0	%28,6	%14,3	%25,0
Toplam	%100	%100	%100	%100	%100	%100	%100

Tablo 68 IEA zorunluluklarına uyum sağlama maliyetleri şirketin rekabet edebilirliği üzerinde ne tür etkiler yarattı? - Bölgeler itibarıyla ayrılmış veriler.

Endülüs'te, şirketlerin çoğu (toplanan toplam cevapların %46'dan fazlası) IEA zorunluluklarına uyum sağlama maliyetlerinin şirketin rekabet gücü üzerinde anlamlı etkiler yarattığını belirtmiştir. Bir diğer şirket grubu bu maliyetlerin çok anlamlı etkiler yaratmadığını ifade ederken (toplam cevapların %34,6'sı), vakaların %11,5'inde ihmal edilebilir etkiler görülmüştür. Çok anlamlı etkiler daha az sayıda şirket için söz konusu olmuştur (toplam cevapların %7,7'si).

Valensiya'da, durum Endülüs'teki durumdan tamamen farklıdır. Aslında şirketlerin çoğu (toplam cevapların % %75'i) bu maliyetlerin şirketin rekabet gücü üzerinde ihmal edilebilir etkiler yarattığını beyan etmiştir. Küçük bir grup (toplam cevapların % %15'i) çok anlamlı olmayan etkilere, ve %10'u anlamlı etkilere atıf yapmıştır. Hiçbir şirket, maliyetlerin rekabet güçleri üzerinde çok anlamlı etkiler yarattığını beyan etmemiştir.

Slovenya'da, şirketlerin çoğu (toplanan toplam cevapların % %44,4'ünden fazlası) IEA zorunluluklarına uyum sağlama maliyetlerinin şirketin rekabet gücü üzerinde anlamlı etkiler yarattığını ifade ederken; çok anlamlı etkiler daha az sayıda vakada görülmüştür (%5,6). Önemli bir şirket grubu için etkiler çok anlamlı olmamışken (toplam cevapların % %33'ünden fazlası), vakaların %16,7'sinde ihmal edilebilir seviyededir.

Batı Makedonya'da, şirketlerin çoğu (toplanan toplam cevapların % %62,5'i) IEA zorunluluklarına uyum sağlama maliyetlerinin şirketin rekabet gücü üzerinde çok anlamlı etkiler yarattığına işaret etmiştir. Vakaların %12,5'inde etkiler anlamlı bulunmuş, %25'inde ise çok anlamlı değerlendirilmemiştir.

Piedmont'ta, şirketlerin çoğu (toplanan toplam cevapların % %33,3'ü) IEA zorunluluklarına uyum sağlama maliyetlerinin şirketin rekabet gücü üzerinde çok

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

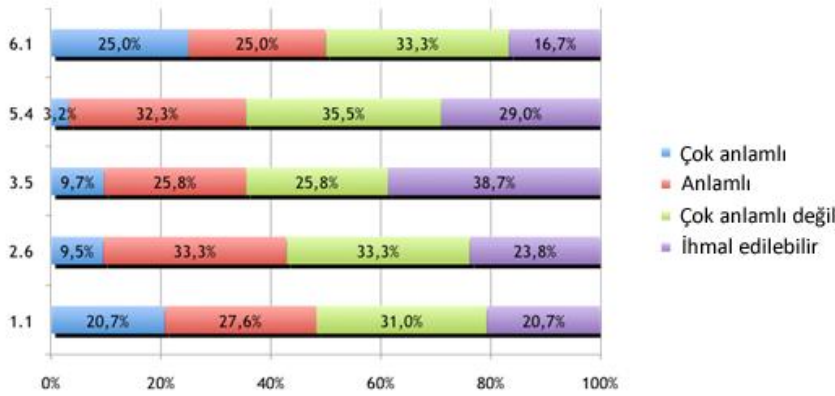

anlamli etkiler yaratmadigini bildirmistir. ihmal edilebilir ve anlamli etkiler modalitelerinin her biri cevaplarin %28,6'sini toplamistir. Maliyetler daha az sayida vakada çok anlamli etkiler yaratmistir (toplam cevaplarin % 9,5'i).

Sicilya'da, şirketlerin büyük bir kısmı (toplam cevapların % yaklaşık %43'ü) için IEA zorunluluklarına uyum sağlama maliyetleri şirketin rekabet gücü üzerinde çok anlamli olmayan etkiler yaratmistir. Anlamli etkiler vakaların %28,6'sında söz konusu olurken, çok anlamli etkiler ve ihmal edilebilir etkiler cevaplarının her birinin oranı %14,3'tür.

Toskana'da, şirketlerin çoğu (toplam cevapların % %37,5'i) rekabet güçleri üzerinde çok anlamli olmayan etkiler elde ederken; cevapların %25'i "ihmal edilebilir" etkiler modalitesine dahil edilebilir. Anlamli ve çok anlamli etkiler daha az sayida vakada söz konusu olmuştur (toplam cevapların %20,8'i ve %16,7'si).

Şekil 26, her bir IPPC sektörü itibariyle IEA zorunluluklarına uyum sağlama maliyetlerinin şirketlerin rekabet gücüne etkileri üzerindeki önemini göstermektedir.

Şekil 26 IEA zorunluluklarına uyum sağlama maliyetleri şirketin rekabet edebilirliği üzerinde ne tür etkiler yarattı? - Sektörler itibariyle ayrılmış veriler-.

1.1 no.lu faaliyete ilişkin sektörde yer alan şirketlerin çoğu açısından, IEA zorunluluklarına uyum sağlama maliyetleri rekabet güçleri üzerinde çok anlamli olmayan etkiler yaratmistir (toplanan toplam cevapların %31'i). Bunu anlamli etkiler (%27,6) ve ihmal edilebilir etkiler ile çok anlamli etkiler takip etmektedir (her biri toplam cevapların % 20,7'sini almıştır).

Sektör 2.6'da yer alan şirketlerin çoğu IEA zorunluluklarına uyum sağlama maliyetleri nedeniyle rekabet gücü üzerinde etkiler ve çok anlamli olmayan etkiler (her biri %33,3 seviyesinde bir orana tekabül etmektedir) elde etmiştir. Bunları ihmal edilebilir etkiler (%23,8) ve nihayet çok anlamli etkiler (%9,5'ten fazla) takip etmektedir.

Sektör 3.5'te şirketlerin çoğu (toplanan toplam cevapların % %38,7'si) IEA zorunluluklarına uyum sağlama maliyetlerinin şirketin rekabet gücü üzerinde ihmal edilebilir etkiler yarattığını beyan ederken, çok anlamli bulunmayan ve anlamli bulunan etkilerin her bir cevap için %25,8'dir. Yaratılan etkiler vakaların yalnızca %9,7'sinde çok anlamli olarak nitelendirilmiştir.

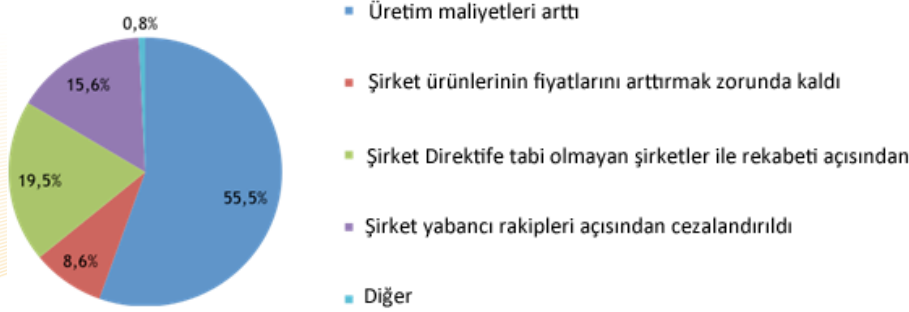
MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Sektör 5.4'te şirketlerin çoğu (toplam cevapların % 35,5'i) şirketin rekabet gücü üzerinde çok anlamlı olmayan etkiler elde ederken, %32,3'ü için etkiler anlamlı olmuştur. İhmal edilebilir etkiler cevapların %29'unda söz konusu olurken, daha az sayıda firmadan oluşan bir grup IEA zorunluluklarına uymanın getirdiği maliyetlerin şirketin rekabet gücü üzerinde çok anlamlı etkiler yarattığını beyan etmiştir (toplam cevapların % 3,2'si).

Sektör 6.1'de şirketlerin çoğu (toplam cevapların % 33'ünden fazlası) rekabet gücü üzerinde çok anlamlı olmayan etkiler elde etmiştir. Çok anlamlı etkiler ve anlamlı etkiler seçeneklerinden her birisi, toplam cevapların % 25'ine tekabül etmiştir. Daha az sayıda şirket ihmal edilebilir etkiler elde etmiştir (toplam cevapların % 16,7'si).

Şirketler tarafından elde edilen olumsuz etkiler şekil 27'de yer almaktadır (yığma veriler).

Şekil 27 Olumsuz etkiler -Yığma veriler-

IEA zorunluluklarına uyma maliyetinin getirdiği temel olumsuz etki, üretim maliyetlerindeki artıştır (toplanan toplam cevapların % 55,5'i). Bunu Direktife tabi olmayan rakipler açısından (%19,5), ve yabancı rakipler açısından (%15,6) cezalandırılma takip etmektedir. Ürün fiyatlarındaki artışın yarattığı olumsuz etki toplam cevapların % 8,6'sını toplamıştır.

Şirketin iç piyasada yer alan ve IPPC Direktifine tabi olmayan rakipleri karşısında cezalandırılması gibi diğer olumsuz etkiler toplam cevapların % 0,8'ine tekabül etmiştir.

Şirketlerin yaşadıkları olumsuz etkileri her bir bölge itibarıyla analiz etmek de mümkündür (tablo 71).

	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toscana
Üretim maliyetleri arttı	%57,1	%72,7	%48,0	%70,0	%42,9	%71,4	%57,9

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toscana
Şirket ürünlerinin fiyatlarını yükseltmek zorunda kaldı	%21,4	0	%12,0	0	%3,6	%14,3	0
Şirket Direktife tabi olmayan rakipleri karşısında cezalandırılmıştır	%17,9	%9,1	%24,0	%10,0	%25,0	%14,3	%21,1
Şirket yabancı rakipleri karşısında cezalandırılmıştır	0	%18,2	%16,0	%20,0	%28,6	0	%21,1
Diğer	%3,6	0	0	0	0	0	0
Toplam	%100	%100	%100	%100	%100	%100	%100

Tablo 69 Olumsuz etkiler -Bölgeler itibarıyla ayrılmış veriler-.

Tüm bölgelerde şirketlerin rekabet gücü üzerindeki temel olumsuz etki, üretim maliyetlerinin artmasıdır.

Endülüs'te bu husus toplanan toplam cevapların %57,1'ine karşılık gelmiştir. Ayrıca ikinci temel olumsuz etki şirketlerin ürünlerinin fiyatlarını yükseltmek zorunda bırakılmasıdır (%21,4). Bunu şirketin Direktife tabi olmayan rakipleri karşısında cezalandırılması (yaklaşık %18) ve diğer olumsuz etkiler (toplam cevapların %3,6'sı) takip etmektedir.

Valensiya'da, üretim maliyetlerindeki artışı (toplam cevapların %72,7'si), şirketlerin yabancı rakipleri karşısında cezalandırılmaları (%18,2) ve Direktife tabi olmayan şirketler karşısında cezalandırılmaları (%9,1) takip etmektedir.

Slovenya vakasında, üretim maliyetlerindeki artış toplam cevapların %48'ine tekabül etmektedir. Çok sayıda şirket açısından Direktife tabi olmayan rakipleri karşısında cezalandırılmış olmaları bir olumsuzluk olarak dile getirilmiştir (toplam cevapların %24'ü). Şirketlerin yabancı rakipleri karşısında cezalandırılmaları toplam cevapların %16'sını teşkil etmiştir. Cevapların %12'sinde şirketler ürünlerinin fiyatlarını yükseltmek zorunda bırakıldıklarını beyan etmiştir.

Batı Makedonya'da, şirketlerin çoğu açısından temel olumsuz etki üretim maliyetlerindeki artış olurken (toplanan toplam cevapların %70'i), yabancı rakipleri karşısında cezalandırılmaları (%20) ve Direktife tabi olmayan rakipleri karşısında cezalandırılmaları (%10) bu hususu takip etmektedir.

Piedmont'ta, temel olumsuz etki üretim maliyetleri ile ilgilidir (toplam cevapların yaklaşık %43'ü). Bunu şirketlerin yabancı rakipleri karşısında cezalandırılmaları (%28,6), Direktife tabi olmayan rakipleri karşısında cezalandırılmaları (%25) ve nihayet ürünlerinin fiyatlarını yükseltmek zorunda bırakılmaları (%3,6) takip etmektedir.

Innovation and Technology

Toscana Sud S.p.A.

Junta de Andalucía

P T U J

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Sicilya’da üretim maliyetlerindeki artışın etkisi toplam cevapların %71,4’üne ulaşmıştır. Öte yandan şirketlerin ürünlerinin fiyatlarını yükseltmek zorunda bırakılmaları ve Direktife tabi olmayan rakipleri karşısında cezalandırılmalarının toplam cevaplar içerisindeki payları eşittir (her biri %14,3).

Toskana’da, üretim maliyetlerindeki artışın olumsuz etkisi toplam cevapların %57,9’una ulaşmıştır. Bunu Direktife tabi olmayan rakipleri karşısında cezalandırılmaları ve yabancı rakipleri karşısında cezalandırılmaları takip etmektedir (her biri toplam cevapların yaklaşık %21’i).

	1.1	2.6	3.5	5.4	6.1
Üretim maliyetleri arttı	%82,1	%40,9	%44,7	%70,4	%23,1
Şirket ürünlerinin fiyatlarını yükseltmek zorunda kaldı	%7,1	%9,1	%7,9	%14,8	0
Şirket Direktife tabi olmayan rakipleri karşısında cezalandırılmıştır	%3,6	%36,4	%21,1	%14,8	%30,8
Şirket yabancı rakipleri karşısında cezalandırılmıştır	%3,6	%13,6	%26,3	0	%46,2
Diğer	%3,6	0	0	0	0
Toplam	%100	%100	%100	%100	%100

Tablo 70 Olumsuz etkiler -Sektörler itibarıyla ayrılmış veriler-.

Sektörler itibarıyla olumsuz etkiler analiz edildiğinde, tablo 72’den açıkça görüldüğü gibi, tüm sektörler-6.1 hariç- şirketler temel olumsuz etki olarak üretim maliyetlerindeki artışa işaret etmektedir.

Sektör 1.1’de şirketlerin çoğu bu etkiyi algılamış (toplam cevapların %82’den fazlası). Bunu şirketlerin ürünlerinin fiyatlarını yükseltmek zorunda bırakılması takip etmiştir (%7,1). Diğer üç olumsuz etki aynı cevap oranına ulaşmıştır (her biri %3,6).

Sektör 2.6’da, temel etki üretim maliyetlerindeki artıştır (toplam cevapların %40,9’u). Bunu şirketlerin Direktife tabi olmayan rakipleri karşısında cezalandırılmaları takip etmektedir (toplam cevapların %36,4’ü). Şirketlerin yabancı rakipleri karşısında cezalandırılmaları cevapların %13,6’sını toplamış, az sayıda şirket ürünlerinin fiyatlarını yükseltmek zorunda bırakıldıklarını da beyan etmiştir (toplam cevapların %9,1’i).

Sektör 3.5’te şirketlerin çoğu temel olumsuz etki olarak üretim maliyetlerindeki artış algılamıştır (toplam cevapların %44,7’si). Bunu yabancı rakipleri ve Direktife tabi olmayan rakipleri karşısında cezalandırılmaları takip etmektedir. Daha az sayıda bir grup şirket, şirketlerin ürünlerinin fiyatlarını yükseltmek zorunda bırakıldığını vurgulamıştır toplam cevapların %7,9’u).

Innovation and Technology

Toscana Sud S.p.A.

Toscana Sud S.p.A.

P T U J

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Sektör 5.4’te bildirilen temel olumsuz etki üretim maliyetlerindeki artıştır (toplam cevapların %70’ten fazlasını toplamıştır). Daha az sayıda şirket Direktife tabi olmayan rakipleri karşısında cezalandırıldıklarını ve ürün fiyatlarının arttığını beyan etmiştir.

Sektör 6.1, şirketlerin çoğunun olumsuz etki olarak yabancı rakipleri karşısında cezalandırılmalarını ifade ettiği tek sektördür (toplam cevapların %46’dan fazlası). Bunu Direktife tabi olmayan rakipleri karşısında cezalandırılmaları ve üretim maliyetlerindeki artış takip etmektedir.

IEA zorunluluklarına uymak suretiyle şirketlerin rekabet güçleri üzerinde elde edilen olumlu etkiler şekil 28’de yer almaktadır (yığılma veriler).

Şekil 28 Olumlu etkiler -Yığılma veriler-.

Şirketlerin çoğu bir olumlu etkinin şirketin ününün artması olduğunu beyan etmiştir (toplanan toplam cevapların %68,4’ü). Belki şirketin ününün izinlerin düzenlenmesi esnasında şirketler ile işbirliği içinde bir yaklaşım sunan idarelere karşı arttığını da ifade edebiliriz.

Şirketlerin yenilik getirme (“inovasyon”) yeteneklerinin artması da rekabet gücü seviyesi üzerindeki diğer bir olumlu etkidir (toplam cevapların %25,3’ü). Muhtemelen bunun nedeni MEİT’in devreye alınıp benimsenmesidir.

Pazara yeni ürünler sunabilme kabiliyeti toplam cevapların %4,2’sine ulaşırken; diğer olumlu etkiler %2,1 seviyesinde bir orana sahiptir. Bu son orana güvenlik ve sağlık ve yasal zorunluluklara uygunluk dahildir.

Olumlu etkilerin bölgeler itibarıyla dağılımı tablo 73’te yer almaktadır.

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toskana
Şirketin ünü arttı	%72,0	%53,3	%76,2	%77,8	%81,8	0,0	%63,6
Şirketin yenilik yapma kapasitesi arttı	%24,0	%33,3	%19,0	%11,1	%18,2	%66,7	%36,4
Şirket piyasaya yeni ürünler sunabiliyordu	%4,0	0	%4,8	%11,1	0	%33,3	0
Diğer	0	%13,3	0	0	0	0	0
Toplam	%100	%100	%100	%100	%100	%100	%100

Tablo 71 Olumlu etkiler -bölgeler itibariyle ayrılmış veriler -.

Tüm bölgelerde, Sicilya hariç, şirketin rekabet gücü üzerindeki temel olumlu etki, şirketin ünündeki artıştır.

Endülüs'te, bu husus toplanan toplam cevapların %72'sine ulaşmıştır. Bunu şirketin yenilik getirme kabiliyetinin artması (%24) ve şirketin pazara yeni ürünler sunabilmesi (%4) takip etmektedir.

Yukarıda belirtildiği gibi, Valensiya'da da şirketin ününün artması şirketler tarafından algılanan temel olumlu etkidir (toplam cevapların %53,3'ü). Daha sonra şirketin yenilik getirme kabiliyetinin artması (%33,3), ve nihayet sağlık, güvenlik, yasal zorunluluklara uyum sağlama gibi diğer olumlu etkiler (%13,3) gelmektedir.

Slovenya'da durum Endülüs ile çok benzerlik arz etmektedir. Aslında, şirketlerin çoğu temel olumlu etki olarak şirketin ününün artmasını göstermektedir (toplam cevapların %76'dan fazlası). Bunu şirketin yenilik getirme kabiliyetinin artması (%19) ve şirketin piyasaya yeni ürünler sunabilmesi (%4,8) takip etmektedir.

Batı Makedonya'da da şirketlerin çoğu açısından temel olumlu etki şirketin ününün artmasıdır (toplam cevapların %77,8'i). Şirketin yenilik getirme kabiliyetinin artması ve şirketin piyasaya yeni ürünler sunabilmesi seçeneklerinin her birinin oranı % 11,1'dir.

Piedmont'ta şirketlerin büyük bir kısmı olumlu etki olarak şirketin ününün artmasına işaret ederken (toplam cevapların yaklaşık %82'si), küçük bir grup olumlu etki olarak şirketin yenilik getirme kabiliyetinin artmasını algılamıştır (cevapların yaklaşık %18'i).

Sicilya'da durum diğer bölgelerden tamamen farklıdır: şirketlerin çoğu olumlu etki olarak şirketin yenilik getirme kabiliyetinin artmasına işaret etmiştir (toplam cevapların yaklaşık %67'si). Cevapların kalanı ise (%33'ten fazla) Şirketin piyasaya yeni ürünler sunabilmesi etkisine ilişkindir.

Innovation and Technology

Toscana Sud S.p.A.

Junta de Andalucía

P T U J

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Toscana'da şirketler yalnızca iki olumlu etki tipolojisi belirtmiştir: Şirketin ününün artması (toplam cevapların %63,6'sı) ve şirketin yenilik getirme kabiliyetinin artması (%36,4).

Olumlu etkilerin IPPC sektörleri dikkate alınarak yapılan analizi, tablo 74'te yer almaktadır.

	1.1	2.6	3.5	5.4	6.1
Şirketin ünü arttı	%77,8	%63,2	%70,8	%55,0	%80,0
Şirketin yenilik yapma kapasitesi arttı	%14,8	%21,1	%25,0	%45,0	%20,0
Şirket piyasaya yeni ürünler sunabiliyordu	0	%10,5	%4,2	0	0
Diğer	%3,7	%5,3	0	0	0
Toplam	%100	%100	%100	%100	%100

Tablo 72 Olumlu etkiler -Sektörler itibarıyla ayrılmış veriler-.

Tüm IPPC sektörlerinde, IEA zorunluluklarına uymanın şirketlerin rekabet güçleri üzerindeki temel olumlu etkisi şirketin ününün artması ile temsil edilmektedir.

Sektör 6.1 bu boyut ile ilgili en yüksek cevap oranına sahiptir (toplam cevapların %80'i). Kalan kısım ise (%20) şirketin yenilik getirme kabiliyetinin artmasına vurgu yapmıştır.

Sektör 1.1'de Şirketin ününün artmasına atıf yapan cevapların oranı yaklaşık % 77,8'dir. Vakaların % 14,8'inde olumlu etki şirketin yenilik getirme kabiliyetinin artması ile bağlantılı iken, %3,7'si diğer boyutlar ile ilgilidir.

Sektör 2.6'da Şirketin ününün artmasının yarattığı olumlu etkinin oranı %63'ten fazladır. Bir grup şirket Şirketin yenilik getirme kabiliyetinin artmasını olumlu bir etki olarak belirtmiştir (toplanan toplam cevapların yaklaşık %21'i). Diğer taraftan küçük bir grup şirket piyasaya yeni ürünler sunabilme kabiliyetini vurgularken (toplam cevapların %10,5'i) diğer olumlu etkilerin payı %5,3'tür.

Öte yandan, 3.5 sektöründe faaliyet gösteren şirketlerin çoğu şirketin ününün artmasının rekabet gücüne olumlu etki yaptığını ifade etmiştir (toplanan toplam cevapların yaklaşık %71'i). Şirketin yenilik getirme kabiliyetinin artması toplam cevapların yaklaşık %25'ini toplarken, Şirketin piyasaya yeni ürünler sunabilmesi %4 oranına ulaşmaktadır.

5.4 sektöründe faaliyet gösteren firmalar olumlu etkilerin yalnızca iki tipolojisini algılamıştır: Şirketin ününün artması (toplam cevapların %55'i) ve Şirketin yenilik getirme kabiliyetinin artması (%45).

Innovation and Technology

Toscana Sud S.p.A.

Consorzio SUD S.p.A.

P T U J

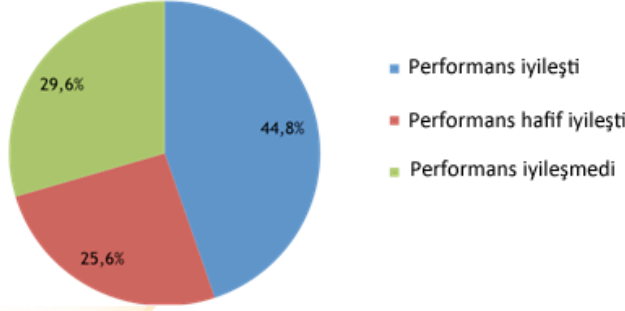

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

2.5.2.6 IEA'nın uygulanmasından sonra şirketin çevresel performans trendi ne idi?

IEA uygulaması sonrasında şirketlerin çevresel performansının trendi aşağıda yer alan şekilde belirtilmiştir.

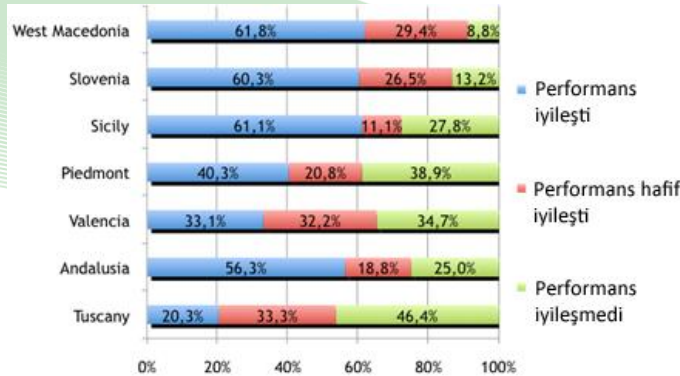
Şekil 29 IEA uygulaması sonrasında şirketlerin çevresel performansının trendi -Yığılma veriler-.

Şirketlerin çoğu için IEA'nın uygulanması sonrasında çevresel performans iyileşmiştir (toplam cevapların %44,8'i). Bu sonuç çok ilginçtir çünkü şirketler maliyetin IEA prosedüründe karşılaşılan temel bir zorluk olduğunu ifade etmiştir (bakınız soru 2.5.2.4). Ayrıca şirketler IEA zorunluluklarına uyum sağlamalarının üretim maliyetlerini artırmak suretiyle de olumsuz bir etki yarattığını belirtmiştir (bakınız soru 2.5.2.5). Yine de, şirketler IEA'yı çevresel iyileştirme için etkin bir araç olarak algılamaktadır.

“Performans iyileşti” ve “performans hafif iyileşti” seçenekleri bir arada değerlendirilirse, toplanan toplam cevapların %70'i IEA'nın uygulanması sonrasında çevresel performansın iyileştiğine atıf yapmış olmaktadır.

Diğer bir grup için performans iyileşme kaydetmezken (cevapların %29,6'sı), kalan grup IEA'nın uygulanması sonrasında çevresel performansta hafif iyileşme gözlemiştir (%25,6).

Şirketlerin çevresel performans trendi her bir bölge itibarıyla da incelenebilir (şekil 30).

Şekil 30 IEA uygulaması sonrasında şirketlerin çevresel performansının trendi -Ayrılmış veriler-.

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Endülüs, Slovenya, Batı Makedonya, Piedmont ve Sicilya'da şirketlerin çoğu IEA'nın uygulanması sonrasında çevresel performansın iyileştiğini beyan ederken, Toskana ve Valensiya'da şirketlerin büyük bir kısmı performansın iyileşme kaydetmediğini ifade etmiştir.

Özellikle, Endülüs'te toplam cevapların %56'dan fazlası performansta iyileşmeye işaret ederken, %25'i hiçbir iyileşme olmadığına işaret etmiş ve yaklaşık %19'u hafif bir iyileşme algılamıştır. Bu çok ilginçtir çünkü bu bölgede şirketler sınırların çok katı olduğunu beyan etmiş (bakınız soru 2.5.2.4), buna karşılık çevresel performanslarının arttığını da kabul etmiştir.

Valensiya'da şirketlerin çoğu IEA'nın uygulanması sonrasında herhangi bir iyileşme kaydetmemiştir (toplam cevapların %34,7'si); birkaç şirket hafif bir iyileşme algılamış (cevapların %32'sinden fazlası) ve kalanı belirli bir performans iyileşmesi gözlemlemiştir (yaklaşık %33).

Slovenya'da, Endülüs'te olduğu gibi, şirketlerin çoğu IEA'nın uygulanması sonrasında çevresel performansın iyileştiğini kaydetmiştir (toplam cevapların %60'tan fazlası). Hafif iyileşme sağlayan şirketler toplam cevapların %26,5'ine tekabül ederken, performans iyileşmesi kaydetmeyenlerin oranı % 13,2'dir.

Batı Makedonya'da şirketler cevaplarının %61,8'inde performanslarının iyileştiğini beyan etmiş, bunu %29,4 ile hafif iyileşme seçeneği izlemiştir. Daha düşük bir şirket grubu performansın iyileşmediğini belirtmiştir (toplam cevapların %8,8'i).

Piedmont'ta IEA'nın uygulanması sonrasında çevresel performansın iyileştiğini beyan eden şirketler toplam cevapların %40'ından fazlasına tekabül ederken, iyileştirme eksikliğine ilişkin olanın oranı yaklaşık %39 ve hafif iyileşme bildirenlerin oranı yaklaşık %21 seviyesindedir.

Sicilya ve Slovenya IEA'nın uygulanması sonrasında çevresel performansın iyileştiğine dair alınan toplam cevaplarda en yüksek oranlara sahip bölgelerdir. Sicilya'da IEA'nın uygulanması sonrasında çevresel performansın iyileştiğini düşünen şirketlerin oranı toplam cevapların %61'inden yüksektir. Daha küçük bir bölüm performansın iyileşme kaydetmediğini (cevapların yaklaşık %28'i) ve en küçük bölümü performansın hafif iyileştiğini belirtmiştir (toplam cevapların %11'i).

Toskana'da performans iyileşmesi sağlayan şirketler düşük bir oranı temsil etmektedir (toplam cevapların yalnızca %20,3'ü). Hafif iyileşme sağlayanlar cevapların %33,3'üne tekabül ederken, performans iyileşmesi sağlamayanlar çoğunluktadır (toplam cevapların %46'sından daha fazla).

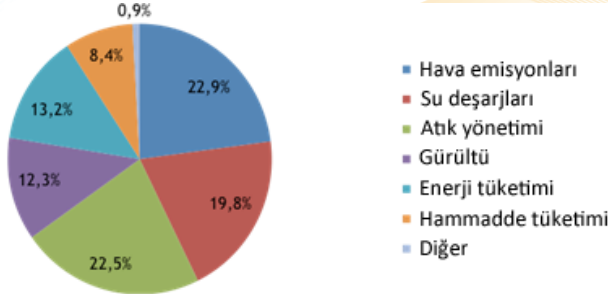
Aşağıda yer alan şekillerde IEA uygulaması sonrasında bazı çevresel boyutları dikkate almak suretiyle çevresel performans trendlerini ele alıyoruz. Şekiller hem yığma hem de ayrılmış veriler cinsindedir.

Performansın iyileşme sağladığı çevresel boyutlar şekil 31'de yer almaktadır (yığma veriler).

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Şekil 31 IEA uygulaması sonrasında çevresel boyutlar itibariyle çevresel performansta gözlenen iyileşmeler-Yığılma veriler-.

IEA uygulaması sonrasında çevresel performansın iyileşme sağladığı temel çevresel boyut hava emisyonlarıdır (toplam cevapların %22,9'u). Bunu atık yönetimi boyutu takip etmektedir (%22,5). Daha sonra su deşarjları (toplam cevapların %19,8'i), enerji tüketimi (%13,2), gürültü (%12,3), hammadde tüketimi (%8,4) ve bu alanlarda sınıflandırılmayan diğer çevresel boyutlar gelmektedir (toplanan su, su tüketimi gibi).

Çevresel boyutlar itibariyle çevresel performansta sağlanan iyileşme trendi, şirketlerin cevapları dikkate alınarak her bir bölge için aşağıda belirtilmiştir.

	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toskana
Hava emisyonları	%22,2	%25,6	%14,6	%33,3	%24,1	%18,2	%28,6
Su deşarjları	%16,7	%15,4	%26,8	%28,6	%20,7	%27,3	%7,1
Atık yönetimi	%19,4	%17,9	%26,8	%28,6	%20,7	%27,3	%28,6
Gürültü	%11,1	%25,6	%7,3	0	%13,8	%9,1	%14,3
Enerji tüketimi	%16,7	%10,3	%12,2	%4,8	%20,7	%9,1	%7,1
Hammadde tüketimi	%13,9	%5,1	%9,8	%4,8	0,0	%9,1	%7,1
Diğer	0	0	%2,4	0	0	0	%7,1
Toplam	%100	%100	%100	%100	%100	%100	%100

Tablo 73 IEA uygulaması sonrasında çevresel boyutlar itibariyle çevresel performansta gözlenen iyileşmeler -Ayrılmış veriler-.

Bazı bölgelerde (Endülüs, Valensiya, Batı Makedonya, Piedmont ve Toskana) şirketlerin çoğu IEA uygulaması sonrasında çevresel performansta hava emisyonları boyutunda bir iyileşme kaydetmiştir.

Endülüs'te şirketlerin çevresel performanslarında iyileşme sağladıkları ikinci temel alan atık yönetimidir (toplam cevapların %19,4'ü). Bunu su deşarjları ve enerji tüketimi (aynı cevap oranları ile), hammadde tüketimi ve nihayet gürültü alanı (cevapların %11,1'i) izlemektedir.

Valensiya'da da gürültü çok sayıda şirketin çevresel performanslarında iyileşme kaydettiği bir alandır (hava emisyonları alanında olduğu gibi toplam cevapların

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

%25,6'sı). Bunu atık yönetimi, su deşarjları, enerji tüketimi ve nihayet hammadde tüketimi izlemektedir.

Slovenya'da şirketlerin çoğu su deşarjları ve atık yönetimi alanlarında çevresel performanslarının iyileştiğini beyan etmiştir (her biri toplam cevapların %26,8'i). Bu alanları hava emisyonları, enerji tüketimi, hammadde tüketimi, gürültü ve bu alanlara dahil olmayan diğer alanlar takip etmektedir.

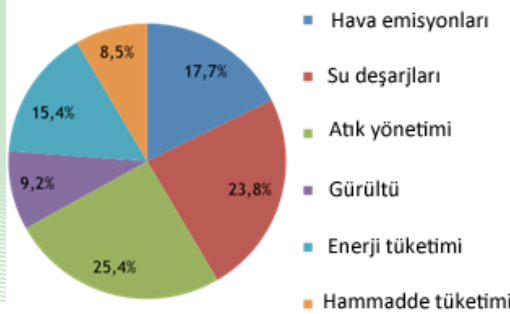
Batı Makedonya'da hava emisyonları alanında çevresel performanslarında iyileşme sağlayan şirketler toplam cevapların %33,3'ünü teşkil etmektedir. Su deşarjları ve atık yönetimi cevaplarında aynı oranı elde etmiştir (her biri %28,6). Bu alanları enerji tüketimi ve hammadde tüketimi alanları izlemektedir. Hiçbir şirket gürültü alanında çevresel performans iyileşmesi bildirmemiştir.

Piedmont'ta, hava emisyonları sonrasında, su deşarjları, atık yönetimi ve enerji tüketimi alanları şirketlerin çoğunun çevresel performans iyileşmesi sağladıkları alanlardır (her birinin cevap oranı aynıdır : % 20,7). Gürültü alanı toplam cevapların %13,8'ini elde ederken, hammadde tüketiminde hiçbir şirket çevresel performansta iyileşme kaydetmemiştir.

Sicilya'da performansın iyileştiği iki temel alan su deşarjları ve atık yönetimi olup (aynı cevap oranları ile -%27,3-), bunları hava emisyonları alanı takip etmektedir. Bazı şirketler gürültü, enerji tüketimi ve hammadde tüketimi alanlarında da performansın iyileştiğini bildirmiştir (üç çevresel boyut için cevap oranı aynıdır - %9,1).

Toscana'da çevresel performansın iyileştiği iki temel boyut hava emisyonları ve atık yönetimi olup (toplam cevapların %28,6'sına tekabül eden eşit cevap oranları ile) bu alanları gürültü alanı takip etmektedir. Diğer çevresel boyutların hepsi aynı cevap oranına sahiptir (%7,1).

IEA uygulaması sonrasında her bir çevresel boyut için çevresel performansta elde edilen hafif iyileşme şekil 32'de yer almaktadır.

Şekil 32 IEA'nın uygulanması sonrasında çevresel boyutlar itibarıyla çevresel performansta elde edilen hafif iyileşme -Yığılma veriler-.

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Şirketlerin çoğunun çevresel performansta hafif iyileşme bildirdiği alanlar atık yönetimi (toplam cevapların %25,4'ü), su deşarjları (%23,8), hava emisyonları (%17,7), enerji tüketimi (%15,4), gürültü (%9,2), ve nihayet hammadde tüketimidir (%8,5).

Çevresel performansta hafif iyileşme bildirilen alanlara dair veriler-her bir bölgede elde edilen veriler ışığında - tablo 76'da belirtilmiştir.

	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toscana
Hava emisyonları	%20,8	%13,2	%11,1	%10,0	%26,7	%50,0	%21,7
Su deşarjları	%25,0	%26,3	%22,2	%10,0	%20,0	0	%30,4
Atık yönetimi	%20,8	%26,3	%33,3	%20,0	%33,3	0	%21,7
Gürültü	%8,3	%5,3	%11,1	0	%13,3	0	%17,4
Enerji tüketimi	%12,5	%15,8	%11,1	%60,0	%6,7	%50,0	%4,3
Hammadde tüketimi	%12,5	%13,2	%11,1	0	0	0	%4,3
Toplam	%100	%100	%100	%100	%100	%100	%100

Tablo 74 IEA uygulaması sonrasında çevresel boyutlar itibarıyla çevresel performansta elde edilen hafif iyileşme -Ayrılmış veriler-.

Endülüs'te şirketlerin çoğu IEA'nın uygulanması sonrasında çevresel performansın su deşarjları boyutunda (toplam cevapların %25'i) hafif iyileşme bildirmiştir. Bu alanı atık yönetimi ve hava emisyonları, enerji tüketimi ve hammadde tüketimi ve nihayet gürültü izlemektedir.

Valensiya'da, çevresel performansın hafif iyileşme sağladığı iki temel boyut su deşarjları ve atık yönetimi olup (toplam cevapların %26,3'üne tekabül eden eşit oranlar ile), bu alanları enerji tüketimi, hammadde tüketimi ve hava emisyonları (%13,2'lik aynı oranla) ve nihayet gürültü takip etmektedir.

Slovenya'da şirketlerin çoğu atık yönetimi boyutunda hafif performans iyileşmesi elde etmiştir (toplam cevapların %33'ünden fazlası). Bu alan su deşarjları, hava emisyonları, gürültü, enerji tüketimi ve hammadde tüketimi tarafından izlenmektedir (bu son dört boyutlar cevapların aynı oranını elde etmiştir -%11,1-).

Batı Makedonya'da enerji tüketimi şirketlerin çoğunun hafif çevresel performans iyileşmesi elde ettiği boyuttur (toplam cevapların %60'ı) ve bu alanı atık yönetimi, hava emisyonları ve su deşarjları izlemektedir.

Piedmont'ta şirketlerin çoğu atık yönetimi boyutunda hafif performans iyileşmesi elde etmiştir (toplam cevapların %33'ünden fazlası). Bu alanı hava emisyonları, su deşarjları, gürültü ve enerji tüketimi izlemektedir. Hiçbir şirket hammadde tüketimi boyutunda hafif bir iyileşme bildirmemiştir.

Innovation and Technology

Toscana Sud S.p.A.

Junta de Andalucía

P T U J

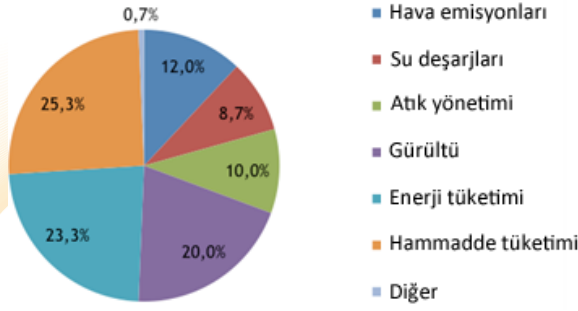
MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Sicilya'da, çevresel performansın hafif iyileşme sağladığı iki temel boyut hava emisyonları ve enerji tüketimidir. Diğer boyutlar ile ilgili olarak hiçbir şirket hafif bir iyileşme kaydetmemiştir.

Endülüs ve Valensiya'da olduğu gibi, Toskana'da da çevresel performansın hafif iyileşme sağladığı temel boyutlar su deşarjları olup, bu alanı cevapların aynı oranını elde eden hava emisyonları ve atık yönetimi (toplam cevapların %21,7'si), gürültü ve nihayet enerji tüketimi ve hammadde tüketimi (her ikisi de cevapların %4,3'ü) izlemektedir.

Aşağıda yer alan şekil, IEA uygulaması sonrasında herhangi bir performans iyileşmesi sağlanmayan çevresel boyutlara dair verileri göstermektedir.

Şekil 33 IEA uygulaması sonrasında performans iyileşmesi sağlanmayan çevresel boyutlar-Yığılma veriler-.

IEA uygulaması sonrasında çevresel performansın iyileşme sağlamadığı temel boyut hammadde tüketimidir (toplam cevapların %25,3'ü). Bu boyutu enerji tüketimi (%23,3), gürültü (%20), hava emisyonları (%12), atık yönetimi (%10), su deşarjları (%8,7) ve su tüketimi gibi daha önce belirtilen boyutlara dahil olmayan diğer boyutlar (%0,7) izlemektedir.

Çevresel performansın çevresel boyutlar itibarıyla iyileşme kaydetmediği alanlara dair analizin bölgeler itibarıyla elde edilen sonuçları aşağıda yer almaktadır.

	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toskana
Hava emisyonları	%9,4	%12,2	%22,2	0	%10,7	%20,0	%12,5
Su deşarjları	%3,1	%7,3	0	0	%10,7	%20,0	%15,6
Atık yönetimi	%9,4	%9,8	0	0	%10,7	%20,0	%12,5
Gürültü	%21,9	%19,5	%11,1	%66,7	%17,9	%20,0	%18,8
Enerji tüketimi	%25,0	%26,8	%33,3	0	%21,4	%20,0	%18,8
Hammadde tüketimi	%31,3	%24,4	%33,3	%33,3	%28,6	0	%18,8
Diğer	0	0	0	0	0	0	%3,1
Toplam	%100	%100	%100	%100	%100	%100	%100

Tablo 75 IEA uygulaması sonrasında performans iyileşmesi sağlanmayan çevresel boyutlar -Ayrılmış veriler-.

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Çoğu bölgede gürültü, enerji tüketimi ve hammadde tüketimi IEA uygulaması sonrasında çevresel performansın iyileşme sağlamadığı temel çevresel boyutlardır.

Endülüs'te, şirketlerin çoğu için hammadde tüketimi hiçbir performans iyileşmesi sağlanamayan boyuttur (toplam cevapların %31'inden fazlası). Bu boyutu enerji tüketimi (%25), gürültü (yaklaşık %22), atık yönetimi ve hava emisyonları, ve nihayet su deşarjları takip etmektedir.

Valensiya'da şirketlerin çoğu enerji tüketimi çevresel boyutunda performans iyileşmesi kaydedilmediğini bildirmiş (toplam cevapların yaklaşık %27'si) ve bunu hammadde tüketimi, gürültü, hava emisyonları, atık yönetimi ve nihayet Endülüs'te olduğu gibi su deşarjları takip etmiştir.

Slovenya'da, şirketlerin çoğu IEA uygulaması sonrasında çevresel performansın enerji tüketimi ve hammadde tüketiminde iyileşmediğini bildirmiştir (her bir seçenek için toplam cevapların %33'ü). Bu boyutu hava emisyonları (toplam cevapların %22'sinden fazlası) ve gürültü izlemiştir.

Batı Makedonya'da şirketlerin çoğu gürültünün çevresel performans iyileşmesi sağlanamayan çevresel boyut olduğunu bildirmiş (toplam cevapların %66,7'si) ve bunu hammadde tüketimi takip etmiştir(%33,33).

Toskana'da da şirketlerin çoğu gürültü, enerji tüketimi ve hammadde tüketiminin herhangi bir çevresel performans iyileşmesi sağlanamayan çevresel boyutlar olduğunu kaydetmiştir.

Endülüs ve Toskana Bölgelerinde olduğu gibi, Piedmont'ta da şirketlerin çoğu IEA uygulaması sonrasında çevresel performansın hammadde tüketimi (toplam cevapların %28,6'sı), enerji tüketimi, gürültü, hava emisyonları, su deşarjları ve atık yönetimi açısından iyileşmediğini belirtmiştir (bu üç alanın her biri toplam cevapların % 10,7'sine tekabül eden bir orana sahiptir).

Sicilya'da hava emisyonları, su deşarjları, atık yönetimi, gürültü ve enerji tüketimi boyutları cevapların aynı oranını elde etmiştir (%20).

2.5.2.7 IEA'nın düzenlenmesinden bu yana Yetkili İdare(ler) tarafından kaç denetim gerçekleştirildi?

IEA'nın düzenlenmesinden bu yana yetkili kontrol idareleri tarafından yürütülen denetim sayısı aşağıda yer alan iki şekilde belirtilmiştir.

Şirketlerin çoğu IEA'nın düzenlenmesinden bu yana yapılan denetim sayısının bir olduğunu bildirmiş (toplam cevapların %24,2'si), %21,9'u ise iki denetim yapıldığını beyan etmiştir.

Bu soruyu yanıtlayan şirketlerin %7,8'i kontrol idarelerinin IEA'nın düzenlenmesi üzerine üç denetim gerçekleştirdiğini belirtirken; %3,1'i dört denetim olduğunu ifade etmiştir. Toplanan toplam cevapların %3,9'u beş denetime %14,1'i beşten fazla denetime atıfta bulunmuştur.

Innovation and Technology

Toscana Sud S.p.A.

Conselleria de Medio Ambiente

P T U J

Conselleria de Medi Ambient, Aigua, Urbanisme i Habitatge

di Studi Universitari e di Perfezionamento

per la Protezione Ambientale

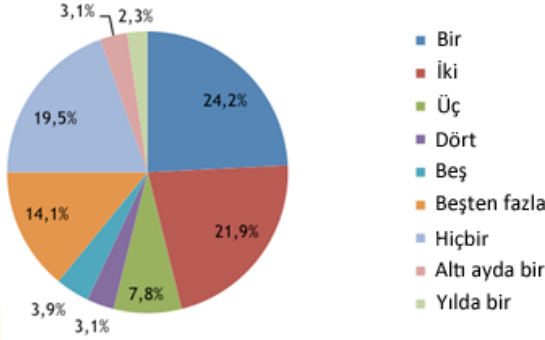

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Bazı vakalarda şirketler kontrol idarelerinin altı ayda bir (toplam cevapların %3,1'i) veya yıllık denetimler yaptıklarını bildirmiştir (%2,3).

Bu noktada toplam cevapların geniş bir yüzdesinin (%20,83) IEA'nın düzenlenmesinden bu yana herhangi bir denetim yapılmadığını bildirmiş olması önemlidir.

Şekil 34 IEA'nın düzenlenmesinden bu yana yetkili kontrol idareleri tarafından kaç denetim gerçekleştirildi? -Yığılma veriler-.

Her bir bölge itibariyle elde edilen cevapların sonuçları tablo 78'de yer almaktadır.

	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toscana
Bir	%53,8	%8,3	%14,3	%12,5	%23,8	%25,0	%20,8
İki	%30,8	%8,3	%28,6	0	%23,8	%50,0	%20,8
Üç	%11,5	%4,2	%4,8	%12,5	%14,3	0	%4,2
Dört	0	0	%4,8	0	%9,5	0	%4,2
Beş	0	0	%9,5	0	%4,8	0	%8,3
> Beş	0	%12,5	%4,8	%75,0	%23,8	0	%12,5
Hiçbir	%3,8	%66,7	%14,3	0	0	%25,0	%16,7
Altı ayda bir	0	0	%4,8	0	0	0	%12,5
Yılda bir	0	0	%14,3	0	0	0	0
Toplam	%100	%100	%100	%100	%100	%100	%100

Tablo 76 IEA'nın düzenlenmesinden bu yana yetkili kontrol idareleri tarafından kaç denetim gerçekleştirildi? -Ayrılmış veriler-.

Endülüs'te, şirketlerin büyük bir kısmı, kontrol idaresi/idarelerinin IEA'nın düzenlenmesi üzerine bir denetim yaptıklarını beyan etmiştir (toplam cevapların yaklaşık %54'ü). Bunu iki denetim (yaklaşık %31) ve üç denetim (%11,5) takip etmiştir. Ayrıca şirketlerden alınan toplam cevapların % 3,8'i kontrol idaresi/idarelerinin hiçbir denetim yapmamış olduğunu belirtmiştir.

Valensiya'da, şirketlerin cevaplarının çoğunda kontrol idaresi/idarelerinin hiç denetim yapmamış olduklarını bildirmeleri önem taşımaktadır (toplam cevapların %66,7'si). Şirketlerin %8,3'ü IEA'nın düzenlenmesi üzerine bir denetim olduğunu

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

beyan ederken, aynı oranda şirket kontrol idaresi/idarelerinin iki denetim gerçekleştirdiklerini bildirmiştir. Cevapların daha düşük bir oranı “dört” denetim modalitesine yoğunlaşmış ve nihayet %12,5’i IEA’nın düzenlenmesi üzerine “5’ten fazla” denetime işaret etmiştir.

Slovenya’da, toplanan cevapların çoğu “iki” denetim modalitesine yoğunlaşmıştır (%28,6). Şirket cevaplarının %14,3’ü kontrol idaresinin/idarelerinin IEA’nın düzenlenmesi üzerine bir denetim yaptıklarını beyan etmektedir. Aynı oran yıllık denetimler ve hiçbir denetimin yapılmamış olması durumu için de geçerlidir. Daha düşük sayıda şirket kontrol idaresinin/idarelerinin IEA’nın düzenlenmesi üzerine beş denetim yaptığını (%9,5) belirtirken, üç, dört, beşten fazla ve altı ayda bir modalitelerinin oranı eşittir (her biri için %4,8).

Batı Makedonya’da şirketlerin çoğu (toplam cevapların %75’i) kontrol otoritelerinin beşten fazla denetim yaptığını belirtmiştir. Daha küçük iki grup ise yetkili idarelerin bir ve üç denetim yaptıklarını kaydetmiştir (her biri %12,5).

Piedmont’ta cevaplar bir, iki ve beşten fazla denetim arasında eşit şekilde bölünmüştür (her biri %23,8’lik bir orana sahiptir). Daha düşük oranlar üç denetim (%14,3), dört denetim (%9,5) ve beş denetim (%4,8) modalitelerine dağılmıştır.

Sicilya’da, şirket cevaplarının %50’si kontrol idaresinin/idarelerinin IEA’nın düzenlenmesi üzerine iki denetim yaptıklarını kaydetmiştir. Cevapların diğer %50’si “bir” denetim (%25) veya “hiçbir” denetim (%25) modaliteleri arasında bölünmüştür.

Toscana’da, şirketlerden alınan cevapların çoğu ilk modaliteye -“bir” denetim- (%20,8) ve ikincisine-“iki” denetim- (%20,8) atıf yapmıştır. Daha düşük cevap oranları merkezi modalitelere aittir: üç, dört ve beş denetim (ilk ikisi % 4,2 ve sonuncusu %8,3). Şirket cevaplarının %12,5’i kontrol idaresinin/idarelerinin IEA’nın düzenlenmesi üzerine beşten fazla denetim yaptıklarını belirtmiştir ve aynı oran altı ayda bir şeklindeki sıklığı da teyit etmektedir. IEA’nın düzenlenmesi üzerine hiçbir denetim yapılmadığını bildiren ve devamlılık arz eden bir oran da söz konusudur.

2.5.2.8 Şirketlerin kanaati uyarınca ulusal/bölgesel/yerel seviyede Direktifin uygulanmasında ve IEA müracaatında güçlü ve zayıf yönler

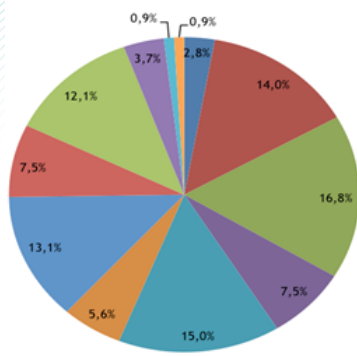
Şirketlerin kanaati uyarınca ortaya çıkan zayıf yönler ve güçlü yönler aşağıda yer almaktadır. Şirketlerin cevaplarını topladık ve aşağıda belirtilen şekilde gruplandırdık.

Şekil 35 şirketlerin belirlediği zayıf yönleri göstermektedir.

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

- IEA tarafından empoze edilen sınırlar çok fazla katı
- Firmalara çok fazla bürokrasi ve firmalardan çok fazla talep
- İzin verme prosedürü çok fazla uzun ve karmaşık
- Yetkili Otoriteler/Kontrol Otoriteleri hazırlık aşamasında eksik
- Çok fazla yüksek maliyetler/yatırımlar
- IEA/IPPC'ye tabi olmayan şirketlere kıyasla dezavantajlı rekabet gücü
- İzin ve zorunluluklar bölgeler ve/veya benzer şirketler arasında homojen değil
- Kontrollere ilişkin bazı boyutlar (çok fazla sayıda kontrol gibi)
- Firmalar arasındaki farklar dikkate alınmıyor. Gerçekleri dikkate alınmıyor.
- MEİT açısından zor
- Atıkların artırılması açısından zor
- Şirketlerin bilgi eksikliği

Şekil 35 Şirketlerin kanaati uyarınca temel zayıf yönler- Yığma veriler

Şirketlerin büyük bir kısmı tarafından algılanan temel zayıf yön, izin verme prosedürünün çok fazla uzun ve karmaşık olmasıdır (toplam cevapların %16,8'i). Bunu çok fazla yüksek maliyetler/yatırımlar izlemektedir (%15).

Şirketler ayrıca çok fazla bürokrasi olmasını ve firmalardan çok fazla şey talep edilmesini de zayıf bir yön olarak nitelendirmiştir (%14). Ayrıca izin ve zorunlulukları bölgeler ve/veya benzer şirketler arasında homojen olmaması da firmalar tarafından bir zayıflık olarak vurgulanmıştır (toplam cevapların %13,1'i). Diğer bir zayıf yön ise firmalar arasındaki farkların ve firmaların gerçeğinin dikkate alınmamasıdır.

Öte yandan kontroller ile ilgili bazı boyutlar da şirketler tarafından zayıf yönler arasında değerlendirilmiştir (çok fazla kontrol olması, kontrol sisteminin etkin veya mevcut olmaması vs.). Diğer taraftan, Yetkili Otoritelerin/Kontrol Otoritelerinin hazırlık aşamasındaki eksiklikleri ve teknik açıdan profesyonel ve bilgili olmamaları ve şirketlerin bilgi eksikliği de zayıf yönler olarak algılanmıştır.

MEİT ile ilgili zorluklar ve IEA'nın empoze ettiği çok katı sınırlar da şirketler tarafından zayıf yönler arasında değerlendirilmiştir.

Bazı şirketler IEA/IPPC'ye tabi olmayan şirketlere kıyasla dezavantajlı rekabet gücüne sahip olmalarını da zayıf bir yön olarak nitelendirmiştir.

Küçük bir şirket grubu ise atıkların artırılması açısından yaşanan zorluklara işaret etmiştir.

Tablo 79'da her bir bölge itibarıyla şirketler tarafından belirtilen zayıf yönler yer almaktadır.

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toscana
IEA tarafından empoze edilen limitler çok fazla katı	X	X					X
Çok fazla bürokrasi ve firmalardan çok fazla talep	X	X	X		X	X	X
Atık artması açısından zor				X			
İzin verme prosedürü fazla uzun ve karmaşık		X	X		X		X
Yetkili Otoritelerin/Kontrol Otoritelerinin hazırlık aşamasındaki eksiklikleri	X						X
Fazla yüksek maliyetler/yatırımlar		X	X		X	X	X
Şirketlerin bilgi eksikliği				X			
IEA/IPPC'ye tabi olmayan şirketler açısından dezavantajlı rekabet gücü		X	X				
İzin ve zorunluluklar bölgeler ve/veya benzer firmalar arasında homojen değil	X	X	X		X		X
Kontrollere ilişkin bazı boyutlar (çok fazla sayıda kontrol gibi)		X	X				X
Şirketler arasındaki farklar. Gerçekleri dikkate alınmıyor	X	X			X	X	X
MEİT ile ilgili zorluklar	X	X	X				

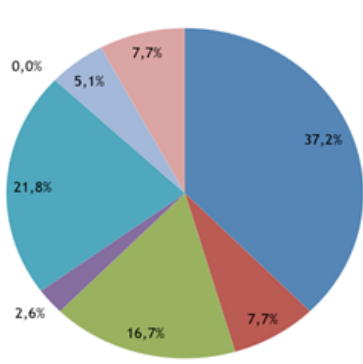
Tablo 77 Şirketlerin kanaati uyarınca her bir bölge itibarıyla temel zayıf yönler

Şirketler tarafından belirlenen temel güçlü yönler şekil 36'da yer almaktadır.

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

- Daha iyi çevresel yönetim, çevre hakkında daha dikkatli ve bilinçli olunması
- Aynı tesis tiplerinin minimum bir çevresel performansa uymalarını sağlama kabiliyeti
- Tek izin ve daha az belge
- Kirleticilerin daha iyi kontrol edilmesi
- Kontrol ve kontrol idareleri ile ilgili olumlu boyutlar
- Esneklik ilkesi
- MEİT/BREF'in uygulamaya alınması
- Diğer

Şekil 36 Şirketlerin kanaati uyarınca temel güçlü yönler. Yığılma veriler.

Şirketler tarafından algılanan temel bir güçlü yön, IPPC Direktifi ve IEA'nın daha iyi bir çevresel yönetime, çevreye daha fazla dikkat gösterilmesine ve bu konuda daha bilinçli olunmasına etkisidir (toplam cevapların %37,2'si). Bu nedenle, kontroller ve Kontrol İdareleri ile ilgili bazı boyutlar güçlü yönler arasında sayılmıştır (%21,8). Örneğin bu yönler Kontrol İdareleri ile ilişkiler, kontrollerin artması gibi hususları içermektedir.

Tek izin ve daha az belge uygulamasının devreye alınması vakaların %16,7sinde güçlü bir yön olarak değerlendirilmiştir.

Diğer bir güçlü yön, IPPC Direktifinin aynı tesis tiplerinin minimum bir çevresel performansa uymalarını sağlama kabiliyetidir. Bunun yanı sıra, diğer etkiler de güçlü yönler arasında değerlendirilmiştir (firmaların daha iyi organizasyonu, şirketler ve kamu otoriteleri arasında daha iyi anlaşma ve daha iyi ilişkiler vs.).

Mevcut En İyi Tekniklerin ("Best Available Techniques"-BAT) devreye alınması ve/veya uygulanması da IPPC'nin devreye alınmasının getirdiği bir güçlü yön olarak görülmektedir (toplam cevapların %5,1'i). Kirleticilerin daha iyi kontrol edilmesi de diğer bir güçlü yön olarak değerlendirilmiştir (%2,6).

Aşağıda yer alan tabloda, her bir bölgede yer alan şirketlerin hangi güçlü yönleri belirlediklerini görmek mümkündür.

	Endülüsi	Valensiya	Batı Makedonya	Slovenya	Piedmont	Sicilya	Toscana
Daha iyi çevresel yönetim, çevre hakkında daha dikkatli ve bilinçli olunması	X	X	X	X	X	X	X
Aynı tesis tiplerinin minimum bir çevresel performansa uymalarını sağlama kabiliyeti	X			X			X
Tek izin ve daha az belge		X			X		X

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

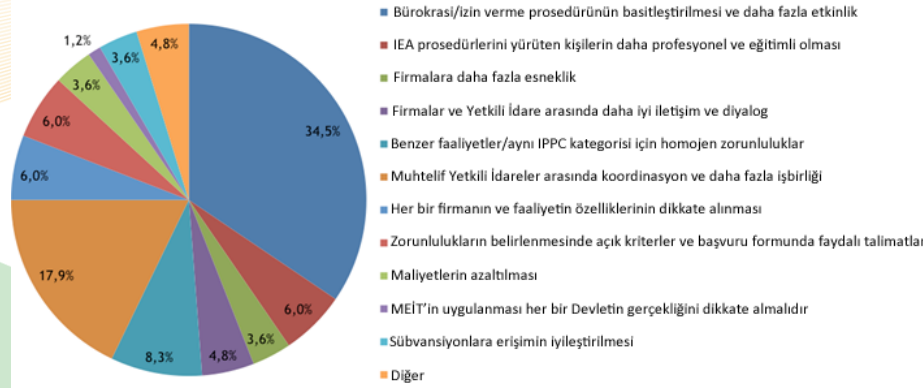

	Endülüs	Valensiya	Batı Makedonya	Slovenya	Piedmont	Sicilya	Toskana
Kirleticilerin daha iyi kontrol edilmesi		X		X			
Kontrol ve kontrol idareleri ile ilgili olumlu boyutlar	X			X	X		X
Esneklik ilkesi			X				
MEİT'in devreye alınması ve/veya uygulanması		X	X		X		
Diğer	X			X	X		X

Tablo 78 Şirketlerin kanaati uyarınca her bir bölgedeki temel güçlü yönler.

2.5.2.9 Uygulamanın çerçevesini ve prosedürünü iyileştirmek için firmaların tavsiyeleri

Şirketler, kendi kanaatleri uyarınca uygulamanın çerçevesini ve prosedürünü iyileştirebilecek bir takım tavsiyeler belirlemiştir (şekil 37 ve tablo 81).

Şekil 37 İşletmelerin kanaati uyarınca temel tavsiyeler. Yığma veriler.

IPPC'nin uygulama çerçevesini ve prosedürünü iyileştirmek kapsamında şirketler tarafından belirlenen temel bir tavsiye, bürokrasinin ve izin verme prosedürünün basitleştirilmesi ve daha etkin hale getirilmesidir (toplam cevapların %34,9'u). Bunu Yetkili İdareler arasında daha iyi koordinasyon ve işbirliği takip etmektedir (%17,9). Aynı IPPC kategorisinde yer alan benzer tesisler için homojenlik ihtiyacının oranı ise %8,3'tür.

Bunlara ilaveten, şirketler tarafından başka tavsiyeler de dile getirilmiştir: IEA prosedüründe görevli kişilerin daha profesyonel ve eğitilmiş olması, zorunlulukların belirlenmesinde açık kriterler ve müracaat formunda faydalı talimatlar, şekil 37'de yer alan diğer tüm boyutlar.

Şirketlerin bölgeler itibarıyla belirtmiş oldukları tavsiyeler ise tablo 81'de yer almaktadır.

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toskana
Bürokrasi/izin verme prosedürünün basitleştirilmesi ve daha fazla etkinlik		X	X	X	X		X
IEA prosedürlerini yürüten kişilerin daha profesyonel ve eğitilmiş olması							X
Firmalara daha fazla esneklik		X		X			X
Firmalar ve Yetkili İdare arasında daha iyi iletişim ve diyalog	X			X			X
Benzer faaliyetler/aynı IPPC kategorisi için homojen zorunluluklar	X	X			X		
Muhtelif Yetkili İdareler arasında Koordinasyon ve daha fazla işbirliği	X	X	X			X	
Her bir firmanın ve faaliyetin özelliklerinin dikkate alınması	X			X	X	X	X
Zorunlulukların belirlenmesinde açık kriterler ve başvuru formunda faydalı talimatlar	X		X		X		X
Maliyetlerin azaltılması							X
MEİT'in uygulanması her bir Devletin gerçekliğini dikkate almalıdır				X			
Sübvansiyonlara erişimin iyileştirilmesi	X	X			X		
Diğer		X		X	X		X

Tablo 79 Uygulamanın çerçevesini ve prosedürünü iyileştirmek için her bir bölgedeki şirketlerin kanaati uyarınca temel tavsiyeler.

BÖLÜM 3: SONUÇLAR VE TAVSİYELER

MED IPPC NET Analizinde cevaplanması gereken sorunlar IPPC Direktifinin Akdeniz bölgesinde nasıl uygulandığı ve bu uygulamanın Üye Devletlerde ve özellikle projede yer alan yedi bölgede homojen ve üniform olup olmadığıdır.

AB Mevzuatına göre, “Direktif Üye Devleti yalnızca elde edilecek sonuçlar bakımından bağlamakta ve izlenecek yol ve kullanılacak araçları kendi yetkisinde bırakmaktadır”. Ayrıca, yetki ikamesi ilkesi uyarınca (Maastricht Antlaşması Madde 3 B) AB Direktifleri Üye Devletler arasında uygulamada farklar getirebilir. Bu analiz, IPPC Direktifinin nasıl uygulandığını ve bu farkların değişik Üye Devletlerde yerleşik olup IPPC Direktifine tabi şirketlerin maliyetlerle bağlantılı rekabet güçlerini etkileyebilir etkileyemediğini araştırmayı amaçlamıştır.

Innovation and Technology

Toscana Sud S.p.A.

Junta de Andalucía

P T U J

MED-IPPC-NET

Implementing Eco-Future

MED IPPC NET Projesinin sonraki aşamaları için bir öncelik olarak, bu farkları azaltmaya yönelik metodolojileri ve yaklaşımları belirlemek amacıyla ilgili bölgelerde kamunun aldığı ücretleri, izin verme prosedürünü, izinlerin içeriklerini, ulusal ve yerel mevzuat çerçevesine dahil olan kontrol ve denetim sistemlerini araştırdık.

Bu amaçla projenin Analiz aşamasında elde edilen sonuçlar ayrıntılı şekilde hazırlanmış ve değerlendirilmiştir.

Kurumsal analiz açısından (İzinlerin mevzuat açısından, idari olarak, kontrol ve denetim boyutu ile ve içerik olarak analizi), değişik bölgelerde anlamlı farklar ortaya çıkmıştır. En önemli konulardan bazıları, Yetkili İdarenin izni düzenleme sürecindeki tipolojisi ile ilgili farklılık (ulusal, bölgesel ve il düzeyindeki İdare) ve Direktifin uygulanmasını desteklemek için ayrıntılı rehberler hazırlanıp basılması tercihinin kapsamaktadır. Çok anlamlı bir şekilde, neredeyse araştırılan tüm bölgesel ortamlar bazı ulusal rehberlerden faydalanırken (bazen sektör bazlı), yalnızca çok az sayıda vakada destekleyici rehberler bölgesel seviyede de hazırlanmıştı veya uygulama safhasını desteklemek için diğer türden araçlar kullanılmıştı (Endüls Sektörel Raporları).

Bölgeler arası Analizin de vurguladığı gibi, IPPC izninin süresi ve geçerliliği farklı bölgelerde çok değişmektedir. Buna ilaveten, araştırılan bazı bölgesel (ulusal) ortamlarda iznin geçerliliğindeki değişkenliklerin EMAS'a kayıtlı olan veya ISO-14001 sertifikasına sahip firmalara ayrıcalık tanımak için uygulandığı da kaydedilmelidir. İzin süresi konusunda resmin geneli, raporlanan farkların araştırmaya konu bölgelerde faaliyet gösteren firmaların karşı karşıya bulundukları çok heterojen şartlara neden olabileceğine işaret etmektedir. Bu durum fiilen bazı şirketlerin diğer bir bölgede faaliyet gösteren benzer şirketlerden daha sık izin yenileme kısıtlarına (ve maliyetlerine) tabi olabileceği anlamına gelmektedir.

Ayrıca, iznin düzenlenmesi için öngörülen süre ve spesifik şirket kategorileri için izin verme prosedüründe tanınan kolaylık türleri de projeye dahil yedi bölge arasında değişkenlik göstermektedir. Şirketin rekabet gücü açısından değerlendirildiğinde, düzenleme süresi çok önemlidir, özellikle de tesiste önemli bir değişikliğe gidildiğinde iznin uzatılması ihtiyacı söz konusu olduğunda.

Çoğu bölgenin (ve Ülkenin) bir çevresel yönetim sistemi geliştirmiş olan şirketlere ayrıcalık tanımak için bazı kolaylık türleri uygulamayı seçtiklerini vurgulamalıyız. Bu uygulamadan doğan ve yukarıda belirtilen izin süresi ile de ilgili olan bir tavsiye, en azından EMAS'a kayıtlı şirketlere tanınan olumlu şartların AB seviyesinde uygulanmasının denenmesi ve homojen hale getirilmesidir.

Kontrol Otoriteleri tarafından yapılan denetim sayısı bölgeler arasında ve bazı vakalarda aynı bölgenin içerisinde çok farklılık arz etmektedir. Bazı bölgesel şartlarda, örneğin İtalya gibi, bu durum şirketin kendisinin gerçek karmaşıklığı veya çevresel etkisinden veya hatta bu iki boyutu temsil eden bir faktör olarak şirketin ait olduğu sektörden daha ziyade, belirli bir İlde IPPC'ye tabi olarak faaliyet gösteren firma sayısı ile ilişkili görünmektedir (kontrol planlamasında idari seviye). Bu husus, aynı bölgelerin içerisinde iki ayrı ilde yerleşik benzer şirketlerin çok farklı sıklıklarda (yoğunluk) kontrol faaliyetlerine (ve en önemlisi bununla ilişkili maliyetlere⁵¹) tabi olmak zorunda kaldıkları bazı paradoksal durumlara neden olmaktadır. Bu durumun

⁵¹ 24 Nisan 2008 tarihli ulusal kararname uyarınca, İtalya'da şirketler IPPC izninin düzenlenmesi ile denetim ve kontrol faaliyetleri için spesifik bir idari ücret ödemelidir.

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

şirketler arasında farklı muamele yapılması bağlamında bir problem teşkil edebileceği dikkate alınmalıdır (hem araştırmaya konu bölgelerin kendi içlerinde, hem de aralarında).

Analizin ortaya koyduğu diğer bir önemli fark, şirketlerin izni almak için katlanmaları gereken maliyetlerdir. Kontrol sıklığında olduğu gibi, maliyetlerde de hem farklı bölgelerde yerleşik şirketler arasında, hem de aynı bölgede yerleşik olup iznin düzenlenmesi için farklı Yetkili İdarelere tabi olan şirketler arasında farklılıklar söz konusudur. Bu nedenle, listelenen farkların bir kısmı şirketlerin rekabet gücü üzerinde hissedilir etkiler yaratabilir.

Bu konu ile ilgili olarak, analizin nicel bölümünde, yapılan bazı röportajlar esnasında ve toplanan veriler sayesinde, farklı bölgesel ortamlar arasındaki kayda değer açıkları belirleme imkânımız oldu. Yalnızca bir örnek olarak, Toskana'da ilk iznin düzenlenmesi için bir firma tarafından katlanılan maliyetin yaklaşık 35.000 Euro'ya ulaştığını, buna karşılık Endülüs'te aynı maliyetin minimum 750 Euro ila 1.500 Euro arasında değiştiğini ve Slovenya'da yaklaşık 1.300 Euro civarında olduğunu belirtebiliriz. Bu farkların firmaların çevre ile ilgili masrafları için ayırdıkları bütçeler ve dolayısıyla rekabet güçleri üzerinde önemli farklar yaratabileceği aşikârdır. Öte yandan, bu farklılıkların her zaman esneklik süreci tarafından doğrulanmış görünmediğini vurguluyoruz (Maastricht Antlaşması tarafından düzenlenen ikame ilkesi veya IPPC Direktifinde belirtilen esneklik ilkesi).

Bölgeler arasındaki diğer farklılıklar emisyonların izlenme sıklıkları (gürültü emisyonları) ve izinlerin zorunlu kıldığı emisyon sınır değerleri ile ilgilidir. Bu konularda da söz konusu farklar firmalar üzerinde farklı ekonomik etkilere yol açabilir.

İzinlerin analizi sayesinde farklı Yetkili İdarelerin benimsedikleri yaklaşım konusunda çok sayıda gösterge elde edilmiştir. Bu ayrıca araştırılan bölgeler arasındaki farklar konusunda da bazı iç görüler sağlamıştır.

Elde edilen en anlamlı belirtilerden bir tanesi, MEİT kavramının değerlendirilip izinlere dahil edilmesini seçmek ile ilgilidir. Analizin bu sonucu, IPPC'ye tabi AB'de yerleşik şirketlere homojen bir mevzuat çerçevesi garanti etmek bağlamında büyük önem taşımaktadır. Aslında aynı bölgelerin içinde dahi araştırılan CA'ların tek sesli bir yaklaşımı bulunmamaktadır. Tam tersine, çok farklı tercihlere rastlayabiliriz: Valensiya Bölgesinde izinde MEİT'e atıf yapılmamaktadır, Toskana'da MEİT'ler herhangi bir spesifik zorunluluk getirilmeksizin izne dahil edilmektedir, buna karşılık Piedmont'ta yer alan CA'lar tarafından düzenlenen izinler çoğunlukla MEİT'in belirli bir zaman sınırı dahilinde uygulanmasını bir zorunluluk olarak öne sürmektedir. Aynı farklılıklar Çevresel Performans Göstergelerinin kullanılması veya İzinde tek bir firmanın süreçlerine, ürünlerine veya teknolojilerine "biçilen" spesifik teknolojilerin belirtilmesi noktalarında da tespit edilebilir. Bu çok heterojen yaklaşım, esneklik ilkesi izin verse dahi, AB Bölgelerine ortak çevresel hedefler getiren ve muhtelif bölgesel ortamlarda yerleşik şirketlere adil ve karşılaştırılabilir şartları garanti eden ortak bir çerçeve sunmak açısından başarısızdır.

Aynı saptama çevresel iyileştirme eylemlerinin firmalar tarafından izinlere dahil edilmesi için de yapılabilir (vakaların yalnızca 35 tanesinde belirlenmiştir): bu husus açıkça yaklaşımdaki farklılıkları doğurmaktadır.

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Normal olarak izinlerde düzenlenen farklı çevresel boyutlara ilişkin spesifik zorunlulukların detaylı ve derinlemesine analizi de aynı hususa işaret etmektedir: Özellikle zorunlulukların “tipolojileri”, sınır değerler ve uygunluğun ölçülmesinde referans olarak kullanılacak çevresel parametreler konusunda farklı CA’lar tarafından seçilen yaklaşımlarda büyük farklar söz konusudur. Bilhassa sınır değerler ile ilgili olarak, örneğin İtalyan bölgeleri gibi bazı bölgesel (ulusal) ortamlarda- esneklik ilkesini uygulamak ve özellikle de izin zorunluluklarının şirketin yerleşik bulunduğu yerel çevresel ortama ve topraklara göre biçimlendirmek için herhangi bir çaba sarf edilmeksizin- ulusal mevzuatın öngördüğü eşiklerin benimsenmesi yönünde açık ve güçlü bir eğilimin söz konusu olduğu vurgulanmalıdır. Hiç tereddüt etmeksizin bu durumun IPPC Direktifinin “yaratıcılığına” ve potansiyel etkinliğine gölge düşürdüğünü ve bu politika aracının uygulanmasında “kaybedilen en açık fırsat”lardan bir tanesi olduğunu söyleyebiliriz.

Farklı bölgesel CA’ların birbirlerine yakın gördükleri tek boyut, IEA’de bir zorunluluk olarak çevresel yönetim sistemlerini (veya hatta bir dizi kurumsal-idari kanıtı) göz ardı etmek gibi görünmektedir.

Diğer ilginç sonuçlar “işletme yönlü” analizde ortaya çıkmıştır. Bunlardan bir tanesi, şirketin IEA’ye uyum sağlaması dolayısıyla rekabet gücü üzerindeki temel olumsuz etkinin öncelikle üretim maliyetlerindeki artıştan, sonrasında da IPPC Direktifine tabi olmayan rakipleri karşısında cezalandırılmasından kaynaklandığıdır.

“İdari” analizde gördüğümüz gibi, şirketler arasındaki önemli bir fark, izin düzenlenmesinden itibaren kontrol idareleri tarafından gerçekleştirilen denetim sayısıdır. Açıkça, bu husus şirketler tarafından da kesinlikle bir sorun olarak hissedilmektedir: Kontroller hiç kontrol yapılmamış olması ve beşten fazla kontrol yapılmış olması seçenekleri arasında değişiklik göstermektedir. Bu boyut da şirketlerin rekabet güçleri üzerinde farklı etkiler yaratmaktadır: örneğin tek bir denetimin neden olduğu toplam maliyetler (denetlenen şirket tarafından karşılanmalıdır), aynı geçerlilik süresi içerisinde beş veya daha fazla denetimin neden olduğu maliyetlerden açıkça çok daha düşüktür.

Tüm bu boyutlar açısından yapılan Analiz sonrasında, Avrupa’da IPPC uygulamasını iyileştirmek için bazı tavsiyelere yer verilmesi mümkündür.

Bunların en önemlilerinden bir tanesi, çok sayıda Yetkili İdare bulunan yerlerde izinlerin içeriklerini ve yaklaşımları homojen hale getirmeye yönelik ulusal ve bölgesel düzeydeki faaliyetlerin Avrupa Komisyonu tarafından teşvik edilmesidir.

MED IPPC NET projesinde tecrübe edildiği gibi, IPPC ve MEİT’lerin farklı uygulama modalitelerini izlemek ve kıyaslamak ilde görevli daimi bir forumun oluşturulması özellikle faydalı olacaktır. Bu şekilde, anılan farklılıklar bir kısım üye devletler açısından aşırı sorunlar yaratabildiğinde veya Direktifin amaçlarına ulaşmada bir başarısızlık söz konusu olduğunda, tüm sistemi iyileştirmek için zamanlı geri bildirimler yapılması ve tavsiyelerde bulunulması mümkün olabilecektir.

Buna ilaveten, farklılıkları önlemek amacıyla, farklı Yetkili İdareler ve Üye Devletlerin izinlerinin içeriğini koordine etmeye yönelik olarak, izinler için AB ölçeğinde “standart bir model” oluşturulabilir. Bu model; izinlerin düzenlenmesi için BREF’lerin gerçek bir referans belgesi olarak kullanılması, izinlerin düzenlenmesinde

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

çevresel iyileştirmeye yönelik bir yaklaşımın esas alınması, Çevresel Performans Göstergelerinin kullanılması, “esneklik ilkesi”nin zorunluluğa çevrilmesi, çevresel yönetim sisteminin zorunluluk ya da basitleştirme şartı olarak kullanılması vs. gibi IPPC Direktifinin çevresel politika yaklaşımında getirmiş olduğu çok sayıda ihmal edilmiş yeniliklerin doğru ve yenilikçi bir şekilde benimsenmesini teşvik etmeyi ve desteklemeyi mümkün kılacaktır.

Diğer bir tavsiye, Yetkili İdareler ve Kontrol İdarelerinde görevli personeli eğitmek suretiyle daha spesifik ve derinlemesine yeterliliklerin yaratılması ve teşvik edilmesi olabilir: IPPC, firma içindeki çevresel sorunların entegre bir vizyonuna sahip olmaya izin veren çok sayıda farklı çevresel boyutla ilgili bütünsel ve geniş bir kalifikasyon gerektirmektedir.

Ayrıca, Direktifin “esneklik ilkesi”nin Yetkili İdareler ve genelde üye devletler tarafından yerel düzeyde uygulanmasını cesaretlendirmek için, bu ilkenin daha güçlü şekilde teşvik edilmesi Avrupa Komisyonu tarafından desteklenmeli ve onaylanmalıdır.

Innovation and Technology

Toscana Sud S.p.A.

CONSEJO DE ANDALUCÍA

P T U J

CONSELLERIA DE MEDI AMBIENT, AIGUA, URBANISME I HABITATGE

di Studi Universitari e di Perfezionamento

per la Protezione Ambientale

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

İstatistiksel ek

1. Şirketlerin IEA zorunluluklarına uyum sağlamak için mali/ekonomik yatırımlar gerçekleştirdikleri alanlar.

Yığıma veriler, bölgeler itibariyle ayrılmış veriler ve sektörler itibariyle ayrılmış veriler.

	Toplam
Hava emisyonları	85
Su deşarjları	73
Atık yönetimi	52
Gürültü	38
Enerji tüketimi	31
Hammadde tüketimi	21
Koku emisyonları	4
Toprak	2
Diğer	9
Toplam	315

	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toscana
Hava emisyonları	21	16	12	4	18	3	11
Su deşarjları	20	14	12	1	14	4	8
Atık yönetimi	16	12	5	1	6	4	8
Gürültü	11	12	3	0	8	0	4
Enerji tüketimi	7	6	4	4	9	0	1
Hammadde tüketimi	7	5	4	0	4	0	1
Koku emisyonları	0	1	0	0	0	0	3
Toprak	0	1	0	0	0	1	0
Diğer	2	0	1	3	2	0	1
Toplam	84	67	41	13	61	12	37

	1.1	2.6	3.5	5.4	6.1
Hava emisyonları	24	16	23	16	6
Su deşarjları	18	19	15	14	7
Atık yönetimi	9	10	11	18	4
Gürültü	12	6	11	4	5
Enerji tüketimi	10	5	11	3	2
Hammadde tüketimi	6	5	5	2	3
Koku emisyonları	0	0	0	4	0

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

	1.1	2.6	3.5	5.4	6.1
Toprak	2	0	0	0	0
Diğer	5	0	2	1	1
Toplam	86	61	78	62	28

2. Yatırımlar sayesinde tesis ilgili IEA zorunluluklarına tam uyum sağladı mı?

Yığılma veriler, bölgeler itibariyle ayrılmış veriler.

	Toplam
Tüm zorunluluklara tam uyum	97
Bazı zorunluluklara tam uyum	21
Az sayıda zorunluluğa tam uyum	9
Zorunluluklara uyum yok	1
Toplam	128

	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toscana
Tüm zorunluluklara tam uyum	19	13	15	1	22	7	20
Bazı zorunluluklara tam uyum	6	8	1	2	3	0	1
Az sayıda zorunluluğa tam uyum	0	1	1	5	0	0	2
Zorunluluklara uyum yok	0	0	1	0	0	0	0
Toplam	25	22	18	8	25	7	23

3. IEA'nın uygulanması organizasyon yapısında herhangi bir iyileştirme gerektirdi mi (rol ve sorumlulukların daha kesin bir şekilde tanımlanması gibi)?

Yığılma veriler, bölgeler itibariyle ayrılmış veriler, sektörler itibariyle ayrılmış veriler.

	Toplam
Evet, uygulama yüksek düzeyde bir iyileştirme gerektirdi	16
Evet, uygulama orta düzeyde bir iyileştirme gerektirdi	40
Evet, uygulama hafif düzeyde bir iyileştirme gerektirdi	28
Hayır, uygulama herhangi bir iyileştirme gerektirmedi	50
Toplam	134

Innovation and Technology

Toscana Sud S.p.A.

Conselleria de Medi Ambient

P T U J

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toscana
Evet, uygulama yüksek düzeyde bir iyileştirme gerektirdi	3	3	4	0	1	0	5
Evet, uygulama orta düzeyde bir iyileştirme gerektirdi	8	2	8	1	9	3	9
Evet, uygulama hafif düzeyde bir iyileştirme gerektirmeydi	5	5	1	5	6	2	4
Hayır, uygulama herhangi bir iyileştirme gerektirmeydi	10	13	7	2	10	2	6
Toplam	26	23	20	8	26	7	24

	1.1	2.6	3.5	5.4	6.1
Evet, uygulama yüksek düzeyde bir iyileştirme gerektirdi	1	3	4	7	1
Evet, uygulama orta düzeyde bir iyileştirme gerektirdi	8	6	9	10	7
Evet, uygulama hafif düzeyde bir iyileştirme gerektirmeydi	9	3	5	9	2
Hayır, uygulama herhangi bir iyileştirme gerektirmeydi	13	10	17	8	2
Toplam	31	22	35	34	12

4. IEA'nın elde edilmesi prosedüründe firmaların karşılaştıkları temel zorluklar.

Yığılma veriler, bölgeler itibarıyla ayrılmış veriler.

	Toplam
IEA prosedürleri ve izin verme süreci ile ilgili kıt bilgi	32
İdari maliyetler çok yüksek	40
Yetkili İdareler ile ilişkiler	29
Tesis ile ilgili veriler ve çevresel bilgi toplamak	46
IEA'nın empoze ettiği sınırlar çok katı	51
Uyum sağlamak için yapılacak yatırımlar çok pahalı idi	42
Kontrol faaliyetleri beklendiği gibi değildi	13
İzin verme prosedürü çok uzun	5
Diğer	6
Toplam	264

Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı	Piedmont	Sicilya	Toscana
---------	-----------	----------	------	----------	---------	---------

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

				Makedonya			
IEA prosedürleri ve izin verme süreci ile ilgili kıt bilgi	7	4	8	1	4	3	5
İdari maliyetler çok yüksek	11	11	3	0	6	3	6
Yetkili İdareler ile ilişkiler	3	6	2	4	1	2	11
Tesis ile ilgili veriler ve çevresel bilgi toplamak	5	9	13	0	12	0	7
IEA'nın empoze ettiği sınırlar çok katı	22	9	6	1	3	2	8
Uyum sağlamak için yapılacak yatırımlar çok pahalı idi	14	5	7	3	9	2	2
Kontrol faaliyetleri beklendiği gibi değildi	3	1	1	0	5	1	2
İzin verme prosedürü çok uzun	0	3	0	0	0	1	1
Diğer	4	1	1	0	0	0	0
Toplam	69	49	41	9	40	14	42

5. IEA zorunluluklarına uyum sağlama maliyetleri şirketin rekabet gücü üzerinde ne tür etkiler yarattı?

Yığılma veriler, bölgeler itibariyle ayrılmış veriler ve sektörler itibariyle ayrılmış veriler.

	Toplam
Çok anlamlı	15
Anlamlı	36
Çok anlamlı değil	39
İhmal edilebilir	34
Toplam	124

	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toscana
Çok anlamlı	2	0	1	5	2	1	4
Anlamlı	12	2	8	1	6	2	5
Çok anlamlı değil	9	3	6	2	7	3	9
İhmal edilebilir	3	15	3	0	6	1	6
Toplam	26	20	18	8	21	7	24

	1.1	2.6	3.5	5.4	6.1
Çok anlamlı	6	2	3	1	3
Anlamlı	8	7	8	10	3
Çok anlamlı değil	9	7	8	11	4
İhmal edilebilir	6	5	12	9	2
Toplam	29	21	31	31	12

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

6. IEA'nın uygulanması sonrasında şirketin çevresel performansının trendi nasıldı?

Yığılma veriler, bölgeler itibariyle ayrılmış veriler.

	Toplam
Performans iyileşti	227
Performans hafifçe iyileşti	130
Performans iyileşmedi	150
Toplam	507

	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toscana
Performans iyileşti	72	39	41	21	29	11	14
Performans hafifçe iyileşti	24	38	18	10	15	2	23
Performans iyileşmedi	32	41	9	3	28	5	32
Toplam	128	118	68	34	72	18	69

Performans iyileşti (Yığılma veriler, bölgeler itibariyle ayrılmış veriler)

	Toplam
Hava emisyonları	52
Su deşarjları	45
Atık yönetimi	51
Gürültü	28
Enerji tüketimi	30
Hammadde tüketimi	19
Diğer	2
Toplam	227

	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toscana
Hava emisyonları	16	10	6	7	7	2	4
Su deşarjları	12	6	11	6	6	3	1
Atık yönetimi	14	7	11	6	6	3	4
Gürültü	8	10	3	0	4	1	2
Enerji tüketimi	12	4	5	1	6	1	1
Hammadde tüketimi	10	2	4	1	0	1	1
Diğer	0	0	1	0	0	0	1
Toplam	72	39	41	21	29	11	14

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Performans hafifçe iyileşti (Yığma veriler, bölgeler itibariyle ayrılmış veriler)

	Toplam
Hava emisyonları	23
Su deşarjları	31
Atık yönetimi	33
Gürültü	12
Enerji tüketimi	20
Hammadde tüketimi	11
Toplam	130

	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toscana
Hava emisyonları	5	5	2	1	4	1	5
Su deşarjları	6	10	4	1	3	0	7
Atık yönetimi	5	10	6	2	5	0	5
Gürültü	2	2	2	0	2	0	4
Enerji tüketimi	3	6	2	6	1	1	1
Hammadde tüketimi	3	5	2	0	0	0	1
Toplam	24	38	18	10	15	2	23

Performans iyileşmedi (Yığma veriler, bölgeler itibariyle ayrılmış veriler)

	Toplam
Hava emisyonları	18
Su deşarjları	13
Atık yönetimi	15
Gürültü	30
Enerji tüketimi	35
Hammadde tüketimi	38
Diğer	1
Toplam	150

	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toscana
Hava emisyonları	3	5	2	0	3	1	4
Su deşarjları	1	3	0	0	3	1	5
Atık yönetimi	3	4	0	0	3	1	4
Gürültü	7	8	1	2	5	1	6
Enerji tüketimi	8	11	3	0	6	1	6
Hammadde tüketimi	10	10	3	1	8	0	6
Diğer	0	0	0	0	0	0	1
Toplam	32	41	9	3	28	5	32

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

7. IEA'nın düzenlenmesinden bu yana, yetkili kontrol idaresi/idareleri tarafından kaç denetim yapıldı?

Yığılma veriler, bölgeler itibarıyla ayrılmış veriler.

	Toplam
Bir	31
İki	28
Üç	10
Dört	4
Beş	5
> Beş	18
Yok	25
Altı ayda bir	4
Yılda bir	3
Toplam	128

	Endülüs	Valensiya	Slovenya	Batı Makedonya	Piedmont	Sicilya	Toscana
Bir	14	2	3	1	5	1	5
İki	8	2	6	0	5	2	5
Üç	3	1	1	1	3	0	1
Dört	0	0	1	0	2	0	1
Beş	0	0	2	0	1	0	2
> Beş	0	3	1	6	5	0	3
Yok	1	16	3	0	0	1	4
Altı ayda bir	0	0	1	0	0	0	3
Yılda bir	0	0	3	0	0	0	0

8. Şirketlerin kanaati uyarınca Direktifin ve IEA'nın ulusal/bölgesel/yerel düzeyde uygulanmasında zayıf yönler ve güçlü yönler.

Yığılma veriler

Zayıf yönler

	Toplam
IEA tarafından empoze edilen limitler çok fazla katı	3
Çok fazla bürokrasi ve firmalardan çok fazla talep	15
İzin verme prosedürü fazla uzun ve karmaşık	18
Yetkili Otoritelerin/Kontrol Otoritelerinin hazırlık aşamasındaki eksiklikleri	8
Fazla yüksek maliyetler/yatırımlar	16
IEA/IPPC'ye tabi olmayan şirketler açısından dezavantajlı rekabet gücü	6

Innovation and Technology

Toscana Sud S.p.A.

Junta de Andalucía

P T U J

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

	Toplam
İzin ve zorunluluklar bölgeler ve/veya benzer firmalar arasında homojen değil	14
Kontrollere ilişkin bazı boyutlar (çok fazla sayıda kontrol gibi)	8
Şirketler arasındaki farklar. Gerçekleri dikkate alınmıyor	13
MEİT açısından zor	4
Şirketlerin bilgi eksikliği	1
Atık arıtması açısından zor	1
Toplam	107

Güçlü yönler

	Toplam
Daha iyi çevresel yönetim, çevre hakkında daha dikkatli ve bilinçli olunması	29
Aynı tesis tipolojilerinin minimum bir çevresel performansa uymalarını sağlama kabiliyeti	6
Tek izin ve daha az belge	13
Kirleticilerin daha iyi kontrol edilmesi	2
Kontrol ve kontrol idareleri ile ilgili olumlu boyutlar	17
Esneklik ilkesi	1
MEİT/BREF'lerin devreye alınması	4
Diğer	6
Toplam	78

9. Uygulamanın çerçevesini ve prosedürü iyileştirmek için şirketlerin verdikleri tavsiyeler

Yığılma veriler

	Toplam
Bürokrasi/izin verme prosedürünün basitleştirilmesi ve daha fazla etkinlik	29
IEA prosedürlerini yürüten kişilerin daha profesyonel ve eğitilmiş olması	5
Firmalara daha fazla esneklik	3
Firmalar ve Yetkili İdare arasında daha iyi iletişim ve diyalog	4
Benzer faaliyetler/aynı IPPC kategorisi için homojen zorunluluklar	7

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

	Toplam
Muhtelif Yetkili İdareler arasında Koordinasyon ve daha fazla işbirliği	15
Her bir firmanın ve faaliyetin özelliklerinin dikkate alınması	5
Zorunlulukların belirlenmesinde açık kriterler ve başvuru formunda faydalı talimatlar	5
Maliyetlerin azaltılması	3
MEIT'in uygulanması her bir Devletin gerçekliğini dikkate almalıdır	1
Sübvansiyonlara erişimin iyileştirilmesi	3
Diğer	4
Toplam	84

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

Temel bibliyografya

Endülüs:

Mevzuat:

- ❖ Entegre Kirlilik Önleme ve Kontrole ilişkin Konsey Direktifi 96/61/EC, 24 Eylül 1996.
- ❖ Entegre Kirlilik Önleme ve Kontrole ilişkin 1 Temmuz tarihli 16/2002 sayılı Kanun.
- ❖ Entegre Kirlilik Önleme ve Kontrole ilişkin 1 Temmuz tarihli 16/2002 sayılı Kanunun geliştirilmesi ve uygulanmasına dair Yönetmeliği onaylayan 20 Nisan tarihli ve 509/2007 sayılı Kraliyet Kararnamesi.
- ❖ E-PRTR emisyonları ve Entegre Çevresel İzinler hakkında bilgi verilmesini düzenleyen 20 Nisan tarihli, 508/2007 sayılı Kraliyet Kararnamesi.
- ❖ Çevresel Kalitenin Entegre Yönetimine dair 9 Temmuz tarihli, 7/2007 sayılı Kanun (Gestión Integrada de la Calidad Ambiental, Ley GICA).
- ❖ Entegre Çevresel İzin Yönetmeliğini onaylayan Kararname (taslak).
- ❖ Mali ve idari önlemleri onaylayan 29 Aralık tarihli, 18/2003 sayılı Kanun.
- ❖ Çevresel konularda bilgiye erişimi, halkın katılımını ve adalete erişimi düzenleyen 18 Temmuz tarihli, 27/2006 sayılı Kanun.
- ❖ Projelerin Çevresel Etki Değerlendirmesine ilişkin kanun metninin gözden geçirilmiş halini onaylayan 11 Ocak tarihli, 1/2008 sayılı Kraliyet Kararnamesi.
- ❖ Kurumların gönüllü olarak Eko-Yönetim ve Denetim Programına (EMAS Yönetmeliği) katılımına izin veren 19 Mart 2001 tarihli ve 1221/2009 (EC) sayılı Avrupa Parlamentosu ve Avrupa Konseyi Yönetmeliği
- ❖ UNE-EN ISO 14001:2004 Uluslararası Standardı. Çevresel Yönetim Sistemleri. Kullanım zehberi ile açıklamalı zorunluluklar.

Teknik Belgeler:

- ❖ BREF belgeleri (<http://eippcb.jrc.es/reference/>).
- ❖ Teknik Rehberler ve Mevcut En İyi Teknikler için Ulusal Rehberler (<http://www.prtr-es.es/fondo-documental/documentos-de-mejores-tecnicas-disponibles,15498,10,2007.html>).
- ❖ Emisyonların ve Kirlletici Noktaların Kütüğü (<http://www.prtr-es.es/fondo-documental/documentos-de-mejores-tecnicas-disponibles,15498,10,2007.html>).
- ❖ Çevresel Denetimlerin Sektör Planları (<http://www.juntadeandalucia.es/boja/boletines/>)
- ❖ Endülüs Hükümeti Çevre Daire Başkanlığı. *Belediye Konseyleri için IPPC Rehberleri*.
- ❖ Endülüs Teknoloji Enstitüsü (Instituto Andaluz de Tecnología, IAT). *Emisyon Sınır Değerlerinin Hesaplanması için Metodoloji*. 2008. İspanyol Ulusal Çevre Kongresinde yayınlanmıştır (Congreso Nacional de Medio Ambiente, CONAMA) (<http://www.conama9.org/conama9/>).

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

İnternet Siteleri:

- ❖ Avrupa Birliği Komisyonu Çevre Genel Müdürlüğü
(http://ec.ABropa.AB/environment/index_es.htm).
- ❖ Kırsal Kesim, Denizcilik ve Doğal Çevre Bakanlığı (<http://www.marm.es/>).
- ❖ Endülüs Hükümeti Çevre Daire Başkanlığı
(<http://www.juntadeandalucia.es/medioambiente/site/web/>).
- ❖ Avrupa Birliği Resmi Gazetesi (<http://eur-lex.europa.AB/JOIndex.do?ihmlang=es>).
- ❖ İspanya Resmi Gazetesi (Boletín Oficial del Estado) (<http://www.boe.es/>).
- ❖ Endülüs Hükümeti Resmi Gazetesi (Boletín Oficial de la Junta de Andalucía) (<http://www.juntadeandalucia.es/boja/boletines/>).

Valensiya

Mevzuat:

- ❖ CONAMA 9, “Análisis y perspectivas de la IPPC. Documento final”, Çalışma Grubu, GT-IPPC, IX. Ulusal Çevre Kongresi, 1-5 Aralık 2008, Madrid.
- ❖ INSTITUTO MEDITERRÁNEO PARA EL DESARROLLO SOSTENIBLE (IMEDES), “Empresa, tecnología y medio ambiente. La aplicación de la norma IPPC en la Comunidad Valenciana”, Barcelona: Fundación Gas Natural, 2009.
- ❖ Valensiya Bölgesi Entegre Çevresel İzimleri:
http://consultas.cma.gva.es/areas/calidad_ambiental/AAI/buscador_AAI/buscador.aspx

Slovenya

Mevzuat:

- ❖ S. Prešeren, B. Brudar. *IPPC Direktifi*. 2002. Mednarodni center za trajnostni razvoj, Ljubljana.
- ❖ J. Roth, *IPPC Direktifinin AB ve Slovenya’da uygulanması, IPPC Slovenya’da*. 2008. Fit media.
- ❖ J. Leban. *Şirketler Denetim Birimlerinin Önlemleri Hakkında Endişeli, IPPC Slovenya’da*. 2008. Fit media.
- ❖ Slovenya. *Çevresel Koruma Kanunu, OG RS, no. 41/04*. 2004. Slovenya Cumhuriyeti Ulusal Meclisi.
- ❖ Slovenya. *Geniş çaplı çevresel kirlenmeye neden olan faaliyetlere ilişkin Kararname, OG RS, no. 97/04*. 2004. Slovenya Cumhuriyeti Ulusal Meclisi.
- ❖ Slovenya. *Geniş çaplı çevresel kirlenmeye neden olan faaliyetlere ilişkin Kararnameyi değiştiren Kararname, OG RS, no. 71/07*. 2007. Slovenya Cumhuriyeti Ulusal Meclisi.
- ❖ Slovenya. *Geniş çaplı çevresel kirlenmeye neden olan faaliyetlere ilişkin Kararnameyi değiştiren Kararname, OG RS, no. 122/07*. 2007. Slovenya Cumhuriyeti Ulusal Meclisi.
- ❖ Slovenya. *Sabit kirlilik kaynaklarından atmosfere toz emisyonuna ilişkin Kararname, OG RS, no. 31/07*. 2007. Slovenya Cumhuriyeti Ulusal Meclisi.

Innovation and Technology

Toscana Sud S.p.A.

Junta de Andalucía

P T U J

MED-IPPC-NET

Implementing Eco-Future

- ❖ Slovenya. Sabit kirlilik kaynaklarından atmosfere toz emisyonuna ilişkin Kararnameyi değiştiren Kararname, OG RS, no. 70/08. 2008. Slovenya Cumhuriyeti Ulusal Meclisi.
- ❖ Slovenya. Sabit kirlilik kaynaklarından atmosfere toz emisyonuna ilişkin Kararnameyi değiştiren Kararname, OG RS, no. 61/09. 2009. Slovenya Cumhuriyeti Ulusal Meclisi.
- ❖ Slovenya. Çevre havasındaki benzen ve karbon monoksit ilişkine ilişkin Kararname, OG RS, no. 52/02. 2002. Slovenya Cumhuriyeti Ulusal Meclisi.
- ❖ Slovenya. Çevre havasının kalitesini korumaya ve iyileştirmeye yönelik önlemler hakkında Kararname, OG RS, no. 52/02. 2002. Slovenya Cumhuriyeti Ulusal Meclisi.
- ❖ Slovenya. Çevre havasında sülfür diyoksit, nitrojen oksit, parçacık maddeler ve kurşuna dair Kararname, OG RS, no. 52/02. 2002. Slovenya Cumhuriyeti Ulusal Meclisi.
- ❖ Slovenya. Çevre havasında sülfür diyoksit, nitrojen oksit, parçacık madde ve kurşuna dair Kararnameyi değiştiren Kararname, OG RS, no. 18/03. 2003. Slovenya Cumhuriyeti Ulusal Meclisi.
- ❖ Slovenya. Çevre havasında ozona dair Kararname, OG RS, no. 08/03. 2003. Slovenya Cumhuriyeti Ulusal Meclisi.
- ❖ Slovenya. Sülfür diyoksit, nitrojen oksit, parçacık maddeler, kurşun, benzen, karbon monoksit ve ozonun çevre kirliliğine neden olduğu alanların ve kirliliğin seviyesinin belirlenmesine dair Karar, OG RS, no. 72/03. 2003. Slovenya Cumhuriyeti Ulusal Meclisi.
- ❖ Slovenya. Çevre havasında arsenik, kadmiyum, cıva, nikel ve polisiklik aromatik hidrokarbonlara dair Kararname, OG RS, no. 56/06. 2006. Slovenya Cumhuriyeti Ulusal Meclisi.
- ❖ Slovenya. Çevre havasının kalitesinin izlenmesine dair kurallar, OG RS, no. 36/07. 2007. Slovenya Cumhuriyeti Ulusal Meclisi.
- ❖ Slovenya. Atık suyun kirlilik kaynaklarından değarjında toz ve ısı emisyonuna dair Kararname (öncelikle, diğerleri ile birlikte), OG RS, no. 47/05. 2005. Slovenya Cumhuriyeti Ulusal Meclisi.
- ❖ Slovenya. Atık suyun kirlilik kaynaklarından değarjında toz ve ısı emisyonuna dair Kararnamede değişiklik yapılmasına dair Kararname (öncelikle, diğerleri ile birlikte), OG RS, no. 45/07. 2007. Slovenya Cumhuriyeti Ulusal Meclisi.
- ❖ Slovenya. Atık suyun kirlilik kaynaklarından değarjında toz ve ısı emisyonuna dair Kararnamede değişiklik yapılmasına dair Kararname (öncelikle, diğerleri ile birlikte), OG RS, no. 79/09. 2009. Slovenya Cumhuriyeti Ulusal Meclisi.
- ❖ Slovenya. Yüzey suyunun durumuna dair Kararname, OG RS, no. 14/09. 2009. Slovenya Cumhuriyeti Ulusal Meclisi.
- ❖ Slovenya. İdari ücretler Kanunu, OG RS, no. 42/07, 126/07. 2007. Slovenya Cumhuriyeti Ulusal Meclisi.
- ❖ Slovenya. Denetim Kanunu, OG RS, no. 56/02. 2002. Slovenya Cumhuriyeti Ulusal Meclisi.
- ❖ Slovenya. Atıkların yönetimine dair Kararname, OG RS, no. 34/08. 2008. Slovenya Cumhuriyeti Ulusal Meclisi.
- ❖ Slovenya. Asbest içeren atıkların yönetimine dair Kararname, OG RS, no. 35/08. 2008. Slovenya Cumhuriyeti Ulusal Meclisi.
- ❖ Slovenya. Paketleme ve atık paketlemenin yönetilmesine dair Kararname, OG RS, no. 84/06, 106/06. 2006. Slovenya Cumhuriyeti Ulusal Meclisi.
- ❖ Slovenya. Paketleme ve atık paketlemenin yönetilmesine dair Kararnameyi değiştiren Kararname, OG RS, no. 110/07. 2007. Slovenya Cumhuriyeti Ulusal Meclisi.

MED-IPPC-NET

Implementing Eco-Future

- ❖ Slovenya. *Elektrik ve elektronik ekipman atıklarının yönetimine dair Kararname, OG RS, no. 107/06. 2006. Slovenya Cumhuriyeti Ulusal Meclisi.*
- ❖ Slovenya. *Atık yağların imha edilmesine dair Kararname, OG RS, no. 25/08. 2008. Slovenya Cumhuriyeti Ulusal Meclisi.*
- ❖ Slovenya. *Avrupa Parlamentosu ve Konseyinin kalıcı organik kirleticilere ilişkin Yönetmeliğinin uygulanmasına dair Kararname, OG RS, no. 4/05. 2005. Slovenya Cumhuriyeti Ulusal Meclisi.*
- ❖ Slovenya. *Poliklorlanmış bifenil ve poliklorlanmış terfenillerin imhasına dair Kararname, OG RS, no. 34/08. 2008. Slovenya Cumhuriyeti Ulusal Meclisi.*
- ❖ Slovenya. *Poliklorlanmış bifenil ve poliklorlanmış terfenillerin imhasına dair Kararnameyi değiştiren Kararname, OG RS, no. 09/09. 2009. Slovenya Cumhuriyeti Ulusal Meclisi.*
- ❖ Slovenya. *Çevre gürültü göstergelerinde sınır değerlere dair Kararname, OG RS, 105/05. 2005. Slovenya Cumhuriyeti Ulusal Meclisi.*
- ❖ Slovenya. *Çevre gürültü göstergelerinde sınır değerlere dair Kararname, OG RS, 34/08. 2008. Slovenya Cumhuriyeti Ulusal Meclisi.*
- ❖ Slovenya. *Gürültü kaynaklarının başlangıç ölçümleri ve bunların operasyonel izlemesi ile uygulama şartlarına dair kurallar, OG RS, no. 105/08. 2008. Slovenya. Slovenya Cumhuriyeti Ulusal Meclisi.*

İnternet siteleri:

- ❖ Yukarıda belirtilen kanunlara, yönetmeliklere vs. <http://www.uradni-list.si/> internet sitesinden ulaşabilirsiniz.
- ❖ IPPC internet sitesi IPPC tesis operatörlerine ve genel halka yöneliktir. Tesis operatörlere 1) çevresel koruma izni hakkında bilgiye erişme 2) idari prosedürlere daha etkin şekilde ulaşma imkanını tanımaktadır: <http://okolje.arso.gov.si/ippc/>

Batı Makedonya

Mevzuat:

- ❖ Entegre Kirliliğin Önlenmesi ve Kontrolüne dair 24 Eylül 1996 tarihli 96/61/EC sayılı Konsey Direktifi.
- ❖ 20 Mart 1978 tarihli ve 78/319/EC sayılı Konsey Direktifi.
- ❖ 6 Nisan 1976 tarihli ve 76/403/EC sayılı Konsey Direktifi.
- ❖ Yunan Anayasası (FEK 85A'/18-4-2001), Madde 24.
- ❖ Çevrenin korunmasına ilişkin 1650/1986 sayılı Kanun (HELEN CUMHURİYETİ RESMİ GAZETESİ 160/A/18-10-1986).
- ❖ Yunan Çevre Kanununun (1650/1986) 96/61/E.C. ve 97/11/E.C sayılı Direktifler ile uyum sağlaması için bu Kanunu değiştiren 3010/2002 sayılı Kanun (HELEN CUMHURİYETİ RESMİ GAZETESİ 91/A/25-4-2002).
- ❖ Direktifin 1 no.lu Ekinde yer alan faaliyetleri çevreye olan etkilerine göre sınıflandıran 15393/2332/2002 sayılı Ortak Bakanlık Kararı (CMD) (HELEN CUMHURİYETİ RESMİ GAZETESİ 1022/B/5-8-2002).
- ❖ 96/61/E.C. Direktifi ile uyum sağlayan ve Direktifin 1 no.lu Ekinde yer alan faaliyetlerin çevresel izin prosedürlerine ilişkin konuları düzenleyen 3010/2002 sayılı Kanunun uygulanmasına dair 11014/703/Φ104/2003 sayılı Ortak Bakanlık Kararı (CMD) (HELEN CUMHURİYETİ RESMİ GAZETESİ 332/B/20-3-2003).

Innovation and Technology

Toscana Sud S.p.A.

Consorcio de Gestión

P T U J

MED-IPPC-NET

Implementing Eco-Future

- ❖ Emisyon Sınır Değerine ilişkin 99/10.7.87 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı (HELEN CUMHURİYETİ RESMİ GAZETESİ 135/A/28.7.87) ve 25/18.3.88 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı (HELEN CUMHURİYETİ RESMİ GAZETESİ 53/A/22.3.88).
- ❖ Gürültü emisyonlarında maksimum izin verilen sınırı ilişkin Bakanlık Kararı DECREE/DECISION 17252/20.9.92 (HELEN CUMHURİYETİ RESMİ GAZETESİ 395/B/19.6.92).

Teknik Belgeler:

- ❖ Teknik Rehberler ve Mevcut En İyi Teknikler Ulusal Rehberleri (<http://www.minenv.gr/4/ypexode4/newpage6.htm>).

İnternet siteleri:

- ❖ Avrupa Komisyonu Çevre Genel Müdürlüğü (http://ec.europa.eu/environment/index_es.htm).
- ❖ Merkezi Veri Havuzu Eionet (<http://cdr.eionet.europa.eu/>)
- ❖ Çevre, Enerji ve İklim Değişikliği Bakanlığı (<http://www.minenv.gr/4/ypexode4/index.htm>)
- ❖ Avrupa IPPC Bürosu <http://eippcb.jrc.es/>

Piedmont

Mevzuat:

- ❖ 59/2005 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ve s.m.i. (değişiklik ve ilaveler);
- ❖ 152/2006 sayılı Kanun Hükmünde Kararname (Konsolide "çevresel standartlar");
- ❖ 90/2007 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi (Çevre Bakanlığı'nda çalışan kurumları yeniden düzenlemektedir)
- ❖ 180/2007 sayılı Kanunu 243/2007 sayılı kanuna dönüştüren Kanun Hükmünde Kararname (vadeleri 31/10/2007'den 31/03/2008'e değiştirmektedir);
- ❖ 4/2008 sayılı Kanun Hükmünde Kararname (ÇED, EIA, SEA prosedürlerinde değişiklikler);
- ❖ 31/1/2005 tarihli Bakanlık Kararnamesi (mevcut en iyi teknikleri belirlemek ve kullanmak için kuralların tanımı LGMTD);
- ❖ 24/4/2008 tarihli Bakanlık Kararnamesi (59/2005 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede belirlenen izin verme prosedürlerine ve kontrollere uygulanabilen muhasebe esasları ve oranlar);
- ❖ Bölgesel Konseyin 29 Temmuz 2002 tarihli mütalaası: Bölge illerde bölgesel ekspertize sunulan IEA'nın verilmesi, yenilenmesi ve gözden geçirilmesi için illerde yetkili idareyi teyit etmiştir.
- ❖ DM 24/4/2008'de belirlenmiş olan ulusal oranları kabul eden 22/12/2008 tarihli ve 85-10404 sayılı Bölgesel Konsey Mütalaası.
- ❖ 36/2003 sayılı Kanun Hükmünde Kararname (düzenli depolama alanları için).

Teknik Belgeler:

- ❖ BREF 08/2003 Genel İzleme ilkeleri;
- ❖ BREF 07/2007 Büyük Yakma Tesisleri
- ❖ BREF 12/2001 Kağıt Hamuru ve Kağıt sanayi
- ❖ BREF 08/2006 Atık Arıtma Sanayi

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

- ❖ BREF 02/2009 Enerji Etkinliği
- ❖ BREF 08/2007 Seramik İmalat sanayi
- ❖ 2005 MEİT uygulamaları için Taslak Genel Rehber
- ❖ Kağıt Hamuru ve Kağıt için Bakanlık Rehberi
- ❖ İzleme Sistemleri için Bakanlık Rehberi
- ❖ Katı atıklar için Taslak Bakanlık Rehberi
- ❖ Seramik Ürünleri için Bakanlık Rehberi
- ❖ >50MW Enerji Tesisleri için Taslak Bakanlık Rehberi

Sicilya

Mevzuat:

- ❖ Entegre Kirliliğin Önlenmesi ve Kontrolüne ilişkin 15 Ocak 2008 tarihli ve 2008/1/EC sayılı Konsey Direktifi.
- ❖ Entegre Kirliliğin Önlenmesi ve Kontrolüne ilişkin 24 Eylül 1996 tarihli ve 96/61/EC sayılı Konsey Direktifi.
- ❖ D. Lgs 4/2008'in D.Lgs 152/2006'ya aktarılması.
- ❖ D. Lgs 152/2006 Çevresel Hususlar Kanunu.
- ❖ 96/61/EC sayılı Direktif ile mevzuat uyumlaştırmasını yapan D.Lgs 59/2005.
- ❖ 3 Nisan 2006 tarihli ve 152 sayılı Ulusal Kanun Hükmünde Kararnamenin aktarılmasına dair 29 Haziran 2010 tarihli ve 128 sayılı Ulusal Kanun Hükmünde Kararname.
- ❖ Akdeniz'de Entegre Kirliliğin Önlenmesi ve Kontrolüne ilişkin 96/61/EC sayılı Direktif ile mevzuat uyumlaştırması yapan D. Lgs 372/99.
- ❖ 1999/31/EC sayılı Direktif
- ❖ D.Lgs 36/2003 (1999/31/CE sayılı Direktifi uygulayan).
- ❖ 59/2005 no.lu Kanun Hükmünde Kararnameyi açıklığa kavuşturan 14 Kasım 2005 tarihli Yasama Tasarrufu.
- ❖ 24 Nisan 2008 tarihli Ulusal Kararname.
- ❖ DM 31 Ocak 2005, DM 29 Ocak 2007 ve DM 01 Ekim 2008 sayılı Bakanlık Kararnameleri uyarınca MEİT uygulaması için rehberler.
- ❖ IEA başvurusu için prosedürleri onaylayan 12/08/2004 tarihli ARTA Sicilya Kararnamesi (GURS 36/04).

Teknik Belgeler:

- ❖ Entegre Kirliliğin Önlenmesi ve Kontrolü (IPPC) - İzlemenin Genel İlkelerine Dair Referans Belge, AVRUPA KOMİSYONU, Temmuz 2003
- ❖ Düzenli depolama alanlarında gaz yüzey emisyonlarını izlenmesine dair rehber, ÇEVRE AJANSI, Eylül 2004
- ❖ IEA'ya tabi tesislerin izleme ve kontrol planının tasarlanması için rehber (APAT, 2007)
- ❖ Sicilya'da IEA'ya tabi tesisler için izleme ve kontrol planının tasarlanmasına yönelik rehber belge- PMC'ye dahil edilecek asgari bilgileri içeren referans belge (Mayıs 2009-ARPA Sicilya)
- ❖ 36/2003 sayılı Kanun Hükmünde Kararname Madde 8, fıkra 1, bent (i) uyarınca bir düzenli depolama alanının Gözetim ve Kontrol Planının tasarlanması için rehber
- ❖ MEİT Uygulaması için Kılavuzlar (DM 31 Ocak 2005; DM 29 Ocak 2007; DM 01 Ekim 2008)

Innovation and Technology

Toscana Sud S.p.A.

Conselleria de Medio Ambiente

P T U J

MED-IPPC-NET
Implementing Eco-Future

İnternet siteleri

- ❖ http://Europa.eu/index_it.htm
- ❖ <http://eippcb.jrc.es/index.html>
- ❖ <http://www.isprambiente.it/site/it-IT/>
- ❖ <http://www.minambiente.it/>
- ❖ <http://www.artasicilia.it>
- ❖ <http://www.arpa.sicilia.it>

Toskana

Mevzuat:

- ❖ Entegre Kirliliğin Önlenmesi ve Kontrolüne ilişkin 24 Eylül 1996 tarihli ve 96/61/EC sayılı Konsey Direktifi.
- ❖ Entegre Kirliliğin Önlenmesi ve Kontrolüne dair 4 Ağustos 1999 tarihli ve 372 sayılı Ulusal Kanun Hükmünde Kararname.
- ❖ Entegre Kirliliğin Önlenmesi ve Kontrolüne dair 18 Şubat 2005 tarihli ve 59 sayılı Ulusal Kanun Hükmünde Kararname.
- ❖ 3 Nisan 2006 tarihli ve 152 sayılı Ulusal Kanun Hükmünde Kararnamenin aktarılmasına dair 29 Haziran 2010 tarihli Ulusal Kanun Hükmünde Kararname
- ❖ Entegre Kirliliğin Önlenmesi ve Kontrolüne dair 22 Aralık 2003 tarihli ve 61 sayılı bölgesel mütalaa.
- ❖ IEA müracaatlarının operatörler tarafından sunulmasında uygulanan süre kısıtları ile ilgili 5 Ağustos 2002 tarihli ve 841 sayılı mütalaa ve müteakip değişiklik ve aktarmalar (38/03 sayılı bölgesel mütalaan, 643/03 sayılı bölgesel mütalaa, 1128/03 sayılı bölgesel mütalaa).
- ❖ Koordinasyon Teknik Komitesine dair 23 Şubat 2004 tarihli ve 151 sayılı mütalaa.
- ❖ Koordinasyon Teknik Komitesi üyelerinin atanmasına dair 10 Mart 2004 tarihli ve 1285 sayılı Kararname.
- ❖ IEA müracaatına ilişkin ön araştırma ücretlerinde avansların belirlenmesine dair 15 Mart 2004 tarihli ve 229 sayılı bölgesel mütalaa.
- ❖ Ön araştırmalar ve kontroller ile ilgili muhasebe şartları ve uygulanacak ücretlere dair 24 Nisan 2008 tarihinde kabul edilen Bakanlık Kararnamesi.
- ❖ Uygulanacak ücretlerin kabulü ve aktarılmasına dair 15 Haziran 2009 tarihli ve 495 sayılı bölgesel mütalaa.
- ❖ 15 Haziran 2009 tarihinde kabul edilen 495 sayılı mütalaayı aktaran 20 Temmuz 2009 tarihli ve 631 sayılı bölgesel mütalaa.
- ❖ Halkın çevresel bilgilere ulaşmasına dair 19 Ağustos 2005 tarihli ve 195 sayılı Kanun Hükmünde Kararname.
- ❖ Entegre Kirliliğin Önlenmesi ve Kontrolüne Dair 13 Temmuz 2004 tarihli yorumlayıcı Bakanlık belgesi.
- ❖ Çevresel konulardaki kurallara dair 3 Nisan 2006 tarihli 152 sayılı Ulusal Kararname.

Teknik Belgeler:

- ❖ İtalya'nın 96/61/EC sayılı Direktifin uygulanmasına dair 1, 2 ve 3'üncü Soru Kitapçıkları.

Innovation and Technology

Toscana Sud S.p.A.

Conselleria de Medio Ambiente

P T U J

Conselleria de Medi Ambient, Aigua, Urbanisme i Habitatge

di Studi Universitari e di Perfezionamento

Agencia Regional de Protección Ambiental

MED-IPPC-NET

Implementing Eco-Future

- ❖ 59/05 sayılı ulusal kararnamenin 1.3; 2.1; 2.2; 2.3; 2.4; 2.5 ve 6.1 ek I faaliyetleri için MEİT'i belirlemeye ve kullanmaya yönelik ulusal kılavuzlara dair 31 Ocak 2005 tarihli Bakanlık Kararnamesi.
- ❖ 59/05 sayılı ulusal kararnamenin 1.2; 3.3; 3.4; 3.5; 5.1; 5.2; 5.3; 6.4 a; 6.5 ve 6.6 ek I faaliyetleri için ulusal kılavuzlara dair 29 Ocak 2007 tarihli Bakanlık Kararnamesi
- ❖ 59/05 sayılı ulusal kararnamenin 1.1; 2.6; 4.1; 4.2; 6.4 b ve 6.4 c ek I faaliyetleri için ulusal kılavuzlara dair 1 Ekim 2008 tarihli Bakanlık Kararnamesi
- ❖ BREF belgeleri (<http://eippcb.jrc.es/reference/>).

İnternet siteleri:

- ❖ Avrupa Komisyonu Çevre Genel Müdürlüğü
(http://ec.europa.eu/environment/index_it.htm).
- ❖ www.provincia.fi.it
- ❖ www.provincia.arenzo.it
- ❖ www.provincia.siena.it
- ❖ www.provincia.prato.it
- ❖ www.provincia.pistoia.it
- ❖ www.provincia.lucca.it
- ❖ www.provincia.livorno.it
- ❖ www.provincia.pisa.it
- ❖ www.empolese-valdelsa.it
- ❖ portale.provincia.ms.it

